

ÚTERÝ 9. ÚNORA 2010

PŘESEDÁJÍCÍ: pan BUZEK

Předseda

1. Zahájení zasedání

(Zasedání bylo zahájeno v 9:05)

2. Předložení dokumentů: viz zápis

3. Rozpravy o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu (oznámení předložených návrhů usnesení): viz zápis

4. Představení sboru komisařů a prohlášení o rámcové dohodě o vztazích mezi Evropským parlamentem a Komisí (rozprava)

Předsedající. – Rád bych na našem zasedání srdečně přivítal předsedu Evropské komise pana Barrosa a kandidáty na komisaře. Vítejte všichni. Vítejte, naši hosté.

Máme před sebou jedno z nejdůležitějších rozhodnutí v tomto funkčním období. Občané Evropy nám totiž svěřili úkol zvolit nejlepší Evropskou komisi. Dokončili jsme slyšení a já jsem obdržel 26 dopisů s doporučením. Poprvé v historii volíme Evropskou komisi jako rovný spolutvůrce právních předpisů. To nám ukládá povinnost pracovat ve zvláště úzkém vztahu s Evropskou komisí. Představujeme dva orgány Evropské unie. V této souvislosti jsme prozatímně uzavřeli novou rámcovou dohodu a dnes ji potvrdíme. O této dohodě budeme hlasovat ve 12:00. Hlasování se bude konat ve 12:00. Předtím může být krátká přestávka, pokud skončíme s diskusí brzy.

Chceme, aby Unii zastupovaly orgány, které budou dynamičtější, a proto je pro nás tato dohoda tak důležitá. Máme také dobré zkušenosti z předchozích měsíců. Hodina přímé diskuse s předsedou Evropské komise zde v plénu měla velký úspěch. Budeme udržovat podobné kontakty s komisaři, s místopředsedy Evropské komise, a budeme pořádat hodinu otázek a odpovědí, které nám pomohou pochopit práci Komise. V naší nové rámcové dohodě existuje i mnoho řešení, která jsme dosud neměli. Ve své práci musí Evropská komise i Evropský parlament zohledňovat i stanoviska vnitrostátních parlamentů, které představují zásadu subsidiarity v Evropské unii.

Jsem si jist, že toto není pouze začátek nového desetiletí, ale i nového způsobu práce v Evropské unii. Všichni tomu věříme. Třicet let po prvních volbách do Evropského parlamentu stojíme před další velkou změnou. Toto je nová éra činnosti Evropského parlamentu – evropského orgánu.

Na začátku naší rozpravy bych chtěl požádat pana Barrosa, aby se ujal slova.

José Manuel Barroso, předseda Komise – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, Komise podporuje obecný zájem Unie a k tomuto účelu činí vhodné podněty. Zajišťuje uplatňování Smluv a opatření přijatých orgány na jejich základě. Pod kontrolou Soudního dvora Evropské unie dohlíží na uplatňování práva Unie. Plní rozpočet a řídí programy. Vykonává koordinační, výkonné a řídicí funkce v souladu s podmínkami stanovenými Smlouvami. S výjimkou společné zahraniční a bezpečnostní politiky a dalších případů uvedených ve Smlouvách zajišťuje vnější zastupování Unie. Činí podněty k přijímání jednoletých a víceletých programů Unie s cílem dosáhnout interinstitucionálních dohod.

Dámy a pánové, jak víte, toto je znění čl. 17 odst. 1 Smlouvy o Evropské unii, Lisabonské smlouvy. Přečetl jsem ho, protože ukazuje význam Komise při realizaci evropského projektu, Komise, která je podle stejného článku jako sbor odpovědná Evropskému parlamentu.

Dnes tedy vidíme evropskou demokracii v akci. Dnes je váš Parlament složený ze zástupců přímo volených evropskou veřejností žádán o výrok ve věci nového sboru komisařů.

Toto hlasování doplňuje hlasování o předsedovi Komise, které se konalo v září 2009, a je tak nezbytnou součástí demokratické legitimacy Komise, a tudíž evropského projektu jako celku.

Tým, který před vámi dnes stojí, je připraven čelit výzvam, které má před sebou. Spojuje zkušenosti a nové myšlenky; je odrazem široké škály přístupů a pocitů, které z Evropy činí tuto nádhernou zemi idejí. Je to tým, pro který můžete hlasovat s důvěrou, tým, který si zasluhuje vaši podporu.

A pak? Pak bude co? Vráti se věci tam, kde byly? Ne, odmítám věřit (a naši spoluobčané by to nepochopili), že po letech institucionálních debat budeme zase pokračovat v práci tak jako dřív. Žijeme skutečně ve výjimečné době.

Náročné úkoly, které před nás staví hospodářská a finanční krize, změna klimatu a zabezpečení dodávek energie (abych zmínil jen několik z nich), jsou prostě příliš velké, než abychom neměnili svůj přístup.

předseda Komise. – Nastal čas na odvalu. Nastal čas ukázat našim občanům, že o ně máme zájem a že vstup Lisabonské smlouvy v platnost skutečně změní naše možnosti, jak jim sloužit. Jsem přesvědčen, že naše hospodářská a sociální situace vyžaduje radikální posun od zavedeného stavu a že nám její nová smlouva umožní.

Naším úkolem je využít nový mechanismus pro zajištění nové dynamiky. Odpoutejme se tedy od intelektuálního kouzla pesimismu a stálého pomlouvání Evropské unie, které tak poškozují obraz Evropy. Přenesme diskusi od institucionálních přínosů k politickému dopadu.

Evropa potřebuje úspěch politik zaměřených na výsledky, lepší správní struktury a důvěru ve svou vlastní schopnost vyřešit problémy, před nimiž stojíme. Naše společná měna, euro, bude nadále představovat významný nástroj našeho rozvoje, a ti, kdo si myslí, že to lze zpochybnit, si musí uvědomit, že se budeme držet svého kurzu. Evropská unie má potřebný rámec pro řešení všech náročných úkolů, které v této oblasti mohou vyvstat.

Můžeme začít tím, že se sami sebe zeptáme: má Evropská unie ve světě své slovo? A odpověď je „ano“. Ale má Evropská unie ve světě takové slovo, jaké by měla mít? Odpověď zní „dosud ne“.

S Evropou se počítá, pokud hovoříme silným a jednotným hlasem, když je evropský zájem jasně definován a důrazně hájen: například v obchodě a v politice hospodářské soutěže. Méně úspěchů máme, pokud jednáme na základě úzkých národních zájmů, nekoordinovaně nebo v oblastech, kde Evropská unie není kolektivně schopna hájit a prosazovat svůj společný zájem.

Celkově se tedy musíme sami sebe zeptat: děláme vše, co můžeme, abychom definovali a hájili evropský zájem – zájem, který je něčím více než jen součtem svých částí? Upřímně řečeno, jsem přesvědčen, že musíme dělat víc. Potřebujeme zasadit svou práci do obecné, dlouhodobé vize toho, jakou chceme Evropskou unii mít. To zajistí důslednost a nabídně jistý směr, který budou moci subjekty v celé Evropě uznat a podpořit.

Politické zásady, které jsem v tomto Parlamentu představil, jsou výchozím bodem vize „Evropy 2020“. Jsou plodem našich zkušeností za posledních pět let. A v neposlední řadě jsou plodem intenzivních diskusí s touto sněmovnou. Díky vaší silné podpoře těmito zásadám je pro nás považují za užitečný výchozí bod.

Obecné priority jsou jasné: úspěšně se vymanit z krize; úspěšně pokračovat ve věci klimatu a energetické účinnosti; posílit nové zdroje růstu a sociální soudržnosti k obnově naší sociální tržní ekonomiky; dosáhnout pokroku Evropy občanů v oblasti svobody a bezpečnosti a zahájit novou éru globální Evropy. Věřím v Evropu otevřenou a velkorysou, v Evropu, která se usilovně snaží dosáhnout rozvojových cílů tisíciletí.

Věřím v Evropu, která prokazuje solidaritu s ostatními, jak se ukázalo nedávno na Haiti, kde jsme významně přispěli pomocí pro mimořádné události a přispějeme i značnou pomocí určenou na obnovu. Můžeme však dosáhnout více s lepší koordinací na evropské úrovni a já v tomto smyslu předložím návrhy, které se budou zabývat novými možnostmi, které Smlouva o EU nabízí; velmi důležitým nástrojem k dosažení větší důslednosti a účinnosti naší zahraniční politiky bude také Evropský útvar pro vnější činnost.

Mohu vám slíbit, že pokud tento sbor získá vaši podporu, dáme se ihned do práce a přeměníme politické zásady na náročný pracovní program – pracovní program, který chci s vámi projednat.

Naše vize Evropy 2020 znamená strukturální i komplexní reformní strategii a strategii překonání krize a obnovy. Zajistíme, aby byla krátkodobá opatření zaměřena na obnovu fungování Evropy zapracována do našich dlouhodobých cílů prosazujících tvorbu pracovních míst prostřednictvím udržitelného růstu.

Příštích pět let strávíme přeměnou naší vize ve skutečnost: učinit Evropu otevřeným sociálně tržním hospodářstvím, které bude efektivně využívat zdroje – a které bude odrážet to, co nás činí specifickými, evropský způsob života. Znamená to růst založený na znalostech a inovacích; zlepšování naší produktivity

zdokonalováním našich výsledků v oblasti výzkumu, vývoje a inovací; lepší využívání potenciálu informačních a komunikačních technologií a vytvoření digitálního jednotného trhu; zlepšování výsledků vzdělávání a prosazování dovedností.

Znamená to otevřenou společnost s vysokou zaměstnaností: posílit občany prostřednictvím vysoké míry zaměstnanosti, využívat flexikuritu, modernizovat trhy práce a sociální ochranu, bojovat proti chudobě s cílem vybudovat otevřenější společnost.

Znamená to zelenější růst: budovat konkurenceschopnou a udržitelnou ekonomiku, zabývat se změnou klimatu, urychlit zavádění inteligentních distribučních sítí a sítí zahrnujících skutečně celou Evropskou unii, modernizovat průmyslovou základnu Evropské unie a změnit Evropskou unii na hospodářství efektivně využívající zdroje.

Abychom těchto cílů dosáhli, musíme uznat, že vzájemná závislost našich ekonomik vyžaduje lepší a větší koordinaci. Řekněme si to upřímně, někteří vnitrostátní politici nejsou pro koordinovanější přístup v hospodářské politice. Chceme-li však překonat krizi, posílit sociální rozměr a položit dobrý základ silné hospodářské budoucnosti Evropy v globalizovaném světě, chceme-li posílit svou průmyslovou základnu a zahájit nové společné evropské projekty a nikoli jen projekty dvoustranné, je silnější hospodářská koordinace jedinou cestou vpřed.

V tomto funkčním období je nutné zvládnout i další velmi důležité výzvy. Již jsme zmapovali velmi náročný a dalekosáhlý program v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí. Nezahrnuje jen boj proti terorismu a trestné činnosti; obsahuje i řešení velmi důležité priority, a sice společného přístupu k migraci. V této oblasti ukazujeme občanům své úsilí o svobodu a bezpečnost.

Během tohoto funkčního období se zaměříme i na přezkum rozpočtu a nové finanční perspektivy. Jsme přesvědčeni, že bychom se měli soustředit na kvalitu výdajů, na jejich evropskou přidanou hodnotu a na jejich efektivitu, aby se finanční perspektivy staly nástrojem k uskutečnění ambicí Evropy: naší strategie pro růst a zaměstnanost i pro cíle hospodářské, sociální a územní soudržnosti.

To může vzejít jen ze silných evropských orgánů a z odhodlání být náročnější, dosáhnout změny. Je tedy velmi vítáno, že klíčová změna smlouvy spočívá v posílení všech evropských orgánů.

Hodlám toho využít k posílení přínosu, kterým všichni společně můžeme přispět k evropskému projektu. Teď není čas na to, aby naše orgány táhly každým jiným směrem. Komise však samozřejmě bude mít s Parlamentem zvláštní vztah, protože podle metody Společenství jsme dva orgány, jejichž specifickou úlohou je určovat, vyjadřovat a uskutečňovat evropský zájem.

To z nás činí dva orgány Společenství par excellence, se zvláštní odpovědností za zajištění toho, aby Evropská unie byla něčím více než jen součtem svých částí. V tomto duchu jsem ve svých politických zásadách, které jsem vám představil, nabídl zvláštní vztah s Parlamentem. V tomto duchu jsme jednali o nové rámcové dohodě, jejíž zásady jsou vtěleny v usnesení, které je sněmovně dnes předkládáno.

Tato rámcová dohoda by měla pomoci našemu společnému úsilí o zajištění skutečně evropských reakcí na otázky, kterým dnes Evropané čelí. Stejně jako je třeba dohodu aktualizovat, aby odrážela Lisabonskou smlouvu, musí dohoda také stanovit nové způsoby, kterými učiníme ze spolupráce každodenní realitu.

Dohoda nám musí pomoci formovat novou kulturu partnerství a účelnosti, využívat naše společné páky k nabídce skutečného pokroku pro evropský projekt. Několik těchto otázek také znamená spolupráci s Radou. Velmi bych tedy uvítal širší dohodu spojující spolutvůrce právních předpisů s Komisí na základě souboru zásad interinstitucionální spolupráce.

Řekl jsem, že musíme mít odvahu. Řekl jsem, že nesmíme jen pokračovat v obvyklé práci. Nastínil jsem mnoho inovací a naše priority pro zvládnutí sociální situace. Jsem přesvědčen, že posílí naše orgány a pomohou nám dosáhnout našich cílů při plném respektování našich hodnot. Nikdy však nezapomeňme na to, že naše Unie je založena na hodnotách úcty k lidské důstojnosti, svobody, demokracie, rovnosti, právního státu a dodržování lidských práv.

Dnes se otevírá nová kapitola našeho evropského dobrodružství. Pracujme společně na tom, aby bylo skutečným úspěchem – pro všechny naše občany.

(Potlesk)

Předsedající. – To bylo představení sboru komisařů a prohlášení o rámcové dohodě o vztazích mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí. Příspěvek přednesl pan Barroso. Diskutujeme o obou uvedených věcech. Hlasování o rámcové dohodě se bude konat přesně ve 12:00, pak bude přestávka do 13:30 a pak budeme pokračovat hlasováním o sboru – to je dnešní pořad jednání.

Chtěl bych přivítat i zástupce Evropské rady, rotujícího předsednictví a španělské vlády. Vítáme všechny, kdo jsou tu dnes s námi a naslouchají naší rozpravě. Vítejte.

Joseph Daul, jménem skupiny PPE. – (FR) Pane předsedající, pane Lópezi Garrido, pane předsedo Komise, dámy a pánové, dnes vydáme rozhodnutí o jmenování nové Evropské komise, což je nutný akt, který potvrzuje výsady tohoto Parlamentu a který určí způsob fungování Unie na několik let.

Nežli však formálně vyjádřím důvěru, kterou moje skupina a já máme ve druhou Barrosovu Komisi, chci vyslovit svůj názor na situaci, v níž bude muset pracovat. V této souvislosti musím říci, že lidé v Evropě nejsou dosud přesvědčeni o tom, že Lisabonská smlouva funguje správně. Očekáváme od této smlouvy mnoho a musíme učinit maximum, abychom zajistili, že bude novou a pozitivní fází evropského dobrodružství.

Právní předpisy však nejsou všechno. Ženy a muži, kteří je uplatňují, je musí poměřovat s našimi ambicemi. Musí zajistit, aby postavení Evropy ve světě odpovídalo jejímu sdělení, jejímu bohatství a jejím úspěchům. Skutečností je, že evropský stroj zjevně potřebuje pár úprav.

Proto nyní máme vysokého představitele, který je též místopředsedou Evropské komise a jako takový je odpovědný této sněmovně. Tato klíčová osobnost musí být hlasem Evropy ve světě. Její přítomnost a její ambice musí ztělesňovat Unii, největší světovou ekonomiku z hlediska HDP, největší světový trh, největšího přispěvatele v oblasti mezinárodní pomoci.

Skutečností je, že od Haiti po Írán, od Afghánistánu po Jemen, od Kuby po transatlantické vztahy, kterých si velmi ceníme, dosud hlas Evropy našim nadějím nedostál. Naše skupina požaduje drastická opatření, která zajistí, abychom změnili svůj přístup a tentokrát vykořčili správnou nohou. Pokud jde o to, pane Barroso, spoléháme i na váš osobní závazek a vaše vedení.

Spoléháme i na to, že nový předseda Evropské rady bude ztělesňovat Unii na mezinárodní scéně, bude iniciovat a vést zasedání hlav států či vlád a bude vystupovat jako styčný prvek. Musíme mu dát čas, již jsem však s uspokojením zaznamenal, že jeho první kroky vedly správným směrem.

Od Rady ministrů neočekávám nic menšího než úzkou spolupráci za rovných podmínek – a myslím tím skutečně rovné podmínky – s touto sněmovnou. Příklad SWIFT nám však ukazuje, jak velký pokrok je třeba učinit.

A konečně, od Komise – a jsem si vědom toho, že předseda Barroso tento postoj sdílí – očekávám příkladný pracovní vztah a vztah důvěry. Kromě toho rámcová dohoda, o níž budeme v poledne hlasovat, tuto společnou vůli obou orgánů odráží.

Dámy a pánové, dospěli jsme ke konci procesu, při němž jsme členy Komise podrobili kontrole, a já chci pochválit tento způsob uplatňování moderní demokracie, který dosud neprovádí žádný jiný parlament v Evropě.

Nicméně máme před sebou ještě hodně práce, než se vyrovnáme se svým úkolem, tedy než budeme schopni zhodnotit politiky z politického hlediska. Musíme ještě zlepšit své postupy, aby byly přiměřenější a více zaměřené na obsah evropských politik.

Dámy a pánové, jsem si dobře vědom toho, že v této rané fázi zavádění nové smlouvy nelze všechno udělat rovnou. Musíme však být nároční. V tomto duchu přistupujeme k této rozpravě, jejímž výsledkem musí být jmenování nové Komise: Komise, která je pod vedením pana Barrosa a se zkušenými komisaři dobře vybavena k řešení evropských problémů; Komise, s níž sdílíme jak hlavní politické cíle a prognózy týkající se problémů, které mají být řešeny, nebo řešení, jež mají být na tyto problémy uplatněna; Komise, která odráží výsledky evropských voleb v roce 2009 a v níž je moje politické seskupení, skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů), nejvlivnější politickou silou; a také Komise, jejíž hlavní prioritou je naplňovat očekávání Evropanů zasažených krizí, Evropanů, kteří často trpí pesimismem a mají obavy o to, jak budou jejich vůdci schopni hájit a prosazovat evropský model ve světě.

Proto bude skupina PPE hlasovat pro jmenování Komise.

(Potlesk)

Martin Schulz, jménem skupiny S&D. – (DE) Pane předsedající, pane Barroso, dámy a pánové, během slyšení jsem získal dojem, že Komisi tvoří abbé José Manuel se svými 26 novici z řádu trapistických mnichů. To je řád, který složil slib mlčenlivosti. Vypadalo to, že abbé svým novicům řekl „je lepší neříkat nic než říci něco špatně“. Bylo to ke škodě slyšení některých nových lidí. Bylo překvapivé slyšet někoho, jako je Neelie Kroesová, která je jinak tak výmluvná, jak najednou pronáší jen banální fráze. Ostatní, jako Joaquín Almunia, Michel Barnier, nový komisař Maroš Šefčovič a dokonce i paní Georgievová, slib mlčenlivosti nesložili, a jakmile byl zrušen, prokázali, že pokud máte dost odvahy k zahájení dialogu s Parlamentem, můžete si získat lepší pověst, než když sebou necháte manipulovat.

(Potlesk)

Současně pan Almunia a pan Barnier ozřejmili úlohy, které hodlají hrát v budoucí Komisi. Bylo zajímavé pozorovat rozdělení portfolií jednotlivých členů Komise také během slyšení. Existuje tolik tak protikladných úkolů, tolik struktur, díky nimž jsou střety zájmů téměř nevyhnutelné a které budou vyžadovat rozhodce, aby s konečnou platností rozhodl o směru, kterým se vydat – to bylo zajímavé.

Na jedné straně se komisařům říká „zde promluvíme já“, a na druhé straně „v případě střetu pravomocí budu mít konečné slovo“. Jistě nechci prokázat římskému císaři medvědí službu, ale do značné míry to, pane Barroso, vypadá, že chcete pracovat podle zásady „rozděl a panuj“. To je však nesprávný přístup. Musíte pochopit, že každý, kdo chce změnit sbor na předsednický systém, se pouští do obrovského úkolu a nakonec musí být připraven, že mu řeknou, že odpovědnost je na něm a že musí převzít zodpovědnost za nedostatky.

Komise je silná, pokud jedná jako kolegiální orgán. Je silná, pokud se nepovažuje za technokratického administrativního vůdce, ale chápe, že náročné úkoly, které před námi stojí, vyžadují nadnárodní evropské odpovědi. Otázka, kterou jste nastolil na začátku svého projevu – má Evropská unie ve světě své slovo? – je skutečně aktuální. Na tuto otázku neodpovíte tím, že budete vše přizpůsobovat svým vlastním potřebám, ale tím, že budete organizovat odpovědnosti své Komise tak účinně, aby ve spolupráci s námi, s Evropským parlamentem, mohla Komise odpovědět.

Hospodářská a finanční krize, krize životního prostředí a krize sociální, před nimiž tento kontinent stojí, vyžadují nadnárodní evropské reakce. Nepotřebují renacionalizaci. A proto potřebujeme silnou Komisi, která bude schopna získat silnou podporu silné většiny v Parlamentu. Nesmí však být ušita na míru Josému Manuelu Durão Barrosovi, ale musí odrážet širokou škálu schopností, které přinášejí všichni komisaři.

(Potlesk)

Odpověď na otázku, zda má Evropská unie ve světě své slovo, jsme mohli vidět v Kodani. Jestliže se naše postoje roztrhají, když dojde na právní předpisy v oblasti životního prostředí, a jestliže bude Evropa usilovat o renacionalizaci, místo aby zaujala ambiciózní přístup odvozený od celé Unie, pak i v jiných oblastech uvidíme to, co jsme viděli v Kodani, tedy to, jak rozhodnutí přijímají Barack Obama a Chu Ťin-tchao – bez evropské účasti. Každý, kdo nechce, aby se svět propadl do nového druhu bipolarity, potřebuje silnou Evropu a ambiciózní Evropu. Proto potřebujeme efektivní Komisi, která se této úlohy ujme.

Pane Barroso, v rozpravě o interinstitucionální dohodě jste učinil dva ústupky, které jsou podle mého názoru zásadní. Posouzení dopadu, a zejména posouzení sociálního dopadu, je pro nás jako sociální demokraty a jako socialisty a demokraty nezbytným prvkem. Komise si musí uvědomit, a znamená to všechny jednotlivé členy této Komise, že to, co vedlo velké části evropského obyvatelstva k odvrácení se od evropské myšlenky, mělo něco společného se skutečností, že národy Evropy měly pocit, že tato Komise měla zájem jen o trh, a nikoli například o sociální ochranu svých občanů. Více a více lidí má pocit, že jednání Komise určuje spíše chladná technokracie než sociální prospěch. Jestliže se tento trend nyní změní s posuzováním sociálního dopadu, na němž jsme se dohodli, dosáhli jsme velkého pokroku.

To mimochodem platí i pro opatření v této interinstitucionální dohodě, s nimiž souhlasíme, jmenovitě opatření, podle něhož budou budoucí legislativní usnesení Evropského parlamentu vtělena do podnětů Komise do jednoho roku. To je také obrovský krok kupředu ve spolupráci obou našich institucí. Trapistický opat, který spolu s Hermanem z Nezemě, předsedou Evropské rady, má zastupovat Evropu ve světě – pane Daule, to nebude stačit. Potřebujeme efektivní spolupráci mezi evropskými orgány.

Panu Barrosovi však nelze klást vinu za všechno. Existuje tu i 27 hlav vlád Evropy, které věří, že Komise je prodlouženou rukou jejich vládních úřadů. Odpovědi, kterou potřebujeme, je úzká spolupráce mezi Evropským parlamentem a Komisí, která si bude uvědomovat povinnost pracovat pro sociální a ekologický

pokrok Evropy. Díky tomu bude mít Evropská unie ve světě své slovo. Pokud se tímto budeme společně zabývat, pak po vaší odpovědi, pane Barroso, bude o přestávce skupina Progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu jednat o tom, jak se nakonec rozhodne. Po diskusi v naší skupině a po vaší reakci pak přednesu toto rozhodnutí ve druhém kole.

(Potlesk)

Guy Verhofstadt, jménem skupiny ALDE. – (FR) Pane předsedající, jsem potěšen, že tu jménem své skupiny dnes mohu být a že máme konečně před sebou druhou Barrosovu Komisi. Jsem přesvědčen, že je to dobrá věc, protože ukončujeme období, které pro Evropskou unii nebylo dobré. Šestiměsíční absence Komise vybavené skutečnými pravomocemi je něco, co by se v budoucnosti nemělo opakovat, zvláště v této době hospodářské a finanční krize, kdy existují zásadní problémy, jako je změna klimatu, Kodaň atd.

V každém případě věřte mým zkušenostem, když říkám, že v budoucnosti již nesmí nastat období, kdy Komise nebude zajišťovat reálnou správu, zvláště pokud by trvalo až šest měsíců. Doufám, že tato Komise začne pracovat co nejrychleji, ihned po našem hlasování.

Pokud jde o nás, pane Barroso, očekáváme od vás tři věci. Zaprvé, že tato nová Komise bude motorem Evropské unie; jsme přesvědčeni, že tomu v posledních pěti letech tak nebylo. Tentokrát chceme Komisi, která nechá posledních pět let za sebou a stane se skutečnou hnací silou daleko intenzivnější integrace Evropské unie. Skutečně vše, co se za posledních pár týdnů stalo, ukazuje, že tím, co činí postavení Evropy v tomto multipolárním světě problematické, je skutečnost, že neexistuje žádný společný výhled a evropská integrace není dostatečná – mám na mysli Kodaň a nedostatek koordinace na Haiti. Proto chceme Komisi, která na rozdíl od toho, co jsme vidali v posledních pár letech, nebude hledat okamžitý kompromis s Radou, aby pak přišla, předložila nám jej a pokusila se nás přesvědčit, abychom to spolkli.

Od Komise očekáváme, že bude Radě předkládat náročné projekty – i pokud budeme předem vědět, že nezíská 100% podporu – a že následně osloví Evropský parlament jako svého vlivného spojence, aby Radu přesvědčil.

(Potlesk)

Druhou věcí, kterou od Komise očekáváme – a znovu zopakuji, co již řekl pan Schulz, jsem však přesvědčen, že je to důležité – je to, že Komise bude pracovat jako sbor. Silný předseda Komise je moc hezká věc, ale sbor, Komise, která je silná a která prokazuje svou soudržnost, to je nezbytné a mnohem důležitější. Proto skutečně očekáváme takovou Komisi, protože poprvé – a vy jste to, pane Barroso, sám potvrdil – je to Komise složená ze tří hlavních politických rodin přítomných v této sněmovně. Jsem rád, že je tu osm liberálních komisařů pověřených některými velmi důležitými portfolii. Tato Komise musí nyní interně jednat jako koalice těchto tří hnutí a těchto tří politických stran a musí se pokoušet o kompromisy podpořené celou Komisí a celým sborem.

A nakonec, třetí prioritou této Komise je podle našeho názoru samozřejmě boj proti hospodářské krizi a já jsem přesvědčen, že nejnaléhavějším úkolem je co nejrychleji předložit Parlamentu a Radě důvěryhodnou strategii pro Evropu do roku 2020. To je ten nejdůležitější úkol. Buďte v této věci nároční, pane Barroso. Nenaslouchejte příliš členským státům; namísto toho naslouchejte španělskému předsednictví, protože to má k této věci pár dobrých nápadů. Přijďte vyzbrojeni náročnými projekty. Nemyslete si, že postačí slabá koordinace vnitrostátních hospodářských strategií. V zítřejším světě a v multipolárním světě potřebujeme daleko více. Potřebujeme sociálně-ekonomickou správu Evropské unie. Nestačí mít měnový pilíř, jako je eurozóna; v eurozóně a v Evropské unii je nutný i ekonomický a sociální pilíř. Takovou strategii od vás očekáváme, protože bude mít zásadní význam pro budoucnost Evropy a pro budoucnost našich spoluobčanů.

(Potlesk)

Daniel Cohn-Bendit, jménem skupiny Verts/ALE. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, musím přiznat, že to je neuvěřitelné. Máme před sebou koalici pokrytců. Je krátce před Dnem svatého Valentina a panu Barrosovi říkají: „Miluji vás, ale nemiluji vás. Nevěřím vám, ale budu pro vás stejně hlasovat.“ To je skutečně...

Ano, pane Schulzi, pronesl jste zásadní prohlášení, když jste řekl, „že o tom budete uvažovat“, zatímco každý ví, že pro Komisi budete hlasovat. To je tedy opravdu velká politická strategie!

(Potlesk)

Chci říci toto... nevím, proč se o to tak snažíte, pane Schulzi! Ještě nejste předseda Parlamentu! Klid, přáteli, klid!

Za sebe – a panu Schulzovi měla být řečnická doba zkrácena o 30 sekund – bych chtěl říci pár velmi prostých věcí, jen mezi námi. Máme tu některé velké skupiny, které hodlají Barrosovu Komisi podpořit. Nejsou schopny společně vypracovat usnesení, aby vysvětlily, proč Komisi podporují.

Nejsou schopny! Proč? Protože nejsou pro Komisi – a alespoň pan Verhofstadt se vyjadřuje jasně, když říká: „Jsem pro liberály“, a další je pro PPE a další je pro socialisty...

(Poznámka pana Verhofstadta mimo mikrofon: „a vy jste pro Zelené“)

Já? Ne, žádní tam nejsou. Ale ano, ... jak víte, pane Verhofstadte, naše skupina je jediná, která se vyjadřovala kriticky, i pokud v Komisi byl zástupce Zelených. My takhle politiku neděláme. Musíme vědět, zda bude mít tato Komise vizi, ambice a odhodlání.

To, co bylo řečeno, je pravda. Většina kandidátů na komisaře – neříkám všichni – nemá žádné odhodlání, vizi ani ambice. Při posuzování Komise jako celku však součet mínusů dává plus. To je nový matematický vzorec Barrosovy komise.

Ne, tak to nefunguje. A proto, pane Barroso, se mi líbí, když nám čtete text smlouvy: podněty, jaké podněty? S jakým podnětem Komise přišla při řešení krize v Řecku? Solidarita, kde je? Ve Španělsku, kde je? Neviděl jsem ji, ani jsem o ní neslyšel.

Dovolte mi dát vám radu. Jedním z problémů Řecka je jeho obranný rozpočet. 4,3 % řeckého HDP jde na obranu. V čem je problém? Problém je Kypr; je to vztah s Tureckem. Kde je podnět Komise, když přijde na řešení otázky Kypru, aby byl řecký HDP konečně zbaven tohoto hloupého, idiotského konfliktu, který bychom jako Evropané měli řešit? Podnět Komise: žádný ani nemá!

To samé bylo řečeno k Haiti. Paní baronko Ashtonová, vím, že nejste hasič, porodní asistentka ani jiná taková osoba. Přesto bych však od vás chtěl nápady; chci, abyste něco hájila. Vždy nám říkáte: „je to důležité, musíme koordinovat, budu koordinovat...“ My nevíme, proč je to důležité, neznáme hierarchii důležitých věcí, ale víme, že vy považujete za důležité všechno. Takhle se nikam nedostaneme.

Proto jsem přesvědčen, že máme problém. Máme zde zásadní problém, a tím je to, že jako Parlament musíme konečně ukázat svůj vztah s Komisí. A samozřejmě budeme s Komisí pracovat, samozřejmě budeme pracovat s komisaři – já vím – bude tu většina.

Já bych však tentokrát chtěl, abychom ukončili všechny ty banální komentáře, všechna ta bezvýznamná prohlášení. Chceme politickou Evropu. Pokaždé, když se naskytne příležitost mít politickou Evropu, promarníme ji! Když v Kodani měla Evropa dosáhnout pokroku, promarnili jsme to!

Byl bych rád, kdybyste nám někdy, pane Barroso a komisaři – minulí i budoucí –, řekli, proč jste tuto šanci spálili, proč nebyla Evropa politická, proč se Evropa nechovala jako globální hráč. Pan Verheugen z Komise odchází. Byl v Komisi číslo dvě a říká Německu a komukoli, kdo ho poslouchá, že Evropa nebyla globálním hráčem, že Evropa nehrála svou úlohu. Neříká, proč svou úlohu nehrál on.

Vždycky je to někdo jiný a já bych chtěl, abychom pro jednu v této Komisi, v této rozpravě, už neslyšeli bezvýznamné poznámky, s nimiž přišli pan Schulz, pan Verhofstadt a pan Daul: „nejlepší by bylo tuto Komisi zamítnout, abychom se konečně mohli začít podílet na tom, co se ve světě skutečně děje“.

Ve světě se skutečně děje to, že Evropě se nedaří vypořádat se s hospodářskou krizí, krizí životního prostředí a s krizí finanční. Je jich dost. Je dost těch, kdo se už nechtějí dát podvádět uklidňujícími slovy – už nás obelstili dost, říkají nám: „jsme proti, jsme proti“, a nakonec se zdrží hlasování. „Jsme proti, jsme proti, ale budeme hlasovat pro.“ To není hodno tohoto Parlamentu. Vzbudme se, protože Evropa to potřebuje!

(Potlesk)

Jan Zahradil, jménem skupiny ECR. – (CS) Dámy a pánové, pane předsedo Barroso, moje frakce, frakce ECR, Vás podpořila spolu s liberály a s lidovci, jinak byste tady neseděl. Podpořili jsme Vás na rozdíl od jiných a podpořili jsme vás proto, že Vás předchází a provází pověst reformátora. Byli bychom rádi, kdybyste v tomto volebním období této pověsti skutečně naplno dostál.

Pamatuji si, že v roce 2005 jste přišel se zajímavou myšlenkou zjednodušení evropské legislativy, prokleštění té dnes už neprůhledné houštiny komunitárního práva. Vraťte se, prosím, k této myšlence, protože byla

dobrá. Žijeme v období Lisabonské smlouvy, žijeme v období, kdy přijímání nových norem bude ještě snazší, a já Vás proto prosím, abyste nedopustil, aby evropskou ekonomiku dusily výhonky neoprávněné a neodůvodněné regulace, abyste nedopustil vítězství módních, politicky korektních témat, která by se mohla stát záminkou k další centralizaci, k další regulaci, k další byrokratizaci Evropské unie.

Pokud půjdete touto cestou, můžete se na nás spolehnout. Pokud půjdete cestou reformy, pokud se ukážete jako skutečný reformátor, pak můžete počítat s naší podporou, pak můžete počítat s naší spoluprací. Tam ovšem, kde se přidržíte starých pořádků, kde budete kráčet po zaběhaných, vyšlapaných cestičkách, tam si vyhrazujeme právo s Vámi nesouhlasit, případně se i postavit proti. A já chci doufat, že těch prvních případů bude, vážený pane předsedo, daleko více než těch druhých a že budeme moci daleko více spolupracovat a stát na jedné straně barikády, než stát proti sobě. Já Vám v tom přeji mnoho úspěchů.

Lothar Bisky, jménem skupiny GUE/NGL. – (DE) Pane předsedající, pane Barroso, v září 2009 jsem vám musel říci, že vaše politické zásady pokračují v neúspěšné politice Komise. Vaše neoliberální zásady nepřinášejí strategii pro větší sociální spravedlnost, ani nezajišťují lepší ochranu Evropy proti krizím. Neposkytují žádný základ práce pro úspěšný boj s chudobou a sociálním vyloučením v Evropě. Nyní nám předkládáte sbor komisařů, který se nejlépe hodí pro váš program. Od mé skupiny za to neočekávejte žádný potlesk.

Již během tohoto svého nového funkčního období tento Parlament prokázal, že bere demokratickou kontrolu a účast na rozhodování vážně, a já to velmi vítám. Přemýšlím o nové rámcové dohodě mezi Parlamentem a Komisí a o odmítnutí jednoho kandidáta na komisaře a doufám, že zítra bude Parlament při projednávání dohody SWIFT opět svědomitý.

Transparentnost a spravedlnost jsou v dohodách mezi orgány nezbytné – pouze s nimi můžeme začít hovořit o politice. Jde o obyvatele Evropy a zbytku světa, jde o dobrá pracovní místa a více práv na dobré vzdělávání a spravedlivou mzdu, jde o jejich právo na rozvoj v míru a nepoškozené životní prostředí. A proto, pane Barroso, moje skupina nepodpoří vaše zásady ani váš personální návrh. Připravte se na naši tvrdou, ale čestnou výměnu názorů s vámi i s vaším sborem.

Nigel Farage, jménem skupiny EFD. – Pane předsedající, před sebou máme novou vládu Evropy, vládu, která má nyní s Lisabonskou smlouvou obrovské pravomoci, nikoli pouze ministra zahraničí a vyslanectví, nikoli jen pravomoc podepisovat smlouvy, ale i možnost využít pravomoci v mimořádné situaci ke skutečné převaze nad jednotlivými zeměmi, a ještě jsme dnes dopoledne slyšeli od vedoucích představitelů velkých skupin v Evropském parlamentu požadavek, abyste mohli mít ještě více pravomocí a vykonávat je ještě rychleji.

Možná stojí za to připomenout si, že tato smlouva, která Komisi dává takové pravomoci, nemá v Evropské unii vůbec žádnou demokratickou legitimitu. Ignorovali jste referenda, odmítali jste referenda a zmanipulovali jste ubohé lry do druhého hlasování.

Jsem ohromen, že společným jmenovatelem této Komise je to, že řada členů byla komunisty nebo měla ke komunistům velmi blízko. Sám pan Barroso byl maoista. Siim Kallas, který zdaleka nebyl jen studentským aktivistou, byl dokonce členem Nejvyššího sovětu – máme tu vrcholné komunisty. Paní baronka Ashtonová vedla kampaň za jaderné odzbrojení a stále nám odmítá říci, zda vzala peníze od Komunistické strany Velké Británie.

Mohl bych pokračovat, ale to bychom si tu nějakou dobu pobýli. V této Komisi však máme nejméně 10 komunistů a musí to vypadat jako návrat do starých dobrých časů. Mezi komunisty musí panovat nostalgie. Zatímco před 60 lety spadla přes Evropu železná opona, dnes máme železnou pěst Evropské komise. Viděli jsme to v případě článku 121 a v případě Řecka, které se vlastně mění na protektorát.

Ubohé Řecko, lapené v ekonomickém vězení eura! Ubohé Řecko, lapené v moderním „žaláři národů“, z něhož zdánlivě nevede cesta ven! To, co Řecko potřebuje, pane Barroso, je devalvace, nikoli sadomonetarismus. Bůhví, co se s nimi stane.

V roce 1968 jsme měli Brežněvovu doktrínu omezené suverenity. Dnes máme „společné hodnoty“. Máme „ještě užší Evropskou unii“ a „společnou suverenitu“, to jste použili, ale samozřejmě nepůjde jen o Řecko, to samé se stane i Španělsku, Portugalsku a Irsku. Ve všech těchto případech bude použit článek 121.

Pane Barroso, řekl jste, že se musíme držet svého kurzu, a to znamená, že miliony lidí v Evropě se dostanou do bolestných problémů, až se budete pokoušet udržet pohromadě katastrofický projekt, kterým je euro. Rozpadne se na kusy, o tom nemůže být pochyb, jak se stalo v případě Británie v rámci mechanismu směnného

kurzu v roce 1992. Můžete se smát, můžete se usmívat. Nebude to fungovat. Nemůže to fungovat. Rozpadne se to na kusy, a pokud jde o obyvatele Evropy, čím dříve, tím lépe.

Potřebujeme v této věci demokratická řešení. Jestliže budete nadále prosazovat svůj extrémní euronalionalismus, povede to k násilí. Musíme hlasovat proti této Komisi. Musíme vložit budoucnost Evropy do rukou obyvatel každého členského státu prostřednictvím svobodných a spravedlivých referend.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Evropská komise je základní rozhodovací orgán Evropské unie. Požadavky na komisaře by měly být následující: správná osoba – podle její profesní dráhy a připravenosti – na správném místě. Způsob, jakým jsou komisaři nominováni a voleni, však zajišťuje, že tohoto kladného výsledku se dosahuje jen náhodně. Vlády nedoporučují lidi pro konkrétní úkol, ale pro funkci. Kdokoli, koho nominují, pokud neodstoupí, se stane komisařem EU. Pan předseda Komise se pokouší najít pro danou osobu úkol, a tím se sled věcí obrací. Znamená to, že se pokouším najít kabát, který se bude hodit ke knoflíku. A ještě něco je třeba zmínit: po slyšení ve specializovaných výborech nenásleduje hlasování, ale namísto toho malá skupinka lidí sepíše o slyšení dopisy. Pořád mluvíte o demokracii a pořád se bojíte přímých voleb. Ať jde o ústavu Evropské unie, referendum nebo schůzi výboru věnovanou potenciálnímu kandidátovi. Během slyšení kandidáti na komisaře stěžují řekli cokoli konkrétního. Nechtěli se vázat, přijmout odpovědnost. Přesto nicméně vyšlo najevo, že se nechtějí oprostít od předešlé Komise, ale chtějí centralizovanou Evropu; nepoučili se z finanční krize, ale nadále chtějí uplatňovat liberální hospodářskou politiku. Proto mnoho z nás nebude pro tuto Komisi hlasovat a nebude to znamenat, že jsme proti Evropě. Prostě jen děláme to, co od nás naši voliči, mnoho milionů evropských občanů, očekávají.

József Szájer (PPE). – (HU) Pane předsedající, pane Barroso, ve velkém počtu evropských jazyků se to, že něco funguje – je schopno fungovat – a že něco správně pracuje, vyjadřuje velmi podobně. Nyní jsme v Evropské unii ve fázi, kdy můžeme říci „zpátky do práce, Evropo“; vraťme se, začněme pracovat, začněme fungovat. Základ toho zaručuje nová smlouva o fungování Evropské unie, Lisabonská smlouva, nedávno zvolený Parlament a nová Komise, která se nyní tvoří.

Je čas nechat za sebou dny institucionálních sporů a stanovování institucionálních pravidel a skutečně obrátit svou pozornost na obavy a problémy evropských občanů. To má zásadní význam, protože potřebujeme znovu získat podporu lidí, kterou jsme postupně ztratili. Dámy a pánové, vážení poslanci Parlamentu, máme v tomto smyslu co na práci. Dění v posledních několika týdnech a měsících si nezasluhovalo vždy úctu. Tento Parlament například nedopřál jednomu z kandidátů na komisaře spravedlivou příležitost být slyšen. Proto zvažme Komisi, zvažme Radu, pracujme s nimi, ale podívejme se někdy i na sebe. Dosažení výsledků vyžaduje úzkou spolupráci těchto orgánů.

Pane předsedo Komise, dámy a pánové, chtěl bych jménem své strany také popřát hodně úspěchů, protože když vám přejeme hodně úspěchů, nečiníme to pro několik osob, ale pro občany Evropy. Ať je Evropa v očích evropských občanů skutečným příkladem přinejmenším tvorby pracovních míst, prosperity, rozvoje, aktivní přítomnosti ve světě, rovnosti, a ať nyní na základě své nové ústavy, Lisabonské smlouvy, Evropa roste a rozvíjí se ku svému prospěchu.

Dámy a pánové, když můj počítač nefunguje, stisknu tlačítko pro restart. Nyní máme v počítači i nový software, známý jako Lisabonská smlouva. Dámy a pánové, stiskněme tlačítko restart.

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Pane předsedající, pane Barroso, vaše Komise má jistě své silné i slabé stránky. Chtěl bych se zaměřit na ty silné.

Máme tým pro zahraniční politiku, který byste těžko hledali kdekoli jinde, jenž je pověřen politikou zahraniční i rozvojovou. Pane Szájere, nemůžete popřít, že nyní máme lepší tým, než jsme měli v době původního slyšení první kandidátky z Bulharska. Rovněž pevně věřím, že paní baronka Ashtonová bude tento tým dobře koordinovat.

Jediné telefonní číslo, které údajně požadoval Henry Kissinger, je zmiňováno znovu a znovu. Možná nemáme takové jediné telefonní číslo, ale porovnáte-li to se Spojenými státy americkými – například v souvislosti s ochranou klimatu – komu bychom měli volat? Prezidentovi Obamovi nebo Senátu, který dosud odmítal nalézt řešení? Pokud jde o otázku odzbrojení, měli bychom kontaktovat prezidenta Obamu, který je pro odzbrojení, nebo Senát, který dosud žádná řešení nepředložil? Nedělejme se pořád horší, než jsme! Máme nyní příležitost udělat dobrý dojem.

(Potlesk)

Pokud jde o hospodářskou politiku, mále silný tým. Doufám a věřím, že ti z našich kolegů v Komisi, kteří při slyšení tak silně nezapůsobili, si tuto sílu postupně vypracují. Pokud jde o politiku sociální, máme komisaře, který bere věci vážně, a předsedu Komise, který nám rovněž přislíbil, že bude dávat přednost sociálním záležitostem a sociální politice. Počítáme s tím. A nejen že s tím počítáme, ale také budeme naléhat, aby se tak skutečně stalo.

Společně jsme našli řešení v mnoha oblastech rámcové dohody. Někdy jsme spolu nesouhlasili, ale řádně jsme spolupracovali. Je to velmi dobrá dohoda, pokud ji budeme brát vážně – vy v Komisi a my v Evropském parlamentu. Pokud se nám podaří přimět Radu, aby brala vážně zásady transparentnosti, které jsou v dohodě obsaženy, budeme skutečně schopni dosáhnout něčeho velkolepého.

V důsledku Lisabonské smlouvy a rámcové dohody bude od počátku legislativního procesu až do jeho konce existovat míra transparentnosti, která v mnoha vnitrostátních parlamentech neexistuje. Proto vyzývám Komisi a Radu, aby tuto otázku vzaly vážně.

V případě SWIFT nebyla transparentnost brána vážně – ani ze strany Komise, ani ze strany Rady. Nyní zde máme člena Komise, který byl příslušný pro Radu. To je praxe, kterou již v tomto Parlamentu nemůžeme tolerovat. Důvodem tohoto zmatku není to, že by chtěl Parlament být neústupný. Spíše je to proto, že i v přechodné době, kdy již bylo jasné, že tento Parlament měl stále co říci, Rada a Komise – zejména Rada – nepochopily, že musí zapojit i Parlament. To je rozhodující. V tomto ohledu, pane Barroso, jsme s legislativními usneseními a povinností Komise odpovědět – buď svým vlastním návrhem právní úpravy, nebo jasným vysvětlením, proč Komise nebude konat – dosáhli značného pokroku. Nepředstírejme, že parlamentní právo podnětu bylo ve vnitrostátních parlamentech vždy takto významné. Těmto parlamentům v zásadě dominují vlády a v parlamentech je často prováděno to, co vláda navrhne. Tady tomu tak není. Návrhy Komise dosud pro nás nejsou právním předpisem. Pracujeme na nich tak, aby obsahovaly i naše vlastní myšlenky.

Chopme se této příležitosti s novou Komisí, novou smlouvou a novou rámcovou dohodou. Mějme jako Parlament důvěru ve své jednání s Komisí.

Předsedající. – Nyní se v této rozpravě ujme poprvé slova žena. Je škoda, že k tomu dochází tak pozdě.

Diana Wallis (ALDE). – Pane předsedající, doufám, že to čekání stálo za to. Chci se zaměřit na usnesení o rámcové dohodě, protože jsem byla součástí vyjednávacího týmu Parlamentu.

Pane předsedo Barroso, uskutečnili jsme, jak jistě uznáte, několik velmi zajímavých debat o významu slov, zvláště v mém jazyce, jedna z frází, které jste použil na začátku naše setkání, však hovořila o vaší naprosté oddanosti „parlamentnímu rozměru“ Evropské unie, a myslím, že jste tuto frázi použil zcela upřímně a pozitivně, nikdy jsme však o této věci nehovořili. Po Lisabonu a po usnesení o nové rámcové dohodě je tento Parlament daleko víc, než pouhý „rozměr“ – je to realita, skutečná síla, skutečný Parlament hodný tohoto jména.

Můžete možná nazývat „rozměrem“ původní parlamentní shromáždění, ale nikoli tento Parlament. Tento Parlament je nyní plnoprávným legislativním partnerem, jak uvádí usnesení, s nímž musí Rada jednat za rovných podmínek, musí být začleňován a informován a nelze jej obcházet prostřednictvím právně nevynutitelných předpisů či jiných nástrojů, jakkoli cenných; je to Parlament plně a oprávněně schopný volat vaši Komisi jako výkonný orgán k odpovědnosti. Těšíme se, že v době vyhrazené pro otázky v této sněmovně uvidíme nejen vás, pane Barroso, ale všechny vaše kolegy komisaře.

Tento Parlament bude trvat na svém právu dohledu nad následnými změnami vašeho týmu; tento Parlament je připraven hrát svou řádnou úlohu jediného nadnárodního, přímo voleného parlamentu v mezinárodních vztazích. Ale především tento nový a silný Parlament, v němž existuje proevropská většina, chce, abyste se prosím chopil vedení, a my budeme vašim ochotným partnerem a příznivcem. Ale prosím, nejsme jen pouhý „rozměr“; jsme skutečný, reálný Parlament.

Jill Evans (Verts/ALE). – Pane předsedající, návrh usnesení, který předložila skupina Zelených/Evropské svobodné aliance, požaduje nový politický přístup na vnitrostátní a evropské úrovni a nové myšlenky a důrazné kroky. Hospodářskou, sociální a finanční krizi, které čelíme, nemůžeme překonat pomocí stejných politik a přístupu, které k ní vedly; nemůžeme vybudovat demokratičtější a efektivnější Evropu, pokud to nebudeme činit v reálné a měnící se politické situaci.

Dnes národní shromáždění ve Walesu zahajuje proces za referendum o větších zákonodárných pravomocích. V Katalánsku, ve Skotsku, ve Vlámku i jinde probíhají změny. Dnes jednáme o rozšíření EU, která by zahrнула

i země, které nyní leží mimo její hranice, ale dosud jsme nezačali ani řešit vnitřní rozšíření, proces, v němž země uvnitř hranic EU získávají nezávislost. Na tyto otázky rozpravy o volbě nové Komise neodpověděly, i přes změny, které se okolo nás dějí. Chtěla bych ještě jednou požádat předsedu Barrosa, aby se těmto věcem věnoval.

Adam Bielan (ECR). – (PL) Pane Barroso, před pěti měsíci jsem hlasoval pro vaše pověření úkolem spočívajícím v sestavení Evropské komise, protože jsem se domníval, že jste nejlepší z možných kandidátů. Tohoto hlasu nelituji, ale dnes, když jednáme o sboru komisařů, který nám byl představen, nemohu skrýt své zklamání. Poté, co skončila slyšení kandidátů na komisaře, vím, že mezi nimi je mnoho lidí, kteří mají vynikající kvalifikaci, ale bohužel také víme, že mezi nimi jsou lidé bez jakýchkoli zkušeností, kteří se během slyšení projevili velmi špatně.

Uvědomuji si, že při procesu výběru členů Komise máte omezený manévrovací prostor. Plně podporuji právo vnitrostátních vlád nominovat své kandidáty, přesto si však nemyslím, že navržené složení Komise je optimální. Ve svém projevu jste se ptal, zda má Evropská unie ve světě své slovo. Nejlepší odpovědí na to je nedávné rozhodnutí o odvolání summitu Evropské unie a Spojených států amerických. Skutečně si myslíte, že toto složení sboru umožní Unii posílit své postavení?

A konečně bych chtěl vyjádřit také své zklamání nad tím, že jsme během slyšení nedostali dostatečnou odpověď na otázky týkající se bezpečnosti dodávek energie.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL). – (DA) Pane předsedající, chtěl bych na začátku popřát panu Barrosovi hodně štěstí, protože předsedovi Komise se skutečně podařilo sestavit Komisi, která odráží jeho politický projekt Evropské unie. V mé skupině však s tímto politickým projektem naprosto nesouhlasíme. Dovolte mi uvést příklad. Pracující v mnoha zemích zjistili, že EU je stále více synonymem zhoršování mezd a pracovních podmínek, za něž bojovali. Opakovaně jsme se tázali pana předsedy Komise, co bude konkrétně dělat pro zajištění toho, aby migrující pracující již nemohli být nedostatečně placeni, diskriminováni a využíváni jako otrocká pracovní síla. Problém je, že jsme dosud neobdrželi konkrétní odpověď ani nám nebyla žádná konkrétní odpověď dána na slyšení. Proto jsem došel k závěru, že tato Komise akceptuje sociální dumping. Je to Komise, pro kterou je vnitřní trh důležitější než ochrana zájmů obyčejného pracujícího. V jednom ohledu však existuje určitá naděje, protože během setkání s naší skupinou se pan Barroso usilovně snažil zdůraznit, jak velmi podporuje rovnost mužů a žen. Slova však nestačí. Když byla v roce 2004 jmenována první Barrosova Komise, bylo v ní devět komisařek z 25 členů. Dnes pan Barroso představuje ke schválení Komisi, která má pouze osm žen z 27 členů. Tudíž došlo ke zhoršení. Můžeme jen konstatovat, že i v této oblasti pan Barroso přináší jen slova a nikoli činy. To prostě nestačí.

Timo Soini (EFD). – (FI) Pane předsedající, ve Finsku si připomínáme výročí Zimní války. Před sedmdesáti lety napadl komunistický Sovětský svaz malé Finsko. Hájili jsme svou nezávislost a své právo na sebeurčení.

Tento boj pokračoval i během druhé světové války, která byla strašným utrpením i pro Evropu jako celek. Zanechal nám silnou touhu po nezávislosti a silnou touhu rozhodovat o svých vlastních záležitostech. Helsinky, Moskva a Londýn byly jedinými hlavními městy, která nebyla během druhé světové války okupována. A právě proto chcí, aby si každý národ mohl o svých záležitostech rozhodovat svobodně.

Pokud jde o Komisi, jistě máte dobré úmysly a v Komisi jsou dobří lidé, včetně Olli Rehna, který je Fin a je to morální člověk s pevnou páteří. Avšak kde mohly národy Evropy, Finové, Němci, Britové, Dánové, hlasovat a tyto komisaře si zvolit? Nikde. Jak je mohou propustit? Nijak. EU je byrokracie a nikoli demokracie.

Jsem pro spolupráci mezi nezávislými státy. Jsem Fin, jsem Evropan a miluji náš kontinent, ale to neznamená, že podporuji Evropskou unii. Každý z nás dostal hlasy; já jsem ve Finsku získal 1 30 000 hlasů. Kolik hlasů dostali komisaři a odkud? Zde mohou získat 300 hlasů, ale v tom to právě je.

Co je srdcem demokracie? Je to národní svrchovanost. To znamená, že jen lid, který tvoří svůj vlastní národ, nezávislý na všech ostatních, má vždy věčné a neomezené právo rozhodovat o svých záležitostech. To je základní princip.

(Potlesk)

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Pane předsedající, došli jsme ke konci postupu, který předchází jmenování komisařů, se slyšeními, která jsou naprosto nicneříkající. Kandidáti na komisaře nám přišli říci, že jsou hluboce oddáni Evropské unii, že udělají vše, co je v jejich silách, aby se dozvěděli více o věcech, které jim jsou neznámé, a že budou pracovat rukou v ruce s Parlamentem.

Nic z toho není velmi důležité ani velmi zajímavé. Nicméně aby Parlament mohl prokázat svou nezávislost, musí existovat obětní beránek, pykající oběť. Touto obětí byla paní Jelevová, proti níž, mohu dodat, nakonec existovalo jen poměrně málo výtek. Jestliže jde o střet zájmů, pak minulost některých komisařů, kteří zůstanou bezejmenní – komisař pro hospodářskou soutěž, komisař pro zemědělství, komisař pro mezinárodní obchod – jistě vzbuzovala daleko větší obavy, a přesto pro tuto sněmovnu nepředstavovala velký problém.

Vlastně vás, pane Barroso, lituji, protože jste nyní součástí tohoto systému Lisabonské smlouvy – Lisabon je hlavní město vaší země, nádherné město, které si zasluhuje víc než jen propůjčovat své jméno takovému dokumentu. Musíte muset jednat s mnoha lidmi. Od nynějška podle rámcové dohody budete mít předsedu Parlamentu a Konferenci předsedů, z níž jsou vyloučeni nezařazení poslanci, což je flagrantní porušení ustanovení jednacího řádu. Budete mít nového – a stálého – prezidenta Unie, jehož jmenování však neukončilo systém rotujících předsednictví. Budete mít baronku Ashtonovou, vysokou představitelku Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, která byla v mládí naprostou pacifistkou, když šlo o skutečnou sovětskou hrozbu, ale o níž nepochybujeme, že bude důrazně bojovat proti Íránu.

Bude to složitá politika. Před chvilkou tu zazněl smích, když někdo připomněl marxistickou minulost některých z vás. Ve skutečnosti jste pořád internacionalisté, ale už v žádném případě ne proletáři. Odcizili jste se osudu evropských pracujících.

(Řečník souhlasil s položením otázky „zvednutím modré karty“ podle čl. 149 odst. 8 jednacího řádu)

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – Pane předsedající, snad bych mohl pana Gollnische opravit. Je si pan Gollnisch vědom toho, že paní baronka Ashtonová byla pacifistkou nejen ve svém mládí, ale že byla i místopředsedkyní Kampaně za jaderné odzbrojení, přinejmenším do roku 1983, což je něco, co nezveřejnila?

Bruno Gollnisch (NI). – *(FR)* Pane předsedající, neodpovím na otázku ohledně minulosti baronky Ashtonové. Víím, že i v mé zemi se „pacifisté“ říkalo vlastně válečným štváčům, kteří byli pro komunistické vítězství.

Jaime Mayor Oreja (PPE). – *(ES)* Pane předsedající, jménem skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) bych chtěl vyjádřit svou upřímnou, pevnou a bezvýhradnou podporu panu Barrosovi. Tato podpora není založena jen na jeho dnešních slovech, ale i na projevech, které pronesl v Parlamentu a které nás vyzývaly k tomu, abychom jej podpořili silněji a významněji než kdy dříve.

Chtěl bych říci, že hlavním důvodem této podpory není počet komisařů, které naše skupina či naše politické seskupení v Komisi má, ale spíše základní víra v to, že nyní nastává pro Evropskou unii jedinečná a výrazná doba. Tato Komise není jen jakási komise a tento Parlament není jen jakýsi parlament, nejen kvůli Lisabonské smlouvě, ale také kvůli tomu, že zažíváme v Evropské unii dosud bezprecedentní krizi: krizi hospodářskou a sociální.

Nemyslíme si, že Lisabonská smlouva je tou nejdůležitější věcí. Nejdůležitější je to, aby došlo ke změně postoje z hlediska nasměrování všech evropských orgánů k větším politickým ambicím. Proto bezvýhradně podporujeme Komisi vedenou panem Barrosem. Komisi podporujeme také proto, že jakkoli v současné době zažíváme hospodářskou a finanční krizi, přecházíme do další fáze: krize sociální. Rozdíly mezi některými zeměmi se budou zvyšovat a bude narůstat sociální neklid. Hospodářská a sociální krize nepochybně vyvolá zvýšený sociální neklid. Dalším důvodem je to, že pociťujeme krizi hodnot, což nezbytně vyžaduje, abychom všichni, nejen Komise, změnili své osobní postoje. Všichni musíme změnit svůj postoj.

Naše skupina je proto přesvědčena, že nejlepší cestou ke změně, transformaci a zlepšení je podpora Evropské komise vedené panem Barrosem.

Proto si myslím, že v rámci tohoto úkolu a práce, kterou musíme vykonat, je skupina PPE skupinou, která chce, abychom se změnili všichni. I Evropský parlament se musí změnit. Komise sama nemůže nést odpovědnost za častou nejednotnost v této sněmovně, která je do velké míry důvodem, proč ve světě výrazně nezní evropský hlas.

Kader Arif (S&D). – *(FR)* Pane předsedající, dámy a pánové, zásadním faktorem vnější politiky Unie bude obchodní politika. Bohužel tato obchodní politika je dnes symbolem mizení zájmu Společenství, protože není ničím jiným než součtem zájmů národních.

V době, kdy chceme, aby Evropa hájila své hodnoty – solidaritu, sociální spravedlnost –, kdy chceme, aby Evropa byla schopna začlenit do svých obchodních dohod sociální práva, práva v oblasti životního prostředí, ochranu lidských práv a ochranu odborových práv, vidíme, že jediným návrhem, který nám Komise předložila,

je uzavírat dohody, u nichž neexistuje žádná alternativa trhu a obchodu a jsou to dohody samy pro sebe. To je alespoň pro mé politické seskupení nepřijatelné.

V době, kdy chceme, aby tato obchodní politika byla schopna začlenit průmyslovou politiku a účinky, které může mít na politiky zaměstnanosti, vidíme, že Komise v komentářích, které dnes dopoledne přednesl předseda Komise, nedává žádné záruky. Bohužel mě to však nepřekvapuje. Nebylo řečeno nic o horizontální sociální doložce, o ochraně veřejných služeb, o tom, jak by měla Evropa znovu změnit politiku nebo zavést politiku zcela jinou.

Abych své poznámky k těmto věcem uzavřel, pane Barroso, jsem přesvědčen, že důvěra se buduje ve dvoustranném vztahu. Ve svých poznámkách dnes dopoledne jste nám nenabídl nic, co potřebujeme k tomu, abychom ve vás svou důvěru vložili. Pověřte si prosím, že vzhledem k tomu, že jste nám uvedené záruky neposkytl, nemohu zaručit, že vám svou důvěru dáme.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Pane předsedající, konečně mám pocit, že se věci dávají do pohybu. Trvalo nám více než osm, vlastně devět let, než jsme dospěli k nové smlouvě, a stejný počet měsíců, než jsme dospěli k nové Komisi. To není akční Evropa, ale my akci potřebujeme. Lidé hledají práci, podniky hledají trhy, spotřebitelé hledají spolehlivost, Řecko hledá stabilitu a Evropa hledá svou úlohu ve světě. Proto je dobře, že doba složitých debat, kterým mohou rozumět pouze odborníci, je za námi, a proto je také dobře, že Komise nyní může pracovat tak, aby byla zase lidem skutečně prospěšná.

Chceme od vás dvě věci, pane Barroso. Buďte prosím odvážný a učíte Evropu silnou zevnitř i zvenčí. Chceme, abyste byl odvážný, a také chceme, aby se Evropa více zapojovala v oblastech, které se možná liší od oblastí, které chtějí členské státy nebo lidé odpovídající v průzkumech – v ekonomice a finančních záležitostech, v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí, ale také v zahraniční a bezpečnostní politice. Tato poznámka je určena zvláště vám, paní baronko Ashtonová. Nedostatky jsou jasné. Vnitřní trh nefunguje dosti dobře pro malé a střední podniky. Často je to způsobeno spíše vnitrostátní než evropskou byrokracií.

Řecko samozřejmě potřebuje pomoc. Proto potřebujeme silnou Evropu. Jsem rád, že Komise nyní předložila návrh. Každý, kdo si myslí, že jsme již v zahraniční politice dosáhli dost, zjistil ve světle Kodaně něco jiného. Proto opakujeme: pane Barroso, učíte Evropu silnou uvnitř i vně. K tomu máte naši podporu.

Timothy Kirkhope (ECR). – Pane předsedající, naše skupina silně podporuje pana Barrosa a jeho reformní program pro Evropu, který se zaměřuje na řešení reálných problémů našich spoluobčanů a na zásahy v oblastech, kde může snahám našich členských států přidat hodnotu. Proto jsme přesvědčeni, že si pan Barroso zasloužil dostat seznam kandidátů do Komise vybavených nadáním a schopností uvést jeho náročné plány ve skutečnost.

V některých nominacích byl však ponechán svému osudu. Nic nemůže skrýt skutečnost, že zkušenosti a kvalifikace kandidátů se velmi různí, což bylo zjevné při našem slyšení. Je nepřijatelné, že vedoucí představitelé některých členských států stále považují tvorbu Komise za příležitost odměnit kolegu za předešlou podporu, vyřešit politické problémy nebo uklidit přítele ministra na pohodlné místo před důchodem.

Je jasné, že některé členské státy využívají toho, že máme jen jediné hlasování o celé Komisi, aby prosadily kandidáty, kteří by na základě svých vlastních zásluh neuspěli. Jediné hlasování musí skončit. Musíme hlasovat o jednotlivých kandidátech, protože jen tak se členské státy chopí své odpovědnosti, budou brát tento proces vážněji a vyšlou do Komise nejschopnější kandidáty, které mají k dispozici.

Miguel Portas (GUE/NGL). – (PT) Pane předsedající, chtěl bych se dr. Barrosa zeptat na význam odpovědnosti s ohledem na události, které vystavily euro útoku spekulantů. Dnes dopoledne budeme jednat o důvodech této události podobně, nyní bych se však rád zaměřil na prohlášení, která pronesl Joaquín Almunia, protože právě tato prohlášení vyvolala okamžitý nárůst rozpětí na mezinárodních úvěrových trzích a úrokových sazeb pro Portugalsko a Španělsko, což v minulém týdnu dále oslabilo pozici eura samotného. Nemá smysl říkat mi, že Joaquín Almunia neřekl, co řekl. Cokoli novináři slyšeli, slyšeli i spekulanti a ti neztráceli čas a začali jednat.

Pane předsedo Barroso, úlohou komisaře není přilévát olej do ohně. Tato sněmovna nemůže dát svůj souhlas někomu, kdo v kritické chvíli nesplnil svou povinnost. To je první problém, druhým je problém signálů. Pokud jde o útok na řecké, španělské a portugalské veřejné dluhy, co dosud evropské orgány dělaly? Pan Trichet se omezil na prohlášení, že žádný stát by neměl počítat se zvláštním zacházením, přičemž sdělení mělo být zcela opačné: tedy říci spekulantům, že nebudeme rozděleni, protože toto je Evropa solidarity.

Vznikla tak politická otázka, a proto očekáváme seriózní odpovědi ve věci prohlášení vašeho kandidáta na komisaře.

Klaus-Heiner Lehne (PPE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi stručnou poznámku k interinstitucionální dohodě a k usnesení, které před sebou máme. Především vítám, že Komise je zřejmě nyní realističtěji připravena akceptovat nepřímé právo podnětu Evropského parlamentu. Jednoduše řečeno to znamená, že v budoucnosti budou existovat konkrétní lhůty, v nichž bude Komise povinna odpovědět na naše rozhodnutí. To je dobrá věc, i s ohledem na naše zkušenosti z posledního funkčního období Parlamentu. Je to vlastně zjevné, ale tato dohoda také znamená, že budeme mít ve všech záležitostech rovné postavení vůči Radě. To je logický důsledek vstupu Lisabonské smlouvy v platnost.

Kromě toho vítám, že se nám podařilo vytvořit i užší pracovní vztah mezi Parlamentem a Komisí v oblasti legislativního programování. V budoucnosti budeme muset vypracovat určitý společný legislativní program pro všechny tři orgány, a v tomto ohledu by bylo dobré, kdyby jako tradiční zastánci zájmů Unie mohly Komise a Parlament co možná nejdříve dospět k předem uzavřené dohodě.

Nejsem plně spokojen s výsledky ve věci posouzení dopadu. V tomto ohledu bude muset Parlament zvážit, jak by mohl dosáhnout kvalitativních zlepšení ve své vlastní oblasti posuzování dopadu vzhledem k tomu, že Evropská komise nechce provádět skutečně nezávislé posouzení dopadu, které Parlament požaduje. V této souvislosti vítám, že již bylo v prohlášení oznámeno, že bude existovat úzká spolupráce v oblasti právních předpisů týkajících se Útvaru pro vnější činnost. I zde mají Komise a Parlament do značné míry společný zájem, který bychom měli také definovat, než začneme jednat s Radou.

Také si myslím, že je dobré – a to je také vlastně nutný důsledek Lisabonské smlouvy –, že postavení této sněmovny v oblasti mezinárodních jednání týkajících se mezinárodních dohod se značně zlepšilo a Parlament má získat skutečný přístup ke všem informacím a všem konferencím. Toto byla naprosto zásadní otázka a já jsem rád, že se nám podařilo dosáhnout toho, co jsme v této oblasti chtěli.

Evelyne Gebhardt (S&D). – (DE) Pane předsedající, pane Barroso, jsme velmi rádi, že tu máme od 1. prosince Lisabonskou smlouvu a spolu s tím i silnější sociální politiku a posílení postavení spotřebitelů v oblasti vnitřní politiky v Evropské unii. Nyní však zjišťujeme, že jste (v rozporu s tím, co stanoví Lisabonská smlouva, jmenovitě s horizontálním závazkem k ochraně spotřebitele) při dělení portfolií ve své Evropské komisi učinili přesný opak, protože neexistuje jen jeden komisař odpovědný za ochranu spotřebitele, ale několik komisařů.

Chtěla bych se vás zeptat, jak to vlastně chcete zvládnout. Jak chcete nastolit důslednost v této oblasti politiky, v oblasti, která je mimořádně důležitá pro spotřebitele, pro evropské občany? Odpovědnosti byly rozděleny. Který komisař zajistí důslednost? Neříkejte nám prosím, že rozhodovat bude sbor. Potřebujeme jasné oblasti odpovědnosti. Neříkejte nám prosím ani to, že v případě sporu jednotlivých komisařů budete mít rozhodující slovo vy. Nejste všemocný a jste členem sboru.

Je to pro mě velký problém, pane Barroso. Musíte mi vysvětlit, jak se chcete skutečně vypořádat s tímto roztržštěním politiky v oblasti ochrany spotřebitele, ale i v jiných oblastech, jako je zahraniční politika, abychom měli politiku, která nám za pět let dovolí říci „ano, stálo za to mít takovou Komisi“. Dosud nevím, jak budu později hlasovat. Bude to velmi záležet na vašich odpovědích na naše otázky.

Adina-Iona Vălean (ALDE). – Pane předsedající, myslím, že jste si více než dobře vědom toho, že Evropa stojí na rozcestí a že máte příležitost zvolit jeden nebo druhý směr: buď ponurou cestu s hlubšími hospodářskými krizemi, špatnou konkurenceschopností pro evropské podniky, větší regulací a byrokratickou zátěží, nebo cestu odvážnou, využívající všechny možnosti, která dává Lisabonská smlouva, aby byla Evropa silnější a zaujala soudržný přístup ke globálním trhům a výzvám.

Příležitosti a řešení globálních výzev lze nalézt v odvětvích, jako je digitální agenda informačních a komunikačních technologií, výzkum a vývoj a energetika. Nová smlouva, kterou konečně ratifikovaly všechny členské státy, vám (na stříbrném podnose) dává nástroje k dosažení těchto cílů.

Já se nejvíce obávám zvětšujícího se rozporu mezi očekáváními občanů a bruselským malým světem. Důvěra, kterou máme od svých občanů, se vytrácí. Při kolika příležitostech jsem si už všimla rozporů mezi evropskou administrativou, která prosazuje příkrý politický cíl, a skutečnými problémy občanů? Jaký je cíl přípravy společné energetické politiky, pokud nemůžeme svým občanům zajistit bezpečnou, cenově dostupnou a zelenou energii? Jaký je cíl sběru údajů o energetických infrastrukturách?

Jsem přesvědčena, že nemůžeme používat řešení typu „jedno pro všechny“. Komise musí brát v úvahu rozdíly, příležitosti a prostředky každého členského státu. Budete muset být vizionáři a tvůrčí, abyste vyvedli Evropu z její neradostné minulosti. Přitom vás Parlament bude podporovat. Pokud tuto příležitost promarníme, nedostane Evropa za pět let druhou šanci.

Lajos Bokros (ECR). – Pane předsedající, Řecko je na pokraji fiskálního zhroucení. Španělsko a Portugalsko se také potýkají s rostoucími problémy. Jestliže nebudou Evropská komise, Evropská centrální banka a Evropská rada jednat, hrozí rozpad eurozóny.

Za této situace jsme svědky nevyhovujícího rozdělení portfolií mezi komisaři. Joaquín Almunia, který představoval bezpečnou záruku při řízení měnových a hospodářských záležitostí, nyní přechází k hospodářské soutěži, která není jeho šálkem čaje. Olli Rehn, který byl velmi uznávaným komisařem pro rozšíření, se nyní zabývá měnovou a hospodářskou oblastí, pro kterou nemá odborné znalosti.

Proč je v zájmu Evropy oslabit intelektuální sílu Komise právě v době krize?

Werner Langen (PPE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, máme nyní druhou Barrosovu Komisi. Způsob, jakým se systém změnil, již byl zmíněn. Je to od mého příchodu sem čtvrtá Komise. První dvě Komise, které vedli pan Santer a pan Prodi, byly kolegiálními orgány. První Barrosova Komise byla typická svými individuálními hráči – mám na mysli pana Dimase, paní Kroesovou i pana McGreevyho, který byl po léta pod vašim vedením nečinný. Jestliže nyní zavádíte předsednický systém, pane předsedo, pak bych doporučil, abyste se ujal vedení, ale vrátil se k systému sboru. Je lepší pro Evropu a lepší pro spolupráci s Parlamentem.

Občané mají ve věci evropské agendy svá očekávání – hovořil jste o odvaze. Zaprvé, musíte stabilizovat euro, rozšířit eurozónu a přimět vnitrostátní vlády, aby dostály svým závazkům. Zadruhé musíte vytvořit moderní a na technologii založená pracovní místa na světové úrovni, protože Lisabonská strategie od roku 2000 selhává, ačkoli byly její cíle správné. Zatřetí musíte nadále rozvíjet Evropu na základě jejich předešlých úspěchů a nikoli na základě nářků o záhubě a odevzdaných scénářů a musíte z Evropy učinit rovného partnera Spojených států a Číny, a začtvrté nesmíte jen klást otázky ohledně budoucnosti, ale musíte na ně spolu s Parlamentem odpovídat.

Otevřené trhy a více vzdělání, růstu a prosperity nesmí být tématy odloženými do minulosti; musí to být nadále témata budoucnosti, stejně jako sociální jistota, průmyslová základna a nerozšiřování finančních trhů.

Chceme čestnou spolupráci s vámi i s Komisí. Přitom musí být Komise motorem a nikoli pánem Evropy. Dvě skupiny se rozhodly být plně proti vám – Zelení a komunisté. Představují pouhých 13 % poslanců Evropského parlamentu. Budou-li předseda Komise a Komise pracovat se zbytkem této sněmovny dobře, pak společně dosáhneme úspěchu, který potřebujeme.

Alejandro Cercas (S&D). – (ES) Pane předsedo Komise, jak víte, poslanci ze skupiny Progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu chtějí skutečnou změnu sociální agendy Evropy a obnovenou sociální agendu.

Mnoho z nás chová naději v určité „zelené výhonky“ ve vaší řeči, ve slibech, které jste dal naší skupině, v projevu pana komisaře Andora a v institucionální dohodě ve smyslu toho, že budoucí evropské právní předpisy musíme předkládat k posouzení dopadu na životní prostředí. Existuje naděje, že ve věci nové Komise jste se poučil z minulých voleb a významného mlčení organizací pracujících.

Proto máme, pane Barroso, mimořádný zájem, aby se to, co je v současnosti poněkud neurčitým slibem, stalo skutečností, a aby Komise přinesla přidanou hodnotu skutečné změny. Máme mimořádný zájem na tom, aby druhá Barrosova Komise nebyla stejná jako Barrosova Komise první.

Pane předsedo Komise, vyslechli jsme komisaře Andora a máme tento sen, tuto naději. Můžeme vám slíbit loajalitu, bude-li existovat závazek, že bude dodrženo vše, co jste oznámili ve svých vystoupeních a v dohodě, kterou jste uzavřeli s Parlamentem.

Potřebujeme, pane Barroso – jste inteligentní muž –, aby tato posouzení dopadu na životní prostředí a sociálního dopadu zahrnovala udržitelnost hospodářského modelu, který hájíte. Jinak nebude mít Evropa budoucnost. Evropa musí sladit svůj program s programem svých občanů a pracujících, jinak nedosáhne hospodářské integrace a rozhodně nedosáhne integrace politické, která je naším plánem. Naším plánem je

vybudovat Evropu s velkou politickou ambicí, schopnou znovu vyburcovat své občany, mít znovu význam ve světě...

(Předsedající řečníka přerušil)

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Pane předsedající, kandidáty na komisaře navrhuje vlády členských států EU. Poté, co je schválí Evropský parlament, jsou vyvázáni ze závazků vůči své vlastní zemi. V zásadě se očekává, že budou pracovat pro rovný rozvoj celé Evropy. To vyžaduje kvalifikaci a důvěru. První aspekt byl zpochybněn během slyšení. Odpovědi kandidátů byly často dohodnuty předem a byly formulovány nepřiměřeně obecně. Paní Ashtonová se dotkla některých podrobností, ale její odpovědi byly zklamáním. Jako celek je tým komisařů, který své schopnosti prokázal při slyšení, slabý a několik málo dobře kvalifikovaných kandidátů není schopno tento obraz změnit. Jsme však povinni hlasovat o celé Komisi *en bloc* a Komise nepředložila jasnou akční strategii.

Můžeme Komisi důvěřovat? Ve skupině Evropských konzervativců a reformistů jsme dostali tuto otázku: vložili bychom vlastní rozpočet a osud své rodiny do rukou této Komise? Mnoho z nás odpovědělo a stále odpovídá záporně.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Pane předsedající, pane předsedo Komise, dámy a pánové, pokud bychom se měli držet verze faktů, kterou předkládá pan Cohn-Bendit, přičemž klíčem k jeho interpretaci je pokrytectví, rozhodovala by se skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) hlasovat pro, protože má třináct komisařů, liberálové protože jich mají devět, zatímco socialisté by se asi hlasování zdrželi, protože jejich zisk je skrovnější.

Tak to ale není. Hlasování mnoha z nás zde souvisí s odpovědí na hlubší otázku: jakou úlohu má Barrosova Komise hrát na této historické křižovatce?

Pane předsedo, má obnovit naději milionů lidí a podniků v nesnázích a skoncovat s jejich bezmocností tváří v tvář existujícím zájmům a vládám prostřednictvím houževnatého odhodlání a se silou idejí.

Pane předsedo, má dát evropskou tvář imigrační a energetické politice a vydat euroobligace pro zajištění obnovy. Pane předsedo, má přesvědčivě vybudovat evropskou zahraniční a bezpečnostní politiku hodnou svého jména, drahá paní baronko Ashtonová.

Podle pana Schulze jste, dámy a pánové, jako trapističtí mniši, kteří složili slib mlčenlivosti. Na této vaší ideální svaté cestě vám navrhuji jiný slib: slib jednat. Existuje mnoho věcí, které je třeba udělat. Pane předsedo, udělejme je rychle, udělejme je dobře, udělejme je spolu. Přeji vám vše nejlepší, pane předsedo Barroso!

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Pane předsedo Komise, zastánci pokroku mezi námi vám dnes dávají hlas, aby vás nenechali napospas vydírání těch, kteří mají malou víru v toto společenství Evropy, a aby vás nepodřídili vládám sedmadvacítky.

Věřit ve společenství Evropy znamená prolomit vaše hrobové ticho a zaujmout ústřední úlohu v zásadních mezinárodních otázkách; hájit evropské zájmy v průmyslové a hospodářské oblasti; posílit sociální politiku a investovat víc do boje proti světové chudobě; upevnit – ale za rovných podmínek – naše spojení se Spojenými státy americkými; posílit postavení Evropské unie v mezinárodních orgánech, počínaje Radou bezpečnosti OSN; znovu nastolit multilateralismus ve světovém obchodě a stanovit program boje proti globálnímu znečištění.

Náš dnešní hlas bude podmíněným hlasem důvěry v Komisi a v jednotlivé komisaře, bez jakýchkoli výjimek, s cílem plně dosáhnout nové Evropy zrozené v Lisabonu, politického subjektu radícího se k hlavním světovým velmocím, aby se především mohl stát společenstvím osudu, oddaným svému vlastnímu hospodářskému a občanskému pokroku, které se vydává na misi míru, spravedlnosti a svobody ve světě a není jen společenstvím vzpomínek žijícím v přítomnosti na úkor svého bohatství a z minulé slávy, která nyní vybledla.

Alain Lamassoure (PPE). – (FR) Pane předsedající, pane Barroso, úspěch Lisabonské smlouvy nyní závisí na vás a na vašem týmu.

První stálý předseda Evropské rady se po svém zvolení překvapivě rozhodl zmizet. Podařilo se mu to. Před dvěma a půl měsíci o něm nikdo mimo jeho zemi nic nevěděl a nikdo se o něm od té doby ani nic nedozvěděl. Předseda španělské vlády byl tak laskav, že přijel a přednesl nám zde priority Španělska pro šestiměsíční období španělského předsednictví. To je přesný opak toho, co chtěli autoři Lisabonské smlouvy – z nichž

mnozí jsou přítomni v této sněmovně. Nikdo, ani lidé v Evropě ani prezident Spojených států amerických, už neví, kdo má Evropu na starosti.

Ve světě obráceném naruby v důsledku krize, na kontinentu, který ztratil všechn svůj vliv, který má více než 20 milionů nezaměstnaných, který je ohrožen dlouhodobým úpadkem tváří v tvář novým mocnostem, potřebuje Evropa pilota, směr, ambici, velký sjednocující projekt, který bude schopen zmobilizovat našich 27 národů a půl miliardy svobodných občanů. Pane Barroso, nebojte se, buďte statečný! Cíle, strategie, metoda, financování – to vše vyžaduje zcela nový přístup. Vyhlídka na návrat k silnému růstu nikdy nebyla tak vzdálená. Solidarita mezi členskými státy nikdy nebyla tak potřebná. Nerovnost mezi našimi schopnostmi a našimi finančními zdroji nikdy nebyla tak velká. Očekávání občanů nikdy nebyla tak vysoká. A nepochybně ani Evropský parlament nikdy nebyl ochotnější podporovat náročnou politiku, která by napravila 10 let ztracených v nekonečné institucionální debatě. Jako přítel vám říkám: podpora Parlamentu bude úměrná nikoli vaší opatrnosti, ale vaší odvaze.

(Potlesk)

Dagmar Roth-Behrendt (S&D). – (DE) Pane předsedající, pane Barroso, naše situace je jiná a máme i jinou institucionální strukturu. Nyní, když platí Lisabonská smlouva, budou muset tři orgány – Parlament, Rada a Evropská komise – pracovat společně jiným způsobem než dosud. Jsem přesvědčena, že všichni musíme mít zájem na tom, aby toto uspořádání bylo úspěšné. Váš podíl na první části interinstitucionální dohody na mě činí dojem – a já k vám nejsem vždy nekritická –, že to chcete i vy.

První část této dohody, kterou jsme s vámi dojednali, obsahuje prvky důležité pro úlohu Evropského parlamentu při spolupráci zejména s vámi, ale také s Radou. Těmito prvky jsou posilování dialogu mezi Parlamentem a Evropskou komisí, možnost získat více informací, než tomu bylo doposud, jinými slovy, být rovnoprávným partnerem v legislativním procesu, a skutečná doba vyhrazená pro otázky, kdy sem přijdou komisaři, kteří jsou nakonec i politiky, a odpovědí na dotazy a přednesou projevy a reakce, aniž by se skrývali tak, jak to činili v minulosti. Dříve jste měl tu odvahu jen vy, pane Barroso. Nyní to budou dělat všichni. To je dobrá věc. Bude to ku prospěchu nás všech a bude to i ku prospěchu evropské demokracie a doufejme i zájmu občanů, v němž jednáme, jmenovitě naší legislativní práce pro všechny.

A konečně, pane Barroso, pokud jde o otázku legislativní iniciativy, pevně věřím, že s tím, čeho jsme byli schopni dosáhnout při jednání s vámi ve věci naší spolupráce a co jsme dnes vtělili do usnesení, jsme se dostali tak blízko právu podnětu pro Evropský parlament, jak je jen možné. Kromě toho je tím vyloučena koncepce *sui generis*. Pracoval jste na tom s námi a pracoval jste svědomitě. Respektuji to a velice oceňuji váš přínos.

Posouzení dopadu již zmínili ostatní poslanci. Zavázal jste se, že budou prováděna transparentně a že budete jednat vstřícně. Řekl jste, že posouzení sociálního dopadu jsou pro vás důležitá. To je z našeho hlediska nezbytný aspekt. Jsem s tím plně spokojena. Jsem přesvědčena, že bychom měli začít pracovat právě dnes.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE). – Pane předsedo, chci se zmínit o rámcové dohodě a zvláštním partnerství mezi Komisí a Parlamentem, o kterém jste hovořil a které samozřejmě vítáme.

Parlament bojuje za své pravomoci nikoli pro čest a slávu této sněmovny. Chceme vyplnit mezeru demokratické legitimacy po všech bolestech, kterými jsme prošli při konání referend. Vstupujeme do nové éry metody Společenství, nebraňte proto prosím pravomoci Komise, protože my, Parlament, jsme součástí metody Společenství nebyli. Mám zde na mysli legislativní monopol Komise. Tento monopol existoval, když Evropský parlament nebyl tím, čím je dnes, vítám tedy řešení „na půli cesty“, které zohledňuje naše podněty v legislativních záležitostech a které jste akceptoval. Tato sněmovna bude velice pozorně sledovat praxi tohoto řešení na půli cesty a bude brát v úvahu náš požadavek, aby Komise učinila legislativní kroky.

Má druhá poznámka se týká společného Útvaru pro vnější činnost. Ta by měla svou důvěryhodnost odvozovat ze dvou zdrojů – nejen Rady, ale i Evropského parlamentu – a v této oblasti dosud nejsme zcela spokojeni. Dívám se na vaši místopředsdkyni, Lady Ashtonovou. Litujeme, že nejsme zastoupeni ve skupině na vysoké úrovni. Myslíme si, že bychom měli být zapojeni do procesu, který tato sněmovna vždy požadovala. Měli bychom se účastnit nominování vyslanců a zvláštních zástupců EU. Možná zde stále existuje určitý vyjednávací prostor, protože to není pro naši slávu, ale proto, abychom tomuto útvaru dodali skutečnou důvěryhodnost v očích Evropanů. Jinak bude slabší, jakkoli ji obě strany chtějí mít silnější.

Luis Manuel Capoulas Santos (S&D). – (PT) Pane předsedající, pane předsedo Komise, měl jsem velký zájem o slyšení kandidátů na komisaře pro oblast zemědělství a rybolovu, což jsou oblasti, kterým se

v Evropském parlamentu věnuji se zvláštní pozorností. Jejich kvalifikace mi v obou případech připadá vhodná. Ale víc než osobnosti a kvalifikace je důležité znát povahu politických podmínek, které pro rozvoj svého poslání budou mít. Aby mohla moje politická skupina a já s klidným svědomím hlasovat pro investituru Komise, můžete mi, pane Barroso, zaručit, že těmto dvěma komisařům poskytnete veškerou svou podporu, aby bylo zajištěno, že si hluboké reformy, které zahájí v oblasti těchto nejobecnějších politik, politiky zemědělství a rybolovu, zachovají svou povahu odvozenou od Společenství a odmítnou jakýkoli druh renacionalizace?

Paulo Rangel (PPE). – (PT) Pane předsedající, chtěl bych využít této příležitosti, abych v první řadě upozornil Komisi a pana předsedu Komise na způsob, kterým pracovali s tímto Parlamentem během měsíců přípravy Komise. Ve světě neexistuje žádný jiný orgán s výkonnou a legislativní iniciativní pravomocí, který musí splnit takové požadavky: jeho předseda musí předložit program Parlamentu; musí se zúčastnit slyšení se všemi parlamentními skupinami; podléhá hlasování absolutní většiny a musí přivést všechny komisaře, aby byli jednotlivě slyšeni ve věci svých vlastních programů, a potom následují tři či čtyři hodiny přímých otázek – otázek, na něž je nutno odpovědět.

Komise souhlasila s tím, že s Parlamentem sjedná rámcovou dohodu, v níž se zaprvé zavázala odůvodnit a zvýšit pravomoci Parlamentu ve věci legislativních podnětů; zadruhé přijala zásadu naprosté svobody přístupu k informacím o legislativních nebo politických krocích nebo ve vztahu k mezinárodním jednáním a konečně se zavázala přihlížet ke stanovisku Parlamentu ohledně komisařů a změn komisařů.

To je podle mého názoru konečný důkaz toho, že Komise od července prokazuje, že je připravena udržovat těsné vztahy s Parlamentem a že tak jasně, zjevně a jednoznačně prokázala, že strategické spojenectví v rámci Lisabonské smlouvy k prosazování metody Společenství, o němž mluvil pan Saryusz-Wolski, je spojenectví mezi Parlamentem a Komisí. Z těchto důvodů si Komise i rámcová dohoda zasluhují plnou podporu skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů).

Othmar Karas (PPE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, v demokracii není souhlas nikdy jen *carte blanche*, vždy je to výraz důvěry, který je nejprve nutné odůvodnit. Proto pojďme společně otevřít novou kapitolu, nepokračujeme jen tak jako doposud, jak jste řekl, pane předsedo Komise. Smlouva, krize a globalizace od nás všech vyžadují, abychom změnili způsob své práce. Potřebujeme větší evropské povědomí v členských státech, více upřímnosti k Evropské unii, více EU v Evropě a více EU ve světě. To vyžaduje od každého jednotlivého komisaře vedení a připravenost přeměnit rozpravu Evropské unie na politiku.

Evropský parlament a Komise musí vstoupit do nového partnerství – partnerství pro Evropu občanů, partnerství proti nacionalismu, protekcionismu a extremismu, nečestnosti, ústupkům z nároků, neodpovědnosti a nedostatku respektu. Kromě paktu stability v oblasti měny potřebujeme pakt udržitelnosti pro všechny politické oblasti, abychom byli věrohodnější a znovu získali ztracenou důvěru. Bude nutné vypracovat postup pro nadměrný schodek, strategii pro vypořádání se s krizí a strategii Evropa 2020 v jediné společné koncepci pro snížení vnitrostátního dluhu, řešení schodků, prosazování inovací a růstu a vytváření dlouhodobých pracovních míst.

A konečně, pane předsedo, vás naléhavě vyzývám, abyste vypracovali počáteční rozvahu a předložili návrhy na koordinaci hospodářské, sociální, fiskální politiky a politiky pro výzkum, inovace a vzdělávání, protože potřebujeme více Evropy.

Gunnar Hökmark (PPE). – Pane předsedající, hlavním úkolem pro tuto Komisi nebude boj s krizí, jejímiž svědky jsme byli. Postupně se z ní vymaňujeme, a ačkoli plnění politik, o nichž jsme rozhodli, bude stále důležitým úkolem, hlavním výzvou musí být příprava základů budoucí ekonomiky Evropy, aby bylo zajištěno, že to bude ekonomika dynamická, schopná konkurovat a hrát vedoucí úlohu ve světovém hospodářství.

To vyžaduje politiky pro nová pracovní místa, instituce a dynamický hospodářský růst. Jinak se budeme nadále potýkat s problémy způsobenými krizí – s nezaměstnaností a deficitem. Je důležité, aby Komise, která dnes bude zde v Parlamentu schválena, vzala tuto výzvu vážně.

Evropští voliči vyslali v červnu velmi jasný vzkaz. Nechtějí model založený na socialistické regulaci, ale model založený na otevřenosti, který poskytne základ pro rovné podmínky a sociální Evropu, což znamená pracovní místa, růst, příležitosti a přeshraniční integraci. To je úkolem této nové Komise – položit základy hospodářství, prosperity a sociální jistoty tím, že bude nezájatá a bude říkat „ano“ inovacím.

Tunne Kelam (PPE). – Pane předsedající, Evropskému společenství je již více než 50 let. Někteří lidé říkají, že prochází krizí středního věku – je poněkud unavené, morálně zastaralé, váhavé ve věci dalšího rozšíření.

V této situaci, pane Barroso, máte historickou příležitost ke státnickým činům, skutečným reformám a dlouhodobé vizi. Vaše druhé funkční období připadá na 60. výročí Schumanovy deklarace. Jediným řešením pro otce zakladatele nebylo politické hašteření, ale povznesení se nad národní zájmy s cílem vybudovat nadnárodní evropské politiky založené na otevřeném a velkorysém přístupu, jak jste sám zmínil.

Především očekáváme skutečné provádění společných evropských politik, zvláště dokončení společného trhu s energií. Evropská komise byla a je hlavním spojencem a spolupracovníkem Evropského parlamentu. Přejeme vám a celému sboru komisařů úspěch.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Jsem přesvědčen, že hlavním úkolem nové Komise je provádět Lisabonskou smlouvu. Je naším úkolem ukázat občanům Evropy, že nová smlouva splňuje jejich očekávání, a vzbudit v nich důvěru ve smlouvu.

V příštích několika letech musí Komise kromě mnoha jiných důležitých věcí, kterými se bude zabývat, předložit k přezkumu dvě naprosto nezbytné politiky: společnou zemědělskou politiku a politiku soudržnosti. Myslím, že rozpočtová politika na období 2014–2021 může být vypracována a strukturována až po dokončení uvedených politik. To je důvod, proč tento úkol musí být v novém rámcovém programu Komise absolutní prioritou. Doufám, že přezkum těchto dvou evropských politik ve střednědobém a dlouhodobém výhledu pomůže vyvážit hospodářskou, finanční a sociální situaci ve všech členských státech, aby se předešlo rozdílům, které vidíme dnes a které ohrožují udržitelný rozvoj Evropské unie jako celku.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Nové členské státy mají oprávněné obavy z toho, že nacionální egoismus a renacionalizace nabývají v Evropské unii na síle. Evropská unie nemůže existovat bez solidarity, soudržnosti nebo bez toho, aby méně rozvinuté nové členské státy doháněly rozvoj. Komise vedená panem Barrosem bude program pro rok 2020 koncipovat tak, abychom neomezovali, ale zachovávali (a současně reformovali) a posilovali politiky Společenství, které jsme dosud prováděli, zejména politiku soudržnosti a regionální politiku a společnou zemědělskou politiku. Pozorujeme znepokojivé záměry některých osob, které se snaží tyto politiky utlumovat, a zvláště omezovat společný zemědělský rozpočet. Rada by měla vypracovat konkrétní opatření, aby se světová krize nemohla stát krizí zaměstnanosti a krizí sociální. A konečně rovněž nesmíme dovolit, aby tragická řecká situace vedla k závěru, že bychom neměli nadále posilovat eurozónu a neměli bychom pokračovat v rozšiřování na západní Balkán.

Lena Ek (ALDE). – Pane předsedající, Albert Einstein řekl, že život je jako jízda na kole: abyste udrželi rovnováhu, musíte být stále v pohybu. Přesně to očekáváme od nové Komise. Současně existují i obavy. Například otázka změny klimatu je rozdělena mezi řadu portfolií; to je vysoce znepokojivé. Problematikou průmyslové politiky a energetické politiky se naopak budou zabývat komisaři jen z jedné politické skupiny, to je také nanejvýš znepokojivé. Teď potřebujeme vyváženost a podporu pro udržitelný hospodářský růst a je důležité, aby se tato skutečnost odrazila i ve strategii Evropské unie pro rok 2020.

Je vždy nejtěžší napsat první slova románu. Dojem, který Komise vyvolá, a způsob, jakým bude jednat, se odrazí a vepíše do strategie EU pro rok 2020, která bude známkou práce a kvality nové Komise. Doufám, že bude udržitelná.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové z nového sboru, dámy a pánové zde v plénu a na galerii, v této době hospodářské, finanční a klimatické krize od vás občané Evropy očekávají vedení. Očekávají odvážné a jasné projekty. Pane Barroso, několikrát jste řekl, že dnes nemůžeme pracovat jako doposud, že musíme být odvážní a smělí. To není nic, čeho bychom si všimli ve vašich zásadách nebo ve slyšeních většiny komisařů.

Veźmte si například zahraniční politiku. Paní baronko Ashtonová, vy jste ta, která by měla být a musí být jednotným hlasem Evropy. Nejde jen o dobrou koordinaci nebo konzultování členských států. Měla byste Radě předkládat odvážné a konkrétní projekty, například ve věci evropské civilní ochrany před katastrofami v souladu s Barnierovou zprávou. Musíte kráčet v čele, i v záležitostech týkajících se finanční krize. Potřebujeme dohled nad společným finančním trhem a daň z finančních transakcí.

Předložte tyto návrhy Radě. Udělejte to prosím a nečekejte na to, až Rada řekne ano či ne nebo až vás jednotlivé členské státy začnou přesvědčovat. Jestliže nám ukážete toto vedení, získáte i podporu Evropského parlamentu. Dosud ji nemáte.

John Bufton (EFD). – Pane předsedající, musím se zmínit o něčem, co považuji za velmi důležité pro Spojené království.

V současné době máme ve Spojeném království možnost odmítnutí pracovního týdne v délce 48 hodin. Poté, co jsem však vyslechl pana Andora na slyšení – nemám nic proti panu Andorovi osobně –, jsem velmi znepokojen směrem, kterým nás podle mého přesvědčení povede. Podle mého názoru je dosti pravděpodobné, že Spojené království o uvedenou možnost přijde. Pokud se tak stane, budou na tom trít tři miliony lidí v naší zemi. Mohou pracovat přesčas. Náš záložní hasičský sbor ve Spojeném království – zejména v mém regionu, Walesu, kde 75 % služby zajišťují hasiči v záloze – je ohrožen.

Brzy se u nás budou konat všeobecné volby a já vyzývám všechny britské poslance Evropského parlamentu, kteří jsou zde dnes přítomni, aby hlasovali proti nové Komisi, protože pokud bude možnost odmítnutí 48 pracovních hodin pro dobré lidi v mé zemi ztracena, způsobí nám to vážné důsledky. Je to na nich. Tři miliony lidí budou sledovat, jak hlasují, stejně jako já.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Pane předsedající, Lisabonská smlouva má posílit Evropskou unii a tím přirozeně především Evropskou komisi a také náš Parlament. Je však hanebné, že jsou přesto na vrchol orgánů Evropské unie dosazováni politicky slabí zástupci. Političtí pozorovatelé se shodují, že nová Komise neobsahuje žádné politické těžké váhy. Pokud je již předseda Komise nejmenším společným jmenovatelem pravomocí velkých států Evropské unie, tato situace zjevně neomezeně pokračuje i v případech jednotlivých komisařů. Zejména nový úřadující předseda Rady a vysoký představitel jsou z politického hlediska spíše váhy lehké. Již nám to dávají znát naši důležití političtí partneři, jako jsou Spojené státy, a nevíme, co se stane s ostatními partnery, například s Ruskem.

V důsledku toho vzniká otázka, zda může posílený Evropský parlament ve spolupráci se slabou Komisí vykonat nějakou pozitivní práci z hlediska integrace a uspokojování zájmů evropských národů.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Pane předsedající, přeji si, aby nová Komise dělala více pro malé a střední podniky. V takových podnicích pracují dvě třetiny našich pracujících, kteří vytvářejí 50 % hrubého domácího produktu. Musíme především zajistit, aby se zvýšila úvěruschopnost malých a středních podniků, protože zejména v době krize má rizikový kapitál velký význam pro další schopnost vyplácet řádné mzdy. Potřebujeme větší konkurenceschopnost a k tomu potřebujeme lepší podporu pro infrastrukturu. Zvláště transevropské sítě je třeba zlepšit.

Musíme zajistit, aby malé a střední podniky měly prostřednictvím Evropského inovačního a technologického institutu také příležitosti ve výzkumu, aby mohly nabízet nové výrobky a služby. Musíme také zlepšit odborné vzdělávání a přípravu. To je zásadní úkol pro Evropskou komisi. Přeji nové Evropské komisi hodně úspěchů a štěstí do budoucna.

Milan Zver (PPE). – (SL) Patřím k těm, kdo věří, že dnes nastal velký den evropské demokracie, nejen proto, že dokončíme nové evropské orgány a struktury, ale také proto, že přijmeme tuto interinstitucionální dohodu, která spolu s Lisabonskou smlouvou skutečně zvyšuje možný vliv evropských občanů na evropskou politiku.

Mně se to zdá mimořádně příhodné právě teď, protože jsme již zaznamenali nebo můžeme začít zaznamenávat známky první krize evropské demokracie. Dokladem je stále menší volební účast, stále nižší důvěra lidí v základní demokratické instituce a skutečnost, že v některých evropských městech jsou demonstranti vítání násilím a v jiných jsou připomínány symboly totalitních a podobných režimů.

Stručně řečeno, mám pocit, že je nejvyšší čas, aby i evropští politici udělali něco pro rozvoj demokracie na úrovni budování institucí, nebude to však stačit. Musíme se snažit i o zvýšení úrovně demokratické politické kultury, zvláště v postkomunistických zemích.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Pane předsedající, členové španělské delegace ve skupině Progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu budou hlasovat pro mandát Komise, která byla pokřtěna jako druhá Barrosova Komise. Máme k tomu dobré důvody. Jedním z nich je, že jsme přesvědčeni, že by ani pan Barroso nemohl souhlasit s kritikou první Barrosovy Komise, když získal mandát pro druhou Barrosovu Komisi.

Důvody může každý jasně vidět. Evropa se změnila, svět se změnil a ocitl se v krizi. Globalizovaný svět tváří v tvář globální krizi potřebuje globálně významnou Evropu. Namísto odpovídání na krizi dalšími krizemi musíme jednat a musíme to učinit hned. Musíme jednat, abychom reagovali na změnu klimatu, nové zdroje energie, význam své zahraniční politiky v globálním měřítku a náš přínos k bezpečnějšímu světu v boji proti trestné činnosti a terorismu. Tyto kroky musíme učinit nyní.

Uplynulo šest měsíců od voleb a je načase, abychom měli Komisi, která bude plně schopná a funkční. Právě to očekává 500 milionů Evropanů, kteří se na nás teď dívají. Proto jsme přesvědčeni, že nečinnost teď není

možná. Jedinou možností je, aby Barrosova druhá Komise překvapila kritiky první Komise činy, důslednými činy.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Já bych chtěl říci, že dnes je důležitý den, protože budeme hlasovat pro Komisi nikoli jen za 27 členských států, ale i za jednotnou Evropu. V této sněmovně již bylo řečeno, že provádění Lisabonské smlouvy je naléhavé. Je to naléhavá záležitost, kterou zastihují velké problémy, protože současná krize zdaleka není příznivá provádění této smlouvy, která musí vést k jednotné Evropě pro 27 zemí a k Evropě, která bude současně pro každého Evropana důvěryhodná.

Chtěl bych zdůraznit, že podle mého je největším úkolem, který před Evropskou unií stojí, smysl pro solidaritu mezi Evropany ze starých zemí a nových zemí, jinými slovy solidarita mezi Evropany z východu a ze západu. Jen tak můžeme učinit Evropu důvěryhodnou pro ty, kdo budou v blízké či vzdálenější době aspirovat na vstup do naší Unie, bez ohledu na to, zda jde o západní Balkán, Moldavsko, Turecko nebo Island.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Pane předsedající, sestavování Komise trvalo bezesporu příliš dlouho. Budoucí historikové se jistě budou divit, jak bylo možné strávit šest měsíců sestavováním Komise v době, kdy jsme procházeli nehlubší recesí v ekonomické historii Evropy.

Jsem přesvědčena, že tento proces celkově zvýšil pravomoci a sílu Komise a Parlamentu. Proto mě překvapuje skupina Zelených/Evropské svobodné aliance, která se jednomyslně rozhodla hlasovat proti nové Komisi, zvláště když sami často prohlašovali, že jim tento proces přinesl mnoho a že jejich cíle byly akceptovány. Upřímně řečeno, podle mě je to případ extrémního populismu.

Životaschopnost vnitřního trhu a sociální Evropa jsou jako bratr a sestra, jdou ruku v ruce. Je velice důležité, aby bylo posouzení sociálního dopadu krokem k sociální Evropě.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) Pane Barroso, pane předsedající, jsem zklamána nejen lidmi v Komisi, ale i vaším rozložením portfolií. Někteří z nich jste rozdělil tak, že v budoucnosti bude velice obtížné vést konkrétní jednání ve výborech. Kromě toho jste některým komisařům odebral portfolio, u něhož již prokázali svou cenu, a přidělil jste jim takové, s nimiž nejsou příliš spokojeni. Z psychologického hlediska může nespokojený komisař, pane Barroso, udělat hodně škody, protože zvláště na počátku své práce bude čelit mnoha lidem, kteří mu budou předkládat návrhy, s nimiž si nebude schopen poradit. Podle mého názoru je to špatné rozhodnutí.

Druhá věc, o které chci mluvit, je interinstitucionální dohoda. Budeme jistě bojovat za její provedení, protože Lisabonská smlouva je nyní v platnosti. Budeme mít své slovo v mezinárodních úmluvách a budeme úspěšní, i tváří v tvář zdržovací taktice Rady i Komise. Komise by na to měla být připravena.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Pane předsedající, Evropská unie je ve zcela nové situaci. Lisabonská smlouva zavedla důležité změny. Co můžeme říci po dvou měsících jejího fungování? Pokud o tom uvažujeme hlouběji, je to jen dobrý a důležitý začátek. Až teď nadešel čas dát těmto ustanovením a usnesením skutečný obsah. Měli bychom provést skutečné rozdělení pravomocí mezi orgány nebo nově zřízenými vysokými funkcemi a stanovit politické zásady a pravidla spolupráce. Také musíme zachovat zásadu skutečné rovnosti členských států, ale i členských států a Unie. Je důležité neomezovat význam předsednictví, které zastávají jednotlivé členské státy.

Pouze soudržná Unie, která hovoří jedním hlasem, bude mít ve světě postavení, jež si zaslouhuje. Prvotní zkušenosti získané za minulé dva měsíce vyvolaly celou řadu pochyb. Tyto problémy by proto měly být důkladně prozkoumány a měla by být přijata opatření, která nám umožní dosáhnout očekávaného účinku a nové kvality fungování Evropské unie.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Často se opakuje otázka, kterou kdysi položil Kissinger – kdo zvedne telefon? Jde o to, že potřebujeme silné osobnosti a výrazné tváře. Nikoli! Potřebujeme silné orgány. Potřebujeme Radu, Parlament, Unii, v níž může zvednout telefon kdokoli v Radě, protože je schopen poskytnout kompetentní odpověď a kompetentní řešení. Chtěl bych nyní vznést takový telefonický dotaz: chtěli bychom Evropu, v níž budou dodržována i práva tradičních národnostních menšin, kde nebudou existovat žádné zákony o slovenském jazyce. Po vstupu tohoto zákona v platnost jsou porušena nejen základní práva EU a ustanovení evropských úmluv o lidských právech, ale ohrožen i jeden z největších výdobytků evropské integrace, fungování jednotného vnitřního trhu. Žádám, aby Komise přijala nezbytné kroky v souladu se stanoviskem právní služby, aby bylo zajištěno, že právní předpisy Společenství budou nadále plně platit.

Derek Vaughan (S&D). – Pane předsedající, strukturální fondy v minulosti byly a stále jsou velmi významné pro regiony, jako je Wales. Pomohly mnoha lidem, společnostem a podnikům. Zvláště významné byly v nedávné těžké ekonomické době.

Proto je důležité, aby všechny tyto skupiny mohly v budoucnosti využívat strukturálních fondů. Jsem přesvědčen, že strukturální fond by měl být k dispozici všem regionům v celé Evropě, jestliže splní podmínky způsobilosti po roce 2013. Myslím, že bychom měli zamítnout renacionalizaci strukturálních fondů, a zvláště vítám poznámky kandidáta na komisaře pro rozpočet a finanční programování, který vyjádřil svůj nesouhlas s renacionalizací politiky soudržnosti a strukturálních fondů.

Také si myslím, že je naprosto nezbytné, aby financování v roce 2013 náhle neskončilo pro všechny skupiny, které jsem zmiňoval. Proto jsem přesvědčen, že je důležité, aby byl pro regiony, které vypadnou z konvergence po roce 2013, k dispozici přechodný status. Rád bych doufal, že Komise bude v nadcházejících týdnech a měsících přikládat politice soudržnosti a strukturálním fondům takovou prioritu, kterou si zaslouhují.

Gay Mitchell (PPE). – Pane předsedající, chci zde nastolit problém, který jsem předložil i ve své zemi v naději, že jeho projednáním shora dolů a zdola nahoru bychom mohli v této věci dosáhnout nějakých kroků.

Stále hovoříme o bankovní krizi a o tom, co můžeme udělat pro malé a střední podniky. Problém je v tom, že existuje mnoho malých a středních podniků, které prostě nemohou dostat úvěr, i když se jedná o životaschopné podniky, které mohou zajistit zaměstnanost. Hlavním důvodem je podle mých zkušeností nedostatek bankovních manažerů. Dostali jsme se do této krize, protože bankovní systém fungoval automaticky – a v mnoha případech funguje automaticky stále. Evropská centrální banka a Evropská komise poskytly finančním institucím velkou podporu. Nyní je načase, abychom se vrátili zpět a vynaložili veškerý svůj vliv na návrat k tradičnímu bankovnímu manažerovi, který je schopen provést výpočet rizika na základě charakteru, schopností a historie člověka.

Skutečně si myslím, že by se tím něco změnilo, a říkám 27 komisařům, kteří jsou zde přítomni: nepodceňujte naši schopnost ovlivnit...

(Předsedající řečníka přerušil)

Jörg Leichtfried (S&D). – *(DE)* Pane předsedající, pane Barroso, chtěl bych se zmínit o dvou věcech, které jsou pro mě naprosto zásadní. Hodně toho bylo dnes řečeno o překonávání krize. V této souvislosti si musíme být vědomi jedné věci: tato krize nebude překonána, pokud budou znovu vypláceny bonusy, jakmile začnou být banky zase stabilní. Tuto krizi lze překonat jen tehdy, pokud ti, kdo jsou nyní nezaměstnaní, dostanou zpět svá pracovní místa, a když ti, kdo dosud neměli žádnou práci, budou moci pracovat. Pak bude krize překonána.

Proto je nezbytné, aby vaše Komise usilovala o cíl spočívající v tvorbě a ochraně pracovních míst a zajištění toho, aby ti, kdo tvrdě pracují, také za svou práci dostávali přiměřenou mzdu a měli větší podíl na obecné prosperitě než dříve. Pokud se vám to podaří, pane Barroso, bude podle mého názoru budoucí Komise úspěšnější než Komise předešlá.

Seán Kelly (PPE). – Pane předsedající, doufám, že jako při volbě papeže budeme dnes večer moci říci „*Habemus Papam; habemus Komise*“, existuje však jedna věc, která mě a řadu lidí znepokojuje, a to, že podle Lisabonské smlouvy jsme měli pro zajištění jasnosti jmenovat předsedu Rady. Nejsm si jist, kde je ta jasnost, možná by nám na to mohl předseda Barroso odpovědět.

Až dojde k nejhoršímu, v době krize, kdo bude tím jediným hlasem zastupujícím Evropu? Bude to pan Van Rompuy? Bude to paní baronka Ashtonová? Bude to jeden z komisařů? Bude to rotující předsednictví nebo to bude předseda Barroso sám? Chtěl bych na to znát odpověď.

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Pane předsedající, pokusím se začít odpovědí na některé konkrétní otázky a pak se budu věnovat věcem obecnějším.

Zprv, pokud jde o eurozónu, někteří poslanci tohoto Parlamentu se zmínili o otázkách souvisejících s eurozónou a některých aktuálních problémech, s nimiž se potýkáme v členských státech eurozóny. Především mi dovoluete připomenout, že euro je jedním ze zásadních úspěchů v historii Evropy. Eurozóna se od svého vzniku, kdy měla 11 účastníků, rozrostla na 16 členských států. Byla oblastí stability a tvorby pracovních míst. Samozřejmě, že ji krize postihla. Země mimo eurozónu byly krizí také zasaženy. Nemusím vám připomínat, že jen před několika dny jsem přijal předsedkyni vlády Islandu, země, která je nám velmi

blízká (a není členem eurozóny) a která se s krizí skutečně střetla. Chci zopakovat, že tato krize nevznikla v eurozóně; zrodila se mimo eurozónu.

Je však pravda, že euro skutečně chránilo země, které mají společnou jednotnou měnu. Jsem přesvědčen, že evropská situace by dnes byla daleko složitější, pokud bychom neměli euro. Musíme ještě plný přínos eura využít. Proto potřebujeme posílit hospodářskou koordinaci v eurozóně. Je pravda, že nemáme jen měnovou unii. Měli bychom mít reálnou hospodářskou unii. Smlouva nám dává nové příležitosti, které hodlám využít. Olli Rehn, nový komisař pro tuto oblast – pokud získáme vaši podporu –, bude tento směr rozvíjet.

Hledět do budoucnosti na možné způsoby posílení eurozóny je velmi důležité, nebrání nám to však dívat se i na současnost. Eurozóna prochází těžkým obdobím. To nemá cenu popírat. Jiné země mimo eurozónu také zažívají těžké časy. Uznejme to. Musím však říci, že situace na finančních trzích je někdy popisována způsobem, který problémy nafukuje a nepodává vždy objektivní hodnocení stavu. Tyto analýzy obvykle pocházejí ze zemí mimo eurozónu.

Eurozóna však má schopnost vypořádat se s obtížemi, které ji v současné době ovlivňují. Máme svůj systém fiskálních pravidel, Pakt o stabilitě a růstu, a tato pravidla je třeba řádně provádět. Máme možnost hodnotit a sledovat řecký program fiskálních úprav. Máme možnost doporučit Řecku hluboké strukturální reformy, které bude Komise pečlivě sledovat.

Dne 3. února Komise přijala balíček týkající se Řecka, který bude příští týden předložen v Radě. Řešení přirozeně vyžaduje především kroky z řecké strany. Podpora pro odhodlání řeckých orgánů zvýší důvěru v úspěšné naplnění náročného programu, který tyto orgány přijaly.

Členské státy, zejména členské státy v eurozóně, by měly mít vždy na paměti, že jejich jednotlivé hospodářské politiky mají dopad na hospodářství ostatních. Vítám jasné známky toho, že všechny členské státy jsou si vědomy této výzvy a budou podle toho jednat.

Zazněla konkrétní otázka na spotřebitelskou politiku, myslím, že paní Gebhardtové. V Komisi existuje osoba s jasnou odpovědností za spotřebitelskou politiku, jmenovitě komisař Dalli. Bude odpovídat za tuto politiku, bude navrhovat podněty v této oblasti a projednávat je s vámi ve Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů a v plénu. Specifické občanskoprávní aspekty budou spadat do odpovědnosti komisaře pro spravedlnost, místopředsdkyně Redingové. To je obvyklé ve většině výkonných orgánů v celé Evropě, kde tyto specifické otázky řeší ministr spravedlnosti.

Všechnu rozhodnutí o nových podnětech bude samozřejmě muset schvalovat sbor. Budu se mimořádně snažit o kolegiální. Také mnozí z vás Komisi vyzývali, aby kladla na kolegiální velký důraz. Na základě smluv zaručuje kolegiální předseda Komise. V dnešní politice je to obvyklý trend. Stále více otázek má průřezovou nebo horizontální povahu. Potřebují společný účel a vyžadují integraci různých odvětvových politik.

Děni v Komisi je víceméně stejné jako děni ve vnitrostátní a globální správě. Dnes jsme často svědky toho, že hlavy států či vlád musí koordinovaně a jednotně řešit záležitosti, kterými se dříve v těchto vládách samostatně zabývali odpovědní jednotlivci.

A právě to chceme dělat. Chci tuto věc zdůraznit se zvláštní hrdostí, protože nyní budujeme tuto novou Komisi na základě zkušeností s Komisí předešlou. Předešlá Komise byla první Komisí této rozšířené Evropy – poprvé jsme měli Komisi s 27 členy z 27 různých zemí. Skutečnost, že tato Komise pracovala ve skutečně kolegiálním duchu se smyslem pro účel, je průkazným dokladem toho, že rozšířená Evropská unie může pracovat s 27 i více členy. Myslím, že to má také zásadní význam pro budoucnost.

Byly tu určité konkrétní otázky týkající se politiky soudržnosti a některých politik Společenství, jako je politika rybolovu a zemědělství – to byla například otázka pana Capoulase Santose. Politika soudržnosti je zakotvena v Lisabonské smlouvě. Svou povahou je to evropská politika. Musíme zjistit, jak můžeme pokračovat v procesu reformy, abychom mohli nadále zlepšovat za peníze získávanou hodnotu této politiky a zajistit, aby politika soudržnosti a regionální politika byly přeměňovány ve skutečný nárůst konkurenceschopnosti ve všech regionech Evropy. Musíme si být jisti, že politika toho může dosáhnout, abychom měli přesvědčivé argumenty pro příští debatu o financování. Chci vás ujistit o své plné oddanosti – a myslím, že mohu říci o oddanosti nové Komise – zásadám sociální, hospodářské a územní soudržnosti, které jsou rovněž zakotveny v Lisabonské smlouvě. Samozřejmě učiníme vše, co bude v našich silách, abychom prosazovali společné politiky Evropy.

Zazněly konkrétní otázky týkající se posouzení sociálního dopadu – otázka pana Cercase. Chci vyjasnit, co už jsem veřejně prohlásil. Snažíme se zavádět toto posuzování sociálního dopadu do své práce prostřednictvím Výboru pro posouzení dopadů. Věříme, že jsme v oblasti posouzení dopadů dosáhli velkého pokroku. Jsme stále připraveni tuto práci zlepšovat a věříme, že naše práce by měla řádně zohledňovat i sociální rozměr.

Někteří poslanci tohoto Parlamentu mi položili otázky ohledně zabezpečení dodávek energie. Chci zdůraznit, že jej hodláme zahrnout do svého návrhu strategie pro Evropskou unii pro rok 2020. Jednou z inovací strategie Evropské unie pro rok 2020 je právě sloučení některých politik, které byly dříve řešeny odděleně. Jsem přesvědčen, že prosazování bezpečnosti dodávek energie a energetické účinnosti by mělo být důležitou součástí naší agendy pro konkurenceschopnost a pro zelenější, udržitelný a zdroje efektivně využívající růst v Evropě. Tím je zdůrazněn význam, který podle nás tato agenda má.

Někteří z vás se mě ptali na malé a střední podniky a hodnotu vnitřního trhu – pan Hökmark a další. Je velice důležité znovu obnovit činnost vnitřního trhu. Je důležité jasně říci, že vnitřní trh neznamená jen trh, jakkoli jsou trhy významné.

Někteří lidé jsou přesvědčeni, že bráníme trhy, protože jsme tržní fundamentalisté. Nic nemůže být dále od pravdy. Věříme, že vnitřní trh je především základem pro evropský projekt. Bez vnitřního trhu nebudeme mít silnou Evropskou unii. Pokud dovolíte, aby se vnitřní trh roztříštil, spatříme v Evropě znovu ošklivou tvář ekonomického nacionalismu. Musíme být odvážní a říkat, že vnitřní trh existuje na obranu těch nejslabších – spotřebitelů, na obranu malých a středních podniků proti monopolům a samozřejmě na obranu evropského projektu jako celku. Proto jsem požádal pana Montiho, aby vypracoval zprávu, abychom mohli přinést některé nové myšlenky a dosáhnout i většího konsenzu na obnovení a prohloubení vnitřního trhu jako jednoho z velkých minulých i budoucích výdobytků našeho evropského projektu.

předseda Komise. – (FR) Nyní bych rád odpověděl na jednu či dvě obecnější otázky, které někteří z vás položili. Pan Daul, pan Schulz, pan Lamassoure – který ve svém projevu zdůraznil význam odvahy –, pan López Aguilar, pan Mayor Oveja a mnozí další zmínili otázku ambicí. To je dle mého názoru mimořádně významný prvek, o němž musíme upřímně diskutovat.

Někteří z vás, a zvláště pan Schulz, se mě znovu tázali na problém trhu a sociální politiky. Ještě jednou bych řekl: není to Komise, koho musíte přesvědčovat o nutnosti sociálního účelu. Budete s námi muset spolupracovat a pokusit se přesvědčit některá hlavní města, protože pravda je velmi jasná: některá hlavní města věří, že v Evropě jde jen o trh a že v rámci zásady solidarity nesou odpovědnost za sociální politiku. Nesouhlasím. Jsem přesvědčen, že pro citovou vazbu k Evropě potřebujeme i sociální rozměr. Potřebujeme sociální rozměr, který bude skutečně kombinovat to, co lze učinit na evropské úrovni, s tím, co lze učinit na úrovni vnitrostátní. Nikdo nechce v Evropě vytvořit evropský systém sociálního zabezpečení nebo centralizovaný zdravotní systém. To nenavrhujeme.

Navíc na tuto otázku nelze nahlížet z hlediska soutěže mezi vnitrostátní úrovní a evropskou úrovní. Pokud kromě naší práce v oblasti vnitřního trhu, hospodářské soutěže, politiky státní podpory a ostatních politik, jako je vnější obchodní politika, v Evropě nebude existovat žádný sociální rozměr, budeme mít potíže se zajištěním legitimacy evropského projektu.

Proto bych zdůraznil toto: my nejsme ti, které je třeba přesvědčovat o nutnosti sociálního rozměru. Pracujte s námi na posílení sociálního rozměru Evropy (sociálně tržního hospodářství), který je navíc zakotven jako cíl v Lisabonské smlouvě. Velmi o něj usiluji a musíme se snažit jej dosáhnout společně. O tom není naprosto žádných pochyb.

(Potlesk)

Pokud jde o záležitost správy – oblíbenou otázku pana Verhofstadta i moje oblíbené téma – ještě jednou, pomozte nám, podpořte nás. Jsem pro posílenou správu Evropy a Evropa tuto posílenou správu potřebuje. Můj projev – budete tomu říkat projev, je to projev, ale současně je to i vystoupení jménem nového sboru, které odráží politickou ambici, politický postoj – je jasný. Žijeme v netušené době. Jak jsem řekl, uvnitř i vně Evropy potřebujeme více odhodlání ohledně evropských záležitostí. Jsem naprosto přesvědčen, intelektuálně a politicky, že jestliže nebude Evropa jednat ve vzájemné shodě, riskujeme, že na mezinárodní úrovni budeme mít v budoucnosti jen nevýznamnou úlohu. Řekl jsem to ve svých zásadách, před hlavami států a vlád, a zopakuji to pozítří na neformálním zasedání Evropské rady, protože jsem o tom přesvědčen.

Jsem přesvědčen, že nedávný vývoj jen naléhavěji poukázal na tuto situaci. Mezinárodní finanční krize ukázala, jak vzájemně závislé naše ekonomiky jsou. Problémy, které právě zažívá eurozóna, rovněž ukazují, jak jsou naše hospodářství provázána. Proto musíme zesílit své úsilí z hlediska evropské koordinace a správy.

Brusel nemusí nutně získat vnitrostátní pravomoci: to je diskuse, která patří do 20. století a podle mě již má své nejlepší dny za sebou. Je nesprávné to stavět jako diskusi „pro Brusel, pro Komisi, proti členským státům...“, protože to je směšné.

Je jasné, že chceme-li mít v dnešním světě nějakou úlohu, nemají samy naše členské státy vliv nutný pro rovnoprávné jednání se Spojenými státy americkými, Ruskem nebo Čínou. Proto potřebujeme tento rozměr, nikoli pro posílení Bruselu, ale pro posílení Evropy a především proto, abychom se soustředili na reálné zájmy všech našich spoluobčanů. Tady musíme pracovat společně a tady vám také říkám: podpořte nás. Potřebujeme vaši podporu, ne takovou, která nevyhnutelně povede k válce mezi orgány – nyní více než kdy předtím potřebujeme institucionální partnerství –, ale na obranu zájmů Evropy ve světě.

A konečně, pokud jde o vnější vztahy, i zde musíme hovořit naprosto jasně. Kde ve světě má Evropa své slovo? Evropa má ve světě své slovo, pokud má skutečně koordinovaný postoj. Je respektována v obchodních věcech, o tom vás mohu ujistit. Naše právní předpisy o hospodářské soutěži respektují všechny velké mezinárodní konglomeráty. Máme společnou politiku. Máme orgány. Máme základ, na němž můžeme jednat. Ale mějte na paměti, zejména z hlediska mezinárodní bezpečnosti, že žijeme v době, kdy Evropa nemá geopolitické a obranné nástroje, jaké mají ostatní. Vidím to zcela jasně, když hovořím s některými našimi mezinárodními partnery, kteří uvažují především z hlediska bezpečnosti. Uvažují z hlediska strategické rovnováhy. A zde je třeba jasně říci, že Evropa nemůže být naivní.

Problém v Kodani nespočíval v nedostatku ambicí Evropy, jak někteří říkají. Naopak, naše ambice byly zdaleka největší. Z mého hlediska Kodaň ukázala, že musíme vyjadřovat evropský zájem v jednotlivých oblastech a hájit jej důsledně a strategicky se všemi našimi partnery. Nesmíme proto jen provádět velkorysou politiku, jakkoli je důležitá; musíme mít i sílu hájit svou velkorysost a přesvědčení bránit své zájmy. To hodlám dělat a také doufám ve vaši podporu v tomto ohledu.

A konečně, někteří poslanci – pan Lehne a pan Swoboda, paní Roth-Behrendtová, paní Wallisová a pan Rangel, mimo jiné – rozsáhle hovořili o institucionální otázce, zejména o rámcové dohodě. Chci vám říci, že při jednáních s vámi jsem se snažil právě o zachování ducha a litery Lisabonské smlouvy.

Někteří lidé si dosud neuvědomili, že Evropský parlament má pravomoci, které před Lisabonskou smlouvou neměl. Věřím v evropský rozměr poslance Parlamentu, a když užívám slovo „rozměr“ – má angličtina není tak dobrá jako vaše, paní Wallisová –, nechci tím říci nic neurčitěho. Pro mě rozměr znamená hloubku, znamená rozsah. V každém případě je to něco velmi ambiciózního.

Chtěl bych s Parlamentem pracovat v tomto duchu. Ne proti jinému orgánu, protože věřím (a musím to zde říci), že potřebujeme velmi silnou a evropskou Radu. Vítám inovace v Lisabonské smlouvě, přinejmenším existenci stálého předsednictví Evropské rady, protože to v dlouhodobém výhledu zajišťuje kontinuitu a důslednost.

Velice vítám zřízení funkce vysokého představitele, který je současně místopředsedou Evropské komise. Nejde o to, aby byly věci složitější, právě naopak! Namísto dvou center pro vnější vztahy, jednoho v Radě a jednoho v Komisi, máme nyní jednu klíčovou osobnost, v tomto případě baronku Ashtonovou, která hodlá hájit evropský zájem jak s mezivládní legitimitou, která je v zahraničních záležitostech nadále velice důležitá, ale i s legitimitou evropskou.

Proto to říkám s velkou mírou přesvědčení. Jsem přesvědčen, že by byla chyba začínat nyní debatu nebo střet orgánů. Jednotlivé orgány potřebujeme. Někteří lidé považovali za nezbytné položit věčnou otázku o panu Kissingerovi a telefonním čísle. Již jsem to jednou řekl: pan Kissinger byl ministr zahraničí. Jsem přesvědčen, že od nynějška bude protějškem ministra zahraničí USA paní baronka Ashtonová. Ona má povinnost a schopnosti tuto úlohu hrát.

Avšak na úrovni hlav států či vlád, vedle vztahů s našimi členskými státy, máme v Lisabonské smlouvě předsedu Rady, který zastupuje Evropu ve vnější politice a záležitostech společné bezpečnosti, a Komisi, která podle článku 17 zastupuje Evropu ve všech ostatních aspektech vnějších vztahů. To je náš systém.

Někteří lidé by chtěli systém zcela sjednocený. Jak někteří řekli, ani Spojené státy americké někdy nemají zcela jednotný systém. Někdy jednáme s vládou USA a následně zjistíme, že Kongres nezastává zcela stejný postoj jako vláda USA.

Je také důležité pochopit, že jsme složeni ze 27 členských států. Máme systém, který je zlepšením interního systému. Namísto toho, abychom měli předsednictví, které se mění každých šest měsíců, máme stále předsednictví Rady. Máme nyní vysokého představitele a místopředsedu Komise. To je krok kupředu,

skutečně, ale dynamika je důležitější než mechanika a právě tímto způsobem musíme dodat svým činům nový rozměr.

Skončím apelem na tuto sněmovnu. S mocí přichází odpovědnost. Budu k vám velmi upřímný, dámy a pánové: Evropský parlament získal touto revizí velké množství pravomocí. Doufám, že tyto pravomoci budou užívány nejen pro příjemné politiky, ale i v rámci odpovědnosti za správu Evropy spolu s ostatními orgány. Je to velká zkouška odpovědnosti všech orgánů – Evropského parlamentu, Komise a Evropské rady.

Někteří z vás mě žádali, a upřímně, jak věřím, abych prokázal více odvahy. Mohu vám říci, že jsem připraven se o to snažit. Jen Komise sama však toho nebude schopna. Řekněme si to jasně. Byla by to iluze a Komise nemůže budovat svůj vliv, svou pravomoc, své směřování proti vůli členských států, které jsou demokratickými státy.

Musíme tyto věci budovat společně, s parlamentním shromážděním, v tomto případě s Evropským parlamentem, který se skutečně chopí své odpovědnosti a není, jak by si někteří lidé přáli, jen místo k protestování. Kromě toho jsem si všiml, že někteří lidé hovoří hlasitěji, protože jsou slabší! A proto potřebujeme, aby všechny evropské politické skupiny, které mají moc, spolupracovaly.

Některé politické skupiny uvedly, že budou hlasovat proti nám. Když dojdeme do extrému, mohu vám říci, že bych byl znepokojen, kdyby hlasovaly pro nás. Takový druh podpory nepotřebuji. Komise nechce jejich podporu. Komise však chce a požaduje podporu všech evropských sil. O tu vás prosím. Žádám o ni skromně, ale také s pevným přesvědčením, že vaši podporu potřebujeme a že nám můžete pomoci vyplnit mezeru, která dnes existuje.

Jaký je skutečný problém? Řekněme si i toto jasně. Když o tom mluvíme s našimi spoluobčany, existuje dnes v Evropě – a to už bude má poslední poznámka, pane předsedající – zásadní rozpor mezi našimi proklamovanými ambicemi a výsledky, kterých se nám daří dosáhnout.

Někteří lidé nyní chtějí tohoto rozporu využít jako prostředku k omezení našich ambicí. Jiní, a k těm patříme, chtějí zlepšit naše výsledky tak, aby odpovídaly našim ambicím. Spoléhám na tuto sněmovnu, že naplní naši ambici, ambici dosáhnout silnější Evropy ve stále náročnějším světě.

Žádám vás, abyste vyjádřili svou podporu nové Komisi, abychom s naší ambicí mohli změnit evropský sen ve skutečnost.

(Potlesk)

Předsedající. – Děkuji vám, pane Barroso, za podrobné odpovědi na otázku a poznámky, které k vám zazněly ze sněmovny, a také za váš velmi obsáhlý komentář našich vzájemných vztahů – Evropské komise a Evropského parlamentu. Jsme si vědomi odpovědnosti, kterou nese Evropský parlament. Naše dohoda je dohoda nového druhu a s naší spoluprací se k sobě dostáváme blíže než dříve. Naše společná odpovědnost, odpovědnost dvou orgánů Společenství – Evropského parlamentu a Evropské komise – je zvláště významná. Děkuji vám i za představení vaší vize práce Evropské komise a cílů této práce. Chtěl bych ještě jednou poděkovat panu Lópezevi Garridovi, který zastupuje španělské předsednictví, a celé španělské delegaci za jejich přítomnost zde ve sněmovně během našich postupů a rozpravy.

Obdržel jsem pět návrhů usnesení⁽¹⁾ předložených v souladu s čl. 106 odst. 4 jednacího řádu.

Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat v úterý 9. února 2010.

Písemná prohlášení (článek 149 jednacího řádu)

Carlo Casini (PPE), písemně. – (IT) Rád bych řekl, jak mě jako předsedu Výboru pro ústavní záležitosti těší, že bylo dosaženo dohody o zásadních směrech nové rámcové dohody mezi Komisí a Parlamentem.

Musím však jasně říci, že o povaze vztahu mezi oběma orgány musíme uvažovat hlouběji. V pohledu na demokratický růst v Unii je nadále Parlament posuzován jako subjekt zastupující obyvatele a Rada jako jakási druhá komora zastupující členské státy. V takových souvislostech by Komise měla být považována za vládu

(1) Viz zápis.

a je jasné, že toto uspořádání by vyžadovalo pravidla značně podrobnější než dnes zaslouženě nastíněné úpravy.

Chtěl bych dodat něco k občanskému právu podnětu. Příslušná pravidla bude třeba upravit podle účinků, které by podle nás toto právo mělo mít. Tyto účinky musí být posuzovány v porovnání s účinky stávajícího práva každého občana podat petici Evropskému parlamentu a účinky souvisejícími s omezenými pravomocemi Parlamentu. Parlament nemá pravomoc podávat podnět, má však pravomoc žádat Komisi, aby iniciovala právní předpisy.

Edite Estrela (S&D), písemně. – (PT) Nyní, když byl vyřešen institucionální problém, Lisabonská smlouva vstoupila v platnost a volíme novou Komisi, začíná nová doba v historii Unie. Nová éra, která má být náročná v oblasti možností podávat podněty a v oblasti prozíravosti týkající se velkých úkolů naší doby. Nová éra, v níž bude Komise pracovat v naprosté harmonii s Parlamentem při hledání řešení problémů, které ovlivňují evropské občany, jak se předpokládá v interinstitucionální dohodě. Nová éra evropského vedení v oblasti hlavních problémů dnešního světa a vhodných reakcí na výzvy budoucnosti. Nová éra integrace spravedlivější Evropy, která prokazuje větší solidaritu.

Nový sbor komisařů splňuje – podle důkazů podaných během slyšení – potřebná kritéria, aby reagoval na současné potřeby. Je to Komise vyvážená, která kombinuje zkušenost svých veteránů s čerstvostí druhé poloviny členů. A je vyvážená i z hlediska zastoupení mužů a žen, vzhledem k tomu, že jednu třetinu tvoří ženy, což oproti minulosti znamená malý nárůst. Vyváženost moci mezi třemi orgány nikoho neoslabuje, ale naopak posiluje Evropu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Při představování nové Evropské komise předseda Barroso předložil program, který je pokračováním neoliberální, federalistické a militaristické politiky staré Komise. Sbor komisařů, který představil, bude pokračovat ve stejném duchu, jak se potvrdilo během slyšení, která se konala ve výborech Parlamentu. Čeká nás doba návrhů na prohloubení evropské kapitalistické integrace, kterou právě zažíváme.

Předešlá Komise připravila značné množství pracovních materiálů, včetně obecného nástínu a tzv. veřejné konzultace ve věci strategie, která bude pokračováním tzv. Lisabonské strategie. Nyní tomu říkají strategie EU 2020, ale už řekli, že v ní jde vlastně o to, aby se dosáhlo „využití stávajících nástrojů v novém přístupu“. Jinak řečeno, to, co doposud známe, se v budoucnu příliš nezmění.

Ignorovali, že je nutné zhodnotit, jak dalece byla opatření přijatá ve jménu Lisabonské strategie provedena a do jaké míry bylo dosaženo tehdy proklamovaných cílů nebo jaké důsledky má uplatnění Paktu stability. Skrývají skutečnost, že v celé EU máme více než 23 milionů nezaměstnaných lidí, přičemž jsou zvláště postiženi mladí lidé, jejichž míra nezaměstnanosti nyní přesahuje 21 %, a také že více než 85 milionů lidí žije v chudobě. Nemůžeme jinak než hlasovat proti této nové Komisi.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), písemně. – (PL) Pane předsedající, Evropská komise, v jejímž čele stojí pan Barroso, dnes dosáhla větší podpory než v roce 2004. V rozpravě, která předcházela hlasování, však bylo vyjádřeno mnoho výhrad ohledně složení Komise a nejasného rozdělení pravomocí v novém sboru. Například ochrana spotřebitele je součástí portfolia dokonce šesti různých komisařů. V současné době si lze těžko představit, jak tyto sdílené pravomoci v praxi ovlivní efektivitu práce příslušných komisařů. Evropská komise, která byla zvolena dnes, 9. února 2010, musí začít pracovat rychle, protože stará Komise zhruba od října loňského roku, kdy mělo dojít ke zvolení nové Komise, pouze hájila pevnost, aniž by přijímala nové podněty. Dodržení rámcového ujednání o kontaktech s Parlamentem bude pro novou Komisi zkouškou, zvláště zásada rovného zacházení ve vztahu k Parlamentu a Radě.

Také bych chtěla poukázat na to, že během funkčního období této Komise bude revidována interinstitucionální dohoda o lepší tvorbě právních předpisů z roku 2003. Jako zpravodajka Výboru pro právní záležitosti na této věci v současné době pracuji a doufám, že konstruktivní spolupráce s novou Komisí přinese v této oblasti podstatné výsledky.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), písemně. – (RO) Nový sbor komisařů je první úplný tým Evropské unie složený ze 27 členských států. Rumunsko a Bulharsko, které se připojily k Evropské unii dne 1. ledna 2007, mají až nyní příležitost navrhnout komisaře na celé pětileté funkční období.

Blahopřeji Rumunsku k výběru pana Ciološe. Myslím, že jeho vystoupení během slyšení, které se konalo ve Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova, na všechny přítomné učinilo hluboký dojem. Rovněž jsem

přesvědčen, že jeho profesionalita je dobré znamení, pomyslíme-li na zásadní změny, které nás čekají v oblasti, kterou má řídit. Především mám na mysli nadcházející debaty o budoucnosti společné zemědělské politiky.

Aby nalezl nejhodnější řešení uzpůsobená potřebám a zájmům všech členských států, bude nový komisař potřebovat hlubokou znalost evropského zemědělství, velkou pracovitost a spoustu diplomacie, což jsou všechno vlastnosti, které, pokud vím, má. Přeji celému sboru komisařů samé úspěchy a doufám, že díky jeho práci v budoucím funkčním období se podaří Evropskou unii přiblížit jejím občanům.

Rafał Kazimierz Trzaskowski (PPE), písemně. – (PL) Blahopřeji panu Barrosovi a celému sboru komisařů, ale současně doufám, že nyní budeme mít nezávislejší a dynamičtější Komisi. Komisi, která bude především hájit společný zájem a která provede odvážné reformy politik EU, které musí začít po letech strávených reformováním našich orgánů. Pokud jde o vztahy Komise a Parlamentu, jsme svědky nové otevřenosti, která nepochází jen z nových pravomocí Parlamentu, ale také, jak jsme slyšeli na podzim, z přání pana Barrosa vybudovat zvláštní partnerství s Parlamentem. Je pravda, že konkrétní ustanovení předběžné rámcové dohody o spolupráci mezi oběma orgány významně posiluje úlohu Parlamentu v procesu rozhodování a činí tento proces demokratičtější. Háček se však skrývá v detailech, a proto budeme jednání neustále pečlivě sledovat, abychom se ujistili, že sliby, například začlenění Parlamentu do procesu budování diplomacie EU, budou dodrženy.

(Zasedání bylo přerušeno v 11:50 a znovu zahájeno ve 12:05)

PŘEDSEDAJÍCÍ: pan BUZEK

Předsedající

5. Hlasování

Předsedající. – Dalším bodem programu je hlasování.

(Podrobnosti hlasování: viz zápis)

5.1. Rámcová dohoda o vztazích mezi Evropským parlamentem a Komisí (B7-0091/2010) (hlasování)

– Před hlasováním:

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Pane předsedající, před několika měsíci jsem ve svých politických zásadách zde v plénu navrhl posunout toto zvláštní partnerství Parlamentu a Komise na novou úroveň. Navrhl jsem další posílení a pozitivní rozvoj našich vztahů, aby odrážely novou smlouvu a náš společný smysl pro účel spočívající ve společném formování Evropy.

V posledních několika týdnech jsem intenzivně jednal s vyjednávacím týmem, který vedl vámi jmenovaný pan Lehne, ve věci revize rámcové dohody. Dovolte mi využít této příležitosti a poděkovat jim všem za velmi intenzivní diskuse, ale i za jejich konstruktivní přístup.

Jsem velmi spokojen, že jsme našli shodu ohledně zásad, kterými se bude řídit náš vztah v nadcházejících letech. Tyto zásady by měly posilovat naši spolupráci při plném respektování institucionální rovnováhy stanovené smlouvami.

Jako předseda Evropské komise potvrdím zásady stanovené v usnesení, které jste právě přijali. Budu se jimi řídit při přípravě stanoviska nového sboru k revizi úplné rámcové dohody.

Po přijetí tohoto usnesení tak významnou většinou této sněmovny věřím, že máme vynikající základ pro posílení našeho vztahu. Pokud jde o záležitosti, které se týkají nejen našich dvou orgánů, ale i Rady, upřímně doufám, že se k nám Rada v tomto společném úsilí o zlepšení práce všech orgánů ku prospěchu Evropy připojí.

Jestliže dnes schválíte nový sbor, požádám jmenovaného místopředsedu Šefčoviče, aby za Komisi vedl jednání o revizi rámcové dohody. Chci vás ujistit, že stejně jako já a (jak jsem si jist) celý nový sbor má zájem na efektivních a rychlých jednáních.

Předsedající. – Mnohokrát děkuji, pane předsedo Barroso, za váš velmi pozitivní přístup k našim jednáním. Jménem nás všech bych chtěl poděkovat naší vyjednávací skupině, které předsedal pan Lehne, a všem kolegům, kteří se jednáním tolik věnovali.

(Potlesk)

Dosud nemáme legislativní podnět založený na Lisabonské smlouvě, ale Komise nám slíbila, že bude na naše očekávání reagovat. Máme nejen dobu vyhrazenou pro otázky s předsedou Evropské komise, ale i dobu vyhrazenou pro otázky s komisaři, dále pozvání předsedy Evropské komise pro předsedu Evropského parlamentu a sbor komisařů a naši společnou spolupráci s vnitrostátními parlamenty, což je velmi důležité.

Zvažujeme pravidlo subsidiarity; potřebujeme posouzení dopadu, aby bylo maximálně vylepšeno, a doufáme, že bude z tohoto hlediska daleko silnější, než bylo původně v dohodě stanoveno, a stále máme všichni velkou naději, že budeme v budoucnosti moci udělat pro naše občany vše potřebné.

(Zasedání bylo přerušeno ve 12:10 a znovu zahájeno ve 13:30)

PŘESEDÁ: PAN JERZY BUZEK

Předseda

6. Hlasování (pokračování)

Předseda. – Před hlasováním si vyslechneme projevy zástupců vedení politických skupin k volbě nové Komise.

Joseph Daul, jménem skupiny PPE. – *(FR)* Pane předsedo, pane Lópezi Garrido, pane předsedo Komise, děkuji za příležitost říci, proč jménem skupiny Evropské lidové strany (Křesťanští demokraté) pevně věřím, že se pan Barroso a jeho sbor komisařů spolu s ostatními zaměstnanci Komise zhostí úkolů, kterým čelí.

Evropa se zrodila z mezinárodní krize a poprvé za 60 let čelí nové mezinárodní krizi, která je jiného charakteru, je však bezpochyby vážná a nebezpečná. Překonáváme ji, ačkoli stále ještě nejsme mimo nebezpečí. Euro sehrálo svou roli jako měnový štít; nikdy nenalezneme dostatek slov, abychom vyjádřili svou vděčnost: automatické stabilizátory, známé mechanismy solidarity, které jsou tak ... Velkou mírou jste z nich těžili, mí přátelé!

(Potlesk)

Kde byste nyní byli bez stabilizátorů solidarity? Velmi často se na ně nahlíželo jako na překážku zatěžující naše hospodářství, velkou mírou však napomohly udržet evropský model nad vodou. Atraktivní mnohokrát kopírovaný model, na kterém naši spoluobčané právem lpí, který však nové výzvy zpochybňují.

Svět se stal multipolárním, ne však takovým, jaký jsme si vysnili; snili jsme o tom, že to bude svět idealistický, mírový a multilaterální. Ne, svět se stal světem, kde vládne konkurence a boj – mírový, samozřejmě, ale ostrý – o to, jak model jednoho vnutit ostatním.

Tváří v tvář této výzvě unie nesmí plýtvat nástroji, kterých má k dispozici celou řadu. Musí zůstat věrná sama sobě, spojovat myšlenky a lidi a razit cestu boji proti globálnímu oteplování, musí se však také vybavit prostředky nezbytnými pro to, aby obstála.

Vím, že nová Komise bude usilovat o to, aby toho spolu s námi dosáhla. Všichni známe slabá místa Evropy: demografie, nedostatek budoucích výdajů, průmyslové výzvy, rozpočtové deficity, slabý hospodářský dohled. To je o důvod navíc, proč bychom měli vytěžit maximum ze svých nástrojů: euro a měnová politika, technologické vymoženosti, průmyslové vlajkové lodě, zemědělský potenciál zaručující zajištění potravin pro 500 milionů našich spoluobčanů.

Za tímto účelem očekávám, že Komise prokáže dostatek představivosti a řídicích schopností při přípravě evropské legislativy, která nám bude překládána ke schválení. Očekávám od ní, že bude hájit evropské zájmy, že od našich partnerů bude vyžadovat reciprocitu a v případě zneužití evropského práva nebude váhat použít příslušné právní prostředky.

Paní komisařky, páni komisaři, je vašim úkolem, spolu s námi a s Radou, dokončit vnitřní trh. Musíme proto prolomit tabu, jako je daňová otázka a sociální rozměr. Členské státy nemohou nadále chovat, jako by tyto dvě oblasti byly jejich výlučnými a nedotknutelnými pravomocemi mimo rozsah společné činnosti.

Zároveň však musíme být důraznější, co se týká vnějších výzev: bezpečnosti a obrany, ale také obchodu, technologických a průmyslových norem a norem týkajících se životního prostředí. Evropa musí hájit své hodnoty, mír a prosperitu svých občanů. Evropa musí být mezinárodním hráčem a ne pouhou zónou prosperity a práva. Nesmí samu sebe zprostit nástrojů, které jí poskytuje její moc.

Skupina PPE očekává, že Komise bude účinně pracovat na všech těchto frontách zároveň. Pokud tomu tak bude – a já nemám důvod to zpochybňovat – bude mít vždy podporu skupiny PPE.

Pane Barroso, skupina PPE má ve vás důvěru; vyzývá vás, abyste měl odvahu provést reformy. Žádáme vás, abyste byl prozíravý ve prospěch věci, která nás spojuje: vytvoření politické Evropy.

(Potlesk)

Martin Schulz, jménem skupiny S&D – (DE) Pane předsedo, dámy a pánové, skupina Pokrokové aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu nečinila své rozhodnutí snadno. Před pěti měsíci jsme v této sněmovně hlasovali o předsedovi Komise, a přestože tenkrát nedostal naši podporu, získal většinu hlasů. Na základě této většiny, která se bohužel opírala o lidi, kteří ve skutečnosti nepodporují Lisabonskou smlouvu, nám představil sbor komisařů a dnes máme tento sbor ohodnotit.

Pro nás je rovněž nezbytné, abychom tuto Komisi ohodnotili. Otvírají se nám dvě možnosti: můžeme tuto sněmovnu rozdělit na dvě křídla, pravicové a levicové. Tato dvě křídla mají protichůdné ideologie a musí podle toho hlasovat. To je jedna možnost. Nicméně Evropa tímto způsobem nefunguje. Nemáme v tomto Parlamentu většinu. Skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) nemá v Parlamentu většinu, stejně jako ji nemá skupina Aliance liberálů a demokratů pro Evropu. Evropa není celek, ve kterém jakákoli politická síla sama může vytvořit většinu a prohlásit, že Evropa bude nyní řízena určitým způsobem. Evropa je neustálý kompromis. Proto je někdy těžkopádná a složitá pro pochopení. Nicméně je lepší neustálý kompromis, který vede k dosahování úspěchů a větší sociální spravedlnosti, než ideologická bitva, která by neměla jednoznačného vítěze a nevedla by k žádným hmatatelným výsledkům.

(Potlesk)

Je proto pro nás velmi obtížné zvážit přínosy. Všichni jsme samozřejmě součástí politického zápolení. Já také vedu diskuse o různých zásadách s poslankyněmi a poslanci z jiných politických skupin, Evropa však potřebuje hmatatelné výsledky. Proto jsme si položili otázku, co my jako sociální demokraté – jako socialisté a demokraté – můžeme požadovat a přijmout. Stanovili jsme si kritéria. Jedním kritériem bylo, aby politická síla, která je druhou nejsilnější silou v Evropě, byla v Komisi zastoupena ve větší míře. Požádali jsme proto o pozici vysokého představitele pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku a uspěli jsme.

Chtěl bych něco říct s ohledem na osobu, která tuto pozici zastává. Baronka Ashtonová si nesmí nechat líbit, aby ji v tomto parlamentu nazýval komunistkou někdo, koho ve Francii usvědčili z popírání holocaustu. Paní baronka Ashtonová má naši plnou podporu.

(Dlouhý potlesk)

Zajímalo nás, zda bychom mohli do právního rámce Evropské unie zavést vyhodnocení sociálního dopadu jako regulatorní mechanismus. Chtěli jsme vědět, zda opatření, jako byla v minulosti směrnice o službách, by ještě vůbec mohla fungovat. Ne, chtěli jsme mít mechanismus, který by prověřoval opatření, kterými se tato Komise zabývá, co se týká jejich dopadu na systém sociálního zabezpečení členských států před jejich uskutečněním. K tomu došlo. Chtěli jsme – a pro mě je to kvantový skok v evropské politice – aby se do jednoho roku legislativní usnesení tohoto parlamentu stala součástí vlastních legislativních iniciativ Komise. Je to obrovský krok kupředu, jelikož to znamená, že právo Parlamentu na iniciativu, které bohužel neexistuje, bude zajištěno nepřímými prostředky. Vnímáme to jako výrazný pokrok.

Jako druhá nejsilnější síla v tomto parlamentu a také jako skupina, bez níž by nebylo možné vytvořit kvalifikovanou většinu v této sněmovně, jsme hlavně chtěli být zastoupeni v Komisi. Tři ze sedmi místopředsedů jsou sociální demokraté. V tomto ohledu jste nám velmi vyšli vstříc. V uplynulých týdnech a měsících jsme vyjádřili řadu znepokojení, která jsme zahrnuli do naší debaty dnes dopoledne. Když jsme tyto obavy zvážili a porovnali je s učiněným pokrokem, rozhodli jsme se poskytnout vám svou podporu na následujících pět let. Když říkám „vám“, mám na mysli sbor komisařů. Můžete s naší podporou počítat, pokud budete brát vážně, co vám říkám: buď bude Evropa sociální Evropou, nebo neuspěje. Je naší společnou odpovědností, abychom zajistili, že se Evropa stane sociálnější. Skupina S&D tuto Komisi podpoří.

(Potlesk)

Guy Verhofstadt, jménem skupiny ALDE. – Pane předsedo, moje skupina poskytne Evropské komisi svou podporu. Aliance liberálů a demokratů je zodpovědnou skupinou a pevně věříme, že následujících pět let bude pro Evropskou unii a evropské občany klíčových do takové míry, že budeme potřebovat Komisi, která bude mít v tomto parlamentu širokou proevropskou podporu.

Dovolte mi také, abych zcela jasně vyjádřil, že naše podpora je podmíněná a to více než v uplynulých pěti letech. Očekáváme, že nová Evropská komise bude motorem Evropské unie. Chceme, aby Komise měla silnější, ambicióznější a integrovanější hospodářský a sociální přístup, chceme Komisi, která bude v čele takovéto strategie – strategie, která může členské státy přimět dělat, co mají.

Domnívám se, že minimálně v eurozóně musíme uznat, že vedle stávajícího měnového pilíře je zapotřebí vytvořit samostatný hospodářský a sociální pilíř. Dnešní problémy v eurozóně jsou jasným důkazem selhání slabého přístupu, který jsme v posledních 10 letech uplatňovali s tzv. metodou otevřené koordinace. To stejné platí i v jiných oblastech – změna klimatu, zahraniční politika a obranná politika.

Základním předpokladem tohoto nového silnějšího přístupu je uznání skutečnosti, že v multipolárním světě zítřka nemůže Evropa hrát významnou úlohu, aniž by byla efektivnější a a aniž by v nejbližší budoucnosti dále neprohlubovala svou vlastní integraci. Očekáváme, že tento předpoklad přijmete a vystoupíte s jasnými, pevnými a ambiciózními návrhy a reformami ve všech těchto oblastech. Očekáváme, že pro dosažení těchto cílů Komise využije práva na iniciativu v celém jeho rozsahu. Jasně hovořím o Komisi jako celku pracujícím jako jeden sbor, jako soudržný politický orgán posunující evropskou integraci vpřed. Silná Komise může být prospěšná, ale silná Komise v tomto ohledu je nezbytná.

Lisabonská smlouva nabízí nové nástroje a rozšiřuje naši akceschopnost. Paní vysoká představitelko Ashtonová, žádáme vás, abyste tyto nové nástroje využívala. Od vysokého představitele očekáváme více, než co jsme dosud viděli. Vaše role to vyžaduje a stejně tak to vyžaduje Evropská unie. Využijte příležitosti. Lekce, kterou nám udělily události na Haiti, je toho příkladem. Předložte neprodleně Radě zprávu o ustanovení evropské jednotky civilní ochrany. Závěrem, má skupina podpoří tuto Komisi, ve které jsou silně zastoupeni liberálové, a jsme připraveni zavázat se, že spolu s vámi posuneme tuto záležitost vpřed.

(Potlesk)

Daniel Cohn-Bendit, jménem skupiny Verts/ALE – (FR) Pane předsedo, velmi dobře víte, že skupina Zelených/Evropské svobodné aliance nebude pro tuto Komisi hlasovat, a zároveň vám nabízíme své myšlenky, představy a svou vizi evropského směřování.

Pane Barroso, nehrajte s námi tu hru a neříkejte, že ti, kdo nebudou hlasovat pro Komisi, jsou proti Evropě. Ne s námi, evropskými zelenými. Tuto hru můžete hrát s někým jiným, ne však s námi, evropskými zelenými. Navrhujeme, že s vámi budeme bezpodmínečně spolupracovat, pokud budete chtít dosáhnout pokroku v oblasti evropského daňového systému. Pokud chcete, aby Evropa měla své vlastní zdroje, podpoříme vás proti členským státům, které hájí svou hospodářskou suverenitu. Budu je jmenovat: ať se jedná o Německo či Francii, my vás podpoříme.

Pokud chcete být strážci smluv – dnes, například, v Radě probíhají jednání o návratu uprchlíků do Libye a my žádáme Radu, aby nám sdělila, o jaký právní základ se tato jednání opírají. Bude se Parlament podílet na obvyklé legislativní proceduře? Rada nám říká: „Sdělíme vám to na konci jednání.“ To je nemožné; je odpovědností Komise, aby zasáhla a zajistila, aby evropské orgány byly informovány o právních základech těchto jednání.

Můžu vám poskytnout celou řadu příkladů. Pokud chcete dosáhnout pokroku v otázce změn klimatu, pokud chcete, aby Evropa došla dále než k tzv. třikrát dvacet, pokud se chcete dostat blíže ke 30 %, budete mít podporu celé skupiny Zelených/Evropské svobodné aliance. Pokud se chcete posunout dále v oblasti finanční regulace po finanční krizi, budete mít naši plnou podporu. Pokud vy a vaše Komise chcete dosáhnout pokroku, co se týká ochrany Evropy, budete mít naši podporu. Pokud chcete řešit kyperskou otázku, budete mít naši podporu. A závěrem, pokud chcete spatřit konec této šílené situace, ve které země, jako je Řecko, jak jsem již dříve uvedl, vynakládá 4,3 % svého HDP na obranu, budete mít naši podporu. Budete ji bezpodmínečně mít!

Z tohoto důvodu, pane Barroso, říkám, že nyní budeme hlasovat „ne“, ale že se tím můžeme dopustit chyby. Víme, že minule jsme udělali chybu, když se jednalo o pana Dimase. Udělali jsme chybu a přiznáváme to. Proto, pokud budete jednat podle našich představ a ne podle očekávání, která od vás máme po dnešku, řekneme na rovinu, že jsme se dopustili chyby, a podpoříme vás.

(Potlesk)

Timothy Kirkhope, jménem skupiny ECR. – Pane předsedo, některé členské státy se domnívají, že jmenování komisařky či komisaře je příležitostí pro vyřešení určitého vnitropolitického problému nebo vyrovnání politického dluhu. Evropská komise by měla sdružovat nejschopnější a nejúspěšnější politické leadery z celé Evropy, lidi se zkušenostmi a schopností pomoci řešit náročné úkoly, kterým čelíme.

Po letech institucionálních tahanic Evropa potřebuje znovu zaměřit své snahy na podávání výsledků v oblastech, ve kterých může přidat hodnotu práci členských států a ve kterých naši spoluobčané očekávají, že evropské národy budou spolupracovat. Musí podpořit snahy pečovat o křehkou hospodářskou obnovu a vytvářet růst a pracovní pozice a musí hrát vůdčí roli při řešení energetické bezpečnosti a změn klimatu. Musí navrhovat ústřední reformy evropského rozpočtu a řadu klíčových výdajových programů.

V panu Barrosovi máme toho pravého vůdce, který povede Komisi kupředu. Ve svých politických zásadách nastínil ambiciózní agendu zaměřenou na důležité otázky, agendu, kterou obecně podporujeme. Každý členský stát měl jeho snahy podpořit a nominovat co možná nejsilnějšího kandidáta na post komisaře. V některých případech byl velmi zklamán. Musí samozřejmě podpořit každého člena svého týmu – od leadera v jeho pozici bychom nic jiného neočekávali – a při sestavování svého týmu, ačkoli máme pochybnosti ohledně některých portfolií, pravděpodobně učinil maximum možného s tím, co měl.

Zatímco někteří nominovaní jsou výborní a dobře při slyšeních obstáli, jiní jsou průměrní a udělali slabý dojem. Někteří se od jeho vlastních politických zásad distancovali. Pane předsedo, pokud bude hlasování úspěšné, budeme samozřejmě konstruktivně spolupracovat s každým komisařem, a stále doufáme, že budeme příjemně překvapeni, ale nechte nás prosím alespoň vypracovat roční vyhodnocení Komise.

Stále je to od základu špatný postup a jako takový jej nemůžeme plně podpořit. Z těchto důvodů se dnes Evropští konzervativci a reformisté zdrží hlasování. Některé skupiny jsou nejednotné, my jsme v tomto postoji jednotní.

Lothar Bisky, jménem skupiny GUE/NGL. – (DE) Pane předsedo, pane Barroso, dámy a pánové, moje skupina se rovněž aktivně zúčastnila slyšení kandidátů. Někteří z nich na nás učinili zcela pozitivní dojem. Jsme již méně spokojeni s novým nastavením řady portfolií. To také zahrnuje poněkud tajemnou – ačkoli možná již brzy méně tajemnou – oblast odpovědnosti vysokého představitele pro zahraniční záležitosti a bezpečnostní politiku, který je zároveň místopředsedou Komise.

Nicméně řada kandidátů je pro nás zklamáním, co se týká jejich odborných znalostí. V tomto směru se všechny naše otázky primárně týkaly politických projektů. Jakým směrem by se měl ubírat proces evropské integrace? Jaká opatření jsou pro kandidáta na pozici člena Komise nejdůležitější? Spousta odpovědí na tyto otázky byla příliš vágní a dostalo se nám odpovědí, které, politicky řečeno, nepodporujeme. Navzdory požadavkům na sociálnějišší Evropu neustále obhajovali cestu směřující k deregulaci, privatizaci nebo konceptu flexikurivy. Flexibilita pracovních sil byla hlavní prioritou, sociální zabezpečení bylo tou poslední.

Ochrana klimatu je součástí agendy, nevidíme však ústup od výroby elektřiny v tepelných nebo jaderných elektrárnách. Nevidím, že by se Evropská unie ujímala vedoucí úlohy v ochraně klimatu a v rozvojové pomoci. Nebylo nic řečeno o úplném odzbrojení, zejména co se týká jaderných zbraní na území Evropy. Pane Barroso, pane předsedo, jakkoli si vážím kandidátů, kteří předstoupili ke slyšení, nemůže moje skupina dát vašemu sboru kladný hlas.

Nigel Farage, jménem skupiny EFD. – Pane předsedo, příští generace budou vyprávět dětem příběh. Budou jim vyprávět, že kdysi dávno byla Evropa rozdělená, byla zde velká zeď, která vedla jejím středem, a lidé na východě byli velmi chudí a neměli demokracii a žili ve zlém systému, kterému se říkalo komunismus, který zabíjel miliony svých vlastních lidí. Ale naštěstí zeď byla zbourána a vše skončilo 27 národy, které žily v demokracii, a 500 milionů lidí žilo v míru...

(Potlesk)

To má pokračování. Slibuji, je toho více.

(Potlesk)

Musím říct, že to je poprvé, co se mi dostalo takového potlesku a jsem v pokušení, pane Verhofstadte, jít se zpátky posadit, ale pokud můžu, příběh má bohužel pokračování.

Politici u moci se stali velmi chamtivými, chtěli peníze pro sebe a chtěli mít moc. Uchýlili se proto ke lžím a podvodům, zinscenovali nejokázalejší byrokratický státní převrat, jaký svět kdy zažil. Nepotřebovali však k tomu žádné náboje. Byli mnohem chytřejší, byli to mnohem větší intrikáni. Uvedli do praxe novou smlouvu – říkalo se jí Lisabonská smlouva. Pak dali 27 lidem zcela neomezenou moc. A to měli to být lidé, kteří vytvořili všechny zákony. Měli již samozřejmě vlajku, měli již hymnu, ale chystali se vytvořit nový stát. Ignorovali však lidi. A tak výsledkem jejich práce bylo, ať již vědomě či nevědomě, že znovu vytvořili velmi krutý systém, který lidé ve východní Evropě již zažili. Ale neuvěřitelnou věcí bylo, že spousta představitelů tohoto nového systému již dříve pracovala pro tentýž předchozí krutý systém. Samozřejmě že plán byl špatný a jejich vymyšlený měnový systém zkolaboval. Ale představitelé nového systému stále nenaslouchali lidem. Ne, oni život stále ztěžovali: desítky milionů lidí uvrhli do chudoby, neumožňovali lidem promluvit a nakonec se tito lidé museli uchýlit k násilí, aby se mohli vrátit ke svým národním státům a demokraciím.

Z tohoto příběhu vyplývá poučení, že politici se z historie nepoučili. Poslankyně a poslanci Evropského parlamentu, dříve než dáte této Komisi moc, vzpomeňte si, že před 60 lety Evropu rozdělila železná opona, a nyní s touto Komisí přichází hospodářská železná pěst, což vidíme v případě dnešního Řecka.

(Předseda řečníka přerušil.)

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Pane předsedo, poté, co jste si vyslechl tuto pohádku, bych se rád vrátil do reality. Mému synovi je sedmáct let a velmi intenzivně se věnuje studiu angličtiny, protože ví, že angličtina je pracovní jazyk, a doufá, že mu to pomůže při hledání vhodného pracovního místa. Je nadšeným Evropanem, ale není spokojený s evropskou politikou – a má k tomu dobrý důvod. Německý časopis *Der Spiegel* již píše o rozšířeném opovrhování politikou – a je k tomu dobrý důvod. Miliony mladých Evropanů však chtějí fungující, kompetentní a odvážnou demokracii 21. století. Avšak co nám zde Komise dnes nabízí? Jsou toto ti kompetentní lidé – a ti nejlepší – které potřebujeme?

My, co sedíme zde v zadních řadách, zastupujeme skupinu nezávislých občanů, kteří sehráli zásadní úlohu při zajištění, aby pravicoví radikálové nevytvořili v této sněmovně opět skupinu. Jsme zapálení pro Evropu, ale právě proto jsme krajně nespokojeni s lidmi, které jste nám představili, a s kvalitou těchto lidí. Zaměstnali bychom zde asistenta, který by se stal terčem výsměchu jako se jím stal německý politik a komisař Günter Oettinger na YouTube v „Oettinger talking English“? Pravděpodobně ne. Co se týče kompetence, chtěli bychom jednat s rakouským komisařem, který se ve svém oboru vůbec neprosadil?

Pane Barroso, zde v Parlamentu je hodně zkušených poslanců, které by Vám mohli sloužit jako ozdoba. Jednou z nich je švédská poslankyně, to je pravda. Proč však nechcete pana Karase? Proč jste si odsud nevzal nikoho z Německa, místo těch, které jste si vybral? Protože nemůžete. Protože, navzdory Lisabonské smlouvě, jsme stále limitováni, protože stále nejsme tak nezávislí, abychom se mohli samostatně rozhodovat – nemůžete tak činit ani vy, ani my jako Parlament.

Bohužel stále nemůžeme volit jednotlivé komisaře. Demokracie tohoto typu existovala v Rakousku v 19. století. Nehodí se pro Evropu, kterou potřebujeme a o níž sníme. Dejte si prosím pozor: pokud budete pokračovat tímto směrem, budete tím nahrávat nacionalistům a tedy i odpůrcům EU. Místo toho potřebujeme více demokracie.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Pane předsedo, cítím to přesně tak. Budu velmi stručný. Pane předsedo, dámy a pánové, pan Schulz se o mně zmínil – i když mne přímo nejmenoval – že mne francouzský soud obvinil z popírání holocaustu.

Chtěl bych říci panu Schulzovi, že se mýlí, a dávám k dispozici jemu i celému výboru Evropského parlamentu, který se zabývá parlamentní imunitou, jasné rozhodnutí francouzského Nejvyššího soudu (*Cour de cassation*), který zamítl všechna nařčení vynesena proti mně a vydal speciální rozsudek, prohlašující, že jsem byl stíhán na základě výroku, který byl uměle splený z částí výpovědí, a že i když ho takto vytvořili mí političtí protivníci, neovlivňoval tento výrok ustanovení zákona. Jedná se o mimořádně vzácné rozhodnutí, neboť soud neprojednal případ u nižšího soudu a sám o něm rozhodl. K takovému řešení přistupuje francouzský Nejvyšší soud velmi zřídka. V naší právní historii došlo k rozhodnutí bez projednání případu u nižšího soudu a vnesení rozsudku u Nejvyššího soudu od dob Dreyfusovy aféry poprvé. Pan Gollnisch je tedy stejně neviný, jako byl pan Dreyfus.

(Předseda řečníka přerušil.)

Rád bych ještě něco dodal. Neřekl jsem, že lady Ashtonová je komunistka. Řekl jsem, že patří k takovým pacifistům, které by Lenin považoval za dobré společníky na cesty.

(Předseda řečníka přerušil)

Předseda. – Děkuji Vám. To mělo být pouze osobní prohlášení.

6.1. Představení sboru komisařů (B7-0071/2010) (hlasování)

6.2. Jmenování Komise (B7-0090/2010) (hlasování)

Předseda. – Rád bych upřímně blahopřál nově zvolenému sboru komisařů a předsedovi Barrosivi: všem vám blahopřeji. Je před námi obrovské množství práce a očekávání našich občanů jsou vysoká, je načase jednat a předvést výsledky. Ihned o výsledcích hlasování a o jmenování nové Evropské komise s mandátem do 31. října 2014 budu informovat úřadující předsednictví v Radě a předsedu Evropské rady. Moc Vám děkuji a ještě jednou blahopřeji.

(Potlesk)

Diego López Garrido, úřadující předseda Rady. – (ES) Pane předsedo, jménem Rady Evropské unie bych chtěl v rychlosti pográtulovat panu Barrosovi a celé Komisi ke schvalovacímu hlasování, podpoře a důvěře, která byla vyslovena touto sněmovnou, Evropským parlamentem.

V nadcházejících měsících a letech budou mít tyto dva orgány, Komise a Evropský parlament, rozhodující úlohu v reakci na výzvy, kterým Evropská unie čelí: boj proti změně klimatu, bezpečnost, hospodářská globalizace, předcházení podobným krizím jako je ta, kterou ještě stále zažíváme, zavádění nových iniciativ a institucí stanovených v Lisabonské smlouvě (občanské iniciativy, doložky solidarity a samozřejmě také evropského útvaru pro vnější činnost).

Komise a Evropský parlament budou ve všech těchto záležitostech hrát zásadní roli a my v radě chceme, aby Komise pilně pracovala. Samozřejmě, že má spoustu pravomocí, které, jak zde bylo řečeno, nejsou neomezené, ale má jistě pravomoc učinit to, co učinit potřebuje. Chceme, aby Komise pracovala rychle a uvážlivě, protože to si přeje i evropská veřejnost. Poté, co Evropa prošla obdobím institucionální nejistoty, po nás veřejnost také žádá, abychom se dali do práce a dohnali tak promeškaný čas, a abychom ihned zahájili novou politickou etapu, tuto v Evropě novou situaci, s definitivní platností Evropské unie 21. století.

Chtěl bych tedy říci, pane Barroso, že Váš projev byl proevropský a že Vás bude plně podporovat Rada i Evropský parlament, abyste vytvořili lepší Evropu a přiblížili ji blíže k občanům, jež zastupuje Parlament, neboť občané jsou přece v srdci Evropy.

Předseda. – Děkuji Vám, pane Lópezi Garrido, státní tajemníku pro evropské záležitosti ve španělské vládě. Děkuji Vám. Nyní předávám slovo panu Barrosovi.

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Pane předsedo, chtěl bych v rychlosti jménem svým i jménem všech členů Komise říci, že si upřímně vážím důvěry, kterou jste v nás právě vložili. Jsme hrdí na výsledky hlasování a zároveň ho přijímáme s pokorou. Vidíme silnou podporu napříč politickým spektrem, což představuje pro Evropu významný okamžik, a opravdu nás pověřuje k odvaze.

Rád bych také poděkoval předsedovi Rady za jeho milá slova. Domnívám se, že nyní máme podmínky, abychom se pustili do práce. Dovolte mi však jednu poznámku. Během hlasování jsem zaslechl nějaké poznámky a chtěl bych velmi jasně říci, že ti, kteří srovnávají totalitní Sovětský svaz s Evropskou unií, nevědí, jaké to bylo žít v diktátorském režimu a nevědí, co to je demokracie.

(Potlesk)

V Evropské unii máme Evropský parlament, a to je demokracie. V Evropské unii máme Komisi, kterou volíte vy jako zvolení zástupci evropských občanů, a to je demokracie. Věříme, že nyní, s demokratickým oprávněním, které jste nám projevili, a s demokratickými vládami ve všech našich 27 členských státech, se můžeme hrdě a sebejistě pustit do práce a snažit se naplnit naše odhodlání vytvořit v Evropě správnou demokracii, v Evropě, která ve světě představuje maják svobody.

Předseda. – Hlasování je ukončeno, je čas na gratulace.

PŘEDSEDAJÍCÍ: pan MARTÍNEZ MARTÍNEZ*místopředseda*

Předsedající. – Dámy a pánové, postoupíme nyní k vysvětlení hlasování.

Vysvětlení ke svému hlasování chce podat 16 poslanců. Rád bych vám připomněl, že tento postup jim připouští možnost podat vysvětlení písemnou formou, takže je nemusejí formulovat ústně a v časové tísní, ale mohou svá sdělení vyložit s větší přesností v doslovných záznamech z jednání.

Předně zde máme tři vysvětlení hlasování, která se týkají rámcové dohody o vztazích mezi Evropským parlamentem a Komisí. Každý z řečníků má k dispozici jednu minutu.

7. Vysvětlení hlasování

Ústní vysvětlení hlasování

Návrh usnesení B7-0091/2010

Clemente Mastella (PPE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, rámcová dohoda, kterou jsme právě schválili, významně posiluje úlohu Evropského parlamentu – úlohu, jejíž význam vzrostl díky tomu, že vstoupila v platnost Lisabonská smlouva.

Pane předsedo Barroso, dali jsme vám svou důvěru a očekáváme od vás respektování našich větších výsadních práv.

Za naprosto základní považujeme zejména větší spolupráci, která by měla vést k navázání pravidelného dialogu mezi oběma institucemi. Vycházíme při tom z toho, k čemu jste se v této sněmovně zavázal, z vaší vůle institucionalizovat pravidelný dialog o zásadních otázkách klíčového významu a o důležitých legislativních návrzích, z vašeho závazku, že ke každému legislativnímu podnětu bude do tří měsíců od jeho přijetí předložena zpráva o konkrétních návazných opatřeních.

Pane předsedající, naše instituce budou stát před úkolem uskutečnit na základě zvláštního partnerství provedení tzv. demokratické metody, jejímž cílem je definování, provedení a především ochrana toho, co je skutečným zájmem Evropy. Pro Komisi, ale i pro nás, přímé zastupitele občanů této naší Evropy, z toho vyplývá větší odpovědnost.

Pane předsedající, všechny tyto cíle si od nás všech žádají větší úsilí: jak od Komise, tak od Parlamentu a od vnitrostátních parlamentů a vlád. To je Evropa, kterou od nás občané požadují, a to je Evropa, kterou jim musíme být schopni v následujících pěti let zajistit.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Pane předsedající, hlasoval jsem pro Komisi a podporuji také rámcovou dohodu, která představuje historický krok vpřed. Přesto jsem však hlasoval proti usnesení, protože jsme je dostali do rukou teprve včera už v podobě dokončeného znění, a nemohli jsme je proto vážně prodebatovat, a protože čert je v detailu. Z tohoto důvodu bych rád řekl, že mám výhrady proti formulacím na řadě míst, například pokud jde o práva každého poslance na kladení otázek nebo riziko tiché aliance mezi Komisí a Parlamentem ohledně témat jednání, když bude Komise zasedat na Konferenci předsedů.

Žádám proto, aby v rámci projednávání konečného znění byly provedeny ještě některé opravy. Bylo zde správně řečeno, že Parlament má nyní větší moc. S Komisí však potřebujeme těsnější partnerství, nikoli tichou alianci. Potřebujeme větší, nikoli menší demokracii, neboť právě proto, že máme nyní větší moc, potřebujeme tady v Parlamentu také větší demokracii.

Daniel Hannan (ECR). – (FR) Pane předsedající, nikdo v této sněmovně si ve skutečnosti nemyslí, že z 500 milionů Evropanů by právě těchto 27 kandidátů mělo ty nejlepší předpoklady k tomu, aby se stali evropskými komisaři. Komise vykonává mimořádné pravomoci. Je evropským výkonným orgánem, ale zároveň zahazuje legislativní postup. Kdo jsou však ti, které se chystáme pověřit výkonem těchto pravomocí? Řada kompromisních kandidátů, kteří byli jmenováni vnitrostátními vládami jako projev díky za prokázané služby nebo docela jednoduše kvůli udržení rivalů v bezpečné vzdálenosti.

Vezmeme si jako příklad kandidáta z mé vlastní země, baronku Ashtonovou. Bylo nám řečeno, že francouzská vláda je proti ní, protože neumí francouzsky. To je ovšem, pane předsedající, zdaleka nejmenší z jejích nedostatků! Baronka Ashtonová si nikdy nedělala starosti s tím, jestli bude zvolena na základě všeobecného

hlasování. Jak může Evropská unie poučovat Írán nebo Kubu o demokracii, když žena, která řídí její vnější službu, je sama nevolným veřejným činitelem? Baronka Ashtonová a její federalističtí přátelé se k nám staví jako k antievropanům. Kdyby však ona a její přátelé z Hnutí za jaderné odzbrojení (CND) svůj boj vyhráli, byl by náš kontinent ještě i nyní rozdělen a stovky milionů Evropanů by žili pod útlakem marxistické tyranie. Žádný skutečný Evropan...

(Předsedající řečníka přerušil)

Návrh usnesení B7-0071/2010

Viktor Uspaskich (ALDE). – *(LT)* I já bych samozřejmě rád přivítal novou Komisi a poblahopřál jí a jejím novým členům, chtěl bych nicméně upozornit na některé skutečnosti, které nebyly projednávány ani v politických skupinách ani na schůzích Parlamentu, plenárních zasedáních; jmenování samotných členů. Ve své politické skupině jsem řekl, že do Komise by měli být jmenováni přinejmenším ti kandidáti, kteří mají dvouřetinovou podporu svých vnitrostátních parlamentů. To je jedna věc.

Tou druhou věcí, která nebyla projednávána a která, jak se domnívám, je velmi důležitá, je to, že by nová Komise měla věnovat zvláštní pozornost ochraně evropských obchodníků před dovozem ze zemí, které nesdílejí námi zastávané hodnoty. Hodnoty, jako je životní prostředí, sociální záruky a koneckonců i demokratické instituce. Právě na to je třeba dávat peníze, protože dovoz tohoto druhu zvyšuje ceny našich služeb a našeho zboží a ztěžuje našim obchodníkům možnost konkurovat...

Daniel Hannan (ECR). – *(FR)* Pane předsedající, baronka Ashtonová a její federalističtí přátelé se k nám staví jako k antievropanům. Kdyby však ona a její přátelé z Hnutí za jaderné odzbrojení (CND) svůj boj vyhráli, byl by náš kontinent ještě i nyní rozdělen a stovky milionů Evropanů by žili pod útlakem marxistické tyranie. Žádný opravdový Evropan a žádný opravdový demokrat nemůže s čistým svědomím tyto kandidáty podporovat. Pokud je tato sněmovna volí pouze pro jejich podporu evropské integrace, vynáší sama nad sebou svůj ortel.

Návrh usnesení B7-0090/2010

Iva Zanichchi (PPE). – *(IT)* Pane předsedající, dámy a pánové, velice ráda jsem dala svůj hlas ve prospěch tohoto nového kolegia komisařů. Velice ráda, protože vidím, že se jedná o muže a ženy vysokých odborných kvalit, kteří mají jasné a definované programy. Dovolíte-li, ze všeho nejdříve bych chtěla popřát úspěšnou práci panu Tajanimu, protože je to nedocenitelný muž, který se svým přispěním bude schopen velmi zasadit ve prospěch evropského průmyslu.

Jako místopředsedkyně Výboru pro rozvoj musí konečně zdůraznit skvělý dojem, který učinila nominovaná komisařka paní Georgievová. Je to opravdu odhodlaná a schopná žena, která bude vynikajícím protějškem Výboru pro rozvoj. Přeji jim všem hodně úspěchů v jejich práci.

Peter Jahr (PPE). – *(DE)* Pane předsedající, s ohledem na velké výzvy, před nimiž Evropa stojí, je důležité a je to velmi potěšující skutečností, že máme akceschopnou Komisi. Chceme-li dosáhnout úspěchu, má navíc zcela zásadní význam i spolupráce mezi Parlamentem a Komisí chápaná jako spolupráce dvou rovnocenných partnerů a postavená na důvěře. Dohoda, která dnes bude přijata, se pro to stane důležitým základem.

Parlament má nyní plné spolurozhodovací pravomoci, a má tedy ve všech oblastech rovné postavení jako Komise a Rada. V tomto smyslu budeme s Komisí intenzivně spolupracovat – s důvěrou, avšak nikoli nekriticky. Právě dohoda SWIFT dokládá, že o žádných otázkách již bez Parlamentu nelze rozhodovat. Očekávám, že se budeme v této sněmovně schopni ještě jednou k diskusi o dohodě SWIFT vrátit.

Alfredo Antonozzi (PPE). – *(IT)* Pane předsedající, dámy a pánové, hlasoval jsem pro Barrosovou Komisi, protože jsem si jist, že bude schopna odpovídat na výzvy, před které nás chtě nechtě staví hospodářská a finanční krize, s patřičnou odvahou a odhodlaností.

Věřím navíc, že bude věnována nezbytná pozornost i některým z témat, která jsou mému srdci obzvláště blízká. Mám na mysli zejména regionální politiku, která nabývá zásadního významu ve chvíli, kdy hovoříme o růstu a rozvoji našich zemí, a která nesmí být v žádném případě dotčena škrty vyplývajícími z reformy rozpočtu Evropské unie.

Věřím také, že bude poskytnuta podpora na řešení bytové krize, v níž se nacházejí naši spoluobčané a jejíž míra je často znepokojivě vysoká, zejména v rozsáhlých městských aglomeracích. Věřím proto, že mezi

prioritami nové Komise budou opět finanční nástroje specificky zaměřené na sociální bydlení a další bytové politiky, a přejí této nové Komisi hodně zdaru v její práci.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Pane předsedající, před několika měsíci jsem na základě svého plného přesvědčení hlasoval pro to, aby se pan Barroso stal šéfem Evropské komise. Jiná alternativa upřímně řečeno ani nebyla. Pan Verhofstadt, liberální alternativa, a pan Juncker, federalistická alternativa, nebyli přijatelní. Dnes však jako člověk, který podpořil pana Barrosa, musím s politováním říci, že Komise, kterou představil, má velmi mnoho personálních nedostatků. Nemohu podpořit, a stejně tak ani žádný z mých kolegů, Komisi, jejímž členem je komisařka, které se upřímně řečeno teprve učí svou práci. Kdyby byla studentkou mezinárodních vztahů a vyjádřila se při ústním zkoušení způsobem, jakým se vyjádřila zde na slyšení, byla by pravděpodobně od zkoušky vyhozena. V Polsku by nesložila žádnou zkoušku. Nemohu podpořit Komisi, ve které je dánská komisařka, která chce zavírat uhelné doly, včetně dolů v mé zemi. To je další důvod toho, proč jsem se zdržel hlasování. Podle mého mínění se nad touto Komisí vznáší řada otazníků a my tuto Komisi budeme velmi pozorně sledovat.

Joe Higgins (GUE/NGL). – Pane předsedající, hlasoval jsem proti jmenování nové Komise EU, protože bude opět jen pokračovat ve stejné pravicové, neoliberální hospodářské politice, v té, která již přinesla své výsledky v podobě katastrofální krize kapitalistických ekonomik v mnoha státech EU. Tato – údajně nová – Komise EU nebude nakonec nic jiného než staré zvětralé víno stejně staré neoliberální barrosovské značky.

Tyto liberalizační, neregulační a privatizační politiky – které jsou ovšem prováděny, řekněme si to jasně, na rozkaz evropských vysokých obchodních kruhů – mají katastrofální důsledky pro život pracujícího lidu v podobě masové nezaměstnanosti a hrubých útoků na jeho životní úroveň. Ve svém postoji ke krizi v Řecku a Irsku se vedení Komise EU shodlo na tom, že platit bude pracující třída, kdežto bankéři a spekulanti se z toho zachrání s padákem. Evropští pracující a chudí lidé v celé Evropě musí mobilizovat své síly proti těmto katastrofálním politikám a spojit se v boji za skutečně demokratickou a socialistickou Evropu, a to znamená postavit se proti politikám této nové Komise EU.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Vzhledem k velmi omezenému času, který je mi vyměřen, mohu samozřejmě vybrat jen několik málo z těch velmi mnoha důvodů, které nás vedly k tomu, že jsme této Evropské komisi nedaly svou podporu. Jedním z těchto důvodů je například skutečnost, že současná Evropská komise se stejně jako dříve nadále ubírá po cestě vedoucí k přistoupení neevropského, islamistického Turecka do Evropské unie, přestože se proti tomu staví velká většina Evropanů, kteří až doposud nedostali příležitost, aby k této záležitosti vyjádřili své stanovisko.

Dalším důvodem je skutečnost, že tato Evropská komise vystupuje i nadále ve prospěch další vlny přistěhovalectví, jež otevře cestu milionům a z dlouhodobého hlediska desítkám milionů přistěhovalců na kontinent, na kterém jsou i beztak nyní desítky milionů nezaměstnaných. Dalším důvodem je skutečnost, že jak již vyšlo najevo během slyšení, není ani jeden jediný z nových evropských komisařů připraven jakkoli řešit otázku demokratického deficitu.

To jsou dostatečné důvody k tomu, abychom hlasovali proti této nové Evropské komisi.

Francesco Enrico Speroni (EFD). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, nedostali jsme od Komise žádné definitivní a uspokojivé odpovědi týkající se boje proti nelegálnímu přistěhovalectví do Evropské unie. To samo by už stačilo k tomu, abychom odmítli schválit její práci a její program.

Je tu ještě další skutečnost. Komise a především její předseda prokázali značnou zdráhavost, pokud jde o přijímání zákonodárných podnětů ze strany Parlamentu. Nemá to příliš daleko k porušení demokratických pravidel, takový se přinejmenším vnucuje dojem. My, poslanci Parlamentu, jsme jediní přímo volení zástupci lidu a není-li respektováno naše právo iniciativy či je přinejmenším snaha o jeho zlehčování – a to i přesto, že podle nové Lisabonské smlouvy jsou pro to v článku 225 smluv stanoveny sankce – není možné při hlasování projevit panu Barrosovi a jeho komisařům důvěru.

Syed Kamall (ECR). – Pane předsedající, když si prohlédnete galerii kandidátů, které jsme tu dnes měli možnost vidět, myslím, že většina z nás zde ve sněmovně bez ohledu na politiku, kterou zastávají, by řekla, že někteří byli dobří, někteří by bývali mohli být velmi, velmi dobří, někteří byli špatní a někteří byli naprosto nemožní. Někteří z nich však bohužel dosud nezodpověděli všechny otázky ohledně jejich minulosti. Jako poslanci Evropského parlamentu však nemůžeme hlasovat o jednotlivých komisařích, a máme tedy na výběr, jestli budeme hlasovat pro všechny en bloc anebo je odmítneme. To je velmi nešťastná a politováníhodná situace, a z tohoto důvodu jsem se hlasování zdržel.

Slyšeli jsme zde pana Barrosa mluvit o Evropě, která reaguje na krizi. Jestliže chceme skutečně reagovat na krizi, musíme se postarat o to, abychom nehromadili další a další nepatřičná regulační opatření. Musíme se postarat o to, abychom ke každé směrnici a ke každému nařízení měli náležité posouzení dopadů. Jako příklad může posloužit směrnice o správcích alternativních investičních fondů, která povede ke snížení objemu peněz přístupných evropským podnikatelům, která vyžene tvůrce bohatství z Evropské unie a která povede ke snížení investic do rozvojových zemí. Kéž by se nám podařilo snížit množství regulačních opatření, která projdou touto sněmovnou!

Nirj Deva (ECR). – Pane předsedající, lidé na jihovýchodě Anglie mne zvolili, aby reformoval EU. Blokové hlasování o volbě všech 27 komisářů prostřednictvím jediného hlasu, to je jako obvykle: žádná reforma, žádná transparentnost, žádná odpovědnost, žádné průkazné potvrzení. Pan Barroso má moji osobní důvěru a stejně tak i někteří další komisáři, se kterými jsem měl v minulosti už něco do činění. To ale neznamená, že budu hlasovat o důvěře pro celé kolegium komisářů. Každý komisář má v politické historii své jedinečné místo. Žádná jiná osoba v takzvané demokracii nemá právo zahajovat legislativní postup, přijímat legislativu a tutéž legislativu pak vykonávat, a to bez toho, aby ji samotnou přitom individuálně někdo volil. To je, pane předsedající, naprosto nepřijatelné, a musel jsem se proto při vši lítosti zdržet hlasování.

Philip Claeys (NI). – (NL) Hlasoval jsem proti nové Komisi, protože nevidím jedinou známku toho, že by tato nová Komise chtěla začít pracovat na zmenšení propasti mezi průměrným Evropanem a evropskými institucemi, zejména pak Evropskou komisí.

Poslechl jsem si tehdy nominovaného komisáře pro rozšíření během jeho slyšení ve Výboru pro zahraniční věci, kdy mj. názorně demonstroval vysoký stupeň pohotovosti, pokud jde o výtky týkající se přistoupení neevropského Turecka a jejich zametání pod koberec, které se děje už pět let.

Nová Komise chce rovněž zvyšovat hospodářskou imigraci, ještě více chce uplatňovat patronační přístup a ještě více se vměšovat, což je s ohledem na Lisabonskou smlouvu nepochybně velmi neradostný stav věcí, který skýtá jen pramálo slibné vyhlídky.

Gerard Batten (EFD). – Pane předsedající, hlasoval jsem proti Komisi, protože nechci, aby mi vládla jakákoliv Evropská komise v jakémkoliv složení, existují však i zvláštní důvody k tomu, proč hlasovat právě proti této. Řada jejích členů byly členy komunistické strany nebo s ní byli spojeni. Patří mezi ně například pan Barroso, pan Ševčofič, pan Fülle, pan Piebalgs a pan Potočník, abych uvedl jen některé z nich. Baronka Ashtonová byla pokladnicí Hnutí za jaderné odzbrojení, které bylo o něco lepší než organizace komunistické fronty, část jeho prostředků nicméně pocházela ze Sovětského svazu.

Nehodí se na to, aby nesla odpovědnost za zahraniční bezpečnostní a obrannou politiku. Urozená baronka pracovala na tom, aby podrývala obrannou politiku své vlastní země v době, kdy jsme stáli před nehorší hrozbou – jadernou hrozbou – ze strany našich nepřátel. Komise je v podstatě novou vládou Evropské unie. Evropa jde jak náměsíčná a čeká ji pohroma. Vládnou nám nyní komunisté, kolaboranti a zrádci.

Seán Kelly (PPE). – Pane předsedající, s potěšením jsem dnes hlasoval ve prospěch této Komise, protože si myslím, že za daných okolností a pravidel této sněmovny to tak bylo správné. Nějakou Komisi jsme potřebovali a jednu teď máme.

Řada kolegů zde však poznamenala – a správně poznamenala – že by to byl lepší systém, kdyby byli komisáři voleni každý zvlášť podle svých zásluh a nikoliv en bloc. Kdybyste stavěli fotbalové mužstvo, které by vás mělo reprezentovat, taky byste si přece nevybírali všechny hráče najednou. Vybírali byste zvlášť každého hráče podle jeho zásluh, aby byl výsledek co nejlepší. Myslím, že o nastolení takové situace bychom se měli snažit i my a reformovat pravidla tak, aby bylo zaručeno, abychom až budeme příště volit Komisi, volili zvlášť každého komisáře podle zásluh. Jednotlivé země by to přinutilo k tomu, aby vyslaly co nejlepší kandidáty, a kandidáty, aby podávali maximální výkon. Domnívám se, že by tak vznikl lepší tým. Do té doby se však budu v průběhu příštích pěti let těšit na co možná nejtěsnější spolupráci s Komisí.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Pane předsedající! Těší mne, že v Parlamentu dnes bylo dosaženo takové jednoty. Požadavek silné Evropy vyslovili mnozí. V jednotě je síla, a těší mne proto, když vidím tak příznivý výsledek hlasování o nové Komisi. Koneckonců pouze akceschopná Evropa může být i Evropou sociální. Komise učinila v tomto směru jasné předsevzetí, protože rozdávat můžeme vposled jen z toho, co bylo předtím vytvořeno. Je proto důležité, abychom se v Evropě zabývali odborným výcvikem a vzděláváním a zaměřili se na infrastrukturu a výzkum.

Udělat z bohatých chudé je poměrně jednoduché. Mnohem inteligentnějším, podnětnějším a náročnějším úkolem je udělat z chudých bohaté. To by mělo být i nadále cílem Evropy.

Písemná vysvětlení hlasování

Návrh usnesení B7-0091/2010

Zigmantas Balčytis (S&D), písemně. – Lisabonská smlouva dala meziinstitucionálním vztahům mezi Parlamentem a Komisí nový směr. My, poslanci Evropského parlamentu, posíláme Komisi jasný signál o tom, že Evropský parlament už nikdy nebude pouhým pozorovatelem, nýbrž rovnocenným hráčem, který se bude podílet na utváření evropské politiky. Politická opatření na úrovni Společenství postrádají soudržnost a nastane-li nějaká neočekávaná situace, zanechávají Evropu ve stavu naprosté neakceschopnosti. Když pak taková situace skutečně nastane, nejsme na ni schopni účinným a koordinovaným způsobem reagovat. Předseda Komise se zavázal, že s Evropským parlamentem bude budovat otevřený, transparentní a konstruktivní vztah, který umožní společné vytyčování jasných a uskutečnitelných politických cílů a zajistí kvalitní legislativu. Nastal čas, aby si pan Barroso na své sliby vzpomněl a zajistil, aby se požadavky Evropského parlamentu jednoznačně promítly v rámcové dohodě.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), písemně. – (LT) Podporuji tuto rámcovou dohodu, neboť pro zlepšování stability Evropské unie a zvýšení účinnosti její práce je spolupráce mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí mimořádně důležitá. Jak stojí ve zprávě, jakmile byl jednou legislativní podnět předložen Evropskému parlamentu, musí Evropská komise ve lhůtě jednoho měsíce odpovědět a do jednoho roku musí připravit příslušný předpis Evropské unie. Pokud Evropská unie odmítne požadovaný akt připravit, musí pro své rozhodnutí uvést dostatek důvodů. Dosud mohla dávat podnět k právním předpisům Evropské unie pouze Evropská komise, Lisabonská smlouva však přiznává právo vytvářet právní předpisy Evropské unie i poslance většinou v Evropském parlamentu. Při řešení každého požadavku legislativní iniciativy vycházejícího z podnětů občanů spolu budou Parlament a Komise v počáteční fázi úzce spolupracovat. Při podepisování mezinárodních dohod se budou účastnit diskusí i odborníci Evropského parlamentu. Dohoda bude Parlamentu přiznávat právo účastnit se některých mezinárodních rozhovorů Evropské unie jako pozorovatel a rovněž právo, aby získal více informací o mezinárodních smlouvách.

Andrew Henry William Brons (NI), písemně. – Souhlasíme s těmi částmi návrhu, ve kterých je stanoveno, že Parlament a Rada mají rovné postavení, pokud jde o přístup na schůze a k informacím; že mezi předsedou Komise a předsedou Parlamentu bude probíhat pravidelný dialog; že občanské iniciativy budou předmětem spolupráce; že u právních předpisů bude prováděno posouzení jejich dopadů; a že se bude využívat „měkkého zákona“ (spíše než sankčního zákona?); nesouhlasíme naopak s: opětovným schválením a posílením závazných lhůt pro provádění směrnic; a s oslavnou rétorikou v souvislosti s Evropskou unií a jejími představiteli.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), písemně. – (PT) Vítám návrh usnesení, který byl dnes schválen a který se týká nové politické rámcové dohody, jíž se budou řídit institucionální vztahy mezi Evropskou komisí a Evropským parlamentem a která posílí pravomoci Parlamentu, jež mu uděluje Lisabonská smlouva.

Záruka toho, že Komise bude uplatňovat základní zásadu rovného postavení Parlamentu a Rady, je jedním z aspektů významných pro novou institucionální rovnováhu, která je předmětem této dohody.

Chci rovněž zdůraznit význam pravidelného dialogu mezi Komisí a Parlamentem v rámci zpřístupněných schůzí Konference předsedů, Konference předsedů výborů a kolegia komisařů.

K transparentnějšímu vedení exekutivy přispěje dále také zavedení nové „hodiny vyhrazené pro otázky“, během níž se budou plenárních zasedání účastnit členové Komise.

Edite Estrela (S&D), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro usnesení Evropského parlamentu o revidované rámcové dohodě mezi Evropským parlamentem a Komisí pro příští volební období, protože se jedná o dohodu velmi důležitou, a to nejen pro svůj symbolický význam – spočívající v tom, že tato dohoda vysílá jasný signál o tom, že obě evropské instituce, Parlament a Komise, jsou odhodlány společně pracovat na uskutečňování evropského projektu – ale i kvůli jejímu obsahu, protože tato dohoda určuje povinnosti zúčastněných stran, které se tak mohou lépe postavit výzvám budoucnosti a řešit problémy občanů.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Často se stávalo, že Evropský parlament byl Komisí nebo Radou postaven takříkajíc před hotovou věc a odkázán tak do role toho, kdo pouze ratifikuje již přijatá rozhodnutí. Tato situace, proti níž se tato sněmovna ohrazovala, vedla k vytvoření nerovnováhy ve vztazích mezi těmito třemi hlavními evropskými institucemi. Je velmi důležité, aby Parlamentu, který se v procesu rozhodování stává

vzhledem ke svým právům stále více a více partnerem Rady, věnovala Komise stejnou pozornost, jakou popřává Radě.

Upřímně věřím, že revidovaná rámcová smlouva mezi Evropským parlamentem a Komisí nepřispěje pouze ke zbroušení ostrých hran, ale urychlí postupy, povede k těsnější spolupráci, napomůže rychlejší a efektivnější výměně informací a umožní tak, aby se hlas zvolených zastupitelů členských států ozýval v pravý čas a v pravý čas byl také brán v úvahu. Vzhledem ke způsobu, jakým tato dohoda byla připravována, se domnívám, že to bude možné.

Z těchto důvodů je iniciativa předsedy Evropské komise vedená snahou o vybudování zvláštního partnerství mezi Parlamentem a institucí, které předsedá, zcela oprávněná. Věřím, že nebude pouze vzkvétat, ale že přinese i své plody.

José Manuel Fernandes (PPE), písemně. – (PT) Vzhledem k závazkům vyplývajícím z Lisabonské smlouvy, které se týkají fungování orgánů Evropské unie a posilování společné odpovědnosti v procesu rozhodování, se stalo naprostou nezbytností, aby došlo k vytvoření souboru postupů, které zajistí a zaručí zdravou a efektivní výměnu informací a hledisek týkajících se strategií konsolidace a dalšího rozvoje evropské integrace. Možnost systematického pořádání pracovních schůzí, které by se konaly vždy předtím, než jeden nebo druhý orgán vytvoří určité legislativní či regulační materiály, nepochybně napomůže vzájemné spolupráci, sladění přístupů, projektů a hledisek a právě tak i zlepšení návrhů rozhodnutí. Vyhneme se tímto způsobem administrativním a byrokratickým postupům, zejména v souvislosti s vracením a opravováním usnesení, čímž zároveň předejdeme i riziku nadbytečného množství návrhů a protinávrhů.

Je to dohoda, která posiluje spolupráci mezi evropskými institucemi a která zaručuje, že Komise bude uplatňovat základní zásadu rovného postavení Parlamentu a Rady. Z těchto důvodů je zcela nezbytné, aby provádění této rámcové dohody proběhlo rychle, a důležité je také uznat potřebu pravidelného hodnocení, aby se zvyšovala účinnost a účelnost této institucionální spolupráce.

Robert Goebbels (S&D), písemně. – (FR) Hlasování o rámcové dohodě mezi Evropským parlamentem a Komisí jsem se zdržel. Parlament jako jeden z legislativních orgánů by měl upustit od pokusů o získávání stále větších pravomocí na úkor Komise. Smlouvu v celém jejím rozsahu, ale nic víc než smlouvu: tímto způsobem Parlament připravuje Komisi o její právo iniciativy. Jak to řekl předseda Buzek: „Právě jsme pokročili o jeden krok dále směrem k tomu, aby poslanci měli právo zákonodárné iniciativy.“ Až k tomu jednoho dne skutečně dojde a poslanci budou mít možnost podávat legislativní návrhy, najde si každá lobistická skupina svého poslance, který bude sloužit jejím zájmům. Chci zachovat osvědčenou a prověřenou metodu Společenství – která počítá s Komisí jako strážcem a posuzovatelem společných evropských zájmů – z níž vyplývá výlučné právo legislativní iniciativy. Zvyšování počtu schůzí orgánů Komise a Parlamentu nepředstavuje způsob, jak dospět k účinnější evropské politice.

Ian Hudghton (Verts/ALE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro rámcovou dohodu mezi Evropským parlamentem a Komisí. Poté, co vstoupila v platnost Lisabonská smlouva, má nyní tato sněmovna větší pravomoci a tomu se musí přizpůsobit náš pracovní poměr s Komisí. V nové dohodě vítám zejména oddíl, který předsedovi Komise ukládá, aby se Parlamentu v plné míře odpovídal, pakliže tato sněmovna vysloví nedůvěru některému z komisařů. Hlasoval jsem dnes sice pro novou Komisi, ale nesouhlasím se systémem všechno nebo nic, kdy je Parlament nucen schválit nebo zamítnout Komisi jako celek. Vítaný je každý postup, která nám ve větší míře umožní posuzovat jednotlivé komisaře.

Elisabeth Köstinger (PPE), písemně. – (DE) Svým schválením neudělil Evropský parlament nové Komisi povolenku na cokoli, nýbrž jí v tomto hlasování vyslovil svou důvěru. Máme nicméně Komisi, která je zcela praceschopná, a lze tedy konečně začít společně pracovat. Poté, co vstoupila v platnost Lisabonská smlouva, byla úloha Evropského parlamentu upevněna a posílena, a když byla dnes přijata rámcová dohoda o vztazích mezi Evropským parlamentem a Komisí, bylo postavení Evropského parlamentu jako rovnocenného partnera Komise řádně potvrzeno, což výslovně vítám. Vytvořili jsme tak dobrý základ budoucí spolupráce a jako rovnocenný partner budeme na tomto dialogu důrazně trvat. Bude to pravděpodobně navíc i ve vlastním zájmu samotné Komise, aby s Evropským parlamentem počítala v počáteční fázi zákonodárných iniciativ, má-li být zajištěn efektivní postup, což je v zájmu evropského lidu a aktivní demokracie.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), písemně. – (FR) Poslanci Evropského parlamentu jsou voleni na základě všeobecného hlasování, a jsou to proto zástupci evropské veřejnosti. Je tudíž k neuvěření, že Konference předsedů by se měla spokojit s rolí prosebníků, kteří žádají o přístup ke stejným informacím, jaké dostávají Komise a Rada, nebo o možnost účasti na některých jejích schůzích, když ony samy jsou přítomny zvány na parlamentní schůzi! Jak je možné, že Parlament neprosazuje svou zastupitelskou úlohu a nepožaduje, aby

Komise jeho iniciativy zcela samozřejmě přijímala? Proč Parlament přistupuje na to, že mu Komise může zamítnout, aby některému z komisařů vyslovil svou nedůvěru, přestože to požaduje? Jak je možné, že Parlament nemůže vydat závazné stanovisko, když Komise začne fungovat jiným způsobem?

Jak je možné, že Parlament nepožaduje pro předsedy svých delegací více než status pouhého pozorovatele, když ho reprezentují na mezinárodních konferencích? To, že Lisabonská smlouva staví Parlament do role pátého kola u vozu, je jedna věc. Že jeho poslanci vyjadřují s touto pantomimou svůj souhlas, je věc jiná. S ohledem na důstojnost mandátu, který mi svěřil francouzský lid, budu hlasovat proti tomuto rozhodnutí.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Poté, co vstoupila v platnost Lisabonská smlouva, bylo nutné sjednat novou rámcovou dohodu, kterou by se řídily vztahy mezi Evropským parlamentem a Komisí. Návrh usnesení, který dnes schválila převážná většina poslanců, odráží tuto novou a nesmírně důležitou úlohu, kterou bude Evropský parlament zastávat. Duch Lisabonské smlouvy je v tomto dokumentu zcela zřetelně přítomný: Parlament získává odpovědnost v nových oblastech, Parlament a Rada mají rovné postavení a v různých záležitostech jsou Parlamentu přiznána nová výsadní práva. Z tohoto hlediska je schválený návrh výrazem prohloubení konstitučního procesu EU a je to prohloubení správným směrem.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Návrh usnesení o revidované rámcové dohodě mezi Evropským parlamentem a Komisí pro příští volební období obsahuje několik rozumných východisek. Jedním z nich je požadavek záruky, že Komise bude v budoucnu uplatňovat zásadu rovného postavení Parlamentu a Rady, a rovněž stanovení konkrétních termínů, které musí Komise dodržovat v souvislosti s předkládáním zákonodárných iniciativ.

Avšak výzva adresovaná předsedovi Komise, aby jednotlivé členy Komise na žádost Parlamentu vyzval k odstoupení, je nepřijatelná a nesmyslná. Smysl by to mělo pouze v případě, kdyby bylo při volbě Komise možné dávat hlasy jednotlivým kandidátům, což ovšem v současnosti možné není. Z tohoto důvodu jsem hlasoval proti návrhu usnesení.

Birgit Schnieber-Jastram (PPE), písemně. – (DE) V rámcové dohodě mi chybí poukaz na kontrolní mechanismy Evropského parlamentu a v příslušných oddílech dohody též jasná formulace týkající se zásad dělby moci. Rozhodla jsem se proto zdržet se hlasování.

Nuno Teixeira (PPE), písemně. – (PT) Lisabonská smlouva ztělesňuje novou institucionální rovnováhu, v níž je Evropskému parlamentu v poměru k ostatním orgánům přiznán podstatně lepší status. Cílem rámcové dohody je uspořádat každodenní vztahy mezi Parlamentem a Komisí v rámci partnerství, které je nyní vázáno silnějším poutem a je přizpůsobeno novým aspektům Lisabonské smlouvy, přičemž jeho východiskem jsou přísliby, které vyslovil nedávno zvolený předseda Komise, pan José Manuel Durão Barroso, a dále též jeho návrh „Zvláštní partnerství mezi Evropským parlamentem a Komisí“. Požadavek, aby se Komise zavázala odpovídat na všechny žádosti o legislativní iniciativy v krátké časové lhůtě, je třeba uvítat, protože je odrazem vzrůstajícího významu Evropského parlamentu jako spoluzákonodárského orgánu, obzvláště pak v oblastech, jako je regionální politika. Za velmi pozitivní považuji také to, že součástí dohody je záruka, že Komise bude uplatňovat základní zásadu rovného postavení Parlamentu a Rady, a rovněž vyšší míra meziinstitucionální spolupráce při přípravě a provádění legislativního programu a ročního pracovního programu. Z těchto důvodů a především proto, že posiluje úlohu Evropského parlamentu a probouzí Evropskou unii k novému životu, jsem hlasoval pro tento návrh.

Róza, Gräfin von Thun Und Hohenstein (PPE), písemně. – (PL) Nová rámcová dohoda mezi Evropským parlamentem a Komisí obsahuje několik důležitých bodů. Zaprvé je to zásada rovného postavení Parlamentu a Rady, která posiluje demokratické záruky Evropské unie. Zadruhé dává Parlamentu dodatečné pravomoci, které mu umožňují monitorovat legislativní iniciativy Komise a které Parlamentu zajistí větší vliv na tvorbu zákonů.

Součástí dohody byla rovněž učiněna doložka o povinném uveřejňování srovnávacích tabulek, k čemuž jsem vyzývala ve své zprávě o hodnocení vnitřních trhů, a závazných lhůtách pro provádění směrnic, které by nemělo trvat déle než dva roky. Díky tomu je zde vyhlídka, že plán na vybudování společného trhu bude dokončen rychleji. Tato dohoda také posiluje přístup Společenství a zlepšuje fungování obou institucí. Ukládá jim rovněž, aby fungovaly způsobem, který zajistí, že Evropská unie bude skutečným společenstvím.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), písemně. – (RO) Hlasovala jsem pro usnesení Evropského parlamentu o revidované rámcové dohodě mezi Evropským parlamentem a Komisí pro příští volební období a domnívám se, že tato dohoda má zásadní význam pro spolupráci mezi Evropským parlamentem a budoucí Evropskou komisí. Evropské instituce musí zajistit, aby „metoda Společenství“ byla používána účinným způsobem ve

prospěch občanů Evropy. V souladu s ustanoveními Lisabonské smlouvy, která nastoluje novou institucionální rovnováhu, může Evropský parlament požádat Komisi o předložení legislativních návrhů a Komise musí příslušný legislativní návrh předložit do jednoho roku od podání žádosti ze strany Parlamentu. Rozšíření pravomocí Parlamentu, meziinstitucionální spolupráce a snaha o tvorbu jednodušších právních předpisů EU zajistí, že legislativní proces EU bude fungovat lépe a že občané budou do navrhování evropských právních předpisů zapojeni aktivnějším a bezprostřednějším způsobem. Komise musí regulovat postupy a podmínky stanovené v Lisabonské smlouvě, což umožní, aby občané EU mohli od Komise žádat předkládání legislativních návrhů týkajících se problémů, jejichž řešení považují za nezbytné.

Anna Záborská (PPE), písemně. – (FR) Únorová plenární schůze roku 2010 je dnes svědkem počátku institucionální spolupráce, která bude pokračovat dalších pět let. Přestože Parlament zahájil své vnitřní fungování hned po evropských volbách a rychle se rozhodl v otázce rozdělení zodpovědných míst a svých vnitřních pravidel, provedení ujednání meziinstitucionální spolupráce mezi Radou a Komisí ve světle Lisabonské smlouvy nám zabralo více času. Současně probíhající proces nominace budoucích komisařů nepochybně usnadnil zavedení práva legislativní iniciativy, které od této chvíle Evropskému parlamentu náleží. Od této chvíle také Komise musí podávat podle článku 225 Smlouvy o fungování EU do tří měsíců od přijetí zprávy o legislativní iniciativě zprávu o praktických návazných opatřeních, která v souvislosti s daným požadavkem legislativní iniciativy učinila. Pokud se pro něj v Evropském parlamentu vysloví prostá většina poslanců, musí Komise předložit legislativní návrh nejpozději do jednoho roku nebo tento návrh musí zahrnout do svého pracovního programu na následující rok. Obracím se na všechny lidi dobré vůle, aby práci Parlamentu pozorně sledovali, protože je jasné, že poslanci Evropského parlamentu budou tohoto ustanovení využívat hlavně na poli obecné sociální etiky.

Návrh usnesení B7-0071/2010

Andrew Henry William Brons (NI), písemně. – Někoho by snad mohlo překvapovat, že budeme podporovat návrh usnesení, jehož autorem je skupina GUE/NGL. V některých bodech její kritiky Evropské unie se s touto skupinou sice shodneme, avšak náš názor na to, co by mělo EU nahradit, by se zásadně lišil. Naprosto rozdílné jsou i naše ideologie. Jsme nacionalisté, kteří si cení suverenity národního státu. Oni jsou internacionalisté. Věříme v systém, který je založen na soukromém podnikání, který je do určité míry regulován a ve kterém je určitý podíl vlastnictví veřejných statků, kdežto oni budou pravděpodobně hájit mnohem větší podíl státního vlastnictví. Souhlasíme s: odmítnutím neoliberální hospodářské politiky; potřebou větší sociální spravedlnosti (i když v tomto bodě by se asi naše definice rozcházely); a s kritikou vyhubavých, nesoudržných a nepatřičných odpovědí některých komisařů. Ve výsledku jsme však připraveni podpořit jakékoli návrhy, budou-li pro nás přijatelné.

Carlo Casini (PPE), písemně. – (IT) Svým rozhodným hlasem ve prospěch návrhu chci dodat ještě větší sílu slovům, která zde pronesl pan předseda Barroso; slovům, ve kterých se zmínil o tom, že během příštích pěti let půjde o budování jednotnější a silnější Evropy.

Svůj projev zahájil připomenutím základních hodnot evropské jednoty, z nichž tou nejdůležitější je lidská důstojnost. Z celého srdce souhlasím, problém je však v tom, že slovo „důstojnost“ začalo být vykládáno dvojznačně a používá se nejen v zájmu zaručení života a lidské důstojnosti, nýbrž i v zájmu diskriminace a poškozování těch nejzranitelnějších členů společnosti, a dokonce i k ospravedlňování smrti. Věřím proto, že Komise bude v průběhu příštích pěti let pracovat způsobem, který slovu „důstojnost“ vrátí jeho jednoznačný a pravý význam.

Má symbolický význam, že 15. prosince minulého roku, v době, kdy vrcholilo úsilí o vytvoření nové Komise, vzneslo 500 000 evropských občanů prostřednictvím hromadné petice žádost, aby naše instituce na základě rovné důstojnosti každé lidské bytosti vyložily a v každém svém rozhodnutí uplatňovaly Listinu základních práv.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Hlasoval jsem pro nominovanou Komisi, protože jsem si vědom toho, jak zásadní úlohu zastává ve struktuře Evropy jako celku, a jejího vzrůstajícího významu, který jako tvůrce legislativních návrhů získala. Jako Portugalec nemohu popřít svou radost z toho, že náročná pozice předsedy Komise byla svěřena opět mému krajanu Josému Manuelovi Durãovi Barrosovi muži, který tuto úlohu v předchozí době zastával nepopíratelně výtečným způsobem.

Při vědomí všech obtíží, které s sebou přinesla nedávná doba, avšak s nadějí, že Evropskou unii a evropský projekt čekají lepší časy, přeji jemu i jeho spolupracovníkům hodně úspěchů.

José Manuel Fernandes (PPE), písemně. – (PT) S ohledem na zásady subsidiarity, zastoupení a rovných práv všech členských států chci zdůraznit, že společný podíl členů Evropské komise na odpovědnosti a pravomocích má velký význam. V souvislosti s neustále se prohlubující spoluprací mezi členskými státy a se zvýšenou důležitostí toho, aby Evropská unie byla schopna zasahovat do celosvětového dění, by bylo nepochopitelné, kdyby se jednotlivá strategická rozhodnutí a předsevzetí měla štěpit mezi různé evropské orgány.

Všem novým komisařům byly v Evropském parlamentu kladeny otázky a před publikem, které zde našli, mohli vyslovit svá očekávání a představit své plány v příslušných oblastech, jež spadají do jejich pravomocí, s důrazem na význam sdílení odpovědnosti prostřednictvím interakce mezi různými resorty a pravomocemi, z nichž sestává Evropská komise. Tento přístup není dokladem žádné neschopnosti ani nepoukazuje k autoritativnímu jednání, nýbrž posiluje atmosféru spolurozhodování, jíž napomáhá kooperativní vedení, samo podporující účinný a užitečný dialog v zájmu konsolidace Evropské unie. Z tohoto důvodu jsem hlasoval proti návrhu usnesení.

João Ferreira (GUE/NGL), písemně. – (PT) Usnesení, jež předložila Skupina konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice se dotýká důležitých aspektů našeho hodnocení kolegia komisařů, kteří byli představeni tomuto parlamentu, a shrnuje rovněž některé z podstatných důvodů, které nás vedly k hlasování proti této Komisi: program, který představil předseda Komise – program přirozeně blízký i komisařům, kteří jej během slyšení zde na půdě Parlamentu hájili bez jakýchkoli výhrad – a který představuje pokračování neúspěšné neoliberalní politiky předchozí Komise; a skutečnost, že tento sbor byl vybrán právě s ohledem na to, aby prováděl tento program založený na strategii, jež nepovede k nezbytným změnám v politické orientaci ve smyslu zjednáání větší sociální spravedlnosti, vytváření pracovních míst a vymýcení chudoby, nýbrž obsahuje nebezpečné prvky, které tyto závažné problémy ještě vyostří. Směrnice, kterých se chce Komise podle svých návrhů držet, dávají tedy Evropě, za kterou bojujeme – Evropě spravedlnosti a sociálního pokroku, hospodářské a sociální soudržnosti, spolupráce mezi suverénními a rovnoprávními státy a Evropě, která prosazuje mír – celkem vzato jen slabé vyhlídky na uskutečnění.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Po několika týdnech, kdy se konala slyšení za účasti nových komisařů, už nyní asi nebude nevhodnější doba na to, abychom uváděli v pochybnost kvalitu kolegia komisařů, kteří v průběhu mnoha hodin strávených v různých výborech již stačili přednést velmi užitečná objasnění týkající se politik, jejichž přijetí se chystá. Nyní je na čase zajistit EU právoplatnou Komisi, která bude schopna reagovat na tíživé události poslední doby.

Nuno Teixeira (PPE), písemně. – (PT) Parlament a Komise budou stát před klíčovými problémy Evropské unie, tj. před otázkou, jak prostřednictvím obnovy hospodářství a zaměstnanosti dosáhnout obratu krize, před otázkou vyvážení veřejných financí členských států a před otázkou sjednání finančního rámce na období po roce 2013, kde bych chtěl zdůraznit důležitost politiky soudržnosti.

Měl jsem příležitost, abych se komisaře nominovaného pro regionální politiku, pana Johannese Hahna, zeptal na to, jestli má zájem o vytvoření zvláštního programu trvalé finanční podpory ve prospěch nejvzdálenějších regionů.

Předal jsem mu rovněž návrh pružnějšího systému posuzování způsobilosti k čerpání prostředků strukturálních fondů pro „přechodové“ regiony, tj. pro regiony, které uvízly mezi cílem „konvergence“ na straně jedné a cílem „konkurenceschopnost a zaměstnanost“ na straně druhé.

Nominovaný komisař prokázal své schopnosti a svůj zásadový postoj, zároveň však ukázal, že je připraven tyto možnosti prozkoumat, takže mám důvěru v jeho budoucí ochotu a vnímavost, pokud jde o problémy nejvzdálenějších regionů, jako je Madeira.

Vyjádřil jsem tomuto týmu komisařů, který povede José Manuel Barroso, svým hlasováním důvěru, protože na obecné rovině prokázali dobrou technickou připravenost, vážný úmysl a ambici reagovat na výzvy EU, aniž by přitom zapomínali na hodnoty, které byly důležité pro její vznik, totiž na solidaritu a regionální soudržnost.

Návrh usnesení B7-0090/2010

Zigmantas Balčytis (S&D), písemně. – (LT) Schválili jsme dnes složení nové Evropské komise, i když je nutno uznat, že pochybnosti o kandidátech na komisaře se nepodařilo zcela rozptýlit. Celkový rámec činnosti Komise i programy jednotlivých komisařů postrádají především sociální aspekt. Působí dojmem, jako by hlavním kritériem při formulování cílů a úkolů bylo posilování úlohy Evropy ve světě, zatímco práva a očekávání občanů a sociální ochrana byly zatlačeny do pozadí. Skupina S&D se rozhodla Komisi podpořit,

protože Evropský parlament a Evropa obecně se v době, kdy na Evropu doléhá nekončící hospodářská a finanční krize a stále se zvyšující nezaměstnanost, kdy občané zažívají rozčarování z Evropy, nesmí stát místem, kde proti sobě stojí oddělené opoziční tábory. Tou nejdůležitější věcí je nyní soustředit se na tyto důležité otázky, které představují naše politické úkoly, v co možná nejkratší době ukončit v Evropě stav nejistoty a nestability a rychleji a účinněji řešit nejpálčivější problémy, jako je finanční krize a nezaměstnanost.

Bastiaan Belder (EFD), *písemně*. – (NL) Barrosova Komise číslo II je nesourodá směsice. V minulých týdnech jsme měli možnost vidět kandidáty, z nichž někteří byli velmi zdatní, někteří velmi chabí. Hodnocení Komise jako celku to nijak neusnadňuje. Tento rozporuplný pocit posiluje navíc i skutečnost, že řada nominovaných komisařů se Evropskému parlamentu během slyšení jen nepokrytě podbízela. Jaký je jejich skutečný postoj, není v tuto chvíli namnoze vůbec jasné.

Nizozemská Reformovaná politická strana v Evropském parlamentu se rozhodla zdržet hlasování. Jinak řečeno dát najevo svůj rozporuplný pocit, který v nás tato Komise zanechala. Jde však ještě o některé další věci. Jedna komisařka, která je zároveň první místopředsedkyní, však u nás vyvolává hluboké znepokojení. Baronka Ashtonová má tu pochybnou čest, že je první představitelkou EU, která dokázala spojit kariéru v Komisi s funkcí v Radě ministrů. My takové neoprávněné a institucionálně riskantní propojení nemůžeme podpořit. Baronka Ashtonová v nás navíc nikdy nezanechala dojem, že by se dokázala vyrovnat se zatížením, které s sebou tato funkce přináší. Je jedním z nejslabších článků Komise a nikdy nepůsobila dojemem, že by zahraniční věci byly skutečně její parketa. Na období 2010–2014 proto hledíme se značnými obavami.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *písemně*. – (RO) Máme novou Komisi, která svůj mandát přijala v obtížné době, která je však složena z profesionálů, na jejichž ramenech bude ležet tíha odpovědnosti všech 27 členských států. Máme Lisabonskou smlouvu, která mění rozložení moci a od Komise vyžaduje, aby se dokázala přizpůsobit. Ve výsledku tedy máme Evropskou unii, která se nachází v nové, nesnadné situaci, která však vyžaduje výkonnost, stabilitu a odhodlání, pokud jde o navrhování a provádění soudržných politik.

Máme před sebou nový finanční výhled a to znamená, že Komise stojí před úkolem citlivě zareagovat prostřednictvím reforem a nových úprav na problémy každého odvětví, počínaje hospodářstvím.

Všechny členské státy pociťují v plném rozsahu finanční krizi. Zvony, který začaly bít v Řecku na poplach, vytvářejí silnou ozvěnu jak ve státech s dobře spravovaným hospodářstvím, tak ve státech, které na každém kroku svádějí boj o snížení svého rozpočtového schodku. Stabilní a dobře koordinovaná politika ovlivňující všech 27 zemí nabízí možnost, jak na úrovni EU předejít výraznější nerovnováze a ve druhé fázi též příznivě zapůsobit. Opatření EU jsou zaměřena na řešení problémů souvisejících s krizí a na obnovení stability členských států. Jejich cílem je jinak řečeno snížení schodku, předcházení nerovnostem a současně s tím i konsolidace hospodářství.

Sophie Briard Auconie (PPE), *písemně*. – (FR) Stejně jako moji kolegové poslanci ze tří hlavních politických skupin v Evropském parlamentu jsem i já schválil nominaci kolegia evropských komisařů, které představil pan Barroso. Je to dobrý sbor, ve kterém se sešli lidé s různým a vzájemně se doplňujícím pozadím. Křesťanští demokraté, liberálové a socialisté odloží do roku 2014 svá rozdílná politická a geografická východiska a budou pracovat společně v rámci jednoho kolegia, aby sloužili obecnému evropskému zájmu. Poslanci Evropského parlamentu odvedli úctyhodnou práci, protože celé tři týdny posuzovali v rámci postupu parlamentních slyšení kvalitu kandidátů. Na konci tohoto období bylo naší povinností, abychom tomuto novému týmu vyjádřili naši plnou podporu. Budeme se nyní těšit, že nás tato Komise „Barroso II“ překvapí svým nepolevujícím odhodláním posunout Evropskou unii kupředu. Jejím hlavním úkolem bude našim evropským spoluobčanům každodenně dokazovat přidanou hodnotu evropského projektu.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *písemně*. – (PT) V kritické době, kterou nyní Evropa prochází, pokud jde o finanční, hospodářské a sociální podmínky, je zcela zásadní, abychom měli silnou Komisi, která přijde v klíčových oblastech, jako je energetická bezpečnost a změna klimatu, vědecký výzkum a inovace, s ambiciózním, smělým programem.

Nová struktura Komise, ve které je zvláštní resort pro změnu klimatu a další, který v sobě spojuje inovace a výzkum, je jasnou známkou ambicióznosti projektu a věrohodnosti strategie evropské politiky až do roku 2020.

Tato nová Komise pod vedením svého předsedy pana Barrosa a zohledňující ve své struktuře zmíněné oblasti splňuje všechna potřebná kritéria pro to, aby se stala motorem hospodářské obnovy, jejímž základem je účelné využívání prostředků a inovace, s cílem větší sociální spravedlnosti.

Vítám toto nové kolegium komisařů a předsedu Barrosa a blahopřeji jim k výsledku těchto voleb. Ve srovnání s předchozí Komisí je tento výsledek výrazem širší parlamentní podpory a jasnou a povzbuzující předzvěstí nové institucionální spolupráce mezi Parlamentem a Komisí a jejich stále větší schopnosti promlouvat společným hlasem jménem EU, která má na světové úrovni vedoucí postavení.

Françoise Castex (S&D), písemně. – (FR) Hlasovala jsem proti této Komisi, stejně jako všichni francouzští poslanci ze Skupiny progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu. Většina komisařů zastává liberální postoj Evropské unie, se kterým nesouhlasíme. Někteří byli nominováni svými členskými státy, aniž vědí, co by chtěli Evropě přinést, či aniž by měli jakoukoliv osobní vizi. Jedna věc je jistá: budoucí komisaři se nehodlají vážně zabývat žádným z bodů, které my považujeme za podstatné. Jaká strategie nás vyvede z krize? Jak bychom měli reagovat na sociální a klimatické hrozby? Jak bychom měli znovuoživit evropský projekt? Na tyto otázky jsme nedostali uspokojivé odpovědi, a proto jsme hlasovali proti. Nemůžeme Komisi podepsat prázdny šek. Nevěřím tomu, že Komise má evropským občanům do budoucna co nabídnout či zabezpečit Evropě nějaké postavení ve světě, není-li schopna dostat těmto cílům. To je důvod toho, proč nemůžeme dostat naši podporu. V příštích pěti letech samozřejmě budu pracovat na návrzích této Komise. Můj dnešní hlas je výrazem mé nedůvěry a mé politické ostráživosti, kterou budu během tohoto volebního období prokazovat.

Nessa Childers (S&D), písemně. – Stejně jako moji politickou skupinu, Socialisty a demokraty, potěšilo i mne konečné složení nastupující Komise. Zejména komisaři pro životní prostředí a energetiku budou pilířem dalšího rozvoje Evropy v nadcházejících letech a těší mne, že předseda Barroso vybral ty správné zástupce.

Nikolaos Chuntis (GUE/NGL), písemně. – (EL) Hlasoval jsem proti navrženým komisařům (jejich kolegiu), protože budou uplatňovat tytéž neoliberalní politiky, které Evropskou unii dostaly do této mnohostranné krize a způsobily v ní nerovnosti obrovských rozměrů. Budou prosazovat Lisabonskou smlouvu a strategii EU 2020, která povede k posílení suverenity trhů, zvýšení nezaměstnanosti a nejistým pracovním místům, k rozrušení systému sociálního zabezpečení a k omezení demokratických a sociálních práv. Neprůhledné postupy a demokratický deficit v Evropské unii jsou příčinou nedůvěry mezi občany a dále vyostřují krizi důvěry v evropské orgány, která se nedávno projevila v krajně nízké účasti v evropských volbách. Bude-li se v této politice pokračovat, budou očekávání evropských občanů zcela zmařena. Evropská levice se proti této politice bude stavět zde na půdě Evropského parlamentu i tím, že bude bojovat po boku pracujících a sociálních hnutí, aby naplnila naděje mladé generace toužící po Evropě demokratické, sociální, feministické, ekologické a mírumilovné.

Carlos Coelho (PPE), písemně. – (PT) Skládám dr. Barrosovi poklonu nejen za jeho vynikající práci, kterou odvedl během svého prvního funkčního období, ale i za jeho zasloužené znovuzvolení do čela Evropské komise na další období. Věřím, že Parlament a Komise budou schopny postupovat v těsné spolupráci a plně při tom respektovat pravomoci a výsadní práva, jež jim oběma náleží, a že jejich cílem bude vytvářet mezi oběma institucemi zvláštní partnerství, jaké ve svých politických směrnicích navrhuje předseda Barroso. Věřím, že zvolený předseda Komise bude ctít sliby, které dal tomuto parlamentu, a že výsledkem bude revidovaná rámcová dohoda. Jedině takovým způsobem budeme schopni dokončit integraci té Evropy, která za svůj prvořadý cíl považuje ochranu práv našich občanů.

Slyšení nominovaných komisařů představují vždy důležité momenty, které odhalují hloubku evropské demokracie. Parlament s ujal výkon svých pravomocí a celý postup měl patřičnou důstojnost, věcnost a transparentnost. Věřím, že Barrosova druhá Komise bude politicky vzato ještě silnější a lépe připravená než ta předchozí. Věřím, že bude jednotná a že všichni její členové ve všech směrech dostojí své velké odpovědnosti v době, kdy každý touží po hospodářské obnově a vzniku nových pracovních míst.

Mário David (PPE), písemně. – (PT) Evropský parlament schválil novou Barrosovu Komisi velkou většinou svých hlasů. Hlasoval jsem pro samozřejmě i já. A hlasoval jsem pro ni nejen s plným uvědoměním, ale také s oddaností a s důvěrou. Hlasoval jsem tak proto, že toto nové kolegium komisařů má vzhledem k jejich zkušenostem mnohem větší politické schopnosti a nabízí záruky, že bude pevně a odhodlaně čelit velkým výzvám, před nimiž dnes Evropská unie stojí: vážná finanční krize, kterou procházíme, a její hrozivé sociální a hospodářské důsledky, především nezaměstnanost; bezpečnost a boj proti terorismu; posílení úlohy Evropy ve světě, které si žádá Evropu se společnou aktivní zahraniční a bezpečnostní politikou; boj proti změně klimatu; a konkurenceschopnost našich ekonomik při zachování našeho sociálního modelu. Realistický a ambiciózní program, který José Manuel Barroso představil a kterému náš Parlament vyjádřil podporu, může být konečně realizován, aby přinesl prospěch 500 milionů evropských občanů. Přeji předsedovi Evropské komise a jeho týmu hodně štěstí.

Marielle De Sarnez (ALDE), písemně. – (FR) Poslanci strany MoDem v září nehlasovali pro Barrosovo jmenování do funkce předsedy Komise, protože jeho dosavadní výkon nebyl takový, aby nasvědčoval jeho znovuzvolení. Stejně tak ani dnes nehlasovali ve prospěch navrženého kolegia komisařů, protože chabost předsevzetí, která byla během slyšení u řady z jeho členů patrná, dávala jen malou naději na to, že EU bude mít silnou Komisi, jakou potřebuje. Nedávné události navíc bohužel v jasném světle ukázaly, že tento tým není schopen řešit problémy. První pochybnosti se objevily v prosinci během kodaňského summitu, kdy se ukázalo, že Evropa není schopna mluvit jedním hlasem. Potvrdily se v lednu, kdy měla baronka Ashtonová na důkaz evropské solidarity navštívit Haiti a zúčastnit se montrealské konference dárců, kde měla být přítomna kvůli tomu, aby bylo možné koordinovat pomoc EU a pomoc členských států, ale ani jedno z toho neučinila. Nyní, v únoru, kdy je Řecko vystaveno útoku spekulantů, a Komise není schopna představit důvěryhodný plán na jeho záchranu, už žádné pochybnosti mít nelze. Na základě těchto důvodů zvolení zástupci strany MoDem nevyslovili Komisi „Barroso II“ svoji podporu.

Martin Ehrenhauser (NI), písemně. – (DE) Jako oddaný proevropan nemohu dát této nové Evropské komisi svůj souhlas. Vznikla z netransparentních rozhodnutí, která byla učiněna na půdě vnitrostátních stran a uvnitř vládních kanceláří. Navržení komisaři EU nejsou nezávislé politické veličiny, jak by si to právem přáli zejména mladší občané. Při jejich výběru nebyla uplatněna žádná kritéria, která by se týkala jejich odborných znalostí. Dokazuje to už sama skutečnost, že od nominace rakouského komisaře Johannese Hahna do chvíle, kdy mu byl přidělen jeho resort, uběhly čtyři týdny. Přestože evropská reformní smlouva, Lisabonská smlouva, nyní již vstoupila v platnost, Evropský parlament nemůže dosud volit jednotlivé komisaře ani jim vyslovit svou nedůvěru. Politické osobnosti jako francouzský a španělský evropský komisař by v takovém případě rozhodně neprošli. Tato Evropská komise neznamená větší demokracii a otevřenost; pokračuje po stejné cestě, která nás přivedla do současné krize.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog a Åsa Westlund (S&D), písemně. – (SV) Vloni na podzim jsme hlasovali proti panu Barrosovi, protože nesdílí náš názor na důležitost dobrých pracovních podmínek, rovnost a přechod k udržitelné společnosti. Dnešní hlasování se týká kolegia 26 komisařů.

Ještě před znovuzvolením pana Barrosa do funkce předsedy Komise jsme několikrát vznesli jasný požadavek vyzývající k přezkoumání směrnice o vysílání pracovníků. Pan Barroso byl nucen ustoupit a poprvé také uznal, že rozsudky Evropského soudního dvora mj. ve věci Laval jsou problematické. Slíbila přitom také, že jakmile to jen bude možné, přijde s nařízením, které tyto problémy vyřeší. Od předsedy Komise to byla velmi významná změna stanoviska, na podporu jeho kandidatury nám to však nestačilo.

Dnes zaujmeme své stanovisko k celé skupině komisařů a věříme, že jistí komisaři – kterým byly svěřeny klíčové funkce, aby se zabývali otázkou krize pracovních míst, regulace finančních trhů a obrany základních odborářských práv – něco změní. Pozitivní je zejména to, že pan Barrier a pan Andor se jasně vyjádřili, že výklad směrnice o vysílání pracovníků, který zastává Evropský soudní dvůr, je problematický. Projevili také zřejmou ochotu začít pracovat na provádění nezbytných změn v evropské legislativě.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Těší mne, že Lisabonská smlouva ponechává každému státu možnost mít svého vlastního komisaře, což je přístup, který je zcela na místě, chceme-li, aby se s procesy a projekty Komise ztotožňovalo evropské mínění ve všech svých odstínech.

Mrzí mne obtíže, které nastaly během parlamentních slyšení a vedly ke stažení jednoho z kandidátů, a upřímně si přeji, aby k takovým událostem docházelo méně často.

Přijatá metoda, která kandidátům na funkci komisaře ukládá, aby se podrobili parlamentnímu hodnocení, podle mého soudu napomůže integraci Evropy, protože umožní větší transparentnost v debatách i při posuzování vhodnosti jednotlivých kandidátů na funkce, o něž se ucházejí, a vyzývám k tomu, aby se slyšení odehrávala v náročné, ale srdečné atmosféře a aby Evropský parlament a jeho poslanci upustili od pokusů učinit ze slyšení přehlídku zbytečných urážek a konfrontací.

Věřím, že Komise zvolí lepší legislativu, bude mít vždy na paměti potřebu řádného dodržování zásady subsidiarity a přijme jako svůj prvořadý úkol ústřední politickou úlohu při řešení hospodářské krize.

José Manuel Fernandes (PPE), písemně. – (PT) V této fázi, která je klíčová pro obnovení hospodářství, budou mít zkušenosti a schopnosti této Komise pod Barossovim vedením právě tak jako jasné odhodlání, kompetence a uznání velkých evropských úkolů ze strany těchto komisařů, které jsme zde v Parlamentu slyšeli, rozhodující význam pro udržení jednotné Evropy bez sociálních nerovností, která se bude schopna

ujmout vedoucí úlohy v boji proti změně klimatu, a pro posílení konkurenceschopnosti našich firem zaopatřením vědeckého výzkumu a inovací.

Zdůrazňuji, že i nyní očekáváme tým, který bude schopen akceptovat velkou rozmanitost evropských kultur a identit a zhodnocovat tak ty nejlepší hodnoty každého členského státu. S ohledem na nové institucionální vztahy vyplývající z provádění Lisabonské smlouvy a na výzvy, které provázejí vývoj současných společností se domnívám, že Evropská unie má nyní díky této Komisi větší schopnost zasahovat do současného hospodářského, sociálního a politického rámce, a to nejen uvnitř svých hranic, ale i na globální úrovni.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Naše rozhodnutí hlasovat proti Evropské komisi je přirozeným důsledkem našeho nesouhlasu s jejím programem, s většinou postojů, jež zde byly zastávány během slyšení, a s cíli a obsahem samotné Lisabonské smlouvy, kterou se Komise zavázala hájit, s níž my ovšem nesouhlasíme.

Je pravda, že Evropská komise je jedním z nejdůležitějších institucionálních orgánů Evropské unie, ale pravda je i to, že kolegium komisařů se skládá z komisařů, kteří jsou nominováni členskými státy Evropské unie. Jelikož většina vlád těchto členských států je pravicová a konzervativní nebo sociálně demokratická, prosazující ovšem podobnou politiku, nelze se divit, že i Evropská komise se kloní stejným směrem, k politice, která je stále větší měrou neoliberalistická, militaristická a federalistická. Neslyšeli jsme proto prakticky žádné odpovědi, které by se týkaly vážných hospodářských a sociálních problémů, s nimiž se občané a pracující potýkají.

My bojujeme za jinou Evropu, za Evropu spravedlnosti a sociálního pokroku, ve které je hospodářská a sociální soudržnost skutečností a ústředními cíli jsou mír a spolupráce mezi suverénními státy s rovnocenným postavením.

Robert Goebbels (S&D), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro novou Komisi „Barroso II“. Od evropských voleb v červnu 2009 se Evropská unie ocitla v politickém vakuu, které ještě zhoršovala skutečnost, že Lisabonská smlouva vstoupila v platnost se zpožděním. Je tedy naléhavě potřeba, aby nová Komise, jediná evropská instituce, která má ve své pravomoci iniciovat legislativu, začala aktivně jednat. S výjimkou paní Jelevové, která svou kandidaturu musela stáhnout, získalo 26 nominovaných komisařů podporu poslanců Evropského parlamentu. Zamítnout kolegium by nemělo žádný smysl. Hlasování o jmenování Komise bylo proto pouhou formalitou, vyslovením administrativního „ano“. Hlasoval jsem pro Komisi „Barroso II“, ale to neznamená, že jí hodlám poskytovat ničím nepodmíněnou politickou podporu. Budu Komisi posuzovat podle jejích politických iniciativ.

Sylvie Goulard (ALDE), písemně. – (FR) Přestože je v kolegiu i několik velmi schopných lidí, hlasovala jsem proti jmenování Komise, a to ze dvou důvodů. Pokud jde o hospodářské a měnové otázky (Lisabonská strategie, dohled nad eurozónou), je dobře známo, že předchozí Komise selhala. Co se týče vnější reprezentace EU, baronka Ashtonová nemá požadované schopnosti a zdá se, že se v této věci ani nehodlá příliš angažovat, jak jsme viděli v souvislosti s tragédií na Haiti. Byla součástí Blairovy vlády, která v rozporu s mezinárodním právem vtrhla do Iráku a která si pro sebe vyjednala zproštění závazků plynoucích z Listiny základních práv.

Mathieu Grosch (PPE), písemně. – (DE) Hlasoval jsem ve prospěch této Komise, protože celkově byla schopna ukázat – zejména svými (novými) nominacemi – že svou práci dokáže úspěšně zvládat. Výsledky jednání mezi Komisí a Parlamentem jsou také uspokojivé. Zvláště důležité je myslím to, že Komise nedostává na příštích pět let povolenku na cokoli, nýbrž bude podléhat určité formě nepřetržitého hodnocení.

Zvláštní výzvou zůstává i nadále potřeba provázat politiky uplatňované v různých oblastech, například v oblasti ochrany životního prostředí a sociálních a hospodářských záležitostí, a dát naší komunikaci s vnějším světem takovou podobu, aby evropská politika byla více transparentní a srozumitelná všem občanům.

Sylvie Guillaume (S&D), písemně. – (FR) Hlasovala jsem proti Komisi pana Barrosa, protože nespĺňuje mé požadavky týkající se prosazování sociálních reforem, které musíme uskutečnit, máme-li se dostat z krize, v níž se nacházíme. Je zřejmé, že tato Komise rozhodně nebude průraznou silou, která by vedla ke vzniku politicky silné Evropy, a že je na hony vzdálena Evropě, jakou bych si ji přála. Špatně vymezené resorty a oslabené pravomoci povedou k tomu, že tato Komise nebude mít prostředky, aby mohla jednat, a bude nepochybně náchylnější k prosazování spíše vnitrostátních než evropských zájmů.

Ian Hudghton (Verts/ALE), písemně. – Hlasoval jsem pro nové kolegium komisařů. Z hlediska Skotska, národa, který zastupují, mají tito noví komisaři před sebou významné problémy a výzvy, jimiž se budou muset zabývat. Na obzoru je reforma SRP a SZP, přičemž v rámci těchto politik je nutno zohlednit klíčové zájmy Skotska, a já vyzývám dotyčné komisaře, aby zajistili, že skotské pobřežní a venkovské komunity

budou mít možnost sociálního a hospodářského rozkvětu. Skotsko je významným potenciálním výrobcem energie, zvláště pak energie z obnovitelných zdrojů, a projektům a iniciativám, které přispějí k rozvoji rozsáhlého potenciálu Skotska jakožto dodavatele čisté zelené energie, by Komise měla dát priorit.

Jako poslanec proevropské strany doufám, že tato Komise bude schopna vzkřísit něco z víry v EU, kterou mnoho Skotů již ztratilo, mj. i v přímém důsledku jejich vlastní zkušenosti nezdaru společné rybářské politiky.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *písemně*. – (RO) Barrosova komise číslo II bude jako první komise fungovat za podmínek stanovených Lisabonskou smlouvou, díky níž Evropský parlament získává širší pravomoci a stává se viditelnějším a aktivnějším partnerem, než jakým byl doposud. Jak vyplývá z výsledků hlasování, jmenovali jsme kolegium komisařů, jejichž celkový výkon ovšem měl jisté zádrhele, jak to nejvýrazněji dokládá případ komisařky nominované Bulharskem a její následným nahrazením. To, že se nám tento úkol podařilo úspěšně zvládnout a provést změnu ve složení kolegia, je pro Evropský parlament obecně a zejména pak pro naši politickou skupinu skutečně úspěchem. Domnívám se nicméně, že v době, kdy každý odklad tohoto rozhodnutí by mohl EU uvrhnout do nepříznivé situace, která by opravňovala výtky na adresu její nefunkčnosti, představuje hlas pro toto kolegium tu nejlepší volbu. Důležité je to, aby se nová Komise dala co nejrychleji do práce a přinejmenším pokud jde o vykonanou práci, dohnala Evropský parlament, který je zvolen již sedm měsíců. Můžeme si jenom přát dobrou spolupráci, a to i ve chvíli, kdy začnou mít cíle a akční plány konkrétnější podobu, než jak tomu bylo během slyšení.

Danuta Jazłowiecka (PPE). – (PL) Hlasování o složení Evropské komise jsem se zdržela, protože vedle dobrých kandidátů v ní bylo i mnoho slabých a velmi slabých. Je pro mne nepřijatelné, abych souhlasila s tím, že jsou do funkce šéfa evropské diplomacie, komisaře pro hospodářské a měnové záležitosti a komisaře pro zaměstnanost a sociální věci prosazováni lidé, kteří pro tyto funkce nemají kvalifikaci. Neměli bychom zapomínat, že se stále ještě nacházíme v krizi a že z této krize hledáme východisko. Evropa si proto nemůže dovolit komisaře, kteří se teprve nyní začnou učit rozumět svým resortům. Udivuje mě postoj předsedy Evropské komise, který má za sebou pětileté funkční období a nabyl ve vedení Komise tak bohaté zkušenosti, a přesto navrhl tak slabé kandidáty. Měla jsem upřímně řečeno hlasovat proti navrženému složení Komise, ale kromě zmíněných slabých kandidátů v ní bylo i několik velmi dobrých – včetně polského kandidáta Janusze Lewandowského. Přestože jsem se hlasování zdržela, přeji celé Komisi jen a jen úspěch, protože je to pro všechny Evropany je to velmi důležité.

Tunne Kelam (PPE), *písemně*. – Hlasoval jsem pro toto kolegium komisařů, čímž jsem chtěl vyjádřit především svou důvěru předsedovi Komise. Složení této Komise nepovažuji za ideální. Vysoká představitelka pro zahraniční věci pro mne nepřestává být problémem, protože v otázkách zahraniční politiky nemá dostatečné zkušenosti a nemá ani jasnou představu o tom, jak by chtěla zahraniční a bezpečnostní politiku EU vést. Za klíčové nicméně považuji to, že Komise má do začátku své práce plný mandát a domnívám se, že široká podpora Evropského parlamentu v této věci je velmi důležitá, protože pokud jde o vytváření společné politiky EU, jsou Komise a Evropský parlament podle mého názoru těmi nejbližšími spojenci.

Alan Kelly (S&D), *písemně*. – Všichni této nové Komisi přejeme, aby jí dobře dařilo. Je řada priorit, ale jednou z těch, na které se nepochybně všichni shodneme, je potřeba nových pracovních míst. To by mělo být hlavním nosným článkem, podle něhož by tato nová Komise měla být posuzována. Buďme upřímní; řada členských států je ve stavu hospodářského kolapsu nebo jim takový kolaps hrozí. Měřítkem úspěchu této Komise bude její schopnost tuto situaci zvrátit a pracovat na vytváření inteligentního, sociálně-tržního hospodářství, ve kterém bude hrát EU vůdčí úlohu ve všech oblastech hospodářského života. Své naděje vkládám pak zvláště do toho, že irská komisařka, paní Geogheghan Quinnová, převezme v nové Komisi v rámci svého resortu v oblasti inovací a výzkumu vedoucí úlohu. V procesu obnovy Evropy bude hrát rozhodující úlohu a přeji jí v tomto směru úspěch.

Morten Løkkegaard (ALDE), *písemně*. – (DA) Pane předsedající, na adresu nového sboru komisařů pana Barrosa zde padlo již mnoho pochvalných slov – a zcela právem.

Vzal jsem si slovo, protože je třeba upozornit na vážnou chybu, k níž v souvislosti s touto novou Komisí došlo: marně v ní člověk hledá funkci komisaře pro styk s veřejností. Tato funkce byla prostě a jednoduše ZRUŠENA – a to v době, kdy v EU více než kdy jindy potřebujeme vhodnou, koordinovanou a promyšlenou komunikační politiku.

Před několika týdny jsem panu Barrosovi poslal jménem Skupiny Aliance liberálů a demokratů pro Evropu dopis, ve kterém jsem vyjádřil naši výhradu a dotázal se, PROČ už nemáme komisaře pro styk s veřejností.

Dosud nepřišla žádná odpověď – což samo o sobě je možná také jakousi odpovědí, i když nepřilíš uspokojivou.

Zdá se tak, že nikdo s jistotou neví, proč EU nemá komisaře pro tak kromobyčejně důležitou – ba zcela zásadní – oblast, mají-li být všechny ty velké řeči o přibližování se k občanům EU a vytváření společného evropského veřejného prostoru víc než jen pouhou krasomluvou.

Na odpověď pana Barrosa stále čekám – pokud možno odpověď obsahující patřičný plán pro komunikaci s veřejností na příštích pět let.

Isabella Lövin (Verts/ALE), písemně. – K postupu nominace Komise mám stejný kritický postoj, jaký má Skupina Zelených, vysvětlený v jejím usnesení, zejména pokud jde o netransparentnost, způsob, jakým členské státy vybírají své kandidáty, zohledňující spíše záležitosti domácí politiky než jejich vhodnost, a nemožnost odmítnout zvláště jednoho určitého kandidáta. Proti Komisi jako celku bych nicméně nehlasovala, protože komisaři nominovaní pro oblasti zcela zásadního a klíčového významu, jako je klima, životní prostředí, rozvoj, humanitární pomoc, zemědělství a rybolov se jeví jako lidé velmi schopní a zaujatí pro věc. Proto jsem hlasování o nové Komisi zdržela.

Thomas Mann (PPE), písemně. – (DE) Právě jsem schválil volbu Evropské komise, nebylo to ovšem vůbec snadné rozhodnutí. Důvodem je to, že někteří kandidáti navržení členskými státy, jak vyšlo najevo během slyšení, nemají odpovídající specializované znalosti a nedokáží se o svých resortech ani konkrétně vyjádřit, ba nemají ve skutečnosti dokonce ani žádné vize o jejich budoucnosti. Řadu nezodpovězených otázek přináší také rámcová dohoda mezi Evropským parlamentem a Komisí o jejich budoucí spolupráci. V tuto chvíli to není nic víc než seznam přání Evropského parlamentu, který nemá žádnou závaznost. Bude teprve věcí konkrétních jednání, aby bylo podrobně určeno, do jaké míry se na základě Lisabonské smlouvy podařilo posílit naše práva, která máme jakožto zástupci lidu. Některé důležité kroky, které meziinstitucionální dohoda obsahuje, však nevedou správným směrem. Dopady veškerých opatření, která Komise učinila, musí pravidelně posuzovat nezávislá strana. Parlament bude informován o personálních změnách v Komisi, a to už v jejich počáteční fázi. Delegaci předsedy Parlamentu bude na mezinárodních konferencích udělen status pozorovatele. Evropský parlament bude oprávněn k účasti na přípravě a provádění ročního pracovního programu EU. A konečně Evropská komise se zaváže, že do tří měsíců bude předkládat zprávu o svých legislativních iniciativách. Při dnešním hlasování jsem tedy této nové Barrosově Komisi dal své „ano“.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE), písemně. – (PL) Hlas ve prospěch Evropské komise byl v mém případě vyjádřením důvěry a naděje, jež vkládám do tohoto nově zvoleného kabinetu pana Barrosa. Domnívám se, že navzdory všem sporům a navzdory tomu, že někteří z komisařů pravděpodobně nemají dostatek zkušeností, bychom měli Evropské komisi umožnit, aby se pustila do řešení problémů, které se naskytly. Svou skutečnou cenou mohou komisaři prokázat jen tím, že začnou aktivně jednat a dají se do nějaké konkrétní práce. Doufám, že nový kabinet v těsné spolupráci s Radou Evropské unie a Evropským parlamentem a s pomocí účinné kontroly dokáže, že jsem hlasoval správně.

David Martin (S&D), písemně. – Vítám jmenování nové Komise a budu se těšit na to, jak Komise bude plnit sliby, které nám zde dala. Obzvláště mě těší, že bylo potvrzeno jmenování Cathy Ashtonové do funkce vysokého představitele a jsem si jist, že její tichá diplomacie bude přínosem pro Evropu jako celek.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), písemně. – (FR) Komise „Barroso II“ je, jak se ukázalo při volbě jejího předsedy, pokračováním neoliberalní politiky předchozích Komisí, které přivedly Evropu do situace dlouhodobé hospodářské, sociální a environmentální krize, která je proto její vlastní krizí. Program, který představil pan Barroso, ani nominace komisařů nenaznačují, že by politické cíle Komise doznaly sebemenší změny.

Komise „Barroso II“, která se nachází někde uprostřed mezi udržováním nejhorší možné situace a svým pádem, je ztělesněním Evropy, z níž zůstala už jen sociální destrukce a mezi neoliberalními elitami tolik milovaný atlantismus, Evropa, která se odmítá rozjet s neoliberalním dogmatem výlučného zaměření na zisk, které ničí lidi i celou planetu. Mým úkolem jako poslance Evropského parlamentu je budovat Evropu, ve které je bohatství rovnoměrně rozděleno a ve které se provádí environmentální plánování, které národy potřebují. Budu proto hlasovat proti Komisi, která je antitezí toho, co jsem řekl.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Po několikátýdenních slyšeních s novými komisaři není již v tuto chvíli nejvhodnější doba na zpochybňování kvality kolegia komisařů, kterým se již podařilo v průběhu mnoha hodin strávených v různých výborech velmi užitečným způsobem objasnit, jaké politiky by se měly přijímat.

Je nyní proto čas vhodný k tomu, abychom EU dali legitimně zvolenou Komisi, která je schopná reagovat na nelehké události nedávné doby. Tím je jen znovu řečeno to, co tvoří obsah vysvětlení hlasování předloženého v souvislosti s návrhy usnesení B7-0071/2010, B7-0088/2010 a B7-0089/2010. Níže podepsaný vítá zejména to, že Evropská unie je nyní lépe vybavena k řešení problémů přítomnosti a výzev budoucnosti.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), písemně. – (FR) Jako zapřísáhlá Evropanka a také v návaznosti na přijetí rámcové dohody mezi Evropskou komisí a Evropským parlamentem na příštích pět let jsem vyjádřila jmenování nové Evropské komise svou podporu, stejně jako to učinila většina mých kolegů ze Skupiny Evropské lidové strany (křesťanských demokratů). Výsledek hlasování je jasný: 488 kolegů poslanců stejně jako já podpořilo jmenování kolegia Evropské komise. Ráda bych poukázala na to, že je to poprvé v evropské historii, kdy jmenujeme Evropskou komisi ve funkci skutečného spoluzákonodárce. V době, kdy Evropou otřásá krize, a v podmínkách tohoto nového institucionálního uspořádání musíme mít velké ambice a velký jednotící projekt, neboť jedině tak můžeme evropským občanům zajistit Evropu, která bude silnější. Naléhavě proto Evropskou komisi vyzývám, aby začala bezodkladně jednat.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro Barrosovu Komisi číslo II, a to ze dvou důvodů. Prvním důvodem je to, že představila věrohodný a realistický program, který podle mého názoru odpovídá současným potřebám. Věřím, že k realizaci tohoto programu přistoupí toto nové kolegium, jakmile to jen bude možné. Druhým důvodem je to, že tým pana Barrosa tvoří řada spolehlivých profesionálů, kteří, jak pevně věřím, významným způsobem přispějí k úspěchu reformy, jež budeme v nadcházejících letech potřebovat.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), písemně. – (PL) Polská delegace Skupiny progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu hlasovala pro vyjádření důvěry nové Evropské komisi. Slabých stránek této nově jmenované Komise a výhrad vyslovených ohledně kompetence některých komisařů jsem si ovšem vědomi. Na novou Evropskou komisi jsme si museli počkat dlouhou dobu. Je však třeba připustit, že tato nová Komise získala převážnou většinu hlasů. To je do budoucna silný mandát. Na druhé straně však asi sotvakdo hlasoval pro tuto novou Komisi bez řady výhrad. Jedním z problémů je nepochybně skutečnost, že při počtu 27 komisařů se jejich resorty často překrývají, což nevytváří příliš čitelnou situaci.

Mnoho kolegů poslanců poukazuje rovněž na problém nepřiměřené velké kontroly jednotlivých komisařů pana Barrosa. Vítáme to, že nová Komise provede posouzení sociálních a hospodářských dopadů finanční krize. S velkým zklamáním ovšem musím poznamenat, že v projevu pana Barrosa se neobjevily žádné konkrétní informace, které by se týkaly reformy společné zemědělské politiky či politiky soudržnosti. Tyto oblasti budou nepochybně patřit k těm nejdůležitějším, na kterých bude v nadcházejícím období Evropská komise pracovat.

Justas Vincas Paleckis (S&D), písemně. – (LT) Občané a orgány všech členských států EU by do hledání nejlepších a nejsilnějších kandidátů na komisaře měli vložit veškeré úsilí. Odpovědnost je velká a leží jak na zemích, které své kandidáty vysílají, tak na poslancích Evropského parlamentu. Některé státy se však tímto postojem neřídí. Někdy se dokonce zdá, že vlády členských států EU posílají do Bruselu slabé a „nežádoucí“ politiky, aby se po nich v jejich hlavních městech uvolnila funkce. To je nebezpečná tendence. Evropský parlament má nicméně snahu dávat těmto slabým kandidátům „červenou kartu“, které vyslaly jejich vlády a schválil je i předseda Komise Barroso anebo mají neprůhledné finanční zájmy. Před pěti lety vypadli dva kandidáti, letos jeden. Až doposud však poslanci Evropského parlamentu nemají právo hlasovat o jednotlivých komisařích, hlasujeme o kolegiu komisařů. Protože však většina kandidátů na komisaře působila dobrým dojmem, hlasoval jsem pro tuto novou Evropskou komisi.

Alfredo Pallone (PPE), písemně. – (IT) Evropa naléhavě potřebuje autoritativní vedení, které tato Komise dokonale ztělesňuje.

Nová Komise bude stát před obtížným úkolem, jak podnítit udržitelný růst na základě plného provádění evropského hospodářského modelu, tj. modelu sociálně-tržního hospodářství.

Posílení vnitřního trhu se musí stát klíčem k zachování zdravé hospodářské soutěže s cílem vytvoření podmínek podporujících vytváření nových pracovních míst a růst. Obzvláště hrdý jsem na to, že Itálie v tomto nově jmenovaném evropském výkonném orgánu zaručuje kontinuitu zásluh a schopností, a to v osobě pana Tajaniho, jemuž byl přidělen jeden z klíčových resortů, jmenovitě resort průmyslu, který má strategický význam při zvládnutí stávající krize a při restrukturalizaci evropské výroby.

V průběhu tohoto příštího funkčního období si Komise musí vytyčit jasně vymezené priority a musí dokázat, že je schopna dát evropskou tvář imigrační a energetické politice, a zavést tak v Unii konzistentní přístup, k němuž lze v současnosti, jak se ukazuje, jen obtížně dospět. Musí rovněž dokázat, že schopna dát Evropské unii zahraniční a bezpečnostní politiku, která bude hodna toho jména.

Teresa Riera Madurell (S&D), písemně. – (ES) Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku je zodpovědný za výzkum, energetiku a rozvoj informační společnosti. Jedná se o tři priority, které jsou důležité v situaci překonávání krize a obnovy našeho systému výroby, od něhož moje skupina, Skupina progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu, žádá, aby byl konkurenceschopnější a více inovativní, zároveň však také udržitelnější z hlediska sociálního a environmentálního. Výzkum a vývoj jsou hlavními hnacími silami změny. Pan Barroso se zavázal, že na výzkum a vývoj uvolní investice ve výši 3 %. Sledujeme nicméně s obavami, jak se tato oblast stává stále méně prioritou, jak pokud jde o politické časové plány, tak o rozpočty. Komise si v tomto ohledu stanovila jasnější závazek. Hospodářská obnova bude z větší části výsledkem proměny našeho energetického modelu. Budoucnost hospodářství je budoucností zeleného hospodářství. Také k tomuto cíli se Komise přihlásila. Co se týče informační společnosti, souhlasíme s tím, že stojíme před celou řadou výzev, jak zaručit všem a všude přístup k informacím a komunikačním technologiím. Komisaři, kteří navštívili náš výbor, se zavázali k významným a konkrétním opatřením a my jsme jim při hlasování vyslovili svou důvěru, můžeme se však zaručit, že se zasadíme o to, aby tyto závazky byly splněny.

Bart Staes (Verts/ALE), písemně. – (NL) Na otázku, zda se domníváme, že „Barroso II“ je vhodný jako motor, jako iniciátor a inspirativní zdroj evropského projektu, jsem při hlasování odpověděl „ne“. Barroso není silný vůdce, kterého potřebujeme. Nechal uplynout pět krajně důležitých let. Let, během nichž mohla EU razit méně neoliberalní a více sociálně orientovanou politiku. Let, během nichž Evropa mohla podporovat malé a středně velké podniky. Let, během nichž mohl podpořit kvalitu evropských, nezávislých médií a napomoci demokratizaci evropského způsobu rozhodování a vrátit tak opět milionům občanů důvěru v evropský kooperační projekt. Nic z toho se nestalo.

Slepé zaměření na liberalizaci, vysoké ceny na trhu s akciami a makroekonomický růst způsobilo, že tvář sociální a trvale udržitelné EU se začala ztrácet v mlhách. Svět je v současnosti decimován trojí krizí: krizí finančně-hospodářskou, sociální a environmentální. Neschopnost kolektivně reagovat živí cynismus veřejnosti a politický nihilismus. Barrosův chabý a neurčitý politický plán dává jen malou naději na změnu. Přistoupil na to, že členské státy v některých případech nominují kandidáty, kteří jsou naprosto neschopní, a rozdělil resorty některých komisařů takovým způsobem, že není jisté, kdo je nyní vlastně skutečně odpovědný za klíčové oblasti politiky. Barroso nemá vizi a politickou odvalu a to pro Evropu není žádným přínosem. Tolik na vysvětlenou, proč jsem při hlasování řekl „ne“.

Nuno Teixeira (PPE), písemně. – (PT) Parlament a Komise budou stát před klíčovými problémy Evropské unie, tj. před otázkou, jak prostřednictvím obnovy hospodářství a zaměstnanosti dosáhnout obratu krize, před otázkou vyvážení veřejných financí členských států a před otázkou sjednání finančního rámce na období po roce 2013, kde bych chtěl zdůraznit důležitost politiky soudržnosti. Měl jsem příležitost položit dotaz komisaři Johannesi Hahnovi, který byl nominován do funkce komisaře pro regionální politiku, ohledně jeho zájmu na vytvoření zvláštního programu trvalé finanční podpory pro nejvzdálenější regiony. Předal jsem mu rovněž návrh pružnějšího systému posuzování způsobilosti k čerpání prostředků strukturálních fondů pro „přechodové“ regiony, tj. pro regiony, které uvízly mezi cílem „konvergence“ na straně jedné a cílem „konkurenceschopnost a zaměstnanost“ na straně druhé. Nominovaný komisař prokázal své schopnosti a svůj zásadový postoj, zároveň však ukázal, že je připraven tyto možnosti prozkoumat, takže mám důvěru v jeho budoucí ochotu a vnímavost, pokud jde o problémy nejvzdálenějších regionů, jako je Madeira. Vyjádřil jsem tomuto týmu komisařů, který povede José Manuel Barroso, svým hlasováním důvěru, protože na obecné rovině prokázali dobrou technickou připravenost, vážný úmysl a ambici reagovat na výzvy EU, aniž by přitom zapomínali na hodnoty, které byly důležité pro její vznik, totiž na solidaritu a regionální soudržnost.

Róza Gräfin Von Thun Und Hohenstein (PPE), písemně. – (PL) Hlasovala jsem pro jmenování Komise, ačkoli v případě několika komisařů bych byla své stanovisko ráda vyjádřila zvlášť. Jak ale víme, Evropský parlament hlasuje pouze o složení celé Komise. Přestože nemohu říci, že by mne těšilo zvolení baronky Ashtonové, převládají v kolegiu komisařů lidé velice kompetentní a zkušení. Skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů), ke které patřím, se rozhodla Komisi podpořit, aby Evropské unii umožnila efektivně fungovat. Kdybych hlasovala proti jmenování Komise, byla by to demonstrace a mohlo by to být chápáno jako nedostatek loajality vůči mé skupině, na rozhodnutí Parlamentu by to však nemělo žádný vliv. V nové Komisi pana Barrosa jsou zkušení a moudří politici, jako je pan Barrier a paní Redingová, s níž budu úzce spolupracovat. Pan Lewandowski, který je zodpovědný za rozpočet, bude dozajista také vynikajícím

komisařem. Můžeme být skutečně hrdí. Evropský parlament dokázala uplatnit svůj vliv na Bulharsko, které nahradilo paní Jelevovou, jejíž kvalifikace na poli humanitární pomoci a rozvoje nebyla příliš vysoká, paní Georgievovou. Považuji to za velký úspěch a konstruktivní příspěví Evropského parlamentu k vytvoření nové Komise. Podávání smysluplných návrhů a nepřímé ovlivňování pana Barrosa a členských států představuje, domnívám se, ten neúčinnější způsob, jakým dnes můžeme pracovat. Hlasování proti Komisi by jen protahovalo nákladná jednání a konečný efekt by nebyl nutně lepší, než je ten, kterého jsme dosáhli.

Georgios Toussas (GUE/NGL), písemně. – (EL) Členové Evropské komise získali důvěru na základě hlasování politických představitelů kapitálu, nikoli pracujících. Členové Evropské komise byli do svých funkcí jmenováni neoliberalními a sociálně demokratickými vládami členských států EU a na základě hlasování Evropského parlamentu, přičemž jediným politickým kritériem jejich zvolení byla jejich schopnost sloužit bez zábrán zájmům kapitálu. Členové Evropské komise udělali vše proto, aby to během slyšení ve výborech Evropského parlamentu potvrdili, když bez zdráhání vyslovovali podporu: imperialistické povaze EU, silovému potenciálu její politiky namířené proti řadovým voličům a jejich vojenských zásahů na mezinárodní úrovni, jejichž cílem je zvyšování kapitálových zisků; své snaze o vytvoření jediného trhu a čtyřem maastrichtským svobodám, konkurenčnímu boji a kapitalistickým restrukturalizacím prováděným s úmyslem vytvořit příhodné podmínky pro koncentraci kapitálu; dalšímu stupňování opatření proti řadovým voličům v podobě otevřeného útoku na práva pracujících, právo na práci, na mzdu, práva sociální a právo na pojištění v zájmu zvyšování zisku monopolů; rozšíření a posílení reakčních represivních nástrojů na potlačení demonstrací pracujících a řadových voličů; Poslanci Evropského parlamentu z řad Řecké komunistické strany hlasovali proti Evropské komisi, která hodlá i nadále vést a zosťovat politiku vykořisťování pracujících, chudých zemědělců a osob samostatně výdělečně činných.

Geoffrey Van Orden (ECR), písemně. – Chceme pragmatickou Evropskou komisi, která bude prosazovat reformy, včetně deregulace a snížení výdajů EU, a zaměřit se více na záležitosti správy než na otázky politické integrace. Někteří nominovaní komisaři jsou kompetentní, někteří nikoli. Funkce vysokého představitele je dílem Lisabonské smlouvy. Já tuto smlouvu ani její výplody neschvaluji. Postrádá jakoukoli demokratickou legitimitu. Baronka Ashtonová byla zvolena na základě zákulisního jednání evropských socialistických stran, jako dodatečný nápad britského ministerského předsedy. Kromě toho, že nemá žádné zkušenosti s úkoly, jejichž plnění se od ní žádá, má značně pochybnou minulost jako národní pokladnice CND. Tato podvrtná organizace usilovala o jednostranné odzbrojení Británie v době vrcholící studené války a šířila paniku a malomyslnost. Řada kandidátů má komunistické pozadí. Někteří kandidáti, jako například László Andor, prokázali, že svým resortům příliš nerozumí, a zdálo se, že mají sklon zavádět stále více a více zbytečné regulace. Je to velmi špatné, že Parlament nemůže hlasovat o jednotlivých komisařích, nýbrž musí hlasovat o Komisi jako celku. Některé osoby bych mohl schválit, v případě jiných bych musel hlasovat proti. V zájmu solidarity s naší skupinou jsem se hlasování zdržel.

Angelika Werthmann (NI), písemně. – (DE) Pane Barroso, pragmatickým důvodem pro hlasování ve prospěch nominované Komise je jednoduše to, že je konečně možné zahájit potřebnou práci. Ušetří se tak cenné peníze daňových poplatníků. Pane Barroso, při výběru Komise je prokázal své schopnosti. Někteří z nominovaných komisařů jsou vynikající. Jsou mezi nimi i tací, kteří mají rozhodně potenciál dalšího růstu. Měli by dostat příležitost, aby dle svého přání důvěrně seznámili s evropskými výzvami. Mezi nominovanými komisaři jsou však i tací, kteří nenaplnují některá přání, kteří patrně nemají příslušné specializované znalosti a chybí jim patrně i ctížadost, která je pro zastávání vysokých funkcí v Evropě nezbytná.

Z těchto důvodů jsem zamítl návrh nominované Komise v tomto složení. Byl bych rád, kdyby nominace komisařů probíhaly mnohem transparentnějším způsobem – a byl bych rád, kdyby mezi nimi byly kvalifikovanější komisařky.

Anna Záborská (PPE), písemně. – (FR) Hlasovala jsem pro návrh usnesení, a tedy i pro novou Evropskou komisi. Evropský parlament nevydává panu Barrosovi a kolegiu komisařů prázdný šek. S předsedou Barrosem jsem se nicméně velmi pravidelně setkávala po celé jeho první funkční období, protože jsem ve stejné době dohlížela na práci parlamentního Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví. Mohla jsem proto sledovat jeho citlivý přístup k řízení práce Evropské komise a jeho ohledy, které bere na své bližní i na společné dobro. Velmi mne potěšil i slovenský kandidát, který byl vystaven nespravedlivým útokům vzešlým z neznalosti, jejichž důvod byl čistě politický. Jakmile se začnou vytahovat pomluvy a menšiny a vést urážlivá kampaň, která má z čistě politických důvodů zpochybnit integritu určité politické osobnosti, je to začátek konce institucionální politické kultury. Všem členům Evropské komise z celého srdce přeji, aby se jim podařilo odvést co nejlepší práci.

8. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis z jednání

(Denní zasedání, které bylo přerušeno ve 14:40, pokračovalo v 15:00.)

PŘEDSEDÁJÍCÍ: RODI KRATSA-TSAGAROPOULOU

Místopředsedkyně

9. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

10. Složitá měnová, hospodářská a sociální situace zemí eurozóny (rozprava)

Předsedající. Dalším bodem programu je stanovisko Rady a Komise ke složité měnové, hospodářské a sociální situaci zemí eurozóny .

Diego López Garrido, úřadující předseda Rady. – (ES) Paní předsedající, v eurozóně se nacházíme ve zcela bezprecedentní situaci, protože jde o první celosvětovou finanční krizi od chvíle, kdy eurozóna existuje. V eurozóně a v celé Evropské unii došlo k tomu, že ačkoli tyto země nebyly příčinou krize a krize v nich nezačala – víme dobře, že začala ve Spojených státech – zakusili jsme její důsledky stejně jako země, kde začala.

Situace v oblasti veřejného dluhu se vyvinula právě v důsledku této krize a konkrétních kroků vlád, které byly mimo jiné zaměřené na zabránění finančního kolapsu. Tyto dluhy nevyhnutelně znamenají, že vlády mají menší manévrovací prostor v rámci svých rozpočtových politik.

Tato rozprava se týká hospodářské, měnové a sociální situace. Pokud jde o hospodářskou situaci, je nutné říct, že v eurozóně jako celku již recese skončila a podařilo se jí vyhnout riziku deflace, i když jsou zde zjevné rozdíly v tempu růstu a růstu nebylo vždy plně dosaženo. Musíme zajistit, aby byl růst udržitelný a konsolidovaný, což je hlavním cílem hospodářské politiky v celé eurozóně, ale již se nenacházíme ve fázi recese. Eurozóna jako celek již není ve fázi recese.

Je nicméně pravda, že vytváření pracovních míst zaostává. V letošním roce zaznamená celá eurozóna opět výraznou míru nezaměstnanosti, ale jsme na správné cestě směrem k růstu. Jde o jednu z otázek, kterou se bude zabývat neformální čtvrtěční zasedání Evropské rady: význam růstu pro návrat k udržitelnému růstu, udržení evropského sociálního modelu a začátek opětovného vytváření kvalitních pracovních míst.

Pokud jde o měnový systém, i přes to, že na trzích s cennými papíry přetrvává napětí, jednala Evropská unie a její instituce správně. Evropská centrální banka odvedla dobrou práci, dobře posoudila strategie k tomu, jak se dostat z krize. Je proto rozumné, abychom tyto podněty v roce 2010 neopustili. Evropská centrální banka totiž tyto stimuly postupně utlumuje a některé z opatření, která přijala, již zrušila. Příkladem je zrušení hotovostních výhod bank, k němuž došlo, protože se úvěrové trhy postupně vrátily k normálu.

Je dobré také poukázat na to, že Eurogroup a Ecofin krizi dobře zvládly a vytvořily strukturu dohledu nad finančním systémem, o kterém budeme ve sněmovně diskutovat. Doufáme, že to bude jedno z hlavních témat politické debaty během španělského předsednictví.

Pokud jde o sociální situaci, tak zde pochopitelně zakoušíme důsledky vysoké nezaměstnanosti v celé eurozóně. I když v eurozóně existují rozdíly v úrovni nezaměstnanosti, jde v současnosti bezpochyby o hlavní problém evropských občanů. Chtějí pracovní místa, chtějí návrat k růstu, který vytvoří zaměstnanost. Ne nestálá a nejistá pracovní místa, která se možná v některých zemích eurozóny vyskytovala, ale kvalitní pracovní místa.

Kromě jiného je také nutné zdůraznit, že vysoká míra nezaměstnanosti aktivovala „automatické stabilizátory“, které vedly k podporám v nezaměstnanosti. To mělo vliv na vznik schodků, jež jsou výsledkem politických a sociálních systémů členských států chránících občany v nejzranitelnějších situacích, například občany, kteří přijdou o práci.

Dalším tématem k diskusi na čtvrtěční neformální schůzce Evropské rady je budoucí politika zaměstnatelnosti, které říkáme „Evropa 2020“, jež poslouží jako model růstu a vytváření pracovních míst.

Na závěr chci paní předsedající říct, že se podle mého názoru v tomto případě ukázalo, že koordinace a posilování eurozóny sehrály klíčovou roli a že tato oblast musí být dál místem, kde bude zajištěna výrazná

měnová a hospodářská ochrana. Ukázalo se, že eurozónu je nutné posilovat a rozšířit ji bude možné, jakmile kandidátské země splní příslušné podmínky, ale i to, že rozšíření je také pozitivní.

Rovněž je důležité říct, a tím skončím, že je nezbytné, abychom v Evropské unii dosáhli integrace a hospodářské konvergence. Mezi státy Unie stále existují rozdíly v jejich hospodářské situaci. Potřebujeme se přeorientovat z měnové unie ke skutečné hospodářské unii, jak je stanoveno ve Smlouvách. Smlouvy hovoří o hospodářské a měnové unii, která je v nich jako taková popsána, ale měnová unie byla provedena před hospodářskou.

Ve Smlouvách je také zakotvena nutnost koordinace hospodářské a sociální politiky a politiky zaměstnanosti. Je to povinnost a jeden z principů a také jedno z témat, o kterých bude jednat španělské předsednictví. Koordinované veřejné politiky byly účinné, pokud došlo k jejich skutečné koordinaci. To byl i případ Plánu evropské hospodářské obnovy či provádění daňové politiky umožňující zachovat důvěryhodnost Paktu o stabilitě a růstu, což bylo velice důležité. Došlo k tomu i při přijetí koordinovaných finančních politik, zajišťujících například bankovní záruky a zvýšení fondů pojištění vkladů. Stručně řečeno, jde o to, čemu ekonomové říkají „úspory z rozsahu“, k nimž musí docházet i na politické rovině, protože koordinace na politické rovině přináší dobré výsledky.

Představil jsem vám, co si Rada myslí o této obtížné situaci, ale již se z ní dostáváme a je nutné, abychom z ní vyšli silnější a pevnější. To bude bezpochyby jeden z hlavních cílů čtvrtěční neformální schůzky Evropské rady.

Joaquín Almunia, místopředseda Komise. – Paní předsedající, Komise se zabývá významnými hospodářskými a daňovými výzvami, kterým čelí Řecko. Obtížná situace v Řecku je věcí společného zájmu celé eurozóny i celé EU, neboť velké a přetrvávající domácí nevyváženosti ohrožují makrofinanční stabilitu země a hrozí přelitím do dalších oblastí eurozóny.

Řecké úřady a obyvatelé Řecka si uvědomují, jaké výzvy před nimi stojí. Vláda 15. ledna představila ambiciózní program stability, který by měl tyto otázky vyřešit. Program počítá se snížením schodku z odhadovaných 12,7 % v roce 2009 na méně než 3 % v roce 2012, v tomto roce by se mělo HDP upravit o 4 procentní body. Tento program je přiměřeně ambiciózní, vzhledem k objemu nutné konsolidace, a je zacílen na počátek programového období. Detailněji lze říct, že řecké úřady oznámily balíčky konkrétních opatření pro rok 2010. Některá z těchto opatření již byla předložena řeckému parlamentu a měla by se v brzké době uplatnit. Plány programu na další roky jsou v této fázi méně podrobné.

Komise minulý týden, 3. února, přijala mechanismy integrovaného přístupu a dohledu, které kombinují naše hodnocení programu stability, doporučení postupu při nadměrném schodku, které snižuje pro rok 2012 rozpočtový schodek pod 3 %, jak stojí i ve vládním programu, a další doporučení poprvé využívající článek 121 odstavce 4 Smlouvy o EU, aby se zajistilo, že řecká hospodářská politika bude odpovídat našim obecným hlavním zásadám hospodářských politik a řádnému fungování hospodářské a měnové unie. Zahájili jsme také řízení o sankcích, které mají zajistit, že Řecko vyřeší problémy, jež doposud bránily předložení spolehlivých rozpočtových statistik, a Komise oznámila okamžitou iniciativu týkající se auditorských pravomocí Eurostatu.

Pokud jde o program stability, Komise plně podporuje Řecko v jeho úsilí napravit svou obtížnou hospodářskou a daňovou situaci. Opatření a politické záměry nastíněné v tomto programu jsou významným krokem správným směrem. Úspěšné rozsáhlé vydání vládních dluhopisů, k němuž došlo 25. února, ukazuje, že subjekty na trhu tento názor sdílí, i když výše a rozšíření úrokové prémie ukazují, že investoři zůstávají opatrní.

Existují však rizika spojená s cíli programu a střednědobými daňovými úpravami. Makroekonomický scénář načrtnutý v tomto programu je poměrně optimistický a je zde určitá nejistota ohledně odhadů příjmů, především pokud jde o odhadovaný dopad úsilí zaměřeného na zabránění daňových úniků během hospodářského poklesu. S ohledem na nedávný vývoj trhu se také zdají nízké odhady úroků a výdajů. Pokud jde o doporučení ohledně postupu při nadměrném schodku, spoléháme se při svých doporučeních ohledně opatření, která je nutné přijmout v letošním roce, plně na opatření, která oznámila řecká vláda ve svém programu stability. Jde o opatření, jež se mají zavést v první čtvrtině tohoto roku, jako je snižování mezd, snížení počtu míst ve veřejné správě, reforma zdravotní péče a důchodová reforma, navýšení daní a reforma správy daní. Některá daňová konsolidační opatření již byla předložena řeckému parlamentu a měla by být v brzké době uskutečněna. Komise v našem návrhu Radě vyzývá řecké orgány, aby do poloviny března předložily podrobnou zprávu o provádění, oznamující přijatá opatření a harmonogram oznámených

opatření. Mělo by se také provést hodnocení rizik, aby byla v případě, že se rizika promění ve skutečnost, okamžitě přijata kompenzační opatření.

Komise v této souvislosti vítá oznámení z 2. února o dalších opatřeních, zejména jde o zmrazení nominálních mezd ve veřejném sektoru a o navýšení spotřební daně z pohonných hmot, která mají zajistit dodržení rozpočtových cílů na tento rok, dále vítá připravenost řeckých orgánů přijmout a rychle uplatnit další opatření, bude-li to nutné.

Pokud jde o další roky programu, zde požadujeme další úpravy trvalé povahy, pokračování reformy daňové správy a zlepšení rozpočtového rámce. Řecko bylo rovněž vyzváno, aby pokračovalo v úsilí o zlepšení sběru a zpracování dat pro pomoc z veřejných prostředků. Vzhledem k tomu, že data jsou méně podrobná, navrhuje vytvořit přísný systém výkaznictví, v rámci kterého budou řecké orgány podávat čtvrtletné zprávy o uplatněných opatřeních, dosažených výsledcích a opatřeních, která je nutné zavést. Tento přísný systém podávání zpráv zajistí dodržení stanovených plánů. Přijali jsme také doporučení, které má ukončit neslučitelnost s obecnými zásadami hospodářských politik a riziko ohrožení správného fungování hospodářské a měnové unie, vzhledem k trvalému zhoršování konkurenceschopnosti řeckého hospodářství, rozšíření vnější nerovnováhy a rozpětí výnosů dlouhodobých dluhopisů na finančních trzích.

Pohyby tohoto rozpětí, k nimž dochází v dalších zemích, jsou také důkazem rizika přelití do jiných členských států. V této souvislosti se očekává, že Řecko přijme komplexní program strukturálních reforem zacílený na zvýšení efektivity veřejné správy, urychlené provedení důchodové a zdravotnické reformy, zlepšení fungování trhu práce a účinnosti systému vyjednávání o mzdách, na zlepšení fungování trhu s výrobky a podnikatelského prostředí a udržení stability bankovního a finančního odvětví.

Co bude dalším krokem v tomto velice podrobném procesu dozoru? O našich doporučeních bude příští týden diskutovat Eurogroup a Ecofin a v polovině března by se měla objevit první zpráva, která představí propracování harmonogramu pro zajištění cílů na rok 2010. Následně by mělo Řecko počínaje květnem předkládat čtvrtletní zprávy o tom, jakým způsobem plní rozhodnutí a doporučení Rady. Každou zprávu Komise posoudí. Je jasné, že pokud se objeví signály, že se rizika konkretizují, bude nutné přijmout další opatření. Je proto nutné, aby byla řecká vláda připravena přijmout další opatření, pokud to bude nutné, jak již sama naznačila.

Závěrem chci uvést, že prožíváme bezprecedentní situaci, ale stavíme se k ní čelem. Řecko přijalo ambiciózní program, jak napravit svůj schodek a jak reformovat svou veřejnou správu a hospodářství. V této své obtížné úloze si zaslouží podporu a Komise Řecko podporuje. Integrovaný kontrolní mechanismus je společně s ochotou orgánů řešit problémy zárukou úspěšného provedení opatření daňové konsolidace a strukturálních reforem, které přivedou Řecko na cestu udržitelného vývoje. Dobře načasované a důkladné provedení rozpočtových opatření a strukturálních reforem – a daňová opatření i strukturální reformy jsou součástí programu řeckých orgánů – společně s přísnou kontrolou situace jsou klíčem k nalezení vhodného řešení současného napětí na našich trzích.

Corien Wortmann-Kool, jménem skupiny PPE-DE. – (NL) Skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) iniciovala tuto rozpravu, protože problémy v zemích eurozóny si vyžadují velmi naléhavě silný zásah z evropské strany. Velmi nás to znepokojuje.

Členské státy se v posledních letech příliš často vzdálily od Paktu o stabilitě a růstu. Proto dnes vyzývám Radu, aby se na čtvrtletním neformálním summitu a příští týden na zasedání Ecofinu široce a plně zavázala, a to nejen v případě Řecka, k větší míře koordinace měnové politiky.

Španělské předsednictví může jít ve své vlastní zemi dobrým příkladem, protože tam je situace také naléhavá.

Paní předsedající, jménem své skupiny bych chtěla upřímně podpořit přístup Evropské komise k Řecku. Nepopírám, že to přišlo o několik měsíců později, ale je to naprosto nezbytné. To samé musí platit i pro jiné země v nebezpečí. Řešení nesmí spočívat v poskytování větší pomoci z evropského rozpočtu, ale musíme prosazovat skutečné provádění reformních plánů.

Doufám, že také pracujete na nouzovém scénáři pro případ potřeby, a že proto posuzujete všechny možnosti včetně spolupráce s Mezinárodním měnovým fondem. Současně si musíme zachovat chladnou hlavu, protože vzhledem k důležitosti rozpočtového problému jsou reakce na finančních trzích velice nadsazené. Je proto velmi nutné, abychom co nejrychleji posílili evropskou regulaci finančních trhů.

Udo Bullmann, jménem skupiny S&D. – (DE) Paní předsedající, pane Almunio, právě v této přechodné době vám děkuji za vaše odhodlání v předchozím mandátu a přeji vám ve vaší nové roli mnoho úspěchů. Poděkování

chci rozšířit i na vašeho nástupce pana Rehna. Přeji mu odvalu a hodně štěstí při jeho důležité práci, kterou si na sebe bere.

Ze současné situace si můžeme vzít tři ponaučení. To první nám pan Barroso představil jako koncept Evropa 2020 a je velmi málo konkrétní. Zdaleka to nedostačuje k vytvoření soudržnosti v Evropské unii, kterou nutně potřebujeme, abychom zabránili tomu, že se situace, které v současnosti čelíme, bude v budoucnu opakovat. Tato strategie musí být konkrétní a doufám, že nám plánované kroky příštích několika týdnů umožní tuto situaci zlepšit. Nutně potřebujeme co nejdříve zajistit lepší koordinaci hospodářské politiky. Španělské předsednictví na ni správně klade důraz. Předsednictví by se v tomto ohledu nemělo nechat zastrašit.

Druhým ponaučením ze současné situace je, že některé členské státy potřebují určitě projít modernizací a čísla v tomto ohledu bezpochyby nelžou. Tuto modernizaci je však nutné provést ve více než jedné zemi. Jsou také země, které toho mohou udělat víc, protože jsou schopné toho udělat víc. Nepochybuji o tom, že nový řecký ministr financí pan Papakonstantinu odvede skvělou práci a nevím o tom, že by to jakýkoliv upřímný politik chtěl zpochybnit. Zaslouží si naši důvěru a měli bychom ho podpořit.

Třetím ponaučením je to, že Evropská unie se musí vyzbrojit. Pokud trhy podrobí euro zkoušce, musí být Evropa schopná na to zareagovat a poskytnout nekonvenční odpověď. Pokud se objeví spekulace ohledně jednotlivých států, musíme být schopni poskytovat úvěry za průměrné evropské sazby. To bude nutné zajistit. Oporu k tomu nalezneme i v Lisabonské smlouvě. Chtěl bych říct Radě i Komisi: buďte připraveni k dalšímu jednání.

Guy Verhofstadt, jménem skupiny ALDE. – (NL) Myslím, že na rozdíl od zástupců skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) nejsem skutečným zastáncem zásahu Komise.

Především musíme uznat, že to, k čemu dochází v Řecku, je také důsledkem neúspěchu lisabonské strategie. Země se v posledních deseti letech vyvíjely odděleně. Rozdíl mezi Německem a Řeckem se během poslední dekády nezmenšoval, ale zvětšoval, což je důsledek toho, že jsme se věnovali lisabonské strategii, která byla příliš slabá.

Za druhé si také myslím, že evropské instituce, tedy Evropská komise a Evropská centrální banka, udělaly taktickou a strategickou chybu v tom, že nejednaly okamžitě. Kroky byly učiněny příliš pozdě. Evropští představitelé vydávali šest týdnů nejrůznější prohlášení, uvádějící, že Řecko musí přijmout opatření, že tato opatření nejsou dostatečně silná nebo že nemají důvěru ve schopnost řeckých představitelů a tak dále. Slyšeli jsme všechno možné. Říkám vám, že i my sami jsme částečně odpovědní za reakci finančních trhů na situaci v Řecku. Jak můžeme nyní očekávat, že budou mít finanční trhy důvěru v nějaký klub, pokud již samotní členové klubu nemají důvěru v Řecko a v opatření, která Řecko navrhuje? Proto si myslím, že to byl špatný přístup. Pokud by Evropská centrální banka a Evropská Komise vytvořily pro Řecko balíček mnohem rychleji, nedošlo by v eurozóně k žádné infekci toho typu, jakou zažíváme dnes.

Nelze ani říct, že by si nikdo nebyl řeckého problému vědom. Lidé mluví o otázce Řecka v kuloárech Evropské komise již tři nebo čtyři měsíce a zaznělo tu, že jednou budeme mít s Řeckem problém. To je určitě jediný důvod, dámy a pánové, který vysvětluje, proč se u Řecka, jehož schodek je 12,7 %, uplatňuje rating, zatímco u Velké Británie se schodkem 12,9 % se to nedělá. Proto se to již netýká holých čísel; týká se to finančních trhů, které se kvůli tomu, že jsme neprojevíli dostatečnou soudržnost, důvěru a solidaritu, nyní soustřeďují na Řecko. Této situaci se dalo vyhnout velmi silným zásahem Evropské komise a Evropské centrální banky.

Pane komisaři, předkládám vám strategii nebo doporučení: nechte nás to vyřešit! Jsem naprosto proti tomu, aby se na řešení problémů v eurozóně podílel Mezinárodní měnový fond. Vyřešíme problémy v eurozóně sami, takže Mezinárodní měnový fond nepotřebujeme.

Poslední věc se netýká jen Řecka. Současná situace je testem soudržnosti a vnitřní jednoty eura.

Pascal Canfin, jménem skupiny Verts/ALE. – (FR) Paní předsedající, chtěl bych jménem skupiny Zelených/Evropské svobodné aliance říct španělskému předsednictví, že velmi podporujeme jeho analýzu politické vůle chopit se nových nástrojů řízení a dosáhnout hospodářské unie, a nejen měnové unie, jak uvedl i pan Bullmann. Dočkáte se v tomto postupu plné podpory naší politické skupiny.

Skutečně, když ponecháme stranou případ Řecka, musíme podle mého názoru revidovat všechny nástroje hospodářského řízení eurozóny a především pak Pakt o stabilitě a růstu. Pakt o stabilitě a růstu již nedodrzuje více než polovina členských zemí eurozóny.

Připomeňme však také, že až donedávna – až do krize – dodržovalo Španělsko všechna kritéria Paktu o stabilitě a růstu, což mu o dva roky později nebrání ocitnout se v radikálně jiné situaci, kdy má 20% nezaměstnanost a kritéria Paktu o stabilitě již vůbec nerespektuje.

Co to znamená? Znamená to, že Španělsko mělo donedávna s Paktem o stabilitě a růstu úzce zaměřeným na kritéria veřejných financí, které jsou zcela nezbytné, ale nedostatečné, své veřejné zadlužení a veřejné schodky pod kontrolou, ale současně nechalo vylétnout své soukromé zadlužení do závratné výše. Došlo k explozi soukromého zadlužení, spekulativním bublinám na trhu s nemovitostmi, mnohem větší recesi než kde jinde, a výsledkem je nutnost masivních injekcí veřejných prostředků. Je to důkaz toho, že pokud máme omezenou vizi Paktu o stabilitě a růstu a o řízení euro zóny, zaměřenou jen na veřejné zadlužení, uniká nám širší pohled na věc, který by nám umožnil předjímat příští krizi a předcházet jí.

Chtěl bych tedy znát návrhy, které předkládá jak španělské předsednictví, tak Komise, jejichž cílem je pochopitelně znovu potvrdit Pakt o stabilitě a růstu a především ho zahrnout do obecnějšího nařízení.

Za druhé velmi správně říkáte, že je nutné lépe kontrolovat veřejné finance, že je nutné vrátit se ke stabilnějším úrovním zadlužení. Domníváte se, že to jde pouze cestou snížení veřejných výdajů, nebo to závisí na schopnosti zvyšovat určité daně? Pokud ano, tak které? A jak by mohla daňová spolupráce členskými státy umožnit najít manévrovací prostor k tomu, aby se jim podařilo dostat se z krize, nejen snížením výdajů, ale také nalezením manévrovacího prostoru pro zvyšování příjmů?

Kay Swinburne, jménem skupiny ECR. – Paní předsedající, v některých členských státech eurozóny došlo v posledních měsících k dramatickému prohloubení úrokového rozpětí veřejného dluhu, což vedlo k větší míře spekulací na trzích ohledně schopnosti splácet, pomoci a dokonce životaschopnosti některých členských států v rámci eurozóny.

Evropská unie nemůže prostřednictvím Evropské centrální banky uvalit na tyto členské státy daňová kritéria. Krize však má dopad na EU a na ECB, pokud jde o přípravu řešení, mezinárodní důvěru v evropský model a budoucí hladký průběh operací na trzích se státními dluhopisy.

V loňském roce jsme věnovali spoustu času a energie zkoumání postupů, dohledu, transparentnosti a účinného řízení rizik u subjektů na mezinárodním kapitálovém trhu. Tato opatření ovlivňují sekundární trh s cennými papíry, ale domnívám se, že tyto principy musíme aplikovat i na primární trh, především u členských států eurozóny v dlužích.

Konkrétně ve Velké Británii zbankrotovala banka Northern Rock, když pro financování svých dlouhodobých závazků získávala peníze na krátkodobých trzích. Když trh tento obchodní model zpochybnil a odmítl půjčit další peníze, pak tento obchodní model de facto zkolaboval. Některé členské země eurozóny nyní čelí stejným problémům. Navrhují, aby ECB, která nemá žádné pravomoci nad rozpočty nebo získáváním kapitálu, mohla vstupovat do profilu splatnosti dluhu, pokud získá pocit, že je některý členský stát příliš vystaven pohybům na krátkodobém trhu.

Řecko musí v příštích týdnech získat 31 miliard EUR. Portugalsko musí odložit dluh ve výši 17 % svého HDP, zatímco Francie dluh ve výši 20 % svého HDP. Profil splatnosti dluhu je ponechán na členských zemích, ale kumulativní dopad odčerpávání dluhu znamená, že se EU v dobách krize ocitá vystavena riziku, což vede k problémům se získáváním kapitálu na trzích.

Evropská centrální banka by možná měla mít dohled nad kumulativními emisemi cenných papírů a měla by členským státům poskytovat poradenství, pokud jde o odpovědné řízení.

Závěrem chci říct, že EU a především členské státy eurozóny by jako první krok měly přijmout udržitelnou strategii splatnosti dluhů, protože absolutní objem dluhu je dnes méně důležitý než výše dluhu, o jehož prodloužení se uvažuje.

Nikolaos Chountis, jménem skupiny GUE/NGL. – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, nová Komise začala svou práci s velkou lži: nejenže nás Lisabonská smlouva a lisabonská strategie nechrání před krizí, ale jsou jedním z důvodů, proč krize vypukla. Naprosto selhaly.

Globální krize ukázala, že evropský rozvojový model má své hranice, své přednosti a své strukturální problémy. Pakt o stabilitě již neexistuje; ukončila ho krize, jak ukazuje nárůst schodků a tempa zadlužení rozpočtu v Německu, Španělsku, Itálii, Portugalsku, Velké Británii a Řecku.

Krise se netýká pouze Řecka. Týká se Evropské unie a kvůli přijatým rozhodnutím se to týká eurozóny. Levice před těmito politikami varovala a stavěla se proti nim. Pravice a sociální demokraté však bohužel trvali na tom, abychom s krizí bojovali stejnými nástroji.

Pomocí lisabonské strategie jsme zrušili sociální stát. Mluvíme o Evropě spolupráce, zatímco Evropská centrální banka poskytuje bankám jednorázové úvěry, ale členským státům dovoluje, aby si na peněžním trhu půjčovaly s úrokem 6 %. Evropská unie jde ve stopách Spojených států, pokud jde o jejich model a vojenskou službu. Jak to, že uznáváme americké ratingové agentury jako je Moody nebo další jakožto oficiální znalce hospodářské politiky členských států a necháme je diktovat naši hospodářskou politiku?

Musíme proto změnit Pakt o stabilitě a nahradit ho Paktem o rozvoji a zaměstnanosti. Evropská unie nemůže a nesmí konkurovat na globální úrovni na základě nízkých platů. A konečně musíme zabránit tomu, aby se konkurenceschopnost podporovala na základě zhoršení pracovních podmínek a práv.

Nikolaos Salavrakos, jménem skupiny EFD. – (EL) Paní předsedající, vyslechli jsme si programové prohlášení pana Barrosa a jeho týmu komisařů.

Na mě osobně to udělalo dojem, že my všichni členové se nyní nacházíme na jedné lodi, ale nejsme součástí stejného loďstva. To je velký rozdíl.

Na základě programového prohlášení pana Barrosa proto očekávám, že budoucnost Unie se bude opírat o pevnější pouta mezi členskými státy, především na ekonomické a sociální rovině a na úrovni rozvoje. Obávám se však, že dojde k velkému nárůstu „bludného“, „kočovného“ kapitálu, který se bude pohybovat z trhu na trh. Když tento kapitál bude místní trhy podporovat a zase opouštět jako přechodné tornádo, zničí reálné hospodářství, sklídí zisky, ale nepřinese reálné investice. Euro pochopitelně omezilo potenciál „bludného“ kapitálu, pokud jde o spekulace a směnné kurzy.

To je proto důvodem dnešních útoků na Řecko, které potřebuje zvláštní podporu. Když však vezmu v úvahu, že podle statistik z roku 2008 vytváří Evropská unie přibližně 38 % světového bohatství, myslím, že v dnešní měnové krizi se Evropské unii nepodařilo, nebo nechtěla, uplatnit své pravomoci provádět ekonomické intervence na světových finančních trzích.

Chci vyslat Parlamentu a všem kolegům zde určité sdělení; jde o poselství ekonoma Schumpetera. Existuje tvořivé ničení, které nechá Evropu, evropskou měnu a Řecko nepoškozené, ale je absolutně nutné, abychom Řecku i jiným členským státům ukázali, že mezi členskými státy panuje solidarita.

Jean-Marie Le Pen (NI). – (FR) Paní předsedající, dámy a pánové, to, co se dnes děje v Řecku a Portugalsku a zítra se bude dít ve Španělsku nebo Irsku, je skandální. Ty stejné anglosaské agentury, které ochotně nečinně přihlížely darebákům, již vydávali toxické cenné papíry a obchodovali s nimi, a nic se jim nezdálo divného, jsou dnes nesmírně přísní vůči státům, běžícím na pomoc finančnímu sektoru, který si to ani nezaslouží.

Krise vyvolaná neodpovědností trhů a bank a tato masivní pomoc jsou přímými původci zhoršení veřejných schodků a dluhů, které by tyto stejné trhy chtěly dnes trestat.

To jsem chtěl říct k umravňování kapitalismu, které proklamuje pan Sarkozy, Evropská unie a skupina G20. *Banksteři* si z krize odnesli, že daňový poplatník je nevyčerpatelným zdrojem peněz, zisku a záruk, protože se říká, že rozsah paniky má počátek v jedné velké americké bance, která dostala pomoc od americké vlády a dvou amerických zajišťovacích fondů, které chtějí vydělat jak na přemrštěných úrokových mírách, uvalených na Řecko, tak na trzích CDS, pomocí úvěrových derivátů ze státních půjček, které jsou samy předmětem nezávislých spekulací.

Nebude stačit regulovat zajišťovací fondy, což máte strach udělat, nebo trhy s deriváty, jak navrhuje pan Barnier. Je zbytečné vytvářet evropské řízení hospodářství. Země sedmadvacítky jsou v každém případě ve stejné bryndě a solidarita není řešením. Je nutné zpochybnit svobodný celosvětový pohyb kapitálu, jinak nedojde k oživení, ale k nové krizi.

Jean-Paul Gauzès (PPE). – (FR) Paní předsedající, pane předsedo, pane komisaři, stejně jako Corien Wortmannová-Koolová vám pochopitelně chci říct, že schvalujeme postoje Komise k tomu, jakým způsobem se má řešit současná krize v Řecku.

Pokud jde o španělské předsednictví, s uspokojením zaznamenáváme cíl, který jste si dali, tedy že zlepšíte koordinaci hospodářských politik. Tato silná politická vůle se musí použít i k úspěšnému dokončení dvou

současných významných projektů: vytvoření struktury skutečného dohledu nad finančními trhy a regulace zajišťovacích fondů.

Evropa určitě nesmí být pevností, ale nesmí být ani sítím. Předsednictví musí mít v obou oblastech skutečný manévrovací prostor pro plodné jednání s Parlamentem. Očekáváme od Rady, že při příštím zasedání vyšle silný signál směrem k veřejnému mínění, aby došlo k oživení důvěry v euro, a k trhu, aby posílil svou solidaritu s Řeckem. Rada musí jasně ukázat, že se nenechá zastrašit pokusy o destabilizaci eura ze strany některých spekulantů, kteří neváhají spekulovat proti státům, jež dnes čelí hospodářským a měnovým problémům.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Paní předsedající, pane Lópezi Garrido, vážení komisaři, tato rozprava je důležitá, nejen proto, že dochází k útokům na euro, ale také proto, že se ve čtvrtek bude konat první summit pod vedením předsedy Van Rompuye.

Konstatuji, že Evropané jsou dnes pevně přesvědčení o tom, že nemůžeme nechat Měnový fond, aby v Řecku zasáhl. Jsem za to ráda, protože by to znamenalo zavřít dveře všemu, po čem již roky voláme, totiž hospodářské správě eurozóny.

Pokud voláme po hospodářské správě eurozóny, znamená to, že tváří v tvář nestabilitě trhů se musíme vyzbrojit prostředky, které nám napomohou reagovat na chování trhů. Dnes tomu tak bohužel zatím není.

Vidím také, že v našich evropských mechanismech je dnes situace taková, že pokud jste mimo eurozónu, je možné vám „pomoci“, zatímco, pokud jste uvnitř, je vše mnohem složitější. Eurozónu jsem si nikdy nepředstavovala jako zónu, kde neexistuje solidarita. Samotné fungování eurozóny spočívá na principu solidarity.

Žádný členský stát eurozóny, bez ohledu na svou vývozní strategii, na výši svého schodku nebo svého zadlužení, nemá šanci se z krize dostat, pokud se zaútočí na jeden z článků řetězce.

Čeho jsme však dnes svědky? Máme zde mechanismus, který způsobuje, že finanční trhy hrají proti sobě, testují naši schopnost solidarity a schopnost udržovat naživu samotný koncept eurozóny. Koncepce eurozóny totiž znamená, že pokud si chceme ponechat určitý manévrovací prostor, vyhnout se tomu, že jediným mechanismem budou spekulace, musíme si vyvinout vlastní strategii.

Do eurozóny byla znovu zavedena způsobilost stát se ještě před přijetím eura v zásadě imunními vůči tomu, jakým způsobem funguje zahraniční směnný trh, včetně mechanismu nezávislého stanovování dluhového ratingu.

Na toto musíme zaměřit svou pozornost. Přesahuje to návrhy, které tu dnes máme, a spadá do pravomoci pana předsedy Van Rompuye, aby ve čtvrtek otevřel nové pracovní projekty, které jsou velmi důležité.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Řecko nám právě poskytlo náhled do skutečného rozsahu svých dluhů. Jsou mnohem větší, než se myslelo. Rozpočtový deficit činí téměř 13 %. Velké rozpočtové deficity bohužel zažívá i Španělsko, Portugalsko a Itálie.

Evropa nesmí rozdávat danažské dary. To by se stalo, kdybychom tyto země podpořili, jak si to někteří přejí. To se nesmí stát, protože pak bychom odměňovali špatnou politiku. Pakt o stabilitě a růstu jasně ukazuje, jak mají země jednat v případě krize a Pakt především říká, co se musí udělat ještě před vznikem krize, totiž že se musí včas zavést přísný rozpočet a politika výdajů. Nizozemsko s tím začalo již před rokem. Členské státy jižní Evropy to nechaly na příliš pozdě. Naštěstí už nyní začaly dávat své věci do pořádku – lépe později než nikdy.

Očekávám dopady těchto opatření s velkým zájmem. Pokud burzy a euro trochu spadnou, nebude to pro investory ani vývozní společnosti žádná katastrofa.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Paní předsedající, Evropská unie, buržoazní vlády a jiná imperialistická sdružení pořád vedou řeči o spekulativních tlacích na eurozónu a na euro, o riziku zhroucení ekonomik v Řecku a v jiných zemích jižní Evropy jako důsledku problémů s veřejnými financemi, přílišného zadlužení a schodku, vedou tyto řeči jako záminku pro zrychlování a zvyšování stupně vykořisťování pracujících a obyčejných lidí.

Evropská unie a vlády vydírají a zastrašují pracující třídu, aby souhlasila s pravidly tržní ekonomiky a evropského vytváření velkých podniků, aby jim vnutily mzdové a penzijní škrtky, pružné formy pracovní doby, drastické snižování sociálních výhod a řadu krutých daňových opatření a aby vypudily chudé a průměrně velké farmáře z jejich půdy.

Je lež říkat, že za kapitalistickou krizi může jen špatné řízení a korupce. Zadlužení a deficity jsou dílem kapitalistického systému, Maastrichtské smlouvy a pochopitelně lisabonské strategie. Buržoazní vlády a Evropská unie proto nesou plnou odpovědnost za vzniklou situaci a dělnická třída a prostí lidé jsou nyní vyzýváni, aby se podvolili a přidali k národním strategiím. Pracující by se k nim však měli obrátit zády, protože zájmy plutokracie nejsou stejné jako zájmy pracujících, vzhledem k tomu, že žijeme v kapitalistické společnosti.

Pracující demonstrují proti válce, která jim byla vyhlášena, a my to vítáme a podporujeme to.

Barry Madlener (NI). – (NL) Řecku i jiným zemím možná hrozí bankrot kvůli dlouholeté slabé levicové politice, kterou vedli levicoví politici v Evropě jako Gordon Brown, Barroso, Schulz, Cohn-Bendit, Guy Verhofstadt. Pane Verhofstadte, mohl byste mě prosím poslouchat? Do slabých členských států natekly miliardy eur a Řecku i během přistupování k Unii vypadalo, že s čísly manipuluje, a vy jste k tomu byli zcela neteční. Evropa se musela a chtěla rozšířit. Kvůli špatným politikům, jako jste vy, se tato hospodářství uměle nafoukla a nyní splaskla.

Co se nyní děje? Pokračujete ve své katastrofální politice klidně dál. Kdo to klepe na dveře Evropské unie? Ještě chudší země: Albánie, Island, Makedonie, Chorvatsko, Srbsko, Kosovo a dokonce i Turecko. Chudé země, které také sužuje obrovská korupce. Španělsko, kde je vysoká míra nezaměstnanosti, legalizovalo přibližně 700 000 nelegálních přistěhovalců, kteří si přivedli rodiny – a ve Španělsku je nyní 20 % nezaměstnanost!

Paní předsedající, tato přistěhovalecká politika musí skončit!

Anni Podimata (S&D). – (EL) Paní předsedající, není pochyby o tom, že Řecku čelí stejně jako další země eurozóny obrovskému schodku veřejných financí a zadlužení a pokud vím a jak uvedl pan komisař, řecká vláda již předložila plně opodstatněný, ambiciózní, avšak realistický program, jak tyto problémy vyřešit.

Stejně tak není pochyb o tom, že Řecku bylo a je stejně jako ostatní země eurozóny v epicentru koordinovaných spekulativních tlaků, jejichž hlavním cílem je podkopat euro a hospodářskou soudržnost eurozóny. Není to řecký, portugalský nebo španělský problém, je to evropský problém a my jsme povinni ukázat skutečné důvody této situace.

Stejně jako před rokem zdůrazňujeme, že celosvětová úvěrová krize souvisí s nekontrolovanými operacemi finančních trhů, a stejně tak musíme přímo uvést, že nekontrolované chování spekulativního kapitálu je základním parametrem současné situace v eurozóně, což zatěžuje evropské daňové poplatníky.

Naší základní povinností proto musí být bránit euro a eurozónu proti spekulativním tlakům; dále si musíme uvědomit, že se nesmíme zaměřit jen na blízké měnové sjednocení a že pokud nebude dosaženo skutečné hospodářské soudržnosti mezi státy eurozóny, bude to mít vliv jak na takzvaná pomalorychlostní hospodářství, tak na celkovou důvěryhodnost eurozóny a stabilitu eura.

Burkhard Balz (PPE). – (DE) Paní předsedající, je pro mě nezvyklé, že si mě někdo nevšímne. Nicméně jsem rád, že nyní mohu promluvit.

Všichni víme, že ne všechny členské státy v eurozóně jsou postiženy finanční a ekonomickou krizí stejně. Podle mého názoru však země, které byly postiženy obzvláště tvrdě, musí přijmout rozsáhlejší opatření než ty, které nebyly postiženy tak silně.

Stabilita eura při tom pochopitelně musí být rozhodujícím a nadřazeným cílem. Platí to i pro opatření na konsolidaci rozpočtů jednotlivých členských států eurozóny. Tato opatření nejsou jen v zájmu samotných zemí, ale také zemí, které nebyly tak silně postiženy.

Musíme však pečlivě zvážit, jaká opatření jsou nutná a jaká jsou možná méně účinná, pokud chceme zemím pomoci dostat se z této krize. Přestože bychom mohli těmto zemím pomoci s největšími hospodářskými problémy v měnové unii, aby dostaly včas peníze například společnými půjčkami Unie několika zemím eurozóny, ale tyto výhodné zahraniční úvěry mohou jen těžko zmírnit akutní problémy, kterým tyto země čelí, a také nezmění nic na samotných příčinách problémů.

Těmto zemím se z mého pohledu nepodařilo v minulosti provést významné reformy a dnes za to platí. Problémy si proto velkou měrou způsobily tyto země samy, a musí si je tudíž v budoucnu samy vyřešit. Z tohoto důvodu potřebujeme provést přísná úsporná opatření a reformní programy, tak, jak to oznámila Komise. Podle mého názoru by bylo katastrofální, kdyby účet nakonec vždycky platili daňoví poplatníci.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – (FR) Paní předsedající, pane komisaři, zaznělo zde mnoho zajímavých věcí, ale myslím, že ke zpochybnění samotných kritérií, o které se dnes opírá Evropská unie, je zapotřebí odvahy. V Lisabonské smlouvě a v Maastrichtské smlouvě je dokonce článek zakazující Evropské unii, aby Řecku pomáhala.

Povolení uzdy spekulantům, jako jsme to udělali v případě úplné svobody pohybu kapitálu, a velebení daňové konkurence, která vede k nulovému zdanění kapitálu a společností, znamená, že dojde postupně k vyschnutí národních rozpočtů, a nyní podle návrhů jako je ten od pana Almunii chceme po lidech, aby zaplatili dluhy tím, že jim snížíme mzdy, posuneme věk odchodu do penze a rozbijeme systém sociálního pojištění.

Všechna tato kritéria je proto nutné změnit, nahradit Pakt o stabilitě Paktem o lidském rozvoji pro práci, zaměstnanost a vzdělání, a musíme se rozhodnout změnit úlohu a úkoly Evropské centrální banky tak, aby se euro stalo sjednocující společnou měnou a nebylo již spekulativní měnou, jako se tomu děje doposud. Je nutné rozhodnout o nových iniciativách proti daňovým podvodům, proti úniku kapitálu, a je nutné skoncovat s daňovými ráji, jak se slibovalo. A konečně je nutné sebrat odvalu a zdanit pohyby spekulativního kapitálu.

Andrew Henry William Brons (NI). – Paní předsedající, mezi aktuálním zdravím hospodářství státu a hodnotou jeho měny existuje přirozený vztah. Jak ekonomika roste, stoupá hodnota její měny a dovážené zboží a služby jsou levnější. Stejně tak když ekonomika stagnuje nebo dokonce upadá, klesá hodnota její měny, což vede k boomu vývozu a ozdravení ekonomiky, pochopitelně za předpokladu, že výrobu a služby nezničila globalizace.

Národní měna uvězněná ve svěrací kazajce eura se však nemůže přizpůsobovat potřebám svého hospodářství a občanů. Británii to postihlo v letech 1990 – 1992, kdy byl zaveden Evropský mechanismus směnných kurzů. Nyní to dusí Řecko a jiné členské státy eurozóny.

Mělo by to být varováním pro všechny země mimo eurozónu. Připojte se k nám jen na vlastní nebezpečí. V krátkodobém horizontu uvidíte, že o potřeby vaší ekonomiky se nikdo starat nebude. Když se rozhodnete odstoupit, budete dlužníkem eurozóny a dluh naroste devalvací vaší vlastní měny.

José Manuel García-Margallo y Marfil (PPE). – (ES) Paní předsedající, poprvé v historii eura hovoříme o finanční situaci hrstky zemí. Zdůrazňuji slovo „zemí“, protože španělské předsednictví působilo, jako by se hovořilo o vnějším prostoru, a pan komisař Almunia se zmínil jen o Řecku. Chtěl bych vědět, zda pan komisař ve své závěrečné řeči uvede, že problémy Španělska a Portugalska jsou podobné jako problémy Řecka, a pokud ano, tak co bychom s tím měli dělat.

Jsem tu však proto, abychom mluvili o finanční situaci, protože finance několika málo států by mohly zničit důvěryhodnost měny všech a otevřít dveře k dvourychlostní Evropě. Pokud by se zavedla strategie k překonání krize, o níž mluvilo španělské předsednictví, mohla by se tato propast zvětšit, protože by se mohlo stát, že by nejméně rozvinuté země musely řešit měnové problémy a musely by přijmout tvrdší měnové politiky a co je důležitější, potřebovaly by více peněz na uhrazení dluhů a měly by méně peněz na vytváření pracovních míst. Věřte mi, dámy a pánové, že bez udržitelného hospodářství bude nemožné finance vyrovnat. Bez pracovních míst bude dál klesat příjem z daní a budou se dál zvyšovat platby podpor v nezaměstnanosti.

Čelíme krizi důvěry a pokud nastane krize důvěry, první věcí, kterou musíme udělat, je říci pravdu. Musíme říct, jak jsme se dostali do takovéto situace. Co dělají postižené země, aby se z dluhu dostaly? Je Pakt o stabilitě důvěryhodný, nebo ne? A především potřebujeme vědět, co dělají, aby svá hospodářství posílily, protože jak jsem již řekl, bez udržitelného růstu nebude udržitelné hospodářství nebo udržitelné finance.

Elisa Ferreira (S&D). – (PT) Paní předsedající, pane komisaři, v měnové unii nelze napadat Řecko, Španělsko, Irsko nebo Portugalsko, ale spíše Unii a euro, což ukazuje na křehkost a rozkol a narušuje pevnost bloku jako celku. V této souvislosti vás musím, pane komisaři, informovat, že vaše výroky jsou nevhodné a nebezpečné, ale vzhledem k tomu, že jejich původcem je někdo s vašimi zkušenostmi a praxí, mohu se jen domnívat, že jde pouze o citový výlev proti umíněnosti a nečinnosti Komise, jejíž jste součástí, protože měnová unie je, jak dobře víte, víc než jen měna, Pakt o stabilitě nebo jediná Centrální banka.

Aby byla měnová unie dlouhodobě udržitelná, nemůže se omezovat jen na to, že bude sledovat krátkodobé nominální ukazatele, nemůže přehlížet reálnou ekonomiku, ekonomický růst nebo zaměstnanost a nemůže ignorovat podstatné vnitřní rozdíly regionální nebo sociální povahy, které Komise ostatně velmi dobře odhalila ve své práci „EMU@10“.

Každá členská země má proto své povinnosti. Každý, kdo si myslí, že měnová unie je již dokončený projekt, se dopoští neodpustitelné chyby. Musíme přestat mluvit a musíme začít jednat. Lisabonská strategie

nefungovala, protože neměla prostředky ani nástroje. Pokud dnes chceme, aby měnová unie pokračovala a zůstala pevná, je nutné nahradit termíny jako „solidarita“ a „koordinace hospodářské politiky“ konkrétními prostředky a nástroji, které doposud neexistují.

Komise byla uvedena do úřadu ne proto, aby pokračovala v tom, co se dělalo předtím, ale aby se z toho poučila a vstoupila do nové etapy. To od Komise očekávám a důvěřuji jí, že to udělá.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Paní předsedající, v této rozpravě je klíčové, abychom se postarali o to, že se Evropská unie rozloučí se svou měnovou politikou a neopodstatněnými kritérii Paktu o stabilitě. Bylo zásadní podpořit sociální pokrok, aby se v první řadě řešily otázky, jako je nezaměstnanost a chudoba, a podpořila se výroba a vytváření spravedlivých pracovních míst, aby se zajistila hospodářská a sociální soudržnost a uplatnila se opatření na podporu rozpočtů v zemích, které se dostaly do nejzávažnější situace, především pomocí prostředků, které národní vlády nebudou muset vrátet. Nic z toho tu bohužel nezaznělo.

Pan komisař Almunia opakuje stejné politiky a stejné neoliberalní postupy a pokouší se zajistit, aby důsledky špatné politiky Evropské unie stále nesli občané, a vy, pane komisaři, jste osobně odpovědný za špatné a tristní výroky na adresu Řecka, Španělska a Portugalska, které například v mé zemi, Portugalsku, vedly k rozpoutání spekulativních útoků. Spekulantů mají z vašich prohlášení jistě užitek. Moje i jiné země však kvůli těmto výrokům a prováděným politikám trápily. Proto vám říkáme, že je načase politiku změnit.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Paní předsedající, vážení komisaři, euro je naším ochranným štítem a prokázalo svou stabilizační sílu. Také se tím dokazuje, že Maastrichtská kritéria a Pakt o stabilitě a růstu musí vytvářet základnu pro strategii schodku a strategii k překonání krize. Neměly by však vytvářet tuto základnu samy. Obě strategie musí podpořit udržitelný růst a politika zaměstnanosti. Musíme propojit strategii Evropa 2020 s ostatními strategiemi. Potřebujeme v Evropské unii dohodu o inovacích, dohodu o investicích a dohodu o koordinaci, do nichž se zapojí všechny členské státy.

Jsem proto zastáncem toho, aby ministerstva financí co nejrychleji uskutečnily tříbodový plán, který 22. prosince 2004 navrhnul pan Almunia s cílem posílit Eurostat. Pět let se tato rozumná a nutná opatření setkávala s obstrukcemi. Potřebujeme pozvednout statut Eurostatu a potřebujeme přezkoumat statistiky členských států a zkoordinovat statistiky ECB a Evropské unie. Potřebujeme zahajovací bilanci Evropské komise, potřebujeme přezkoumat finance ve členských státech na základě společných kritérií, které stanoví Komise, a potřebujeme řídicí výbor mezi Komisí, Eurostatem, ECB, EIB a členskými státy, aby bylo možné rozpracovat národní akční plány.

Je zapotřebí odpovědnost, upřímnost a transparentnost a členské státy a ministři financí si nesmí hrát na schovávanou nebo na kočku a myš.

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – (ES) Pane předsedající, díky hospodářské krizi si uvědomujeme hodnotu eura a hospodářské koordinace.

Nyní je nesporné, že role, kterou při zajišťování stability a při řešení snížené úvěrové schopnosti sehrává eurozóna a Evropská centrální banka současně se společnou aktivitou na evropské a mezinárodní úrovni, v čemž jste, pane Almunio, sehrál významnou úlohu, zásadním způsobem přispělo k tomu, že krize neměla závažnější a katastrofálnější důsledky.

Krize způsobila výrazný úpadek hospodářské činnosti, rozsáhlé ztráty pracovních míst a výrazné zhoršení veřejných financí. I když se objevují známky pomalé obnovy, prognózy pro tento rok ukazují pokles zaměstnanosti a zvýšení veřejného zadlužení v Evropské unii.

Krize také odhalila různorodost situací a rozdílů mezi jednotlivými členskými státy. Objevilo se napětí a nebudme naivní, napětí nesouvisí vždy s hospodářskými principy nebo potenciálem. Musíme zajistit, že kvůli nim nezapomeneme na naši úzkou propojenost a na naše závazné závazky.

Evropská unie čelí od svého založení obrovským výzvám. Kdosi popsal mezinárodní obnovu zkratkou LUV: L jako Evropa, U jako Spojené státy a V jako rozvíjející se země.

Evropa nemůže zůstat pozadu. Je čas na reformy, vynalézavost a integraci. Zásadní prioritou by mělo být zvýšení potenciálu růstu našeho hospodářství.

Alfredo Pallone (PPE). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, slabost a nedávná krize v některých státech eurozóny nejsou jen výsledkem obtíží Řecka, Portugalska a Španělska, ale také samotné Unie.

Není to jen otázka finančních zdrojů, jde také o politický problém. Předtím, než bude Evropa pečovat o své nemocné země, musí se postarat sama o sebe, protože skutečným problémem této krize je slabost Unie. Potřebujeme společná a účinná pravidla a nástroje.

Za prvé musíme urychlit reformu dozoru a vytvořit skutečně funkční systém, který nebude jen duplikovat stávající úřady, jež se ukázaly jako neefektivní při předvídání a řízení současných krizí, a musíme překonat onu byrokratickou logiku, která se doposud k řešení systémové krize používala.

Za druhé je nutné koordinovat a sladit daňové politiky, a to i za cenu, že za sebou necháme země, které nebudou stačit. Někteří lidé říkají, že je nutné, aby zasáhl Mezinárodní měnový fond, ale ignorují, že bychom tím na finanční trhy vyslali katastrofický signál, pokud jde o směr, kterým by se měla vydat eurozóna. V případě současné krizové situace některých zemí eurozóny má Evropská unie politickou, sociální a morální povinnost zasáhnout.

George Sabin Cutaş (S&D). – (RO) Některé země v eurozóně momentálně čelí závažným finančním problémům, které ukazuje i velikost veřejných dluhů a rozpočtových schodků, jež jsou vyšší než hranice, kterou dovoluje Pakt o stabilitě a růstu. Hlavní logikou Paktu o stabilitě a růstu bylo vyhnout se „černým pasažérům“ tím, že se stanovily limity veřejného dluhu. Nevzala se však přitom v úvahu potřeba zvýšit veřejný dluh při zhoršení finanční situace na makroekonomické úrovni a přidává se k tomu i prudký nárůst zadluženosti soukromého sektoru.

Rychlý vzestup financí v některých členských státech znamená hrozbu pro stabilitu eura i pro soudržnost na úrovni Evropské unie. Abychom se těmto důsledkům vyhnuli, musí se mezi členskými zeměmi projevit solidarita a musí se přijmout společná opatření poskytující vzájemnou podporu zemím, které se dostanou do potíží. Dále je také nutné uvolnit kritéria Paktu o stabilitě a růstu, což je možnost, kterou poskytuje prohlášení připojené k závěrečnému aktu Lisabonské smlouvy.

Musíme proto projevit společnou politickou vůli a provést reformu Paktu, což se dnes ukázalo jako nutnost.

Theodoros Skylakakis (PPE). – (EL) Paní předsedající, mnoho poslanců hovořilo o pomoci, kterou Řecko potřebuje. Toto je nesprávné poselství. Neplodná debata o pomoci k ničemu nevede. Řecko má zjevně velké finanční problémy, ale zvládne je vyřešit samo. Na tom se dnes shodují jak politické síly, tak, a to je důležitější, i řecký lid.

Zaznělo tu také, že hlavním problémem eura jsou spekulanti. Když se euro posilovalo, kdo byli ti spekulanti? Byli to euro-filantropisté? Musíme si položit otázku, co děláme špatně.

Diskutuje se rovněž o řeckých statistikách. Nezapomínejme však, že tyto statistiky byly také evropskými. Věděl Eurostat, Evropská komise a ECOFIN, že řecký dluh nemůže narůstat bez odpovídajícího schodku? Klesl někdy dluh, nejen řecký, důsledně na 60 %? Podle mého názoru je hlavním problémem v eurozóně to, že pravidla se uplatňují hlavně na základě politických kritérií, a ti, kdo kontrolují, jsou současně těmi, kdo jsou kontrolováni.

Druhým problémem, o kterém se málo mluví, je celkový úpadek konkurenceschopnosti a neustále se rozšiřující konkurenční propast mezi severem a jihem. Eurozóna či měnová zóna nebude existovat, pokud bude mezi jejími členy stále se zvětšující rozdíl v konkurenceschopnosti. Znamená to pro soudržnost eurozóny fatální dlouhotrvající riziko a je to otázka, kterou bychom se měli určitě zabývat.

Robert Goebbels (S&D). Paní předsedající, v případě tohoto útoku několika mezinárodních bank proti euru je svět opět konfrontován s hloupostí a chamtivostí trhů.

Je pravda, že anglosaské národy nebyly nikdy euru nakloněny. Přitom se z něho stala nejbezpečnější měna na světě. Dolar a euro vytvářejí společně duopol. Duopol bude vždycky nestabilní. Mezi oběma měnami bude vždy pohyb. Pokud by však trhy byly aspoň trochu inteligentní, musely by zaznamenat, že schodky celé eurozóny jsou mnohem nižší než schodky ve Spojených státech nebo i Japonsku.

Je sice pravda, že nová řecká vláda zdědila nezáviděníhodnou rozpočtovou situaci, ale je jasné, že krach Řecka, i když je velmi nepravděpodobný, nepovede k rozpadu eurozóny. Americká vláda přišla nedávno s návrhem rozpočtu se schodkem 1 600 miliard dolarů. Pro úhradu tohoto schodku si Washington musí každý den vypůjčit více než 5 miliard eur. Doplnkové roční zadlužení Řecka je na úrovni méně než jednoho týdne doplnkového zadlužení Američanů. Kdo tedy ohrožuje finanční stabilitu světa? Řecko, nebo Spojené státy?

Tváří v tvář hlouposti spekulantů musí Evropa trhům, které jsou opravdu příliš hamižné, nařídit větší transparentnost a více skutečné regulace.

Diogo Feio (PPE). – (PT) Paní předsedající, v rozpravě o ekonomické situaci některých členských zemí v eurozóně je náprava jasná: potřebujeme větší hospodářskou a měnovou unii, potřebujeme lepší konkurenceschopnost, potřebujeme více solidarity. Hovořím k vám, pane komisaři, protože jako Portugalec dobře znáte problémy, které s sebou nese nárůst veřejného zadlužení, kdy začíná být obtížné mít kontrolu nad dluhy a příliš vysoko narůstají veřejné výdaje. Tyto země potřebují solidaritu a správné signály. Signály, jež vyslaly nedávne výroky pana komisaře Almunii, který srovnával situaci v Portugalsku a Španělsku se situací v Řecku, však nebyly dobré. Byly to nešťastné a neuvážené výroky, které měly okamžitý dopad na trh. Burzy v Lisabonu a v Madridu se propadly; věci by se neměly komplikovat ještě víc, než jsou.

Nesmírně důležité je politické řízení. Do budoucna si z toho musíme vzít ponaučení, protože tak dosáhneme lepší hospodářské unie, podpoříme Evropu do větší míry, abychom vytvořili solidaritu a pochopení, že situace v jednotlivých členských zemích jsou zcela rozdílné a nelze je srovnávat. Pokud se z toho poučíme, je jisté, že se eurozóna v budoucnu zlepší.

Frank Engel (PPE). – (FR) Paní předsedající, je třeba konstatovat následující: hospodářská a měnová unie je sice měnová, ale stěžejní hospodářská. Měnové obavy Evropy jsou v rozporu s hospodářskou a rozpočtovou suverenitou států.

Spekulativní útoky proti euru by v současné chvíli mohly mít katastrofální důsledky. Jako prvních se to týká Řecka, Portugalska, Irska a Španělska. Riziko však postupuje celá eurozóna.

Aby nedošlo k nejhoršímu, je nutné v Evropě co nejrychleji dosáhnout společného řízení hospodářských a rozpočtových politik. O to koneckonců v hospodářské unii jde. A jen tak můžeme společně získat reálnou šanci konsolidovat veřejné finance v eurozóně i mimo ni.

Obávám se, že se současnými nástroji a pokud budeme trvat na rozpočtové suverenitě států, bude tato konsolidace iluzorní, se všemi důsledky, které to s sebou nese.

Edward Scicluna (S&D). – Paní předsedající, musíme identifikovat veškeré slabiny v eurozóně a usilovně se jim věnovat, protože alternativy jsou příliš neradostné. Nápadnou slabinou je nedostatek silné centralizované monitorovací funkce celého hospodářství eurozóny.

Zvláštní pozornost je nutné věnovat především přerušení účtování cash flow v některém členském státu a jeho financím. Za druhé je nutné provádět audit veřejných financí a výkaznictví podle standardů schválených v EU. Za třetí je nutné provádět dohled nad hospodářskými prognózami, které byly příčinou zbytečných nebo zavádějících veřejných finančních odhadů. Za čtvrté musí EU pravidelně zveřejňovat výsledky zátěžových testů. A konečně bychom měli odrazovat členské země eurozóny od snadných postupů finančního inženýrství a daňových jednorázových opatření, a od toho, aby odkládaly skutečné úpravy, které, jak všichni víme, musí vycházet z věrohodných a udržitelných výdajových programů.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Paní předsedající, to, co se děje v Řecku se netýká jen členských zemí eurozóny, ale celé Evropské unie. Je proto nutné, aby EU tuto obtížnou situaci řešila odpovědně. Řecko musí přispět svým dílem, musí plnit své sliby a reformovat svou politiku. Já se zasazuji o to, aby Švédsko vstoupilo co nejrychleji do eurozóny, a proto se domnívám, že je nesmírně důležité, abychom tuto obtížnou situaci vyřešili. Mělo by se přece jen říct, že euru se neuvěřitelně podařilo přestát nejobtížnější finanční krizi. Těžko by se dalo tvrdit, že 16 různých měn by bylo lepších než jedna silná? To rozhodně ne!

Řecko se vkradlo do eurozóny zadními dveřmi, což nám nyní ukazuje, jak je důležité, aby byla pravidla přijímání tvrdá, ale spravedlivá. Dobře uspořádané hospodářství je nutnou podmínkou pro růst a bohatství, a to i pro země mimo eurozónu, a přirozeně to platí hlavně pro země, které součástí eurozóny jsou. Ti, kdo mluví o spekulacích, by měli mít na paměti, že základ pro ně vytváří dobře uspořádané hospodářství a veřejné finance.

Michail Tremopoulos (Verts/ALE). – (EL) Pane předsedající, pro Řecko, o němž se zde tolik mluví, nejde jen o problém veřejných financí. Jde tu o naprosté ztroskotání modelu, který se používal v posledních patnácti letech a podle něhož se mělo řecké hospodářství opírat o neustálé zvyšování a rozmach soukromé spotřeby.

Kromě toho někteří lidé trvali na tom, že vojenské výdaje jsou rozvojové výdaje. Zpráva institutu SIPRI uvádí, že Řecko promrhá 3,3 % ze svého HDP. Je to druhé největší procento v NATO po USA. V absolutních číslech jde o pátého největšího vývozce zbraní na světě, tento vývoz činí 4 % světového trhu. Pro rozpočet na rok

2010 se pochopitelně počítá se snížením výdajů na obranu. Rozpočet ministerstva národní obrany činí 6 miliard EUR, což je pokles o 6,63 %.

Chci, aby ve zbrojní diplomacii, která nás dovedla do této slepé uličky, došlo ke změně. Řecko nemá žádné kolonie, které by mohlo využívat, ale má vytrvalost. Musíme také zaktivovat evropskou solidaritu a podpořit mezinárodní iniciativy týkající se globálního zeleného „Nového údělu“.

John Bufton (EFD). – Paní předsedající, jaká je budoucnost eura ve světle problémů v Řecku a vlastně i ve Španělsku, Itálii, Portugalsku a Irsku? Pro Velkou Británii, která se nikdy nepřipojila k euru, to musí být uspokojivé zjištění. Vypadá to, že ti, co nám slibovali sílu prostřednictvím solidarity, nemohli být dál od pravdy.

Problémem 16 národů v eurozóně je, kdo bude mít na starost měšec s penězi. Bez daňové koordinace a společného rozpočtu pokladny nemohou mít členové eurozóny v žádném případě dobré hospodářské zdraví. Ukazuje se, že jakmile mají všichni problémy, nikdo vám nepomůže. Místo toho toho ostatní využijí, aby se zmocnili větší kontroly, když jste na kolenou. Musíme počkat, jak bude Řecko reagovat na to, že se stane ekonomickým protektorátem Evropské unie, a zda to způsobí občanské nepokoje. Je to skutečně evropský sen? Kdo další je na řadě? Španělsko, Portugalsko, Itálie nebo Irsko? Možná by se nad tím měly členské státy a především státy eurozóny hluboce zamyslet, než obrátí pozornost na hospodářskou politiku po roce 2020, když tu možná nebude ani euro, které bychom mohli chránit.

Pan Barroso dnes dopoledne mluvil o evropském snu: pro obyvatele Řecka se to stalo evropskou noční můrou.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Paní předsedající, jak víte, Evropská komise uvalila na Řecko dohled kvůli prudce se zhoršujícímu rozpočtovému schodku. Tak masivní narušení národní suverenity lze ospravedlnit jen tím, že také potřebujeme zachránit jednotnou měnu a vyhnout se riziku poškození jiných účastnických zemí. Základní kámen, který je nezbytnou podmínkou pro zavedení eura, tedy Pakt o stabilitě, však zřejmě existuje jen na papíře. Mnoho členských zemí a Rada vynaložily v nedávných letech více energie na oslabení této významné dohody než na rozpočtovou disciplínu. Komise k tomuto polovičatému postupu proti rozpočtovým prohřeškům jen přihlížela.

Musíme proto usilovat o drastické snížení narůstající čisté zadluženosti členských států, pokud nechceme naši měnu a hospodářskou oblast vážně ohrozit. Za tímto účelem je nutné přijmout zásadní rázná opatření.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Domnívám se, že každý členský stát se musí připravit na vstup do eurozóny, aby se vyhnul nesmírně závažným možným nepříznivým dopadům na národní hospodářství. Hospodářská nestabilita, kterou zakouší některé země eurozóny, se musí udržet pod kontrolou, protože důsledky by se jinak rozšířily do celé Evropské unie. Hospodářství Řecka, Španělska a Portugalska zaznamenala v roce 2009 velké rozpočtové schodky nejen kvůli celosvětové hospodářské krizi, ale také kvůli nepřiměřeným opatřením, která zavedly jejich národní vlády.

Rumunsko představí koncem února v souladu s jednáním s Mezinárodním měnovým fondem a Evropskou komisí plán konvergence eurozóny. Naše země navrhla, že vstoupí v roce 2012 do mechanismu směnných kurzů, což je fáze před vstupem do eurozóny. Znamená to, že náš rozpočet musí klesnout pod 3 %.

Stavros Lambrinidis (S&D). – (EL) Paní předsedající, pane komisaři, děkuji vám za milá slova ohledně opatření, která přijala řecká vláda. Vláda přijala přísná opatření a Evropská komise ratifikovala velmi tvrdý vládní program, který umožní monitorovat provádění těchto vládních opatření.

Jenže rozsah se zvětšoval. Problém není v tom, že byly trhy zdrženlivé, jak jste říkal. Problém spočívá v tom, že trhy spekulovaly a spekulovaly lehkomyšlně. Lidé, kteří krizi způsobili, z ní nyní bohatnou. A co Evropská komise?

Položím vám následující otázku: za prvé, přijmete kroky k tomu, aby byly přísně kontrolovány nejen státy, ale i trhy, a pokud ano, jaké kroky to budou?

Za druhé: je nepřijatelné, aby se hovory o Mezinárodním měnovém fondu v eurozóně táhly tak dlouho. Mezinárodní měnový fond však dělá jednu věc: zavádí přísná opatření a půjčuje levně, což vytváří prostor pro spekulanty. Máme v úmyslu finančně podpořit země, které zavádějí tyto tvrdé programy týkající se veřejných programů?

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Nad situací, která se vytvořila v některých zemích eurozóny, je nutné se vážně zamyslet. Svádět to na hospodářskou krizi je odůvodnitelné jen zčásti. Mnoho důvodů tkví jinde. Zaprvé se přehlížely velké rozdíly v úrovni hospodářského rozvoje v jednotlivých zemích eurozóny. Za druhé se nedodržovaly principy Paktu o stabilitě a růstu. Nebyla odpovědně zachována rozpočtová disciplína, což vedlo k velkému nárůstu schodku veřejných financí. Za třetí nebyl zajištěn řádný dozor nad bankami a jinými finančními institucemi – to se netýká jen těchto zemí. Jak se tomu můžeme bránit? Program nápravy, který připravují jednotlivé země, musí v souladu s principem solidarity dostat podporu od Evropské unie, která podpoří Evropskou komisi a Evropskou centrální banku monitorováním provádění programu. Není možné souhlasit s tím, aby náklady krize nesli především ti nejchudší, příkladem čehož jsou protesty řeckých farmářů.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Paní předsedající, přibližně po deseti letech od vytvoření eurozóny je jasné, že Evropská unie sice existuje, ale do hospodářské unie máme bohužel ještě velmi daleko. Jsme svědky toho, že útok na euro prostřednictvím nejslabších národních hospodářství dostává epidemické rozměry a Evropa je v podstatě divák, ne proto, že by ji to překvapovalo, ale spíše proto, že nemá finanční nástroje, pomocí kterých by mohla zareagovat.

Neexistuje žádná instituce kromě Výboru pro hospodářskou soutěž, která by v době recese mohla koordinovat zásahy a kroky národních hospodářství. Mezi členskými státy bohužel nepanuje jednomyslnost a společné odhodlání, a to i když máme společnou měnu.

Myslím, že dnešní zkouška není zkouškou jen jedné konkrétní země. Je to zkouška pro samotné euro. Rád bych věřil, že když jsme se rozhodli pro jednotnou měnu, rozhodli jsme se, že budeme hovořit jednoduše a budeme postupovat jako jednotná fronta.

Mairead McGuinness (PPE). – Paní předsedající, děkuji vám, že jste umožnila k této otázce tolik jednominutových projevů. Předpokládám, že nová Komise je ráda, že byla ustavena, ale bude se muset rychle pustit do práce, vzhledem k problémům, o kterých zde dnes hovoříme.

Někteří lidé si libují v problémech eurozóny, ale podle mého by se většina z nás ráda dočkala vyřešení. Nemyslím, že bychom měli po deseti letech vylít s vaničkou i dítě. Z této diskuse velice jasně vyplývá, že v některých členských zemích jsou závažné problémy, přičemž závažnost se mezi nimi liší – a Irsko je jednou z nich. Pravidla však podle mého nebyla efektivní. Musíme spíše předjímat, než reagovat: když krize nastane, je již pozdě. Musíme být před trhy; nemůžete se stavět proti trhům, jak se tu někteří kolegové snaží navrhovat, takže potřebujeme přísný a včasný dohled a kontrolu a pak okamžitě reagovat. Přeji vám hodně štěstí.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Paní předsedající, i přes veškerou kritiku, kterou lidé jako já vyjadřovali ke konkrétním trestuhodným poměrům v Evropské unii, jsme se vždy stavěli ve prospěch eura. Když jsem pracoval jako zpravodaj časopisu *der Spiegel*, zažil jsem spekulace proti konkrétním měnám, proti čemuž nás euro ochránilo.

Nyní jsme však svědky obrovské ztráty důvěry ze strany střadatelů a především občanů v zemích, kde byla rozpočtová kritéria do určité míry splněna. Má otázka na vás, pane komisaři, tedy zní: není vám za poslední roky jasné, že nás Řecko podvádí? Zprávy o tom se objevují už dlouho. Věděli jsme nicméně od začátku, že Řecko na začátku nespĺnilo všechna kritéria. Proč nebylo předmětem větší kontroly? Jak hodláte s touto citlivou otázkou zacházet v budoucnosti? Ptám se v souvislosti se svou zemí, s Rakouskem, kde se momentálně objevují stejné zvěsti, jaké kolovaly před několika lety ohledně Řecka.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). – (LV) Paní předsedající, útoky spekulantů na Řecko, Španělsko a Portugalsko nejsou důvodem problému, ale jeho důsledkem. Velice dobře víme, že žádná rodina si nemůže dovolit utracet víc, než jsou její příjmy. Výsledkem je pak bankrot. Totéž platí pro vlády. Žádná vláda si nemůže dovolit utratit víc, než kolik činí její daňové příjmy. Výsledkem je buď bankrot vlády, nebo, jako se dnes děje, dojde k útokům spekulantů na měnu. Tyto země musí udělat to, co udělalo Lotyšsko, které bylo před rokem, nebo vlastně skoro před rokem a půl, zasaženo krizí. Je nutné drasticky snížit vládní výdaje tzv. vnitřní devalvací. Chtěl bych doporučit, aby se řecká vláda obrátila o radu na lotyšskou vládu a zjistila, jakým způsobem lze taková rozhodnutí přijmout. Je nutné to udělat a Evropa to takto v minulosti vždy dělala. Děkuji vám.

Diego López Garrido, úřadující předseda Rady. – (ES) Paní předsedající, tato rozprava byla velmi rozsáhlá a ukázalo se, že si plně uvědomujeme, jaká je hospodářská situace a jak moc nás znepokojuje. Byla to také velmi konstruktivní rozprava, s řadou bodů, v nichž se shodneme, pokud jde o hodnocení situace.

Především si myslím, že rozprava prokázala, že v eurozóně panuje obecná důvěra. Eurozóna z těchto náhlých výkyvů na trzích, pro něž nemáme vysvětlení z hlediska reálné ekonomiky, vzejde bezpochyby posílená. Jak zdůraznili pan Karas, pan Sánchez Presedo a paní Goebbelsová, když hovořili o tom, co znamenalo to, co kdosi popsal jako ochranný štít v eurozóně, jsme přesvědčeni, že pokud by eurozóna neexistovala, krize by evropské země postihla mnohem víc.

Navíc si nemyslíme, že je Pakt o stabilitě a růstu v krizi. Důkazem toho je i podrobný postup pro dohled nad programem prováděným řeckou vládou, jak o tom mluvil pan komisař Almunia.

Problémy v eurozóně se vyřeší v rámci této zóny, která má za tímto účelem mechanismy, v situaci, kdy se, jak jsem uvedl v předchozím vystoupení, Evropa začíná zřetelně z recese dostávat a vzpamatovává se z nejzávažnější krize za posledních téměř sto let. Povedlo se jí to v relativně krátké době, což ukazuje, že Evropská unie je ekonomicky silná a že vlády jednaly velmi rychle, když došlo k něčemu, co mělo potenciál způsobit zhroucení celého mezinárodního finančního systému. Tento okamžitý zásah měl pochopitelně za následek schodky rozpočtů. Do této situace se dostalo 21 zemí Evropské unie, což je logickým důsledkem nutného zásahu, protože, jak jsem již řekl, v Evropě existují mimo jiné systémy sociální ochrany, což znamená, že nejzranitelnější lidé musí dostat pomoc z veřejných zdrojů.

Pan Canfin mi položil otázku, jaké návrhy v tomto směru připravilo španělské předsednictví. Ze stran vlád došlo ke krátkodobým zásahům, o nichž jsem se již zmínil. Objevuje se strategie pro překonání krize a španělské předsednictví ze střednědobé perspektivy a s cílem překonat krizi navrhuje zcela zřetelně hospodářskou unii. Navrhuje, abychom neměli jen měnovou unii, ale aby v Evropské unii zastávala významné místo hospodářská unie, což říká i Lisabonská smlouva.

Článek 5 Smlouvy o fungování Evropské unie stanoví velmi jasně: „Členské státy koordinují své hospodářské politiky.“ „Unie přijímá opatření ke koordinaci politik zaměstnanosti.“ „Unie může dávat podněty pro zajištění koordinace sociálních politik.“

To uvádí Lisabonská smlouva, a proto velice podporuji pohyb směrem k harmonizaci. Zmiňovala se o tom například paní Wortmannová-Koolová, pan Feio a pan Papanikolaou. Pan Bullmann a paní Podimatová se zmínili o nutnosti sociálně-politické koordinace. Podobný postoj zastává i pan Canfin ze skupiny Zelených/Evropské svobodné aliance a pan Pallone a pan Gauzès, kteří hovořili o potřebě regulace finančních trhů. Pan Verhofstadt mluvil o nutnosti interní soudržnosti uvnitř Unie. Tomu všemu bychom mohli říkat hospodářská unie, vnitřní hospodářská soudržnost Unie.

K tomu musíme směřovat, pod jasným politickým vedením Unie, které již funguje. Měli bychom se zamyslet nad tím, že se pozítří, chvíli poté, co začalo španělské předsednictví Unie, sejde neformální Evropská rada, aby se politicky řečeno chopila otěží nad situací. Jsem si jistý, že také vyše veřejnosti a hospodářským a sociálním subjektům silné evropské poselství, proevropské poselství, poselství evropské jednoty, důvěry v evropské vlády včetně řecké a důvěry v naše možnosti.

Je to důležité zasedání Evropské rady, které zaměří naše snahy na strategii pro růst a vytváření pracovních míst, které říkáme Evropa 2020. Jsem přesvědčen, že prvotní základy pro tuto strategii položíme na tomto velice blízkém zasedání Rady, které ukáže, že v tomto čase akutní potřeby chceme jednat okamžitě a s politickým vedením Evropské unie.

Joaquín Almunia, místopředseda Komise. – (ES) Paní předsedající, děkuji mnohokrát všem poslancům a poslankyním, kteří zde vystoupili a hovořili o politikách, postojích a návrzích Evropské komise. S kolegou Olli Rehnem jsme vše zaznamenali.

Dovolte mi vyslovit několik věcí, které shrnu do čtyř bodů. Bylo tady toho řečeno mnoho a já nemohu odpovídat všem a na všechno, ale myslím, že mohu odpovědět v zásadě na vše ve čtyřech bodech.

Za prvé zcela souhlasím, jak jsem za posledních téměř šest let mnohokrát v Parlamentu řekl jako komisař pro hospodářské a měnové záležitosti, s tím, že v hospodářské a měnové unii a v Evropské unii musíme zlepšit koordinaci. Všechny členské státy, které ještě nejsou členy eurozóny, jinými slovy jsou v závěrečné fázi hospodářské a měnové unie, se jimi musí stát, kromě těch, které si vyjednaly opt-out. Myslím si však, že v příštích několika letech svůj opt-out zruší a budou chtít také vstoupit do hospodářské a měnové unie.

Za účelem koordinace potřebujeme prohloubit a rozšířit dohled a potřebujeme provádět analýzy, na jejichž základě musí vzniknout debaty a doporučení týkající se daňové politiky a dalších makroekonomických a strukturálních politik.

Pokud si vzpomínáte, šlo o jeden z prvních závěrů zprávy, kterou jsem předložil jménem Komise v první polovině roku 2008, před pádem Lehman Brothers, po prvních 10 letech hospodářské a měnové unie. Od té doby jsme v Komisi, v Eurogroup, v Radě i zde v Parlamentu debatovali o tom, jak bychom mohli zlepšit dohled, jak bychom ho mohli rozvinout prostřednictvím toho, co dnes tvoří jádro dohledu a rámec rozpočtové disciplíny, to jest prostřednictvím Paktu o stabilitě a růstu, a současně ho prohloubit.

Souhlasím s těmi, kdo řekli, že nejde jen o provádění daňové a rozpočtové politiky dle našich pravidel, ale že musíme jít ještě dále, protože veřejné finance, růst a zaměstnanost ohrožují ještě jiné nevyváženosti.

Souhlasím s těmi, kdo říkali, že kvůli vyřešení těchto věcí se nemusíme obracet na Mezinárodní měnový fond. Je pravda, že všechny naše země jsou členy Mezinárodního měnového fondu, ale můžeme a musíme si s tím poradit sami.

Pokud bude zajištěna řádná koordinace, pokud projevíme politickou vůli, pokud použijeme nástroje, které nám poskytuje smlouva, pokud do našich konečných závěrů prosadíme prohlášení vůle, budeme mít víc než dostatečnou kapacitu a nástroje na to, abychom udělali, co potřebujeme udělat pro vyřešení tak obtížných situací jako je ta, před kterou momentálně stojíme.

V případě Řecka se zmíním o dvou otázkách, které v rozpravě zazněly a o kterých jsem již podrobně mluvil. Za prvé pan Verhofstadt, který zde už bohužel není, uvedl, že Komise zasáhla příliš pozdě. Nevím, jakou rychlost země pana Verhofstadta od Komise očekávala, pokud jde o kroky v rozpočtových otázkách, ale chtěl bych mu připomenout, že v Řecku se na počátku října konaly volby. Nová řecká vláda opravila dva týdny poté, co se ujala moci, oznámení, které jsme dostali pár dnů před volbami, s tím, že schodek během tří týdnů vzrostl z 6 % na 12,7 %!

Nešlo jen o statistickou opravu. Za tímto masivním nárůstem řeckého schodku šlo do velké míry o naprostý nedostatek kontroly nad rozpočtovou politikou. Nejde o otázku statistiky. Nežádají po Eurostatu, aby to vyřešil. Je to otázka řízení, kvůli vládě, která umožnila pokles příjmů nebo neudělala nic, když příjmy poklesly, a umožnila zvýšení výdajů nebo zvýšila výdaje s ohledem na blížící se volby. Řečeno bez obalu, toto se stalo.

Kromě toho, pokud jde o statistické problémy, a tady odpovídám panu Martinovi – a myslím, že pan Karas řekl, že jsem na konci roku 2004 navrhl jménem Komise Radě, abychom posílili schopnost Eurostatu provádět audity, pokud se objeví statistické problémy, které nelze vyřešit pomocí standardních oznámení. Eurostat data neshromažďuje. Eurostat dostává oznámení od členských států. Aby Eurostat viděl i za orgány, které oznámení podávají, potřebuje větší pravomoci. Komise o tyto pravomoci požádala a Rada je neposkytla. Řekl jsem Radě, že o tyto pravomoci znovu požádáme. Můj kolega Olli Rehn, který bude od zítřka - už bez dalšího přechodu - odpovědný za hospodářské a měnové otázky, má návrh připravený ke schválení v nové Komisi na jejím prvním oficiálním zasedání, jakmile dnes dostaneme od vás vaše laskavé schválení.

Řecká vláda po tomto oznámení předložila rozpočet pro rok 2010, který nebyl předložen před volbami a nejen Komise, ale i Eurogroup a Ecofin, schválily na základě nové situace nadměrný schodek. Schválili jsme ho s doporučeními, ale k tomu jsme potřebovali program, který řecká vláda připravila a zaslala nám ho 15. ledna. Na základě tohoto programu jsme 3. února představili svá doporučení.

Je pravda, že kdybychom měli kouzelnou hůlku, mohli bychom jednat ihned po volbách. Mohu vám však říct, že řecká vláda, Komise, Eurogroup a Ecofin jednaly rychle. Eurogroup a Ecofin začaly o situaci diskutovat dokonce předtím, než jsme jim poskytli naše doporučení. Nebylo možné jednat rychleji, pokud jsme skutečně chtěli problémy vyřešit. Pokud jsme chtěli jen vydávat prohlášení, pak jsme pochopitelně mohli jednat.

Za třetí plně souhlasím s tím, že je nutné zvýšit důvěru v euro a v hospodářskou a měnovou unii. Je to úkol pro každého z nás: je to úkol pro členské státy, Komisi, Radu a Parlament.

Mimochodem, jen na okraj, vzhledem k tomu, že někteří z vás připomenuli prohlášení, které jsem učinil při předkládání doporučení pro řecký program, žádám vás v zájmu důvěry, abyste mluvili o tom, co jsem skutečně řekl, a ne o tom, co jiní řekli, že jsem údajně prohlásil. Žádám vás jen o to.

A konečně chci mluvit o zasedání Rady, které se bude konat pozítří, 11. února, o němž se zmínil pan López Garrido a mnozí další, a které je velmi důležité. Jde o speciální zasedání, protože na pořadu nebude mnoho věcí. Je to zasedání, na kterém budou předloženy dva příspěvky, od předsedy Komise a od předsedy Rady, a proběhne politická debata, která je v současnosti velice důležitá, neboť zažíváme napětí na finančních trzích, které jsme v eurozóně od zavedení jednotné měny nezažili, a jde o nejhorší krizi za posledních 80 let. Musíme na tuto situaci reagovat, nejen cestou strategie k překonání krize, ale také cestou střednědobé strategie, aby během tohoto desetiletí došlo ke zvýšení růstu a zaměstnanosti.

Pokud mi dáte ještě minutku, abych řekl svá poslední slova ve funkci komisaře pro hospodářské a měnové záležitosti, řeknu vám, co bych rád slyšel na závěr tohoto zasedání Evropské rady. Chtěl bych jasně požádat každý členský stát počínaje Řeckem, aby splnil své povinnosti a přijal kroky, k nimž se zavázal jako člen hospodářské a měnové unie, a doporučení, která mu daly orgány hospodářské a měnové unie. Musíme požádat všechny členské státy, aby splnily a uplatnily pravidla, která jsme jim dali.

Za druhé bych chtěl požádat o to, aby se nejvyšší místa zavázala provádět větší koordinaci, lepší koordinaci a posílení hospodářské a měnové unie jako hospodářské zóny, nejen jako centrální banky pro hospodářskou a měnovou oblast, nejen jako orgánu, který vydává doporučení.

Ať už uvnitř nebo vně našich hranic, hospodářské a měnové unie, eurozóny, musíme mluvit jasně, pevně a důvěryhodně, protože tím se zvyšuje důvěra našich občanů a ostatních občanů Evropské unie a světa v naši měnu a náš projekt, který není jen ekonomický, ale jde mnohem dál.

A konečně chci říct vůdčím představitelům Evropy, že „za své úsilí dostanete naši podporu“. Podpora nemůže být zdarma. To by vytvořilo podmínky pro budoucí nerovnováhy a budoucí krize. Podpora musí být jasná a k tomu máme nástroje, výměnou za jasný závazek, že každý přijme svou zákonnou odpovědnost.

Předsedající. - Rozprava je ukončena.

Písemná prohlášení (Článek 149)

José Manuel Fernandes (PPE), písemně. – (PT) Doufám, že evropští komisaři budou faktorem stability a budou vydávat pečlivá a opodstatněná prohlášení, na rozdíl od toho, co se dělo s nedávnými prohlášeními pana komisaře Joaquína Almuniy, který projevil nedostatek rozvážnosti a přispěl ke ztrátám na burze a k nedůvěře mezinárodních investorů k Portugalsku a Španělsku.

Aby členské státy Evropské unie dokázaly čelit krizi, přišly s plánem na oživení a přinesly hospodářství stimul a pobídky, a následkem toho se zvýšily jejich schodky. Známe však také členské státy, které, ať už kvůli neschopnosti nebo záměrně, nepřekládaly pravdivé informace o svých schodcích. Nedávné události donutily Evropskou unii, aby dodala nový impuls návrhům na dohled a zavedla posílenou strategii hospodářské koordinace.

Navrhuje se rovněž, aby se oficiálně zavedl systém monitorování hodnoty schodku všech členských států, aby bylo možné okamžitě vymezit opravná opatření, a vyhnout se tak jakýmkoli nevrátným situacím. Tento systém by měl fungovat prakticky v reálném čase. Je také důležité vyjasnit vzorec výpočtu schodků, abychom se vyhnuli jakémukoli manipulování veřejných účtů a nedocházelo k opakovanému vyřazování určitých položek z rozpočtu, aby se zakryla velikost schodku.

João Ferreira (GUE/NGL), písemně. – (PT) Kampaň rozpoutaná na základě situace v Řecku, kterou se nyní někteří lidé pokoušejí rozšířit i na další země, je opovrženímhodná a odhaluje pravdivé cíle svých hlavních protagonistů, mezi něž lze zařadit samotnou Evropskou komisi a některé z hlavních ekonomických velmocí EU.

Tlak vyvíjený na země jako je Řecko, Portugalsko a Španělsko, aby zrušily své rozpočtové schodky, nelze oddělit od zájmů spekulativního finančního kapitálu a jeho cíle pustit se do války o území eura proti dolaru. A právě tyto zájmy byly ochraňovány, a to i na úkor zájmů lidí, kteří v těchto zemích žijí.

Vyvstává řada otázek:

- Jaké máme objektivní důvody k tomu, že chceme do roku 2013 docílit snížení rozpočtových schodků na méně než 3 % (bez ohledu na to, co se může stát s hospodářským růstem)?

- Jaký smysl má hospodářská a měnová unie, která nezavádí žádnou politiku solidarity a soudržnosti?

- Pokud může Evropská centrální banka půjčovat peníze národním bankám za nižší úrokové sazby než jsou ty, které existují na mezinárodních trzích, proč to samé nemohou dělat vlády?

- Proč nevznikly nástroje, které by umožnily zemím v největších problémech, aby dostaly finanční zdroje za úroky menší nebo blížíící se hodnotě, kterou dostanou jiné země?

Ivari Padar (S&D), písemně, – (ET) Finanční situace v některých zemích eurozóny, o nichž se dnes jedná, jasně ukazuje rizika způsobená vzdálením se od ujednání obsažených v Paktu o stabilitě a růstu. Pokud jde o problém jako celek, je vidět, jak důležité jsou spolehlivé statistiky. Musíme si bezpochyby vzít vážné

ponaučení z celého problému a v každé zemi, jak uvnitř, tak vně eurozóny, musíme při hledání řešení čestně uznat problémy a přijít s vlastním postupem, jak se dostat z obtíží, a k tomu dodatečně může přispět solidarita Evropské unie. Současné nelze popsání problémy vyřešit odložením rozšíření eurozóny. Je jasné, že pokud některé země splní nutná kritéria, musí být do eurozóny přijaty. Čas ukazuje, že jednotná měna je ve složitých dobách další zárukou spolehlivosti.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), písemně. – (PL) Pane Almunio, Polsko se připravuje na vstup do eurozóny, a proto pečlivě sledujeme problémy jejích členských zemí. Stále více zemí bohužel zažívá problémy a evropská měna čelí největší výzvě od svého vzniku. Dámy a pánové, Řecko si samo neporadí. Souhlasím s těmi, kdo zde uvedli, že je nutná silnější koordinace hospodářských politik členských států. Světová hospodářská krize vedla k destabilizaci mnoha ekonomik a světové trhy se navzdory oživení, i když je jen křehké, obávají, aby vlády členských zemí nepřijaly nekvalifikované kroky k zabránění zhroucení trhů s euro měnou. Jediným reálným východiskem z této situace a jediným způsobem, jak zabránit zhroucení měnového trhu, je proto dočasná pomoc Řecku a dlouhodobé plánované kroky vedoucí ke stabilizaci pozice eura.

(Zasedání bylo na několik minut přerušeno)

PŘESEDÁJÍCÍ: PANÍ WALLIS

Místopředsedkyně

11. Pokrok při přemísťování vězňů z Guantánama a uzavírání věznice na Guantánamu (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem jsou prohlášení Rady a Komise o pokroku při přemísťování vězňů z Guantánama a uzavírání věznice na Guantánamu.

Diego López Garrido, úřadující předseda Rady. – (ES) Paní předsedající, jak víte, Evropská unie přivítala slib prezidenta Obamy spojený s uzavřením zadržovacího střediska na Guantánamu. Tento slib dal ve své inaugurační řeči a později byl podpořen společným prohlášením Evropské unie a jejích členských států a Spojených států 15. června minulého roku.

Jsme zastánci uplatňování právních předpisů a neustálého dodržování lidských práv a Spojené státy s námi v tomto prohlášení samozřejmě souhlasí. To tedy působí jako neslučitelné se zachováním zadržovacího střediska na Guantánamu, které se také stalo jednou ze záminek nejčastěji uplatňované propagandy al-Káidy.

Je pravda, že plánovaný časový rámec pro její uzavření – lhůta jednoho roku – byl nyní překročen. Je však také pravda, že jsou s tím spojeny potíže a k příkladům toho se řadí bývalí vězni v Jemenu, kteří se tam nemohou okamžitě vrátit. Konstatujeme také, že je tato otázka ve Spojených státech velmi kontroverzní, i když vítáme skutečnost, že prezident Obama vytrvá ve svém úmyslu Guantánamo uzavřít navzdory silné opozici, s níž se potýká v Kongresu, a to nejen v řadách republikánů, ale také demokratů.

V každém případě ale někteří vězni Guantánamo nyní opustili a budou postaveni před běžné soudy v USA, jako například Chálid Šajch Muhammad, údajný mozek stojící za útoky z 11. září, navzdory obavě, že to vzniklo ve Spojených státech.

Proto jsme vždy byli jednoznační ve svém postoji ke stykům se Spojenými státy stejně jako nedávno při návštěvě zvláštního vyslance Spojených států pro tuto otázku, Daniela Frieda, v Bruselu, který měl dříve v kompetenci vztahy mezi Spojenými státy a Evropskou unií a je nyní odpovědný za vedení uzavření Guantánama. Při jeho návštěvě Bruselu a v souvislosti s dialogem týkajícím se lidských práv, který Evropská unie se Spojenými státy pravidelně pořádá, byla vyslovena obava Evropské unie ohledně využívání takzvaných vojenských komisí a prodlouženého zadržování bez soudů a přirozeně jsme vyjádřili svůj odpor k trestu smrti. Jedná se o velmi jasné, pevné postoje, jež Evropská unie ve svých vztazích se Spojenými státy zaujala, zaujímá a bude zaujímat i nadále.

Předpokládám, že ve vztazích mezi poslanci parlamentů, v transatlantickém dialogu mezi zákonodárci jste jistě měli příležitost obhajovat tytéž zásady.

Domnívám se, že Evropská unie splnila svou dohodu se Spojenými státy, dohodu, která byla stanovena ve společném prohlášení, o němž jsem hovořila dříve. Existují členské státy, které již souhlasily s tím, že přijmou lidi, již byli nebo jsou vězni v Guantánamu, a nyní v evropských zemích, jež vyčísly počet vězňů, společně se Švýcarskem jakožto partnerem Evropské unie v schengenském prostoru, jich zvládneme přibližně šestnáct.

V každém případě jste si jistě také vědomi toho, že rozhodnutí přijmout či nepřijmout vězně z Guantánama samozřejmě závisí na členských státech. Mechanismem, který ujednali ministrové vnitra Evropské unie, bylo naplnění tohoto přání pomoci Spojeným státům. Vždy jsme říkali, že chceme, aby se věznice na Guantánamu uzavřela, protože je jednoznačně v rozporu s těmi nejzákladnějšími lidskými právy. Evropská unie k tomu proto musí přispět ze všech sil a v souladu s rozhodnutími – ještě jednou opakují – přijatými každým členským státem jednotlivě a nezávisle ohledně možnosti tyto vězně přijmout. Lze uvést, že při nástupu prezidenta Obamy k moci v zadržovacím středisku bylo 242 vězňů a 44 z nich vězňici opustilo.

Existence tohoto zadržovacího střediska je samozřejmě závažný problém transatlantických vztahů. Společně prohlášení o uzavření věznice bylo přijato za předpokladu, že v budoucnu k ničemu podobnému nedojde. To má samozřejmě v úmyslu vláda Spojených států a postoj Evropské unie nepochybně přispívá k změně postoje Spojených států a jejich vězeňské politiky ve vztahu ke Guantánamu.

Jak jsme řekli, chceme také – a to je rovněž součástí společného prohlášení Evropské unie a Spojených států – prozkoumat možnost zavést a dohodnout soubor zásad Evropské unie a Spojených států amerických, jež mohou být společným výchozím bodem v souvislosti s našimi snahami bojovat proti terorismu, což je také uvedeno ve společném prohlášení.

V Evropské unie máme silnou touhu, aby se zadržovací středisko v zátocě Guantánamo natrvalo uzavřelo, a vítáme skutečnost, že prezident Obama ve svém závazku v tomto směru nepolevuje.

Paweł Samecki, člen Komise. – Paní předsedající, Evropská unie, včetně Evropské komise, soustavně požaduje uzavření zadržovacího zařízení v zátocě Guantánamo. Jak již uvedl pan ministr, Evropská unie zavedla dvoutřetinový rámec na podporu uzavření Guantánama, nejprve prostřednictvím závěru Rady pro spravedlnost a vnitřní věci ze dne 4. června 2009 a připojeného mechanismu výměny informací a zadruhé prostřednictvím Společného prohlášení Evropské unie a jejích členských států a Spojených států amerických o uzavření zadržovacího zařízení v zátocě Guantánamo a budoucí spolupráci v boji proti terorismu ze dne 15. června 2009.

V závěrech Rady a společném prohlášení se jasně uvádí, že rozhodnutí týkající se přijímání někdejších vězňů a určení jejich právního postavení spadají výhradně do odpovědnosti a pravomoci přijímajícího členského státu EU nebo země přidružená k Schengenu. Bývalí vězňové přijatí v rámci tohoto systému by mohli mít přístup k rehabilitačním opatřením v členských státech EU na základě platných vnitrostátních zákonů.

V souvislosti s výše uvedeným prohlášením o uzavření Guantánama předseda Rady dne 16. června 2009 napsal spolupředsedovi pracovní skupiny pro vězeňskou politiku USA. Evropská unie v tomto dopise předložila neoficiální dokument se zásadami mezinárodního práva týkajícího se boje proti terorismu. Obsahuje jednoznačná prohlášení související s náležitým procesem záruk, jako je přístup k soudu ke zpochybnění zatýkání, zadržování a převozu, ale také se zákazem mučení. Rozebíraly se podrobně v rámci dialogu o boji proti terorismu a mezinárodním právu.

Komise tyto záruky považuje za důležité pro tento dialog, protože přispívají k lepšímu chápání toho, jak by se v rámci boje proti terorismu měl dodržovat právní stát a mezinárodní právo včetně mezinárodních právních předpisů spojených s lidskými právy, mezinárodních předpisů spojených s uprchlíky a mezinárodního humanitárního práva. Jak již bylo zmíněno, Evropská unie je proti trestu smrti a zasahuje do jednotlivých případů s třetími zeměmi, včetně Spojených států, k zamezení jeho vykonávání. Komise zváží příslušné kroky pro případ, že se trest smrti uvalí na nějakého bývalého vězně z Guantánama souzeného soudem USA nebo vojenskou komisí. Evropská komise oceňuje kroky, které doposud prezident Obama podnikl k uzavření Guantánama, a doufá, že v tomto ohledu v budoucnu uvidí další pokrok.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, za skupinu PPE. – (ES) Paní předsedající, pane Lópezi Garrido, pane komisaři, nejprve bych chtěl poukázat na to, že Evropský parlament vyjádřil své stanovisko k situaci vězňů na Guantánamu při různých příležitostech prostřednictvím různých usnesení.

Prezident Obama ve svém inauguračním proslovu uvedl, že se zavazuje uzavřít zadržovací středisko na Guantánamu do jednoho roka. Tato lhůta vypršela 22. ledna a skutečnost, že uzavřena nebyla, dokazuje, že v politice je často jednodušší sliby dávat než dodržovat.

Jak také uvedl zástupce úřadujícího předsednictví Rady, osobní zástupce prezidenta Obamy navštívil Evropskou unii, setkal se s naším předsedou a několika zástupci členských států a požádal nás o spolupráci, která se musí poskytnout na základě řady předpokladů, o nichž se pan komisař zmínil. Jedním z nich je, že

se jedná o problém, jehož původcem je předchozí vláda Spojených států, a že Evropská unie musí spolupracovat, avšak na základě určitých požadavků, zejména bezpečnosti našich členských států.

V tomto ohledu bych chtěl připomenout rozhodnutí některých členských států včetně toho, který v současné době předsedá Radě, mé země. Rád bych se zeptal představitele španělského předsednictví, zda uvažuje o přijetí nějakých dalších opatření ve snaze harmonizovat reakci členských států na problémy, které vyvstaly především v Jemenu, nebo zda má v úmyslu toto rozhodnutí nechat na jednotlivé a svrchované podmínky každého členského státu, jak o tom rozhodli ministři pro spravedlnost a vnitřní věci.

Poslední otázka, paní předsedající: Je skutečně pravda, že zbývajících 100 z přibližně 190 vězňů bylo posláno do své země původu nebo do třetích zemí a že 40 jich spadá do jurisdikce soudů Spojených států. Zbývá jich však ještě 50, kteří nebudou propuštěni, protože neexistují dostatečné důkazy, aby mohli být umístěni do vazby, ale riziko, jež ve skutečnosti představují, vládu Spojených států přimělo k tomu, že rozhodla v neprospěch jejich propuštění. Chtěl bych se Komise a Rady zeptat, co si myslí o situaci těchto 50 lidí, kteří nebudou podléhat jurisdikci soudů Spojených států.

Ana Gomes, za skupinu S&D. – (PT) Guantánamo stvořila Bushova vláda, ale nebylo by to možné bez pomoci evropských spojenců a mlčení Evropské unie. Proto přísluší Unii, aby jednala v souladu se svými hodnotami a zájmy a učinila, co je v jejich silách, aby tuto odpornou kapitolu naší minulosti uzavřela.

Dojem EU ve světě, transatlantické vztahy, boj proti terorismu a svoboda pohybu v Schengenském prostoru znamenají, že požadavek přijmout vězně z Guantánama si zaslouží společnou důslednou reakci Evropy. Tato reakce však přichází pozdě a omezuje se na dvoustranná ujednání mezi Spojenými státy a některými členskými státy.

Je šokující, že velké země, které byly v souvislosti s mimořádným vydáváním osob v tajných věznicích a na Guantánamu, jako například Německo, Spojené království, Itálie, Polsko a Rumunsko, spolupachatelé G. Bushe, by se měly vyhnout odpovědnosti tím, že ignorují výzvy Obamovy vlády. Jedná se o téma společné zahraniční a bezpečnostní politiky, jímž by se měli zabývat ministři zahraničních věcí Evropské unie s ohledem na článek 24 Lisabonské smlouvy, a to musí být založeno na vzájemné politické solidaritě členských států.

Přísluší vysokému představiteli, jenž má nyní na základě článku 30 smlouvy právo iniciativy, aby navrhl a vedl skutečnou evropskou strategii na přispění k co nejrychlejšímu uzavření Guantánama a aby se přitom zajistila nezbytná podpora individuálního navrácení propuštěných osob a jejich opětovného začlenění do společnosti, včetně jejich práva na sloučení rodin.

Musím přivítat přispění své země, Portugalska, jež tuto pomoc nabídlo Obamově vládě jako první, za to, že naléhá na další evropské partnery, aby učinili totéž, a že již přijalo osoby, jež nespravedlivě trpěly několikaletým zajištěním v Guantánamu.

Sarah Ludford, za skupinu ALDE. – Paní předsedající, některé evropské vlády se aktivně podílely na nezákonném vydáváním, mučení a nezákonném zadržování osob. Jiní poskytli podporu v záloze. Další předstírali, že nic nevidí. Takže nejde o něco, k čemu došlo „někde tamhle“. To je jedna z příčin, proč si udržujeme neměnné zájmy.

Poslanci EP samozřejmě mnoho let požadovali uzavření Guantánama, takže vřele vítáme oznámení prezidenta Obamy a chápeme obtíže, které vznikly při objasňování nepořádku, který po sobě zanechal George Bush. Je však velmi frustrující, že zde zůstává téměř 200 lidí. Rovněž plně vítáme federální soudní řízení s lidmi jako Chálid Šajch Muhammad, ale proč k nim nedošlo před osmi lety? Nejlepší reakce na teroristy je odsouzení za trestnou činnost.

Budeme nadále tlačit na vlády EU, aby přijaly víc vězňů k přesídlení, a to na základě naší transatlantické solidarity, ale také naší viny z jejich spolupachatelství, a budeme vzdorovat čínským hrozbám spojeným s Ujgury. Nenapomáhá tomu ani skutečnost, že Spojené státy nejsou schopny usídlit žádné ze 17 Ujgurů na území USA.

Muž z mého volebního obvodu Shaker Aamer, legální obyvatel Spojeného království, jehož rodina, tedy britská manželka a čtyři britské ženy, žijí v londýnském Battersea, je stále izolován v právním vakuu na Guantánamu. Zdá se, že je obětí přetahování, kdy se vláda USA a Spojeného království možná tajně domlouvají, že ho vypakují do jeho vlasti, Saudské Arábie. Je přímým svědkem vlastního mučení i mučení jiných ze strany tajných agentů USA, ale také Spojeného království. To by bylo velmi příhodné k tomu, aby se mu zabránilo v jeho výpovědi u soudu ve Spojeném království.

Skutečně také vítáme, jak říkám, úsilí k uzavření Guantánama, ale stavíme se proti vojenským komisím a jinému setrávajícím zneužívání. Evropa toho také musí udělat víc.

Heidi Hautala, za skupinu Verts/ALE. – (FI) Paní předsedající, pane Lópezi Garrido, vysocí představitelé USA, o nichž jste se zmínil, se setkali také s námi, poslanci Evropského parlamentu, při nedávné návštěvě Bruselu.

Parlament samozřejmě může mít klíčové postavení k tomu, aby povzbudil členské státy k tomu, aby se pokusily zavést společnou politiku směřující k uzavření Guantánama. Je naprosto očividné, že Guantánamo je stále křiklavým symbolem nespravedlnosti a jeho uzavření je v zájmu Evropské unie.

Vypracovali jsme stanovisko, které Evropský parlament také uvedl ve svém usnesení z února minulého roku. Řekli jsme jim také, že nechceme hovořit pouze o tom, kam umístíme zadržené v Guantánamu, ale chceme se Spojenými státy také probrat, že jejich politika spojené s péčí o vězně a jejich trestní zákoník musí projít komplexní reformou, aby plnily zásady právního státu.

Pane Lópezi Garrido, pane komisaři, ráda bych doufala, že to vezmete vážně a projednáte tyto otázky se zástupci USA ve vámi uvedených dialozích.

Na závěr chci říci, jak důležité pro Evropskou unii je podat vysvětlení, jakým způsobem je do těchto tajných zatýkání a zadržovacích středisek zapojena. Chtěla bych se zmínit o důležité práci, kterou vykonal v předchozím volebním období Parlamentu můj kolega pan Coelho. V této práci musíme pokračovat, protože Evropská unie doposud žádným způsobem nevysvětlila, jaká byla úloha jejích členských států v těchto tajných zatýkáních a zadržovacích střediskách na území EU.

Ryszard Czarnecki, za skupinu ECR. – (PL) Paní předsedající, v souvislosti s prohlášením vážené kolegyně poslankyně, která hovořila přede mnou, bych chtěl poukázat na to, že ve skutečnosti nemáme žádné solidní důkazy a konkrétní fakta týkající se zadržovacích středisek a věznic CIA v některých evropských zemích, alespoň ne v Polsku. Opět, v průběhu posledních pěti let, v Evropském parlamentu hovoříme o Guantánamu. Chtěl bych poukázat na to, že jsme o tom hovořili v průběhu působení Baraka Obamy ve funkci prezidenta, a tak se zdá, že tento problém nemůžeme přisuzovat výhradně strašné a zlé vládě George Bushe mladšího. Ukazuje se, že se jedná o něco složitějšího. Říkám to, protože představitel Rady a španělské předsednictví uvedlo, že Američané ve skutečnosti stále nečinili, co slíbili.

Na závěr bych chtěl jen dodat, že je velmi dobře, že Evropská unie hovoří otevřeně o záležitostech, které se týkají občanských svobod. Pamatujme však také na oběti – ty, kteří jsou obětmi teroristů.

Předsedající. – Pane Czarnecki, přijmete otázku paní Hautalové?

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Paní předsedající, odkazoval jsem se na prohlášení vážené kolegyně ze skupiny Zelených / Evropské svobodné aliance, která hovořila přede mnou.

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (FI) Paní předsedající, pan Czarnecki možná neví, že dne 22. prosince 2009 jedna evropská vláda poprvé přiznala, že na jejím území bylo takové tajné zadržovací středisko. K tomu došlo v okamžiku, kdy litevský parlamentní výbor uvedl, že v Litvě v rámci války proti terorismu fungovala taková věznice CIA.

S potěšením konstatuji, že litevská vláda jednala ve své reakci na toto odhalení důrazným způsobem.

Ryszard Czarnecki (ECR). – Paní předsedající, děkuji vážené poslankyni za tuto poznámku, ale rád bych ji informoval, že jsem představitelem Polska, nikoli Litvy.

Helmut Scholz, za skupinu GUE/NGL. – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, výslovně vítám skutečnost, že Evropská parlament znovu diskutuje o otázce okamžitého uzavření věznice v zátocy Guantánamo, kde dochází k mučení, a podporuji vyjádření a stanoviska všech svých kolegů poslanců, kteří požadují ráznou činnost Evropské unie a členských států.

Ve skutečnosti se jedná o problém transatlantické spolupráce. Bylo zde zadrženo téměř 800 lidí z více než čtyřiceti zemí za porušení Ženevské úmluvy – bez trestu, bez právníka a bez soudu. Existuje řada zvěstí o vraždě a tom nejstrašnějším zneužívání a ponižování zadržovaných. Skutečnost, že většina členských států Evropské unie se bojí potvrdit svou vůli přijímat jakožto třetí země zadržené ze zátoky Guantánamo, je dle mého názoru ostudná a velmi trestuhodná a vyzývám Komisi, aby tuto otázku okamžitě znovu předložila Radě včetně otázky odhalení úlohy, jakou evropské země mají v nezákonném zadržování osob v tomto zařízení.

Uzavřu to poslední myšlenkou: využívání zátoky Guantánamo jako mučící věznice představuje jednoznačné porušení původní nájemní smlouvy a baronka Ashtonová a ostatní členové Komise odpovědní za zahraniční politiku by se možná mohli připojit k mé výzvě vlády USA, aby za touto ostudnou kapitolou udělala symbolickou čáru a vrátila Guantánamo Kubě.

Mike Natrass, za skupinu EFD. – Paní předsedající, pocházím z West Midlands, domova tak zvaného Tiptonského Tálibánu, jehož členové byli zadržováni na Guantánamu. Jakožto poslanec EP za Stranu nezávislosti Spojeného království musím souhlasit s tím, že zadržení a deportace lidí z jedné země, kteří mají být souzeni v jiné zemi a potýkat se s uvězněním v zahraničí, bez soudního dozoru je nezvyklý postup. Je to potupení svobody, demokracie, odpovědnosti a přirozených lidských práv.

Mohu vám předložit seznam britských občanů, kteří byli takto dotlačeni do věznic, do špinavých a nevhodných věznic nikoli v rukou CIA a jejího programu vydávání osob, ale v rukou členských států EU v rámci evropského zatýkacího rozkazu, jež vytvořila tato sněmovna. Byl vytvořen v EU. Než tedy budete odsuzovat USA, podívejte se do zrcadla na své pokrytectví.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Paní předsedající, uzavření Guantánama je rozhodně známkou toho, že USA musí přiznat, že porušují lidská práva mimo jiné za účelem boje proti terorismu a chtějí tomu učinit přítrž. Proto tento krok vítám. Slovensko, Itálie a další členské státy vyjádřily vůli přijmout zadržené. Dle mého názoru se o tom musí diskutovat na evropské úrovni, protože někdejší vězni by mohli v důsledku Schengenské dohody skončit v jakémkoli členském státě. V zásadě však musíme objasnit tři body.

Zprv – a to není ani ostudné, ani trestuhodné, pane Scholzi – musí se objasnit bezpečnostní riziko hostitelské země. Musí se také prošetřit specifický vztah zadrženého k členskému státu. Nakonec, a co je nejdůležitější, by se jednou provždy mělo objasnit, proč dotyční vězni také nemohou být ubytováni ve Spojených státech.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Pane Lópezi Garrido, pane komisaři, Guantánamo bylo jednou z největších chyb Bushovy vlády. V souvislosti s ním se porušily mezinárodní dohody, jako například Úmluva OSN proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání a Úmluva proti násilnému zmizení, a umožnilo se nahodilě zacházení s osobami, nedodržování lidských práv, uvěňňování nevinných lidí a mučení.

Prezident Obama měl naprostou pravdu, když prohlásil, že je nezbytné Guantánamo uzavřít, aby Spojené státy americké znovu nabyly morální autoritu, kterou ztratily kvůli používání mimosoudních nástrojů v rámci boje proti terorismu. Prezident Obama první den v Bílém domě učinil rozhodnutí pozastavit řízení u vojenských soudů a oznámit uzavření základny na Guantánamu. Neměl snadný úkol, zejména s ohledem na nedostatečnou spolupráci amerického Kongresu.

V tomto Evropském parlamentu jsme se vždy rozcházeli v otázce transatlantické strategie, ale panovala zde široká všeobecná shoda ohledně tématu ostudných věznic. V Radě, kterou ostře rozděljuje téma války v Iráku, mohli všichni ministři zahraničních věcí jednomyslně požadovat uzavření Guantánama. Jak už řekl pan Salafranca Sánchez-Neyra, několik členských států souhlasilo s tím, že na svém území přijmou bývalé vězně: Francie, Portugalsko, Irsko, Belgie, Spojené království, Itálie a Maďarsko. Rozhodnutí, zda vězně z Guantánama přijímat či nikoli, je výhradním rozhodnutím každého členského státu, ale mělo by být přijato na základě evropské spolupráce. V Evropě bez hranic, kde je svoboda pohybu, je třeba, aby členské státy sdílely informace.

Pane Lópezi Garrido, pane komisaři, v souvislosti se svým vyjádřením obavy ohledně odkladů v americké situaci bych se chtěl zeptat: co by dle vašeho názoru Evropská unie mohla udělat, aby pomohla? Co dosud neděláme, ale mohli bychom ještě udělat? A co dle vašeho názoru v současné době brání nebo ztěžuje Evropské unii, aby tyto pomoc poskytl?

María Muñoz De Urquiza (S&D). – (ES) Paní předsedající, Guantánamo byla právní a humanitární odchylka, možná nejzjevnější příklad jednostranné koncepce mezinárodní společnosti a mezinárodních vztahů Bushovy vlády, v rámci něhož se zcela opovrhne mezinárodním právem. Po Bushově katastrofě bylo hodně co napravit a prezident Obama tak činí.

Před rokem, kdy prohlásil uzavření Guantánama jako jedno z prvních rozhodnutí, vykročil správnou nohou, jednalo se o odvážné rozhodnutí, prostřednictvím něhož se měla obnovit legitimita Spojených států ve světě, ale také gesto vůči muslimské komunitě. Dobrovolně přijatý termín pro uzavření Guantánama 22. ledna byl však překročen a stále je tam uvěňňeno 192 osob.

Pokud vlády Evropské unie opravdu chtějí navázat skutečně strategické vztahy, musí rozhodnutí prezidenta Obamy podporovat a nejlepším způsobem by bylo přijmout vězně či zadržené z Guantánama. Španělsko

a jiné země Evropské unie tak činí na základě společného prohlášení ze dne 15. června, o němž zde padla zmínka a které stanoví sdílený rámec pro přijímání zadržovaných.

Přestože se ale technicky jedná o jednostranná, svrchovaná rozhodnutí, která má učinit každý členský stát, mělo by být společnou činností Evropské unie dokázat svou podporu sdílenému rozhodnutí Evropské unie, které Parlament při několika příležitostech požadoval, zejména Pokroková aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu.

Týká se to 50 vězňů: ti, kteří jsou prohlášeni za vhodné pro propuštění. To je číslo, které by sedmadvacítka měla zvládnout. Kromě stávajících mechanismů výměny informací mezi členskými státy a zeměmi, které jsou členy schengenského prostoru a podílí se na přijímání vězňů, musí docházet k výměně informací a zkušeností spojených s vhodnými postupy pro sociální integraci někdejších zadržovaných.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Nejprve bych rád poděkoval zástupcům Rady a Komise za jejich iniciativní postoj ke **Guantánamu**. **Guantánamo** je odchylkou a ostudou již od prvního dne, ode dne, kdy toto vězení bylo otevřeno. Její otevření by možná mohlo být snadněji pochopeno v návaznosti na šokující útoky 11. zářím ale od té doby uběhlo několik let. Skandál na **Guantánamu** však pokračuje a my všichni, kteří věříme v hodnoty západní civilizace, jako je dodržování lidských práv a právní stát, se za něj ve skutečnosti stále stydíme.

Dnes ráno jsem narazil na internetové stránky vládní organizace Společná pracovní skupina pro **Guantánamo**. Smáli byste se, kdyby jejich popis situace na Guantánamu nebyl tak smutný: popisují ji jako pětihvězdičkový hotel a místo, kde máte všechn potřebný komfort. Je nejvyšší čas, abychom vyzvali pana Obamu, aby toto ostudné místo uzavřel a ušetřil nás hanby takového pokrytectví.

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Paní předsedající, i já doufám, že všechno proběhne na evropské úrovni, abychom přiměli členské státy, aby převzaly svou odpovědnost a ubytovaly zadržené z Guantánama, u nichž se prokázala nevina. Jsou to oběti a musí být umístěny do bezpečí na evropské půdě.

Každý ale ví, že uzavření Guantánama nezarází otázky spojené s lidskými právy a bojem proti terorismu, ať už ve Spojených státech, nebo Evropě. Ve Spojených státech, jak jste uvedli, zákon proti terorismu doposud povoluje neomezenou vyšetřovací vazbu a soudní procesy na vojenských soudech. V Evropě tedy vězni z Guantánama jen tak nespadli z nebe. Skutečně věřím tomu, že zde došlo k selhání, které vrhlo světlo na toto téma.

Paní Hautalaová správně hovořila o parlamentním vyšetřování, které dne 22. prosince uzavřela Litva. Mělo by se vynášet do nebe. Je to varování. Musí sloužit jako příklad. Z těchto nezákonných praktik nebyly na evropské půdě vyvozeny závěry a já věřím, že se jedná o úkol Evropské komise, o úkol Rady.

Z nezákonných praktik, které se odehrávaly na Guantánamu a vedly k jeho otevření, což bylo rozhodnutí, na němž členské státy nesou plnou spoluvinu, musíme vyvodit veškeré možné závěry.

Rachida Dati (PPE). – (FR) Paní předsedající, zaprvé jsme se ve velmi nedávné době dozvěděli o tom, že zadržovací středisko na Guantánamu nebude uzavřeno v roce 2010, jak se plánovalo, ale v roce 2013 – jinými slovy na konci funkčního období prezidenta Obamy. Uzavření sice trvá déle, než se plánovalo, ale můžeme být pořád rádi, že probíhá, protože se stejně tak mohlo zastavit. Je to reakce na přání, které vyjádřila Evropa. Na jednu stranu skutečně nemůžeme Spojené státy kritizovat za ta léta spojená se střediskem na Guantánamu a na druhou neprojevat mnoho vůle nebo přání, abychom jim pomohli tento problém vyřešit.

Před krátkou dobou jsem se setkala s ministrem spravedlnosti Spojených států Erikem Holderem, který mi vysvětlil rozsah tohoto úkolu, ale také mi dal na vědomí přání a vůli Spojených států využívat podpory evropských členských států. Tato podpora by zahrnovala to, že bychom jim pomohli toto zadržovací středisko uzavřít tak, že bychom některé ze zadržovaných ubytovali v Evropě. Musíme tedy Spojeným státům pomoci v rámci koordinovaného úsilí, aby obrátily list s institucí, proti níž se Evropané staví už mnoho let.

Katarína Neveďalová (S&D). – (SK) Proč má Evropská unie snášet důsledky americké politiky? Je jednodušší alibisticky říci, aby se Amerika a její prezident, který plní svůj předvolební slib, v němž ho, mimochodem, mnozí přední politici veřejně podpořili, s tímto velkým a opovrhovaným problémem vypořádal sám. Evropská unie s tím má však mnoho společného. Teroristé přece ohrožovali a zabíjeli i v Evropské unii a nadále ohrožují celý svět, jehož je Evropská unie nedílnou součástí. Zapomněli jsme už na londýnské metro, na Německo, Holandsko, Španělsko a na desítky zmařených teroristických pokusů? Proto jsme v tom s Amerikou spolu. Týká se to nás všech.

Naše pozornost by se v tomto stadiu měla spíše zaměřovat především na prevenci a eliminaci negativních vlivů na tyto osoby, měli bychom pro tyto lidi vyvinout maximální úsilí a pomoc při jejich sociální reintegraci, aby se vrátili zpět do každodenního života a začali řádný občanský život se svými rodinami.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Paní předsedající, chtěl bych poukázat na bod, který před chvílí vznesla paní Flautreová. Je velmi důležité, abychom prezidentu Obamovi pomohli s uzavřením Guantánama. Žádali jsme o to už dlouho a je zásadní, abychom v Evropské unii měli také nezbytnou podporu k tomu, abychom přijali všechny lidi, o jejichž přijetí nás Obamova vláda v současné době žádá.

Proto bychom ale neměli zapomínat, že tato věznice existovala do značné míry rovněž proto, že ji Evropa podporovala. Z tohoto důvodu máme historickou odpovědnost, kterou nesmíme za žádných okolností skrývat. Musíme přispět k uzavření Guantánama, protože je také zásadní, abychom převzali svou odpovědnost jakožto Evropané, protože se jedná o evropskou odpovědnost.

Evropa se dlouho dívala jiným směrem, například v případě letadel. Když byl stávající předseda Evropské komise v Portugalsku předsedou vlády, schvaloval a povoloval lety přes portugalské území na cestě do Guantánama. Dámy a pánové v Radě a Komisi, této historické odpovědnosti nesmíme za žádných okolností vzdorovat.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Paní předsedající, všichni velmi správně souhlasíme s tím, že poskytneme reálnou podporu rozhodnutí Spojených států amerických uzavřít zadržovací středisko na Guantánamu, a samozřejmě naléháme na členské státy Unie, aby zadržené přijímaly.

Všeobecně se přijímá, že Guantánamo bylo chybou Spojených států amerických v jejich snaze bojovat proti terorismu. Musíme však zajistit, že se podobné chyby v budoucnu nebudou opakovat, zejména v Evropě. Ve zprávě, která má být brzy předložena Radě OSN pro lidská práva, v březnu 2010, se však bohužel uvádějí závažná podezření v souvislosti s praxí tajného zadržování podezřelých v členských státech Evropské unie jako Velká Británie, Rumunsko a Polsko.

Takové jednání nemůžeme odsoudit a nemůžeme na jednu stranu říkat, že je správné, že Guantánamo zavírají, a na druhou stranu podobné jednání, o němž se možná domníváme, že nepředstavuje tak závažný problém, tolerovat. Všichni se musíme vypořádat se svou odpovědností.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Paní předsedající, chtěl bych začít tím, co zde uvedl předchozí řečník. Protože vy jste, pane Papanikolaou, řekl nejkategoričtěji, že v Evropě, včetně Polska a Rumunska, existují nezákonné věznice. Hovořím jako Polák a chci jednoznačně prohlásit, že neexistují žádné solidní důkazy, že by v Polsku takové věznice existovaly. To je moje první poznámka. Nyní moje druhá poznámka: Domnívám se, že mezi námi, v této sněmovně, není žádný spor ohledně toho, proč by Guantánamo mělo přestat existovat. Je však velmi snadné pochopit, že uzavření Guantánama bude velmi složitý proces a že nám s tím nikdo nechce pomoci. Musíme si položit otázku, co s tím můžeme udělat. Chtěl bych se tedy zeptat na následující: Byly provedeny nějaké změny, co se týče postupů používaných k umístování a vyslýchání vězňů? Bylo zde totiž uplatněno mnoho metod od ponořování hlavy vězně do vody až po odpirání spánku po několik nocí. Jsme si jisti, že se tam tyto nelidské postupy již neuplatňují?

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Jsem ráda, že mí kolegové poslanci jsou tak pobouření příliš drsným porušováním lidských práv, k němuž dochází na Guantánamu ve jménu boje proti terorismu. Toto rozhořčení mohu brát vážně, ale pouze pokud konečně přijmete v reakci na mnoho mých prohlášení v tomto smyslu závazek prošetřit záležitost spojenou s Guantánamem, která existuje přímo zde v EU, v Maďarsku. Opakuji po bůhví kolikáté, že v Maďarsku je dvanáct osob, jež patří k politické opozici, které jsou téměř rok ve vyšetřovací vazbě obžalované z terorismu, jsou zde zadržovány za stejných podmínek a jejich trestní procesní práva jsou porušována stejně jako v případě vězňů v Guantánamu. Chtěla bych požádat kolegy poslance, aby zdvihnutím ruky ukázali, kdo z nich chce tento případ brát vážně a podílet se na důkladném prošetření. Čekám, až paní předsedající a kolegové poslanci zdvihnou ruku.

Diego López Garrido, úřadující předseda Rady. – (ES) Paní předsedající, rád bych probral dvě velmi specifické otázky, o nichž zde padla zmínka: jedna pana Salafranky a druhá pana Scholze.

Prvním tématem je Jemen. Co se týče Jemenu, nemám žádné důkazy, že by bylo přijato nebo má být přijato zvláštní rozhodnutí, jež by spojilo Jemen s vězni, kteří odsud pocházejí a jsou na Guantánamu. Situace v Jemenu byla předmětem závěrů v Unii historicky prvního zasedání Rady pro zahraniční věci. Odehrálo se pouze jedno mimořádné zasedání Rady pro zahraniční věci, dne 25. ledna, a jeho závěrem bylo vyzvat Jemen,

aby provedl program zásadních politických reforem, avšak nepadla ani zmínka o otázce Guantánama. Tyto závěry samozřejmě podporujeme a podporujeme také konferenci, která se konala dne 27. ledna v Londýně.

Pokud jde o narážku pana Scholze na situaci v zátocě Guantánamo a možnost změny jejího územního statusu, jedná se o otázku vyplývající z mezinárodní smlouvy mezi Spojenými státy a Kubou z roku 1903. Je to tudíž výhradně dvoustranná záležitost Kuby a Spojených států.

Domnívám se, že panuje všeobecná shoda ohledně toho, že věznice na Guantánamu představuje řadu závažných porušení lidských práv a právních odchylek, které nelze tolerovat, které si nepřejeme opakovat a které Evropská unie důrazně kritizuje. Právě z tohoto důvodu chceme spolupracovat s prezidentem Spojených států, který se rozhodl, že chce Guantánamu učinit přítrž a věznici uzavřít. A nejen to, rozhodl se také, že se učiní přezkum vězeňské politiky Spojených států.

Proto existuje solidní základ poznámek pana Vajgla ohledně skutečné potřeby tuto věznici uzavřít kvůli rozsáhlému porušování lidských práv a jiných připomínek, které byly vzneseny. Kromě toho si v každém případě myslím, že skutečnost, že k porušování lidských práv dochází v jiných zemích světa nebo Evropy, neznámá, že by se tato situace neměla kritizovat nebo že bychom neměli pracovat na tom, abychom zajistili, že k tomu nedojde znovu. Říkám to v souvislosti s projevem pana Natrassse, protože jsem si samozřejmě jist, že souhlasí s tím, že v Evropě nic podobného věznici na Guantánamu neexistuje.

Evropská unie a Spojené státy na této otázce pracovaly velmi důkladně. Zmínil jsem se o prohlášení ze dne 15. června minulého roku, v němž se Spojené státy a Evropská unie zavázaly jednat ve prospěch konsolidace lidských práv a boje proti terorismu. To se týká porušování lidských práv ve věznici na Guantánamu, ale také potřeby vést boj proti terorismu s absolutním dodržováním svobod, základních práv a zákonnosti. Je důležité, abychom jednali v souladu s touto skutečností. Proto zcela souhlasím s tím, co řekl pan Coelho o významu toho, aby k tomu Evropská unie přispěla.

Nehovoříme ale jen o rozhodnutí Spojených států Guantánamo uzavřít, se všemi problémy, které jsou s tím spojeny, o čemž jsem hovořil ve svém prvním příspěvku. Musí se také uznat, že prezident Obama skutečně končí s minulostí. To znamená, že obrací list, nejen v otázce Guantánama, ale také všech postupů, jež jsou s tím spojeny. Myslím si, že je to naprosto očividné, podíváme-li se na opatření, jež prezident Obama přijal.

Učinil přítrž tajnému zadržování osob ze strany CIA a přikázal, aby od nynějška všechny vězně Spojených států registroval Mezinárodní výbor Červeného kříže. Učinil přítrž „zdokonaleným“ postupům vyšetřování mimo jiné ze strany CIA. To znamená, že vyšetřovatelé USA už nesmějí uplatňovat právní stanoviska týkající se mučení a postupů vyšetřování, která vznikla po 11. září jako odůvodnění, což samozřejmě znamená obrácení listu. Došlo také k přezkumu politiky přesunů, aby se zajistilo, že je v souladu s mezinárodním právem.

Tuto skutečnost vítáme a to jsme potvrdili ve společném prohlášení. Vítáme skutečnost, že došlo k důkladnému přezkumu politiky Spojených států týkající se zadržování, přesunu, souzení, vyšetřování a boje proti terorismu. Proto jsme v tomto prohlášení výslovně uvedli, že si všímáme závazku Spojených států znovu posoudit veškeré otázky spojené s bezpečností a důkladně přezkoumat prováděné politiky díky nařízení prezidenta Obamy ze dne 22. ledna 2009.

Domnívám se, že na tuto skutečnost je třeba poukázat. K tomu, abychom toho dosáhli, samozřejmě musíme spolupracovat a paní Muñizová de Urquiza o tom hovořila velmi otevřeně: spolupracovat se Spojenými státy. Evropa tuto věznici kritizovala při mnoha příležitostech a Evropa musí spolupracovat, jak jen to jde, přestože jsou s tím spojeny dva druhy omezení. Jedno se týká Spojených států, a to že nakonec platí, že se uplatňují právní předpisy Spojených států a svrchovanost Spojených států. Druhým je to, že členské státy Evropské unie také svrchovaně rozhodují o tom, zda vězně z Guantánama přijmout.

Úřadující předsednictví Rady je samozřejmě zastáncem spolupráce a podporování spolupráce a zároveň dodržování práva na bezpečnost každé země a každého občana, což je tedy další zásada, kterou je třeba zohlednit. Proto, jak řekla paní Gomesová, musíme prosazovat spolupráci mezi Spojenými státy a Evropskou unií, ale také spolupráci mezi členskými státy a Unií.

V této otázce musíme vzájemně spolupracovat, musíme společně vést dialog a jeho součástí musí být víc než tato konkrétní otázka Guantánama. Tato záležitost byla v některých příspěvcích zmíněna, například v projevu paní Hautalaové a pana Czarneckého: téma obětí. Domnívám se, že se jedná o jednu z oblastí dialogu, kterou bychom v rámci vztahů se Spojenými státy měli uplatňovat. Myslím si, že tento dialog spojený s oběťmi různých teroristických trestných činů je tématem, které v budoucnu musíme vyřešit, ale v každém případě ohledně tohoto bodu probíhá detailní dialog se Spojenými státy.

Chtěl bych svou řeč zakončit prohlášením, že Evropská unie má k otázce Guantánama velmi jasný postoj, ve smyslu uzavření věznic. Evropská unie má velmi jasné stanovisko ohledně toho, že lidská práva a základní svobody by se v žádném případě neměly porušovat, a samozřejmě je zastáncem boje proti terorismu a potřebu spolupracovat se Spojenými státy. To je přesvědčivý postoj, s ohledem na to, že nesporně došlo k radikální změně, očividně radikální změně oproti minulosti, co se týče politiky boje proti terorismu Spojených států a prezidenta Obamy a celé řady politik spojených se zadržováním, přesuny a vyšetřováním. Právě tento postoj musíme podporovat a přispět k jeho upevnění. Stanovisko Rady se tedy vztahuje k jednoznačné spolupráci se Spojenými státy k tomu, abychom dosáhli toho, co všichni chceme, tedy trvalého uzavření věznic na Guantánamu.

Paweł Samecki, člen Komise. – Paní předsedající, nejprve bych chtěl znovu zopakovat, že si myslíme, že je v zájmu nás všech v Evropské unie uzavřít zadržovací středisko na Guantánamu, a jak již uvedl, Komise v blízké budoucnosti očekává v souvislosti s uzavřením Guantánama další pokrok na straně americké vlády.

Ve své připomínce k intervenci pana Scholze bych chtěl znovu zdůraznit, že se domníváme, že prvořadou odpovědnost za Guantánamo mají Spojené státy. Komise je však toho názoru, že my, Evropská unie, bychom k řešení tohoto problému měli co nejvíce pomáhat, a Obamova vláda již podnikla určité důležité kroky. O nich se zmínil pan ministr.

Co se týče otázky pana Zemkeho, měli bychom skutečně uvést, že Obama ukončil využívání zdokonalených opatření a postupů spojených s vyšetřováním, a tento krok vítáme.

Pokud jde o otázku pana Salafranky Sáncheze-Neyry ohledně 50 zadržených, o jejichž osudu ještě nebylo rozhodnuto, věříme, že vláda USA v těchto 50 případech pokročí a dosáhnou stavu či řešení podobného těm, jichž bylo dosaženo v těch předešlých.

Komise dosud neobdržela zprávu pracovní skupiny, a tak vám nemůžeme podat žádné konkrétní vysvětlení, ale obecně řečeno máme za to, že chceme pro všechny náležitý proces.

Na závěr bych rád uvedl, že jsme toho názoru, že bychom v této situaci měli nadále podporovat koordinovaný přístup EU, a oceníme příspěvní a úsilí Parlamentu v tomto ohledu.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

12. Klíčové cíle pro konferenci smluvních stran CITES (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je rozprava o:

– otázce k ústnímu zodpovězení o klíčových cílech pro konferenci smluvních stran Úmluvy o mezinárodním obchodu s ohroženými druhy volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (CITES), která se bude konat v Dohá ve dnech 13.–25. března 2010, kterou Radě jménem Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin předkládá Jo Leinen (O-0145/2009 – B7-0003/2010), a

– otázce k ústnímu zodpovězení o klíčových cílech pro konferenci smluvních stran Úmluvy o mezinárodním obchodu s ohroženými druhy volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (CITES), která se bude konat v Dohá ve dnech 13.–25. března 2010, kterou Komisi jménem Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin předkládá Jo Leinen (O-0146/2009 – B7-0004/2010).

Jo Leinen, autor. – (DE) Paní předsedající, paní úřadující předsedkyně Rady, pane Samecki, rok 2010 je mezinárodním rokem biodiverzity a EU má pokračovat v nové strategii pro biologickou rozmanitost, jinými slovy pro ochranu rostlin a živočichů na území Evropské unie. Do značné míry by se tak podpořila důvěryhodnost Evropské unie, pokud bychom měli také pracovat na mezinárodní úrovni k ochraně ohrožených rostlin a živočichů světa a podporovat to.

K tomu budeme mít příležitost příští měsíc na 15. konferenci smluvních stran Úmluvy o mezinárodním obchodu s ohroženými druhy volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (CITES) v Dohá. EU se musí stát bojovníkem za všechny druhy, které jsou v důsledku různých faktorů, ale zejména nadměrného využívání nebo škodlivých a nezákonných postupů ohroženy nebo jim dokonce hrozí vyhynutí. Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin toto téma podrobně probral a zítra předloží na plenárním zasedání návrh doporučení a my bychom byli velmi rádi, kdyby Rada a Komise mohly tato doporučení podpořit.

Kvůli časovému omezení se jenom zmíním o několika příkladech druhů, které dle našeho názoru potřebují vysokou míru nebo dokonce vyšší míru ochrany. Zaprvé se jedná o slona afrického. S konečnou platností se stavíme proti přesunutí tohoto živočicha z přílohy I do přílohy II. Musí zůstat v platnosti zákaz mezinárodního obchodu, zejména se slonovinou. Zadruhé jde o tygra asijského. Ten je nyní na pokraji vyhynutí a my požadujeme pro mnoho stran Úmluvy přísnější ochranná nařízení, zejména k zamezení nezákonnému obchodu s částmi těl a výrobky odvozenými z tohoto živočicha. Víme, že v Asii je velký trh s tygřími kostmi a složkami, a ten ohrožuje existenci tohoto živočicha. Zatřetí, jedná se o ochranu ledního medvěda. Hrozí, že v důsledku změn klimatu bude zničeno stanoviště tohoto druhu a rovněž vzrostl obchod s částmi těl ledních medvědů. Proto jsme zastánci toho, aby se lední medvěd přesunul z přílohy II do přílohy I. Chtěl bych se také zmínit o ochraně různých druhů žraloka. Tyto druhy jsou předmětem nadměrného rybolovu, zejména pokud jde o žraloka sled'ovéhoho a ostrouna obecného, ale týká se to i jiných druhů žraloka.

Až do tohoto bodu zde panuje všeobecná shoda. Nyní se dostávám ke spornému tématu. Předmětem polemiky je klasifikace atlantického tuňáka obecného, který žije ve Středozemním moři a Atlantickém oceánu. Dámy a pánové, jsme si vědomi doporučení pracovní skupiny ad hoc organizace FAO, která chce atlantického tuňáka obecného ponechat v příloze II. Jsme si však také vědomi návrhu vědeckého výboru CITES, který si přeje tohoto živočicha přesunout do přílohy I. Za tímto návrhem stojí údaje, jež odhalují, co se s tímto druhem odehrává. Populace atlantického tuňáka obecného se v letech 1957 až 2007 snížila o 75 % a jen v posledním roce došlo k poklesu o 60,9 %. Ohrožení této ryby vzrůstá a nabývá spád, a proto valná většina z nás ve výboru byla toho názoru, že by tento druh měl být zahrnut do přílohy I.

To znamená, že dojde pouze k omezením a zákazům v souvislosti s mezinárodními rybářskými loďstvy, a nikoli s místním rybolovem. Drobní, místní rybáři tedy mohou tuto rybu nadále lovit a její ochrana v ekosystému je v každém případě důležitější než všeobecná dostupnost suši a sašimi. To je ten konflikt, jemuž čelíme. Musíme uvažovat z dlouhodobého hlediska a atlantickému tuňáku obecnému poskytnout náležitou ochranu prostřednictvím jeho zahrnutí do přílohy I.

Silvia Iranzo Gutiérrez, úřadující předsedkyně Rady. – (ES) Paní předsedající, dámy a pánové, je pro mě velká čest zastupovat zde úřadující předsednictví Rady. Jsem velmi vděčná za váš zájem o stanoviska, která budou přijata na příští konferenci smluvních stran Úmluvy CITES – Úmluvy o mezinárodním obchodu s ohroženými druhy volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin – která se bude konat v Dohá (v Kataru) ve dnech 13.–25. března.

Rada považuje Washingtonskou úmluvu za základní nástroj ochrany druhů rostlin a živočichů, jimž hrozí vyhynutí. Proto musíme hrát aktivní roli, abychom zajistili, že je CITES neustále účinným nástrojem dvojího cíle ochrany a udržitelného řízení přírodních zdrojů.

V tomto ohledu by se mělo poukázat na to, že Evropská unie uplatňuje mnohem přísnější předpisy, než jaké jsou obsaženy v samotné úmluvě, v tom smyslu, že uplatňuje zásadu obezřetnosti k tomu, aby se zachovala biologická rozmanitost nebo případně zmenšila její ztráta.

Příští konference smluvních stran, která se bude konat v březnu v Dohá („COP XV“, Conference of the Parties), je velkou příležitostí k diskusi o řadě návrhů na změnu klasifikace různých druhů rostlin a živočichů v rámci příloh této úmluvy na základě míry ohrožení a o jiných návrzích ke zlepšení uplatňování a dodržování úmluvy.

Evropská unie bude mít na konferenci smluvních stran konstruktivní úlohu a já obzvláště ráda slyším stanoviska Parlamentu k různým tématům, jimiž se zabýváme.

Sledovali jsme se zájmem rozpravy v parlamentním Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin k vypracování usnesení, které má být dle mých informací zítra předloženo k hlasování a jež se týká strategických cílů, které by Evropská unie měla pro tuto konferenci vytyčit.

Musím říci, že Rada stále čeká na návrh Komise týkající se postoje, který by Evropská unie měla zaujmout, pokud jde o dokumenty a návrhy předložené na konferenci smluvních stran k rozpravě a případně i přijetí. Proto je v tuto chvíli obtížné na tato témata podrobně odpovědět.

Jakmile Rada obdrží návrh Komise, španělské předsednictví zajistí, aby byl přezkoumán a aby mohlo být před zahájením konference smluvních stran přijato odpovídající rozhodnutí. Španělské předsednictví bude rovněž informovat Parlament o postoji Rady, jakmile bude ujednáno.

Stejně jako na předchozích zasedáních konference smluvních stran CITES členské státy budou spolupracovat na obhajobě postoje, který byl ujednáno v rámci Evropské unie, a zajistí, že je v souladu s politikami Unie.

V tomto ohledu je důležité poukázat na to, že jakýkoli pozměňovací návrh k přílohám CITES by měl být založen na kritériích zahrnutí stanovených v této úmluvě, jež berou v potaz status ochrany dotyčného druhu.

Tyto pozměňovací návrhy by rovněž měly zohledňovat význam kontrol v souvislosti s CITES, aby se zlepšil status ochrany, minimalizovala zbytečná administrativní zátěž a aby se zajistilo, že se finanční prostředky přidělují přímo do oblastí, které z hlediska ochrany skutečně vzbuzují obavy.

Na konferenci smluvních stran úmluvy CITES se opět budou muset přijmout další zásadní rozhodnutí na ochranu druhů ohrožených nadměrným využíváním, k němuž by mohl přispívat mezinárodní obchod.

Evropská unie musí zajistit, že tato úmluva bude i nadále zásadním nástrojem, který přispívá k ochraně a udržitelnému řízení cenných zdrojů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin.

Předsednictví, ve spolupráci s členskými státy a Komisí, bude na konferenci v Dohá v tomto duchu konstruktivně jednat, aby byly její výsledky úspěšné.

Ráda si vyslechnu vaše názory, dámy a pánové, spojené s cíli, které je třeba na této 15. konferenci smluvních stran úmluvy CITES hájit, a ty poté předám Radě. Víím, že Rada má podporu Parlamentu k účasti na této konferenci a existuje zde společný cíl, že by úmluva CITES měla i nadále významnou měrou přispívat k udržitelnosti naší planety v náš prospěch a ve prospěch budoucích generací.

Paweł Samecki, člen Komise. – Paní předsedající, nastávající 15. konference smluvních stran skutečně nabízí jedinečnou příležitost zlepšit ochranu a status široké škály druhů negativně ovlivněných obchodem.

Evropská unie je jedním z hlavních trhů s výrobky z volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin. Proto má zvláštní odpovědnost k tomu, aby zajistila, že obchod s těmito výrobky je udržitelný a že jsou za tímto účelem v rámci úmluvy CITES přijaty náročné mezinárodní předpisy.

Prioritou Komise je zajistit, aby mezinárodní obchod neprobíhal na úkor přežití ohrožených druhů rostlin a živočichů. V tomto ohledu má EU v rámci úmluvy CITES přední úlohu a bude ji mít i nadále na příštím zasedání. Komise v následujících dnech přijme návrh postoje EU spojený s tímto zasedáním. Společný postoj EU poté přijme Rada.

Komise ve svých diskusích s členskými státy zajistí, aby se v rámci konečného společného stanoviska podporovala náročná a vědecky podložená opatření. Chtěl bych také poděkovat Parlamentu za jeho postoj k nejdůležitějším tématům, o nichž se bude diskutovat na konferenci smluvních stran úmluvy CITES. Toto usnesení vysílá jasný signál, který budeme muset vzít v potaz.

Podrobný postoj Evropské unie sice ještě nebyl dokončen, nicméně mohu vysvětlit zásady a priority, jež ovlivní naše rozhodnutí spojená s nejcitlivějšími tématy diskuse v Dohá.

Evropská unie má především za to, že úmluva CITES je vhodný nástroj k regulaci obchodu se všemi druhy, jež jsou obchodem negativně ovlivněny. Jedná se o pozemské, ale i mořské druhy a o druhy, na něž se vztahují významné obchodní zájmy či nikoli.

Evropská unie v tomto duchu předložila návrhy na regulaci obchodu se dvěma druhy žraloků: se žralokem sledovým a ostrounem obecným. Je nanejvýš důležité, aby žraloci po desetiletích nadměrného rybolovu konečně získali ochranu, jakou si zaslouží.

Jejich zahrnutím do přílohy II úmluvy CITES by se učinila přítrž neregulovanému mezinárodnímu obchodu s produkty ze žraloků, což je jedna z hlavních příčin jejich využívání. S tímto zahrnutím do uvedené přílohy by obchod s těmito produkty probíhal pouze v případech, že by žraloci pocházeli z udržitelně řízených populací.

Evropská unie v rámci úmluvy CITES rovněž navrhuje zajistit ochranu tygra, což je jeden z nejohroženějších druhů na světě. Rok 2010 je mezinárodním rokem tygrů a je skvělou příležitostí k posílení stávajících mechanismů spojených s úmluvou CITES, aby se umožnil nemilosrdný boj proti nezákonnému obchodu s tímto druhem, ale také lepší transparentnost ve státech, na jejichž území se tento druh vyskytuje, ohledně toho, jak se populace tygrů chrání.

Chtěl bych se také stručně zmínit o některých dalších významných návrzích, jež Parlament také jednoznačně stanovil. Prvním je atlantický tuňák obecný. Musím zde zopakovat, že ohledně tohoto bodu nemáme konečný postoj. Mohu vám jen říci to, že Komise má obavy ohledně současného stavu této populace a že tvrdě pracujeme na tom, abychom dospěli k náležitému postoji, díky němuž budeme moci tento problém příslušným způsobem řešit na mezinárodní úrovni. Konečný postoj Komise bude brát v potaz nejnovější

vědecké informace týkající se této populace a výsledky zasedání Mezinárodní komise pro ochranu tuňáků v Atlantiku, které se odehrálo v listopadu loňského roku.

Druhým bodem jsou sloni a obchod se slonovinou. To je v rámci úmluvy CITES dlouhodobé, kontroverzní téma, zejména v samotných afrických zemích. Komise má velké obavy ohledně vysoké míry nezákonného lovu slonů a nezákonného obchodu se slonovinou, k němuž v nedávné době došlo.

Ochrana poskytovaná slonům musí být posílena a Komise nebude podporovat řešení, která by představovala riziko nárůstu nezákonného lovu. V této souvislosti se domníváme, že by nebylo vhodné, aby se na konferenci smluvních stran ujednalo pokračování v komerčním obchodu se slonovinou.

Domníváme se také, že návrhy předložené v souvislosti s úmluvou CITES, jejichž cílem je přesunout některé populace slonů z přílohy I úmluvy CITES do přílohy II, je třeba objektivně posoudit na základě předpisů ujednaných v rámci úmluvy CITES.

Nyní mi dovoluji říci několik slov o návrhu USA týkajícím se zákazu mezinárodního obchodu s ledními medvědy. Všichni jsme si vědomi, že tání ledu na Arktidě představuje dramatické ohrožení přežití tohoto druhu. To je třeba řešit v první řadě, a to prostřednictvím velmi náročných politiky změn klimatu, a já se domnívám, že EU jednoznačně ukázala, jakým směrem se v této otázce ubírat. Věříme také, že stojí za zjištění, jak by bylo možné zmírnit jakékoli další ohrožení tohoto druhu. Mezinárodní obchod je omezený, nicméně by mohl zvětšit tlak vyvíjený na tento druh. Náš konečný postoj bude záviset na tom, v jakém směru opatření navržené Spojenými státy přináší skutečné výhody pro ochranu druhu.

Na závěr, co se týče otázky korálů, není pochyb o tom, že červené a růžové korály jsou v mnoha oblastech světa nadměrně sbírány. Na posledním zasedání úmluvy CITES v roce 2007 Evropská unie podpořila návrh Spojených států na regulaci mezinárodního obchodu s oběma těmito druhy a my jsme znovu spolupodporovali návrh USA na 15. konferenci smluvních stran (COP15). Myslím si, že by Evropská unie měla být v této podpoře důsledná, protože nově dostupné informace nenaznačují na jakékoli zlepšení situace. Chtěl bych také zdůraznit, že z takové regulace by nijak nevyplýval zákaz obchodu, avšak zajistilo by se pouze to, že obchod bude možný v případě, že je udržitelný.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN ROUČEK

Místopředseda

Sirpa Pietikäinen, jménem skupiny PPE. – Pane předsedající, co se týče rozhodování v rámci úmluvy CITES, jsem přesvědčena o tom, že by rozhodovací procedura měla být transparentní a měla by být založena čistě na spolehlivých vědeckých skutečnostech. To je v pozadí usnesení Parlamentu týkajícího se ledních medvědů, slonů, tygrů, velkých asijských koček a žraloků.

Co se týče otázky uvedení tuňáka obecného v příloze 1 úmluvy CITES, ráda bych vznesla několik otázek. Zaprvé, velká většina odborné veřejnosti souhlasí s potřebou zákazu mezinárodního obchodu, aby byla zajištěna budoucí existence druhu. Podle ICCAT, je současná biomasa reprodukcující se populace menší než 15% z množství, které bylo před započítáním rybolovu. Z těchto vědeckých odhadů vyplývá, že existuje velmi realistická obava, že by do roku 2012 mohli jikrnáči doslova vyhynout.

Většina ad hoc expertní poradní skupiny FAO se domnívala, že dostupné důkazy podpořily návrh na zahrnutí atlantického tuňáka obecného do Přílohy I úmluvy CITES a dále uvedla, že uvedení by přinejmenším zaručilo, že by nedávné neudržitelné odchvy ve východním Atlantiku a Středozemním moři byly sníženy. Z toho důvodu, že skupina musí rozhodovat jednomyslně a kvůli silnému odporu Japonska se nejednalo se o konečný návrh této skupiny. Názor nezpochybnitelné většiny této skupiny nesmí být, nicméně, ignorován. Na základě rozhodnutí vědců bylo kromě toho jasně rozhodnuto, že kritéria pro zahrnutí tuňáka obecného do Přílohy I úmluvy CITES byla splněna.

V několika případech se jedná o věc politického názoru, ale pokud jde o biodiverzitu a vymírání, nemůžeme dělat kompromisy a nemůžeme se handrkovat. Když nebudou ryby, nebudou úlovky.

Kriton Arsenis, jménem skupiny S&D. – (EL) Pane předsedající, pan Leinen se dotkl všeho, co jsem chtěl říci, takže se soustředím jen na otázku tuňáků.

Musíme se skutečně na tuto otázku podívat z vědeckého hlediska. Tuňákovi obecnému bezprostředně hrozí vyhynutí. Proto je naprostá ochrana před mezinárodním obchodem, jinými slovy obchodem mimo Evropskou

unii, jediným odpovídajícím řešením. Sekretariát CITES minulý týden oznámil, že navrhuje uvést tuňáka obecného do Přílohy I, což znamená zákaz celosvětového obchodu.

Řekl, a já cituji: „Sekretariát souhlasí s většinou ad hoc expertní poradní skupiny FAO, že tento druh splňuje kritéria pro začlenění do přílohy I“. Jinými slovy, podporuje tento návrh v odpovídajícím návrhu FAO, jenž je založen na návrhu ICCAT.

Takže vědecká část diskuse byla vyřešena. Podívejme se na to nyní z politického a společenského hlediska. Celkové populace tuňáků prudce klesají. Vědecké agentury tvrdí, že pokud nebude celosvětový obchod zakázán, do několika let tuňák obecný nebude. Regulace rybolovu v tomto doposud selhávala. Namísto 19 000 tun tuňáka obecného, jak plánovala organizace ICCAT pro rok 2008, se odhaduje, že bylo uloveno 50 000 tun

Navrhujeme, aby byl celosvětový obchod zastaven v současné době, dokud je ještě na záchranu tuňáka čas, a aby obchod uvnitř Evropské unie, které se úmluva CITES nedotýká, pokračoval, a aby Evropská unie zároveň kompenzovala rybáře a podniky tímto zákazem vývozu zasažené.

Skupina S&D za tímto účelem předložila pozměňovací návrh. Umožní obnovení zásob tuňáka obecného i obnovení obchodu. V tomto směru byla, prostřednictvím výjimky, učiněna opatření, která umožní, aby byl zákaz celosvětového obchodu zrušen hned, jakmile se celkové zásoby tuňáků obnoví, raději než postupně, jako je tomu v případech jiných druhů. Pokud nebude celosvětový obchod zakázán, pak celkové populace tuňáka obecného prudce klesnou, odvětví rybolovu bude v úpadku a na kompenzaci nebude mít nárok nikdo.

Pokud opravdu chceme chránit rybáře, pak musíme podporovat to, aby byl tuňák obecný do přílohy I úmluvy CITES začleněn. V opačném případě budou pracovní místa i krásný a jedinečný živočišný druh navždy ztraceny.

Chris Davies, jménem skupiny ALDE. – Pane předsedající, dnešek má pro Evropu znamenat nový začátek, ale co zde máme? Komisaře a ministry, kteří právě procházejí návrhy usnesení. Nejedná se o vaši chybu, pane komisaři, ale prosím, vraťte se do kolegia a řekněte, že potřebujeme diskutovat s komisaři, kteří jsou zodpovědní za informace, jimiž se právě zabýváme.

Je to téměř stejně ostudné, jako usnesení, které máme před sebou, které jen zdůrazňuje jeden druh za druhým, které čelí vyhnutí: skutečný obraz selhání schopnosti lidstva plánovat do budoucna. Samozřejmě, že otázka tuňáka obecného, která bude této debatě jistě dominovat, tohle téma skutečně zdůrazňuje, zaměřuje se na ně a jedná se samozřejmě o živočišný druh vyskytující se výhradně v evropských vodách. Nejdražší ryba na světě, každá se prodává za desetitisíce euro. Japonsko ji uskladňuje ve velkém. Japonsko, kde slovo „uchování“ evidentně znamená nakoupit ve velkém, ryby zabít, zmrazit je na 20 až 30 let tak, aby se v několika příštích desetiletích mohly konzumovat. Ve Středozemním moři do té doby žádné ryby nezůstanou, ale lidé budou moci stále jíst sushi, pokud si to budou moci dovolit.

Toto je ten případ, kdy je do rybářského průmyslu zapojen i organizovaný zločin a není překvapením, když se má vydělat tolik peněz. Do obchodu se zapojuje mafie. A pak se podíváte na ICCAT, Mezinárodní komisi pro ochranu tuňáka. „Ochrana tuňáka“! Tohoto druhu ubylo 80 až 90%. Čelíme vyhnutí a vy máte orgán, který je údajně založen k tomu, aby se o tuňáka postaral! Zcela selhal. Cíle, které si sám stanovil, nebudou naprosto dodrženy. Ignoruje rady vědců; i nadále stanovuje až příliš vysoké kvóty. Někteří poslanci asi nyní prohlásí, že Příloha II je dostatečná, ale neexistují pro to žádné důkazy. Příloha II nic nezmění. Vráti se za pár let a řeknou, „Promiňte, bylo to špatně“. Žádný tuňák nezůstane.

Podpořme tedy návrh na to, aby tato ryba byla uvedena v Příloze I. Pamatujme, že je načase, abychom se pokusili kontrolovat nenasytlost lidstva; je načase, abychom trochu přemýšleli o budoucnosti našich moří.

Bart Staes, jménem skupiny Verts/ALE. – (NL) Způsob, jakým lidé zacházejí s přírodními zdroji, způsob, jakým lidé ničí přírodní stanoviště a drancují divoké rostliny a zvířecí druhy, způsob, jakým lidé nelegálně obchodují s divokou faunou a flórou, to vše představuje pokračující útok na biodiverzitu kosmické lodi Země.

Tato velká biodiverzita je zásadní. To vysvětluje důležitost úmluvy CITES (Úmluva o mezinárodním obchodu s ohroženými druhy), a je také důvodem, proč je konference, která se koná příští měsíc v Dohá, tolik důležitá. Máme před sebou silné usnesení. Musíme ale připustit, že jsou činěny zákulisní pokusy o oslabení tohoto usnesení. Vede se v tom nelitostná bitva. Proto každého žádám, zejména mé kolegy poslance z jižních zemí, ze skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a ze skupiny Pokrokové aliance socialistů a

demokratů v Evropském parlamentu, aby co nejdůrazněji zajistili, že doporučení pro environmentální politiku Komise, aby zahrnula tuňáka obecného do Přílohy I úmluvy, bude přijato. To je pro přežití tohoto druhu zásadní.

Kartika Tamara Liotard, jménem skupiny GUE/NGL. – (NL) Pane Leinene, mnohokrát děkuji; všechno jste řekl, můžeme hovořit o mnoha zvířatech: slonu, asijském tygroví, o korálech. Zvláštní pozornost však chci věnovat jen jednomu druhu.

Zoologická zahrada Blijdorp v Rotterdamu včera oznámila, že se ani jediné evropské zoologické zahradě nepodařilo odchovat lední medvědy. Evropské chovné programy pro lední medvědy jsou neúspěšné, a to je velmi špatná zpráva, zejména proto, že lední medvěd v divočině je ohrožen vyhynutím. Ledovce oceánů se zmenšují a přirozené prostředí ledního medvěda se ztrácí. Více jak 70% populace ledních medvědů v divočině může do 45 let vymizet. K tomu je ještě lední medvěd ohrožen honbou za trofejemi a obchodem. Lidi zřejmě vzrušuje střílet lední medvědy pro zábavu, což je skutečně odpudivé.

Proto vyzývám EU, aby podpořila návrh na zákaz komerčního obchodu s ledními medvědy dříve, než bude příliš pozdě; tuňák obecný do Přílohy I samozřejmě patří také.

Anna Rosbach, jménem skupiny EFD. – (DA) Pane předsedající, dnes jsme zde, abychom diskutovali o ohrožených druzích. Hovoříme o žralocích, tuňakovi, ledních medvědech, velkých kočkách a slonech. Hovoříme o kvótách pro rybolov,

o ochraně, o zachování přírodních stanovišť, a tak dále. Hovoříme o tom, zda tato zvířata mají být zanesena do Přílohy I nebo II a nebo, jestli jsou prostě postradatelná.

V této sněmovně jsou zastoupeny alespoň dvě strany s rozdílnými postoji. Jedna strana chce naprostou ochranu dlouhého seznamu druhů, které jsou na pokraji vyhubení. Pro druhou stranu nejsou žádné kvóty pro rybolov a spotřebu dostatečně vysoké a slibuje místním rybářům krátkozraká rybolovná práva, která budou mít během krátké doby za následek naprosté vyhubení určitých druhů.

Potřebujeme dobře vyváženou střední cestu, která zajistí, že my i naše planeta budeme v budoucnu moci i nadále prospívat. Dokumenty, které zde máme, jsou plné tolika technických detailů, že by člověk mohl získat dojem, že jsme všichni v této oblasti odborníky. Neměli bychom místo toho trávit čas tím, abychom společně zabránili tomu, aby se ryby a koryši obecně nelovili v době jejich rozmnožování, abychom zajistili, že zvířata, rostliny i moře zůstanou do budoucna životaschopnými poskytovateli potravin, abychom zajistili zvířatům, která jíme, rozumný život předtím, než je humánním způsobem zabijeme?

Naše myšlení je příliš krátkodobé a nemyslíme na biodiverzitu, kterou naše planeta potřebuje. Nejedná se jen o ohroženou flóru a faunu; jedná se daleko složitější záležitost. Je tu spousta dalších věcí – a jak by to bylo nezvyklé, kdybychom začali přijímat preventivní opatření namísto toho, abychom reagovali na poslední chvíli.

Claudiu Ciprian Tănăsescu (NI). – (RO) Statistiky ukazují, že tuňák obecný je loven v množstvích, která daleko přesahují povolené úrovně, což znamená, že populace tuňáka obecného se každým rokem zmenšuje. Návrh na začlenění tuňáka obecného do Přílohy I úmluvy CITES, který předložilo Monako, se může ukázat jako prospěšný, a to s ohledem na skutečnost, že tento živočišný druh je odsouzen k vyhynutí, pokud nebudou podniknuta naléhavá přísná opatření na jeho ochranu.

V roce 1992 přijala Mezinárodní komise na ochranu tuňáků v Atlantiku doporučení na sledování obchodu s tuňákem obecným. Bohužel se ukázalo, že se jedná o velmi neúčinný nástroj. V roce 2007 přijala Mezinárodní komise na ochranu tuňáků v Atlantiku daleko komplexnější program, jenž je znám jako „Program dokumentace výlovu tuňáka obecného“, a který vstoupil v účinnost na jaře 2008. Ačkoliv se jedná o krok vpřed, je ještě příliš brzy na to, aby se vyhodnotila účinnost tohoto programu. V důsledku toho cítím jako povinnost se zeptat na následující: do jaké míry může stanovisko Evropské unie ve prospěch zahrnutí tuňáka obecného do Přílohy I kompenzovat, jako součást konference CITES, přání určitých orgánů a států, které nejsou členy Evropské unie, přijmout pohotovostní politiku do doby, než budou moci být vyhodnoceny hypotetické výsledky nedávných iniciativ Mezinárodní komise na ochranu tuňáků v Atlantiku?

Elisabetta Gardini (PPE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, slyšela jsem, jak ministr popisuje CITES jako účinný nástroj a Komise jej popisuje jako odpovídající nástroj.

Souhlasím. Neměňme tedy nástroj, jenž do této doby, v rozporu s tím, co řada poslanců uvedla, velmi dobře fungoval. Vzhledem k tomu, že byl lov tuňáka regulován, a že byly stanoveny nižší kvóty, rybáři začali vidět nejen víc tuňáků, ale také větší tuňáky.

Nástroj funguje. Začlenění do Přílohy I, jež se týká druhů, které jsou skutečně ohroženy, živočišného druhu, jenž stále ještě čítá – díky Bohu – miliony žijících exemplářů, by představovalo velmi nebezpečný precedens.

Čekáme na nová čísla a doufám, že na těchto číslech založíme naše nařízení, neboť, ak prohlásil slavný americký novinář: „čísla nelžou, ale lháři odhadují“. A jak lžou! Jsme zvyklí na to, že zejména pokud jde o environmentální záležitosti často zaslechneme nesmyslně rozporuplná čísla: budou zde asi čísla, která lžou a některá, která nelžou.

Tuňáku obecnému nehrozí vyhynutí, ale tuňák obecný potřebuje být regulován. Připomeňme si, že existují celá společenství, která na této prastaré činnosti, sahající zpět až 11 200 let, přežívají do té míry, že v některých případech je UNESCO toho názoru, že tato činnost má být zachována a podporována.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Pane předsedající, OSN uvádí, že biologická rozmanitost v současné době zažívá svou nejhroší krizi od doby, kdy vyhynuli dinosauři před 65 miliony lety. Ničení korálových útesů v tropech, rozšiřující se pouště v Africe a odlesňování ohrožuje biodiverzitu a má negativní dopady na mnohá odvětví hospodářství, jako je výroba potravin, turismus, farmaceutický průmysl a výroba energie.

OSN také přiznává, že se nepodařilo dosáhnout cíle, který byl stanoven v roce 2002, a který se týkal snížení stávající úrovně ztráty biologické rozmanitosti do roku 2010. CITES vytvořila zásadní celosvětovou dohodu o ochraně volně žijících druhů s cílem zabránit drancování druhů volně žijící fauny a planě rostoucí flóry mezinárodním obchodem. Spotřeba přírodních zdrojů ze strany lidstva, ničení přírodních stanovišť, klimatická změna, drancování volně žijících druhů a nezákonný obchod zakládají hlavní příčiny ochuzování biodiverzity.

Je tedy nutné zaručit, že v Mezinárodním roce biodiverzity se základní strategické cíle Evropské unie v souvislosti s nadcházející konferencí smluvních stran CITES budou zabývat ochranou biologické rozmanitosti, což je něco, co je pro blaho a přežití lidstva zásadní.

Musíme být ambiciózní a požadovat ochranu všech druhů ohrožených vyhynutím.

Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE). – (NL) Mohl bych hovořit o všech druzích, jež jsou na programu konference CITES, která se koná koncem března, ale chci zdůraznit jeden právě proto, že dokonale představuje to, čím se v současnosti zabýváme: je to tuňák obecný.

Je to nádherná, impozantní ryba, která byla staletí předmětem rybolovu, a která byla po staletí konzumována. Tato ryba je nyní bohužel na pokraji vyhynutí. Po letech špatného řízení ze strany politiků, kteří opakovaně biologická doporučení ignorovali a dovolili, aby krátkodobé ekonomické zájmy převládly nad dlouhodobými vyhlídkami odvětví, nemáme nyní jinou možnost, než obchod s tuňákem obecným úplně zakázat.

Na stole jsou pozměňovací návrhy, které navrhují jiné kroky než je zákaz obchodu, ale na to už je bohužel pozdě. Před pár týdny bylo za jediného tuňáka obecného zapláceno 120 000 Euro. To je současná realita. Vysvětluje to také obrovské nelegální výlovy, které jsou odhadovány na dvojnásobek stanovených kvót. Proto kvóty nenabízejí žádnou útěchu. V důsledku nelegálního rybolovu nemají smysl. Jedinou záchranou pro tuňáka obecného je mezinárodní zákaz obchodu.

Vím, že pro odvětví budou následky tvrdé, plně si to uvědomuji, ale poučme se z této zkušenosti: když bude moře prázdné, pro odvětví to skutečně všechno skončí. Proto s naším prostředím zacházejme s větší opatrností, a to jak z důvodů ekonomických, tak i ekologických.

Vyzývám Evropskou komisi, aby rychle předložila rozhodnutí Radě, aby bylo možné tuňáka obecného zařadit do Přílohy I a žádám španělské předsednictví, aby překročilo vlastní stín a rozhodnutí přijalo.

Dámy a pánové, v 17. století lidstvo vyhubilo druh ptáka - dronta mauricijského (tzv. doda). Ukažme jako lidstvo, že jsme schopni se poučit a předejít tomu, aby se z tuňáka obecného nestal doda 21. století.

Bas Eickhout (Verts/ALE). – (NL) V březnu se koná další schůzka OSN na nejvyšší úrovni, tentokrát se bude zabývat obchodem s ohroženými druhy zvířat. Pro EU skýtá příležitost, aby znovu promluvila jednotným hlasem a především pro vědu, aby hrála důležitou úlohu. Podívejme se na to, co nám věda říká. Zvolení krátkodobých zájmů může znamenat zvolení krátkodobých zájmů rybářů a lovců, ale v dlouhodobém horizontu znamená konec živočišného druhu a zároveň i konec mnohých odvětví.

Alternativou je volba dlouhodobá; v případě tuňáka obecného hovoříme o roce 2012! To není dlouhá doba, to je zítřek. Musíte se proto řídit doporučeními Evropského parlamentu týkajícími se zákazu obchodu s tuňákem, ale také zákazu obchodu s ledními medvědy a kromě toho do uvedeného seznamu zařadit afrického slona, aby se zabránilo jeho opětovnému zvýšenému lovu.

A konečně, v Dohá bude také delegace z Evropského parlamentu. Mým přáním je, aby delegace EP sehrála svou úlohu při určování postoje EU tak, abychom mohli společně zajistit, aby tyto živočišné druhy byly v zájmu naší budoucnosti zachráněny.

Willy Meyer (GUE/NGL). – (ES) Pane předsedající, rád bych požádal španělské předsednictví o to, aby zachránilo tuňáka obecného, ale také o to, aby zachránilo tradiční středozevní rybářské metody *almadraba*. Tyto metody, které se v souvislosti s tuňákem obecným uplatňovaly přes tisíc let, jej nikdy neohrožovaly. Tím, co tuňáka obecného skutečně ohrožuje je nelegální rybolov, průmyslový rybolov, rybolov vlečnými sítěmi a rozšiřování farem.

To pro tuňáka obecného představuje skutečný problém. Neměli bychom být nespravedliví: musíme být schopni rozlišit, co tuňáka obecného skutečně ohrožuje, a je jím tento druh průmyslového rybolovu – rybolov pomocí vlečných sítí – na rozdíl od tradičních metod rybolovu.

Politiky musejí být spravedlivé, a proto musíme hledat cestu, která tuňáka obecného ochrání, ale která nebude tyto tradiční metody rybolovu trestat. Myslím, že se jedná o dokonalou rovnováhu, které je někdy obtížné dosáhnout, ale musíme se pokusit takovou cestu najít, abychom tento druh mohli chránit a zajistit, že nebude vyhuben, aniž bychom tím ničili tradiční středozevní rybářské metody, jakou je technika *almadraba*.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Pane předsedající, v členských státech Evropské unie bylo zaznamenáno mnoho případů nelegálního pašování ohrožených zvířat. Při hraničních kontrolách nacházejí celníci ptáky vecpané do lahví a želvy vecpané mezi konstrukci a čalounění aut. Podle zprávy Polské celní služby bylo v roce 2008 na hranicích zadrženo rekordní číslo 200 889 živých druhů chráněných zvířat a produktů vyrobených z chráněných zvířat. V Indii vedl nevhodný boj proti pašerákům k situaci, v níž dramatický nárůst pytláctví například opět ohrozil populaci tygra bengálského.

Evropská unie, která má společné vnější hranice, by měla být opatrná zejména v tom, aby se nestala trhem, kam jsou pašovány chráněné druhy zvířat nebo rostlin, nebo kam jsou beztrestně přiváženy. Evropská komise by měla klást zvláštní důraz na vzdělávací kampaň a odpovídající komunikaci s občany. Cílem této politiky by mělo být zvýšení informovanosti evropských turistů. V kufrech Evropanů vracejících se ze zahraničních cest celníci každým rokem nacházejí výrobky vyrobené z druhů mizejících zvířat a rostlinných druhů. V současnosti probíhající diskuse o populaci tuňáka obecného je určitě odůvodněná. Statistiky mluví samy za sebe. V posledních 50 letech se populace tohoto druhu snížila o celých 75%. Populace tuňáka obecného ve Středozevním moři jsou také vážně ohroženy. Začlenění tuňáka obecného do Přílohy I k úmluvě CITES se zdá být plně odůvodněné a jediným způsobem, jak jeho vyhynutí zabránit.

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – (ES) Pane předsedající, sdílím obavy týkající se biologické situace populace tuňáka obecného a souhlasím s nutností přijmout účinná opatření pro zachování a řízení zdrojů, která nejen zabrání jejímu zhroucení, ale zaručí i udržitelnost rybářství a odpovědného obchodu.

Má země na tomto pracovala celá léta. K prastarému příkladu rybářské techniky *almadraba* vytvořila ve Středozevní ochranou zónu, omezila počet plavidel pro rybolov s vlečnými sítěmi na šest a byla průkopníkem, pokud jde o přijetí plánu na obnovu druhů a dokumentovala sledování obchodu.

Začlenění tuňáka obecného do Přílohy I Úmluvy o mezinárodním obchodu s ohroženými druhy volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (CITES) by zakázalo mezinárodní obchod, aniž by se řešily základní problémy. Objem rybolovu není omezen, rybářské vlajky se mohou změnit ve spotřebitelské země a jedná se o krok mimo rámec nedávných dohod Mezinárodní komise na ochranu tuňáků v Atlantiku (ICCAT) a mimo vedení regionálních rybolovných organizací zodpovědných za řízení tohoto rybolovu. Oslabilo by to tedy mezinárodní správu moří a zásadu odpovědného rybolovu.

Musíme se dostat ke kořenu problému. Obhajujeme snížení odchytů, které již byly schváleny v ICCAT, a dokonce i moratorium, pokud je určeno vědeckými zprávami, které jsou v přípravě na další sezonu. Chceme, aby Evropská unie posílila využívání kontrol a splnila doporučení ICCAT na zajišťování výsledování procesů lovu a prodeje.

Tato linie opatření je v souladu se začleněním tuňáka obecného do Přílohy II úmluvy CITES, ale nemůže být sladěna s Přílohou I, která by měla být vyhrazena pro jiný scénář a neměla by podléhat podmínkám, které by narušily její důvěryhodnost jako nástroje CITES.

Tato rozprava musí vyslat jasný signál: Evropská unie je zcela zavázána zajistit udržitelnost tuňáka obecného a přijme nezbytná opatření na jeho ochraně. Odvětví musí ukázat, že kvóty fungují a jsou uplatňovány, a že nelegální rybolov může být kontrolován.

Abychom zachránili rybolov, musíme zachránit druhy.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (GA) Pane předsedající, situace populací tuňáka obecného v Atlantiku a Středozemním moři je pro nás pro všechny zdrojem obav. Vědecké informace nemohou být zpochybněny. ICCAT – mezinárodní komise odpovědná za záchranu tuňáka obecného a za obnovení a ochranu jeho populace – vynaložila obrovské úsilí. Pokud bude tuňák obecný uvedený v Příloze I úmluvy CITES, bude rybolov tuňáka obecného zcela zakázán alespoň na deset let.

Zacházet takto s rybářstvím v Evropě je nepřijatelné. Je životně důležité, aby ICCAT směla dělat svou práci.

Například v roce 2006 byl celkový povolený výlov 36 000 tun. Pro tento rok je celkový povolený výlov snížen na 13 500 tun. V roce 2011, jak navrhuje ICCAT, dojde ke snížení alespoň o 50%, tedy pod 6 750 tun. K dalšímu snižování celkového povoleného objemu rybolovu dojde v letech 2012 a 2013.

Opatření přijatá ICCAT musejí být pečlivě sledována. Pokud se ukáže, že jsou neúspěšná, pak musí být zvážen naprostý zákaz podle Přílohy I.

Z irského pohledu – a dovolu mi říci, že nemáme žádný eminentní zájem kromě skutečnosti, že máme vedlejší úlovky tuňáka obecného v objemu 100 tun – máme chytat tuňáka obecného jako vedlejší úlovky a když jsou tuňáci uloveni a zabiti, máme je dát zpět do moře? To určitě není rozumný postup. Věřím, že je důležité přijmout rozumná a realistická opatření na ochranu jak populace tuňáků, tak odvětví rybářství v Evropě.

I když jsou zde lidé, kteří usilují o ochranu tuňáka, dovolu mi říci těm lidem, kteří mohou pocházet z venkovských oblastí závislých na rybolovu, musíte také myslet na ostatní ohrožené druhy – tedy na naše rybáře.

Proto budu hlasovat pro pozměňovací návrh na začlenění tuňáka obecného do Přílohy II.

Isabella Lövin (Verts/ALE). – (SV) Pane předsedající, dámy a pánové, rozhlédněte se v této sněmovně kolem sebe. Prázdná sedadla můžeme chápat tak, že představují všechny dravé ryby, které ze světových moří zmizely v rozmezí zhruba 50 let. Světovým rybářským loďstvím se podařilo planetu zprostit dravých ryb, které jsou pro ekosystém tak důležité. Tyto zahrnují tuňáka, tresku a lososa. EU je druhou největší rybářskou „zemí“ světa a naše odpovědnost za snižující se stavy ryb je nezpochybnitelná.

Například v letech 2000-2008 vyplatil fond EU pro rybolov více než 23 milionů EUR na stavbu nových lodí pro lov tuňáků – jinými slovy průmyslu, jenž také daňové poplatníky každým rokem stojí miliony vydané na kontrolu, aby se snížil nelegální rybolov; a to všechno proto, aby se 70% ryb vyvezlo do Japonska, aby se snědly na exkluzivních obchodních večeřích!

Ráda bych vám všem připomněla, že uvedení tuňáka obecného v Příloze I úmluvy CITES neznamená, že bude v Evropě zakázán rybolov malého rozsahu, ale skoncuje se pouze s vývozy, které jsou výrazně dotované daňovými poplatníky. Bylo by to dobrým zahájením Mezinárodního roku biodiverzity OSN.

Catherine Soullie (PPE). – (FR) Pane předsedající, dnes zbývá méně než 15% původních populací tuňáka obecného. Tváří v tvář takovým číslům se řešení zdá být jasné. Neměli bychom ale zapomínat na pracovní místa zasažená rozhodnutím, o kterém tu dnes diskutujeme. Mělo by být zdůrazněno, že cílem CITES není rybolov zakázat, ale, pokud jde o tento druh ryb, zakázat pouze mezinárodní obchod, v rámci kterého je 80% je vyváženo do Japonska.

Ochranou tuňáka obecného jistě chráníme ohrožený druh, také ale podporujeme pokračování vyrovnanějšího a udržitelnějšího rybolovu, takového, který je určen pro náš vnitřní trh, a který vytváří zaměstnanost. Jsem pro myšlenku uvedení tuňáka obecného v Příloze I úmluvy CITES a, ačkoli věřím, že toto rozhodnutí bude pozitivní, pomoc Komise bude rozhodující, protože to bude znamenat, že odvětví rybolovu bude zcela revidované.

Má otázka se proto týká podmínek této pomoci. Francie požaduje 18měsíční prodloužení doprovázené finančními opatřeními pro rybáře a majitele lodí, kteří byli zákazem obchodu postiženi. Co si o tom Komise myslí?

Navíc já, stejně jako řada mých kolegů, mám obavy týkající se férovosti. Jak můžeme zajistit, že lodě plující pod vlajkou zemí jako je Tunis, Libye a tak dále, budou mezinárodní zákaz obchodu uplatňovat stejně přísně jako my? Z čeho budou nová opatření na kontrolu a pokuty sestávat?

Naše politika udržitelných hospodářských činností musí být praktická a někdy, v určitých odvětvích, dokonce i nepopulární, doufám ale, že Komise ani Rada neztratí ze zřetele úpravy nutné k provedení těchto opatření.

Guido Milana (S&D). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, podporuji – a v tomto směru jsem také předložil pozměňovací návrhy – začlenění tuňáka obecného do Přílohy II. Tím, že to podporuji se necítím jako zločinec. Naopak, cítím se být na stejné vlnové délce jako ti, kteří přede mnou, počínaje paní Gardiniovou, zastávali odlišné stanovisko.

Je velkou chybou klást tygry, lední medvědy, slony a tuňáka na stejnou úroveň. Pokud jde o tyto ostatní ohrožené druhy, FAO by si nikdy nedovolila říci cokoli jiného nebo podporovat odlišné stanovisko. To, že mám jiný názor na záležitost týkající se tuňáka opravdu neznamená, že bych zapomínal na to, že je biodiverzita hodnotou, kterou je nutné za každou cenu bránit.

Duch návrhu usnesení je rozhodně hodný podpory. Nicméně v době, kdy se zdá, že někteří lidé, pokud jde o odhad biomasy tuňáka obecného v moři, krácejí směrem vzad a rychle směřují k jeho začlenění do Přílohy I znamená, že jsou pravděpodobně přehlíženy vedlejší dopady dané volby, jež jsou vážné a v mnoha odvětvích hospodářství někdy nezvratné.

V určitém ohledu se to týká i otázky korálů a jejich začlenění do Přílohy II. I zde jsou údaje, které plně nenavědčují vyhynutí nebo ohrožení hlubinného korálu, korálu, který se nachází v hloubce větší než 150-200 metrů, což je to, co je opatřením pokryto.

Carl Haglund (ALDE). – (SV) Pane předsedající, kdysi bylo dokonce možné chytat tuňáka obecného na severu, v mé části Baltského moře, ale víme, jaká je situace dnes. Tuňák obecný je ohrožen vyhynutím z důvodu nadměrného rybolovu.

Tuto poněkud smutnou diskusi máme z toho důvodu, protože správné rozhodnutí nebylo učiněno ve správné době. Skončili jsme zde takto, protože celá léta jsme my, kdo rozhodujeme, odmítali naslouchat odborným radám. Ve výsledku se pak ocitáme v situaci, která vyžaduje drastický čin. V této souvislosti mi dovozte, abych vám připomněl dřívější selhání lidstva na této frontě. Kanadské pobřeží je dobrým příkladem toho, jak člověk uspěl v tom, naprosto zničit populace tresek. Ty se zcela zhroutily, a to z důvodu nadměrného rybolovu, a vedla se ta samá diskuze, kterou zde máme dnes. Nesmíme připustit, aby tuňáka obecného postihl ten samý osud. Z tohoto důvodu není francouzský návrh, mimo jiné, nijak zvlášť dobrý, protože by mohl mít přesně takový dopad. Samozřejmě skutečnost, že polovina – nebo skoro všichni – z Výboru pro rybolov zde sedí, ukazuje, že tato sněmovna tyto otázky neřeší nejlepším způsobem; tedy Výbor pro životní prostředí, zdraví a bezpečnost potravin vede diskuse a přichází s nápady, a pak ti z nás, kteří pracují na otázkách týkajících se rybolovu, sem přijdou a debatují o nich. To je něco, o čem bychom měli přemýšlet. Myslím si ale, že návrh Výboru je dobrý. Má zdravý vědecký základ a neexistuje důvod, aby byl přístup Výboru pro životní prostředí v této věci měněn.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Pane předsedající, dámy a pánové, tuňák obecný je již nějakou dobu na výstražném seznamu a léta slyšíme zprávy, které jasně ukazují, že populace jsou slabé a jak jsme k tomu přispěli, včetně veřejných dotací. Evropská unie v posledních letech na modernizaci vynakládá až 34 milionů Euro.

Myslím, že to musíme říci, protože musíme přijmout odpovědnost za situaci, v níž se nacházíme. Dohnali jsme populace tuňáka obecného na pokraj zhroutení a nemůžeme teď tvrdit, že nejsme nijak odpovědní. Máme nyní příležitost tento problém napravit tím, že zahrneme tuňáka obecného do Přílohy I Úmluvy o mezinárodním obchodě s ohroženými druhy volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (CITES), a to je jediný způsob, jak to můžeme udělat, protože bych rád zdůraznil, že mnoha lidem na tom závisí jejich živobytí.

Je pravdou, že jsou odvětví, která udělala správnou věc a mohla by a měla by tak činit i nadále, ale aby mohla udělat správnou věc, musí existovat tuňák. Pokud nebude existovat tuňák, nebudou moci dělat vůbec nic. Jedinou zárukou je Příloha I, a proto jakékoliv jiné opatření, které by mohlo působit proti tomuto návrhu,

je špatným opatřením, které prodlouží agonii, a neukončí ji tedy. Nemylme se tedy, neklamme: máme historickou odpovědnost vůči tomuto druhu a vůči lidem a rodinám, kteří na tomto zdroji obživy závisejí. Chopme se své odpovědnosti s odvahou a se ctí, které je Evropská unie v této době hodna.

Ioannis A. Tsoukalas (PPE). – (EL) Pane předsedající, moji kolegové poslanci se již dotkli každého aspektu této otázky. Rád bych uvedl, že podporuji dřívější stanovisko pana Milana a řekl, že musíme mít na paměti, že zahrnutí tuňáka obecného do Přílohy I bude mít řadu sociálních a hospodářských následků, jako je například bankrot a uzavření řady podniků, zejména těch malých a středně velkých, ztrátu pracovních míst a ztrátu konkurenceschopnosti Evropy.

Musíme mít na paměti, že tuňák obecný představuje na celosvětovém trhu 6 miliard EUR. Rád bych vlastně slyšel pár vědecky podložených návrhů, které jsou zaměřeny na zajištění budoucí životaschopnosti populací tuňáka obecného, a které zároveň berou v úvahu životaschopnost evropských rybářů a jejich rodin. Podle mého názoru bude nejlepší a nejlíc odpovídající ho zařadit do Přílohy II.

Nesmíme ani zapomínat, že Evropská unie nerybaří sama – ani ve Středozezemním moři ani v Atlantiku. Rybolov tuňáka obecného je globální záležitostí. Evropští rybáři čelí silné – často nekalé – soutěži ze strany severoafrických zemí. Jednostranná životaschopnost populací tuňáků nemá smysl. Musíme zajistit, aby všichni hráli podle stejných pravidel.

Také to, že Japonsko má 30 000 tun zmraženého tuňáka obecného je asi zajímavé a zákaz může znamenat, že ceny akcií vzrostou z 10 miliard USD na 20 miliard USD.

Daciana Octavia Sárbu (S&D). – Pane předsedající, všechny prvky této dohody jsou důležité, ale chci se zaměřit na otázku tuňáka obecného.

Je důležité, abychom jednali hned a předešli tomu, že populace tuňáka obecného se zhroutí a umožnili jeho počty obnovit. V roce 2006 Mezinárodní komise na ochranu tuňáků v Atlantiku schválila akční plán zaměřený na zlepšení podávání zpráv a sledování populací tuňáka a inspekcí lodí.

Je ale jasné, že to nestačí. Populace tuňáka, zejména ty východní ve Středozezemním moři zůstávají i nadále kriticky nízké a existuje velmi reálné nebezpečí, že budeme brzy svědky vyhynutí tohoto ohroženého druhu.

Konference smluvních stran úmluvy CITES by proto měla souhlasit se zařazením tuňáka obecného do Přílohy I Úmluvy a členské státy a Komise musejí udělat pro boj s nelegálním rybolovem a pro prosazení dohodnutých omezení a kvót více.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – (ES) Pane předsedající, co se týče možnosti zákazu lovu tuňáka obecného ve Středozezemním moři, velmi se obávám, že legální rybolov bude vytlačen nelegálním rybolovem a nevinní budou platit za hříchy vinných.

V Katalánsku jsou v sázce stovky pracovních míst. Rybolov je realizován řádně, je regulován a sledován, a to jak pokud jde o správu rybolovu, tak o obchod.

Od roku 2006 byl ve východním Atlantiku a ve Středozezemním moři snížen lov tuňáka obecného z 30 000 tun na 13 500 tun. Minimální velikost ryb se zvýšila z 10 na 30 kilogramů, a původně 11ti měsíční rybářská sezona se změnila na 11ti měsíční období, ve kterém rybolov není povolen.

A konečně, nemyslím si, že mezi mezinárodními odborníky existuje shoda v tom, co se týče ohrožení tuňáka obecného vyhubením. Pokud populaci tuňáka porovnáme za období let 1970 a 2010, což je období, pro které existují monitorovací údaje, populace tuňáka obecného se pohybuje nad 15%. Pro účely Přílohy I Úmluvy o mezinárodním obchodu s ohroženými druhy volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (CITES) je to mezi 21% a 30%, tedy jasně nad 15%.

Carmen Fraga Estévez (PPE). – (ES) Pane předsedající, ráda bych hovořila o druzích, které jsou předmětem komerčního rybolovu, a ráda bych zdůraznila, že regionální rybolovné organizace jsou již odpovědné za hospodaření s těmito druhy a jejich ochranu. Ve skutečnosti je nutné Úmluvu o mezinárodním obchodu s ohroženými druhy volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (CITES) jen prolistovat, aby si člověk uvědomil, že je patrně navržena pro slony a lední medvědy, ale samozřejmě není určena pro lovné ryby.

Nejsem proti ochraně tuňáka obecného, protože by to bylo absurdní, i kdyby jen kvůli důležitosti, jež má pro flotilu. Myslím si ale, že ta opatření musejí být rozhodnuta orgány, které mají k dispozici ty nejlepší odborníky jak na řízení rybolovu, tak na vědecký výzkum, protože existuje dobrý důvod k tomu, proč musí CITES přijímat rady zvnějšku, když dostává návrhy, které se těchto druhů týkají.

Myslím si proto, že je návrh na zařazení tuňáka obecného do Přílohy I úmluvy CITES zbytečný a neodůvodněný, protože opatření jsou již nařízena Mezinárodní komisí pro ochranu tuňáků v Atlantiku (ICCAT). Je to nespravedlivé, protože by to svévolně poškodilo flotilu, která se vypravila na cestu snižování rybolovu a bylo by to i kontraproduktivní, protože by to mohlo vést k nárůstu nekontrolovatelného černého trhu s tuňákem obecným.

Rozumím obrovskému tlaku, který je obecně vyvíjen na veřejné mínění a tuto sněmovnu zejména – jak vidíme – ekologickými nevládními organizacemi. Moje politická skupina se proto rozhodla podpořit zařazení do Přílohy II, a to jako kompromis mezi návrhem Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin a těmi z nás, kdo si myslí, že řízení rybolovu nemůže být regionálním rybolovným organizacím odebráno. Náš návrh je založen na vědeckých doporučeních pro CITES. Organizace OSN pro výživu a zemědělství (FAO) doporučila, aby byl tuňák obecný zařazen jen do Přílohy II CITES, což ukazuje, že mnoho lidí zprávu FAO ani nečetlo.

Catherine Bearder (ALDE). – Pane předsedající, vítám ujištění, kterého se nám dnes večer dostalo, a sice že EU nepodpoří žádné návrhy, které by vedly ke zvýšení pytláctví zaměřeného na slonovinu, jsem ale zděšena tím, když Komise říká, že veškeré návrhy na přesunutí afrického slona do nižší kategorie, tedy z Přílohy I do Přílohy II úmluvy CITES, musí být objektivně vyhodnoceny na základě pravidel stanovených CITES.

Tato dvě stanoviska si vzájemně přímo odporují. Jakákoliv diskuse o uvolnění ochrany slona poskytnuté podle úmluvy CITES dá pytlákům, kteří doufají, že tu bude brzy trh pro jejich nelegálně a krutě získané zboží, zelenou.

Zambie a Tanzanie porušují Úmluvu, protože nekonzultovaly všechny státy, v nichž sloni žijí, jak vyžaduje usnesení 9.24 o kritériích pro pozměňovací návrhy CITES. Očekáváme, že Komise a Rada zajistí, aby ustanovení CITES a schválené moratorium byly respektovány. A hlavně – jak hodlají zabránit tomu, aby nelegální návrhy Tanzanie a Zambie nebyly dány na přední místo programu?

Antonello Antinoro (PPE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, věřím, že mohu s dostatečnou jistotou říci, že projev předsedkyně Výboru pro rybolov, paní Fragy Estévezové, poskytl některé technické informace, v souvislosti s kterými se tváříme, že je neznáme, nebo pravděpodobně skutečně neznáme.

Zmínila, jaké je doporučení FAO, jaká je pravda a k čemu se vyzývá. Všechno ostatní je manipulací a ovlivňováním tohoto Parlamentu a mnoha poslanců. Nerad bych, abychom zapomněli, že politika musí být suverénní, a že musíme udržet vliv a tlak ekonomických skupin, které pravděpodobně chtějí něco jiného, kromě tohoto Parlamentu.

Víme, že v posledních dvou letech cena tuňáka klesla a víme, že jsme stanovili omezení, pomocí nichž došlo ke snížení na 40%. Vycházíme ze studií, o nichž si nikdo není jist, zda jsou pravdivé. Všechno ostatní je manipulací ze strany hospodářských velmocí, které patrně chtějí přesný opak toho, o co usilujeme, a to zvýšení ceny tuňáka nad veškeré míry a to, aby nakonec těmi, kdo zaplatí, byly malé ekonomiky s malými rybářskými flotilami, na nichž mnoho regionů naší nádherné Evropy závisí.

Dále bych rád doporučil, aby Komise a Komisař – také s ohledem na skutečnost, že v nové Komisi je ministryně pro zahraniční věci, nyní zcela jistě zmiňovanou častěji, než v minulosti – zajistili, že bude dosaženo dohody s ostatními neevropskými zeměmi, aby zákaz rybolovu tuňáka obecného neplatil jen v Evropě, a aby usilovali o kontrolu cen, včetně cen v neevropských zemích.

Podporujeme tedy pozměňovací návrh paní Fragy Estévezové a vše, pokud jde o to, co ukládá Příloha II.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE). – (PT) V listopadu loňského roku přijala ICCAT přísná opatření na omezení odlovu atlantického tuňáka obecného: snížení úlovků z 22 000 na 13 500 tun v roce 2010 a omezení rybolovu košelkovými nevodami mezi 15. květnem a 15. červnem. Slovy komisaře Joe Borgia, ambiciózní a bezprecedentní opatření. Tato rozhodnutí byla přijata v souladu s nejnovejšími vědeckými názory na druhy a jejich dopad by měl být před koncem roku 2010 vyhodnocen.

Nemá proto smysl předkládat nová omezení, která budou odvětví ekonomicky a sociálně trestat, a to zejména v období vážné krize, kterou zažívá, jako jsou ta, jež jsou obdobou zařazení atlantického tuňáka obecného do Přílohy I. Odvětví rybolovu vyžaduje dynamickou rovnováhu mezi svými třemi pilíři: mezi environmentálním, ekonomickým a sociálním pilířem.

S ohledem na environmentální požadavky, musejí být tyto vědecky podloženy, což bylo i v případě setkání ICCAT s ohledem na aktivní účast Evropské unie. Za těchto okolností by bylo zařazení atlantického tuňáka obecného do Přílohy I vážným precedentem a ignorování potřeby: zaprvé vědeckého zdůvodnění pro oznámení omezení; a zadruhé rovnováhy mezi environmentálním, ekonomickým a sociálním pilířem. Otevřelo by to tak dveře dalším rozhodnutím přijatým příliš rychle a předpojatě a překroutily by se normy odpovědného řízení.

Alain Cadec (PPE). – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, jsem přesvědčen, že návrh Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin na zařazení tuňáka obecného do Přílohy I úmluvy CITES je příliš radikálním opatřením. Proto bych to podmínil třemi požadavky, což, jak věřím, umožní spravedlivý kompromis.

První se týká nezávislého vědeckého názoru, jenž má být publikován v říjnu 2010 a schválen na schůzi CITES v září 2011. Věřím, že tento vědecký názor je zásadní. Musíme si být jisti, že druh je opravdu ohrožen, a to ještě předtím, než radikální rozhodnutí o rybolovu a obchodu s tuňákem obecným přijmeme.

Zadruhé je důležité, abychom měli záruku, že nařízení (ES) č. 865/2006 o CITES bude pozměněno, jelikož výsledkem bude obecná výjimka pro vnitřní obchod s tuňákem obecným. Tento pozměňovací návrh znamená, že získáme to, co všichni chceme: přežití našeho malého pobřežního rybolovu, zejména ve Středozeří.

Zatřetí, protože rozhodujeme o zařazení tuňáka do Přílohy I, věřím, že ze strany Evropské unie je důležitá finanční podpora rybářů a majitelů lodí, kterých se tato rozhodnutí dotknou.

A nakonec, pokud bude rozhodnutí za podmínek, které jsem právě zmínil, schváleno, bude muset být doprovázeno výrazně přísnějšími kontrolami v rámci boje s nelegálním rybolovem. Jen a pouze za těchto podmínek mohou souhlasit s uvedením tuňáka obecného v Příloze I úmluvy CITES. Bez těchto záruk zůstává nejméně škodlivým řešením uvedení v Příloze II, pokud to ovšem není řešením nejlepším.

Esther de Lange (PPE). – (NL) Pane předsedající, nemůžeme si dovolit ignorovat ztrátu biodiverzity. Mohla by to být má slova, ale jsou to slova Evropské komise, komisaře pro životní prostředí, pana Dimase, abych byla přesná, která pronesl minulý měsíc při prezentaci sdělení týkajícího se biodiverzity.

Mám za to, že nová Komise to vnímá stejně a bere důležitost biodiverzity zrovna tak vážně. Pokud ne, tak bych chtěla, aby mi to bylo řečeno. Právě kvůli angažování Evropské komise v otázkách biodiverzity mě překvapuje, že je to Komise, kdo dělá vše pro záchranu druhů a odsunuje ztrátu biodiverzity na jedné straně, zatímco ta samá Komise nemá – nebo ještě nemá – odvalu prostě navrhnout, aby se ohrožený druh, jako je tuňák obecný, přidal do Přílohy I úmluvy CITES. To vypadá jako dvě strany téže mince. Samozřejmě, že musíme finančně podporovat rybáře, kteří v dobré víře pracují, aby byla tato intervence schválena. V tomto bodě souhlasím s předchozím řečníkem. Kromě toho se musíme ilegálními odchyty tuňáků zabývat rozhodněji..

Nicméně, dámy a pánové z Komise, zašla bych ještě o krok dále. Pro mě je CITES, a zejména tuňák obecný, zkušebním případem. Zkušebním případem toho, zda jste, jako Komise, schopni následovat vaše slova činy. Zkušebním případem, na kterém poznáme, zda je nová Komise schopna ukázat svou schopnost vést, nebo zda bude jen trvale ochotně naslouchat členským státům, které, jak víme, s tím nebudou souhlasit, a zda předejde tomu, aby zabředla do formulací a sdělení a místo toho jednala.

Jen jsem citovala vaše slova; říkáte, že jste připraveni to udělat, takže nyní je čas se posunout od slov k činům a Komisi bych řekla: začněte s tuňákem obecným.

Simon Busuttill (PPE). – (MT) Pokud rybářům dovolíme, aby si dělali to, co chtějí, tak přispějeme k vyčerpání a vyhynutí populací tuňáků. Podobně ale, pane předsedající, pokud na obchod s tuňáky uvalíme úplný zákaz, pak zničíme rybáře, společenství rybářů, jejich rodiny i společenství, která na nich závisí.

Věřím, že se jedná o dvě krajnosti: neměli bychom populace tuňáků ani zlikvidovat, ani bychom neměli zničit odvětví, které na nich plně závisí. Mezi těmito dvěma krajnostmi je ale cesta, kterou se můžeme vydat a která vede ke kompromisu. Existuje cesta, pomocí níž můžeme odvětví rybolovu kontrolovat více, než tomu bylo dříve, aniž bychom ho kompletně zavřeli.

Proto jsem přesvědčen, že uvedení tuňáka v Příloze I úmluvy CITES je krajním opatřením, jemuž bychom se měli vyhnout. Bylo by pro nás lepší, kdybychom se řídili podle toho, co navrhuje ICCAT, protože ta po léta snižovala kvóty na odlovy ryb. Abychom ale dosáhli kompromisu, můžeme jej uvést v Příloze II úmluvy CITES.

Pane předsedající, abychom zabránili vyplenění populací tuňáků, nemusíme zlikvidovat všechny rybáře, kteří na nich závisejí. Je možné tyto dvě strany usmířit.

Seán Kelly (PPE). – Pane předsedající, pokud mi prominete, myslím, že podle mnohých z nás se jedná o situaci jako z Hlavy 22, protože pokud zakážeme rybolov, a zejména pak lov tuňáka obecného, rybáři přestanou existovat. Pokud ho nezakážeme, nebude co lovit.

Myslím, že klíčovým prvkem zde je – a neustále se v rozpravách také objevuje – vědecký důkaz. Lidé říkají, že vědecké důkazy nejsou dostatečně důvěryhodné, nejsou dostatečně obsáhlé a nejsou dostatečně aktuální.

Rád bych se Komise a Rady zeptal: jste spokojeni s vědeckými důkazy, které jsou předkládány? Protože citovat vědecké důkazy můžete, ale pak může přijít někdo s jiným příkladem doporučení od jiných vědců.

Proto si myslím, že se jedná o klíčový prvek a rád bych od Komise a Rady slyšel, co nám k tomu mohou říci.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Pane předsedající, dnes jsme slyšeli, že nelegální rybolov je zaměřován za mafie a chci také promluvit ve prospěch odvětví, které při mnoha příležitostech dokázalo, že je zodpovědné.

Obhajují potřebu kontroly rybolovu. Také obhajují potřebu kontroly mafií. To ale nemůže být důvodem k tomu, aby se tuňák obecný do Přílohy I začlenil.

Musím také říci, že baskická rybářská flotila, které se toto rozhodnutí, bude-li přijato, značně dotkne, dokázala, že je velmi zodpovědná, neboť za účelem ochrany odvětví příležitostně žádala o pozastavení rybolovu u v případech jiných druhů, například ančoviček.

Musím také říci, že bychom měli naslouchat tomu, co říká mezinárodní komise na ochranu tuňáků v Atlantiku (ICCAT), protože v roce 2009 přijala restriktivnější a silnější opatření na řízení v souladu s doporučeními Vědeckého výboru.

Ráda bych zdůraznila, že pro rok 2010 bylo rozhodnuto o stanovení kvót pro rybolov na 3 500 tun. V roce 2009 to bylo 22 000 tun a v roce 2006 to bylo 32 000 tun. Byl tedy učiněn kompromis, aby se zavedla nová kontrolní opatření, bude-li to bude nutné.

Nejsem pro zařazení tuňáka obecného do Přílohy I, protože by to mohlo poškodit mnoho odvětví, včetně odvětví malého rozsahu, což se dnes nezvažovalo. Měli bychom tedy podpořit jeho začlenění pouze v případě, že tato opatření nebudou účinná.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Pane předsedající, jako Evropanovi z alpského regionu mi dovoluňte se přesunout z vody zpět na pevninu. Chtěl bych, aby Komise do Dohy přivezla požadavek týkající se návrhu na potřebu označování. Jak víme, chování draví ptáci – mám na mysli zejména sokoly – podléhají požadavku na značkování, zejména pokud je s nimi obchodováno. Zvířata jsou registrována, kroužkována nebo, v případě větších zvířat, jsou tato označena čipy tak, aby je bylo možné, v případě potřeby, identifikovat. Bez tohoto značení nemůže existovat obchod.

Chtěl bych tedy upozornit na to, že pro ostatní druhy zvířat, která jsou ohrožena nebo chovaná, jako je například rys ve střední Evropě, takové požadavky neexistují. Může se tak stát, že zvířata, která se volně pohybují, zvířata, která utečou nebo ta, která jsou obchodována, nejsou označována a není možné je přesně identifikovat. To je špatné jak pro studium chování, tak pro výzkum týkající se stavu populací těchto zvířat a samozřejmě to také usnadňuje nelegální obchod. Proto navrhuji, aby se otázka značkování zvířat vzala do Dohy jako užitečný příspěvek k diskusi.

Mairead McGuinness (PPE). – Pane předsedající, přišla jsem do sněmovny, abych se poučila, či jsem v to alespoň doufala, že se tak stane, protože v této rozpravě, týkající se zejména tuňáka obecného, jsou dvě oprávněné strany.

První, k čemu bych se chtěla vyjádřit, je to, že jsme hovořili o nelegálních rybolovných praktikách a zdá se mi, že ti, co nelegální rybolov provozují, se nestarají o to, co je v jaké příloze. Budou v tom pokračovat tak dlouho, dokud nebudeme mít na vymáhání těchto předpisů a nařízení účinné nástroje.

Na jedné straně v klasifikaci Přílohy I můžeme vidět určitou logiku, ale jsou tu socio-ekonomické otázky. Myslím, že se musíme zaměřit na výsledky.

Pak je zde otázka vyřazení a dopadu kategorizace Přílohy I na rybáře. Přikláním se k tomu názoru – ale budu o tom později hovořit s kolegy v naší skupině – že by neměl být klasifikován v Příloze I a možná, že tím místem je Příloha II. Ukazuje se, že i s touto dlouhou a kvalitní diskuzí jev tom ještě zmatek, tedy alespoň já ho mám.

Giovanni La Via (PPE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, s ohledem na kontroverzní vědecké údaje, které jsme slyšeli z různých stran, a s ohledem na úroveň stavu populace, která určitě ještě není, a to dokonce ani v tom nejhorším scénáři, taková, aby vyžadovala povinné začlenění do Přílohy I, nejsem přesvědčen, že takové restriktivní opatření, byť s omezeními, která by byla na určitá území, co se týče rybolovu, uvalena, je tím nejlepším řešením.

Ve světle úsilí, které bylo v uplynulých letech za účelem snížení úrovně rybolovu rybářskými společnostmi specializovanými na lov tuňáků vynaloženo, musíme, podle mého názoru, pokračovat v této orientaci a udržet tuňáka v Příloze II a vyhnout se spěchu, což by bylo pro některé oblasti a společnosti v tomto odvětví nesmírně nebezpečné.

Silvia Iranzo Gutiérrez, úřadující předsedkyně Rady. – (ES) Především bych všem ráda poděkovala za projevy, které jsem shledala velmi užitečnými pro formulování společného postoje, který by měla Evropská unie zaujmout na příští konferenci smluvních stran Úmluvy o mezinárodním obchodu s ohroženými druhy volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (CITES). Velká většina zdůraznila oprávněnost úmluvy CITES, pokud jde o pomoc při ochraně druhů, které jsou ohroženy vyhubením.

Jak jsem řekla v úvodu, poté co Komise předloží svůj návrh Radě, Rada bude moci zformovat svůj postoj k CITES, pokud jde o rozdílné body programu schůzky týkající se hlavních ohrožených druhů. Lidé například hovořili o tygrech a o slonech – paní Bearderová – o ledních medvědech – paní Liotardová – ale velká většina projevů se týkala případu tuňáka obecného. Co se týče tohoto tématu, slyšeli jsme rozdílné názory založené na různých argumentech.

Rada si je samozřejmě vědoma výsledků poslední schůze Vědeckého výboru mezinárodní komise na ochranu tuňáka v Atlantiku (ICCAT) v říjnu 2009, a také doporučení sboru nezávislých poradců FAO v prosinci 2009. Rada si je tedy plně vědoma důsledků návrhu na začlenění tuňáka do příloh CITES, a to nejen kvůli ochraně druhu, ale také kvůli zachování tradičních rybářských metod některých rybolovných oblastí, které ukázaly, že jsou pro živočišné druhy udržitelné. Rada proto pečlivě vyhodnotí všechny otázky ještě předtím, než přijme svůj postoj.

Závěrem bych ráda znovu zdůraznila díky ze strany úřadujícího předsednictví Rady za vaše projevy a příspěvky v průběhu této fáze rozhodující pro formulování postoje Evropské unie na příští konferenci CITES, a velmi ráda předám obsah vašich projevů Radě spolu s vaším velkým zájmem o téma, které se bude v Dohá projednávat. Rada bych vám také vyřídila odhodlanost španělského předsednictví zajistit ochranu a udržitelný rozvoj ohrožených druhů. Víme, že má Rada v této věci plnou podporu Parlamentu.

Paweł Samecki, člen Komise. – Pane předsedající, má první obecná poznámka se týká toho, že chci vyjádřit, že si opravdu cením příspěvků všech řečníků, které se týkaly všech cílů, které se budou na konferenci projednávat.

Mohu vás ujistit, že Komise bude pro udržitelný obchod, který bude ku prospěchu jak biodiverzitě, tak společenstvím, které musejí žít v harmonii s dotčenými druhy.

A nyní několik konkrétnějších komentářů k vašim poznámkám; především a jak jsem již vysvětlil, celkový postoj Komise týkající se tuňáka obecného bude přijat brzy. Jedná se o důležitou záležitost, protože se týká hlavně úlovků rybářskými flotilami EU. Bylo pocíťováno, že bude vhodnější, když v této záležitosti přijme jasné stanovisko nová Komise, namísto té odcházející, protože nová Komise bude odpovědná za obranu nebo propagaci stanoviska EU na konferenci.

Jsem si skutečně jist, že tento návrh zajistí udržitelnou budoucnost jak tomuto druhu, tak souvisejícímu rybolovnému průmyslu. V této věci bude nutné vyvážit krátkodobá a dlouhodobá hlediska. Co se týče konkrétních bodů a otázek, které ctění poslanci Parlamentu vznesli v souvislosti s otázkou podpory, kterou by bylo potenciálně možné poskytnout zasaženým rybářům, myslím, že bychom měli zdůraznit, že Komise bude připravena vyhodnotit možnost poskytnout takovou podporu v maximálním možném rozsahu, ale musíme také pamatovat na to, že rozpočtové přerozdělování bylo rozhodnuto již na mnoho let, a že bychom měli také vyhodnotit finanční následky, a to vzhledem k nekompromisní rozpočtové perspektivě pro roky 2007-2013.

Je zde jedna konkrétní záležitost týkající se návrhu zahrnout tuňáka obecného do Přílohy II a I a myslím si, že je důležité si povšimnout, že v úmluvě CITES jsou velmi specifická ustanovení, která se vztahují na Přílohu II. Vedlo by se mnoho právních a technických diskuzí týkajících se toho, co by zahrnutí do Přílohy II vlastně znamenalo. Praktický dopad takového uvedení by byl nejistý. Proto musíme myslet na to, jaké budou praktické dopady uvedení tuňáka obecného do Přílohy II.

Pokud jde o otázku paní Bearderové týkající se slonů, v návrzích usnesení o Tanzanii a Zambii existují procedurální slabiny, ale podle našeho právního rozboru tyto formální chyby nemohou být dostatečným důvodem k odmítnutí těchto návrhů usnesení z procedurálních důvodů *ex ante*.

Konečně ještě poznámka k otázce pana Kellyho. Je Komise v případě řady záležitostí spokojená s vědeckými důkazy? Myslím, že je pro Komisi obtížné zpochybňovat vědecké důkazy, protože by to znamenalo, že Komise má lepší vědecké nebo výzkumné kapacity než výzkumné instituce, a tak tomu není. Proto je někdy obtížné zaujmout k vědeckému důkazu stanovisko.

Předsedající. – Obdržel jsem sedm návrhů usnesení⁽²⁾ předložených v souladu s čl. 115 odst. 5 jednacího řádu.

Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve středu ve 12:00.

Písemná prohlášení (článek 149)

Sergio Berlato (PPE), písemně. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, rozprava, kterou dnes vedeme k 15. schůzi konference smluvních stran úmluvy CITES, která proběhne v březnu, je obzvláště důležitá pro racionální využívání divoké flóry a fauny.

Návrh usnesení v této věci se zdá být stočený ve prospěch zákazu využívání mnoha zdrojů. Hovořím zejména o návrhu zahrnout středozevní červený korál do Přílohy II úmluvy CITES. Rád bych upozornil na to, že vědecké společenství cítí, že pro druhy z rodu *Coralliidae* žádná hrozba vyhynutí neexistuje, a to s ohledem na množství tohoto druhu ve všech vodách, v nichž žijí. Začlenění korálu do Přílohy II se proto zdá být nepřiměřené a nepodpořené vědeckými daty. Obchod s červeným korálem představuje značný zdroj příjmů v rozlehlých regionech Středozevního moře a jeho zahrnutí do CITES by mělo značné důsledky pro ekonomiku řady zemí, včetně Itálie, a na veřejnosti by to vyvolalo náhlý poplach a vyústilo ve ztrátu pracovních míst.

Z těchto důvodů jsme proti zahrnutí tohoto druhu do Přílohy II úmluvy CITES. Dále bych Evropskou komisi požádal, aby přehodnotila stanovisko, které přijala, a které se jeví spíše jako výsledek přehnaného environmentálního extremismu než jako uvážlivá vědecká analýza.

Clemente Mastella (PPE), písemně. – (IT) Evropa byla vždy všímavá k problémům spojeným s drancováním divoce žijících druhů a s nelegálním obchodem živočichů a rostlin.

Připomeňme si ale, že úmluva CITES by měla zakládat svá vlastní rozhodnutí na výsledcích a na vědeckých údajích, které poskytují odpovídající mezinárodní orgány. Dva body jsou zejména citlivé: návrh zahrnout druhy *Corallium spp.* a *Paracorallium spp.* do Přílohy II a požadavek zahrnout tuňáka obecného do Přílohy I.

Pokud jde o korál, jsme toho názoru, že je správné zopakovat náš nesouhlas ve světle negativního stanoviska vysloveného vědeckým evaluačním sborem FAO v polovině prosince 2009, jenž ukázal, že neexistují data, která by dokazovala pokles druhu, což by podpořilo jeho zařazení do Přílohy II. To všechno by vážně ohrozilo konkurenceschopnost odvětví uměleckého zboží vyrobeného z korálu, které je v některých oblastech Itálie (zejména Torre del Greco, Alghero a Trapani) pro ekonomiku a pracovní místa velmi důležité.

Co se týče tuňáka, existují země jako Francie a Itálie, které se velmi zajímají o rybolov tuňáka obecného, a tedy i o ochranu tohoto druhu, aby ho bylo možné udržitelně využívat. Tento návrh usnesení můžeme podpořit, ale žádáme, aby toto začlenění bylo podmíněné provedením rozhodnutí odloženým o 12-18 měsíců, a aby odvětví byla poskytnuta kompenzace.

Véronique Mathieu (PPE), písemně. – (FR) V rozporu s dojmem, který chtějí někteří vzbudit, úmluva CITES není nástrojem určeným k zákazu obchodu; jejím cílem je spíše zajistit, aby mezinárodní obchod s volně

(2) Viz zápis

žijícími zvířaty a planě rostoucími rostlinami neohrozil jejich přežití. Před dvěma týdny jsem měla možnost setkat se s ministrem životního prostředí a turismu Namibie. Tím, že se v Namibii dala slonům určitá peněžní hodnota, a bylo tak umožněno zavedení přísné regulace obchodu se slony, jsou nyní k dispozici podmínky pro zvládání pytláctví a ochranu před pytláctvím. Díky těmto opatřením počet jednotlivých zvířat, která k tomuto druhu patří – jejichž přežití není ohroženo – značně vzrostl. Ve světle těchto skutečností vás vybízím, abyste podpořili návrh Tanzanie a Zambie přemístit afrického slona z Přílohy I do Přílohy II úmluvy CITES, a zamítlí návrh Keni.

Edward Scicluna (S&D), písemně. – Věřím v udržitelný rozvoj a nezpochybňuji to, že tuňák obecný je drancován a potřebuje ochranu. CITES byla úspěšně využívána na ochranu exotických druhů před vyhynutím v případech, kdy je nemožné kontrolovat nespočetné pytláky a lovce zejména v rozvojových zemích. Je to ale ta samá situace?

Tuňák obecný severovýchodního Atlantiku je drancován hrstkou společností zabývajících se lovem, kdy každá z nich vyloví tisíce tun. Tyto společnosti jsou z předních zemí EU: Francie, Španělska a Itálie. EU nepotřebuje mezinárodní environmentální orgán, aby jí pomáhal při kontrole rybolovného průmyslu prováděné v členských státech.

Samozřejmě musíme být pragmatičtí. Pokud mezinárodní politické mínění znamená, že nemůžeme zastavit to, aby byl BFT uveden v rámci CITES, zapojme zdravý rozum a úměrnost tím, že zahrneme tento druh do Přílohy II, jak navrhovala expertní skupina FAO. Zahrnutí BFT do Přílohy I úmluvy CITES by ekonomiku mé země stálo téměř 2% HDP. Neliší se to nijak od situace, kdy bychom žádali, aby bylo okamžitě zavřeno celé odvětví zpracovávající lososy ve Skotsku. Téměř 1% pracovní síly by přišlo o svá pracovní místa.

13. Způsobilstv intervencí do bydlení ve prospěch marginalizovaných společností (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem pořadu jednání je zpráva, kterou předložil Lambert van Nistelrooij za Výbor pro regionální rozvoj o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. .../2009, kterým se mění nařízení (ES) č. 1080/2006 o Evropském fondu pro regionální rozvoj, pokud jde o způsobilstv intervencí do bydlení ve prospěch marginalizovaných společností

(KOM(2009)0382 - C7-0095/2009- 2009/0105(COD)) (A7-0048/2009)

Lambert van Nistelrooij, zpravodaj. – (NL) Evropský parlament je dynamický; od ryb a CITES se posuneme k lidem, protože je také důležité, aby se i o nich odpovědně jednalo. Jsem rád, že dnes můžeme pozměnit nařízení o Evropském fondu pro regionální rozvoj, a to ve vztahu k zajištění bydlení pro lidi v obtížných situacích, marginalizované skupiny napříč Uníí.

Jsem také rád, že jsme minulý týden dokázali dosáhnout dohody v prvním čtení, a to o celé řadě problémů, které v právním smyslu vznikly v rámci Lisabonské smlouvy. Společně jsme přišli se zněním prvního pozměňovacího návrhu podle Lisabonské smlouvy, prvního pozměňovacího návrhu legislativy v tomto novém volebním období. Celá škála dalších návrhů byla zablokována, ale tento návrh bude úspěšný. Také vám děkuji, dámy a pánové, za tlak, který jste vyvinuli. Spolu jsme řekli, „Tohle vlastně byla dohoda již podle Úmluvy z Nice“. Nebyl zde ale dostatečný pokrok. Ten byl spojen s dalšími oblastmi, což byl důvod, proč za švédského předsednictví nebylo dosaženo dohody.

Letos je také řeč o nové situaci, protože rok 2010 je Evropským rokem boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení, vůbec nejlepším rokem k tomu, aby se takovýto typ nástroje uvedl v život. Společně s ostatními jsem proto vyvinul velký tlak na to, aby tato oblast byla dokončena a, řekl bych, že zrovna včas.

Jsem ale také rád a spokojen, že projekty, které byly původně myšleny pro problémové skupiny v městských oblastech, mohou nyní být spuštěny pro realizaci ve venkovských oblastech. Opatření se bude navíc týkat každé země Evropské unie.

Myšlenka soudržnosti je i nadále kombinací sociální soudržnosti, ekonomické soudržnosti a územní soudržnosti. V tomto návrhu je sociální rozměr, sociální soudržnost na špičce. V průběhu konzultačního procesu jsem také mohl zdůraznit řadu bodů, které vám nyní zopakují: 1. rozšíření do všech států EU, všech 27 členských států Evropské unie; 2. kritérium udržitelnosti; a 3. vytvoření konkrétnějších kritérií pro integraci tohoto typu stavebního projektu do společnosti; mnoho ze současných lokalit kritéria nespĺňuje a místo toho představují špatné bydlení na špatných místech. Opětovné budování na špatných místech nic

neřeší. Čerpání fondů – a hovoříme zde o půl miliardě Euro ročně, která může být vyplacena v rámci regionálních fondů – je samo o sobě neoprávněné, pokud nevybereme dobré lokality; proto je tedy nutné určit přesnější kritéria.

Samozřejmě nic z toho nevyřeší problém 9 milionů Romů, ale bydlení je zásadní, fyzický prvek je důležitý a členské státy mohou nyní něco začít dělat. Žádám Evropskou komisi, odcházejícího komisaře, aby odpověděl na otázku, zda budeme podrobněji informováni o provádění celého balíčku a zda do toho budeme zapojeni.

Konečně, ve svých předchozích funkcích jsem byl mimo jiné zodpovědný za problém maringotek v Nizozemí a viděl jsem, jak bylo obtížné to řešit. Navštívil jsem Rumunsko a další země východní Evropy a uznávám většinu toho, co jsem viděl. Myslím, že je velmi dobré, že jsme schopni učinit toto rozhodnutí. Bez dobrého bydlení, dobrých míst a doplňkové sociální politiky, vzdělávání a zaměstnanosti neuspějeme. Jsem velmi rád, že můžeme udělat toho a děkuji všem za jejich spolehlivou spolupráci v průběhu posledních měsíců.

Paweł Samecki, člen Komise. – Pane předsedající, návrh, o němž dnes diskutujeme, je hmatatelným znakem závazku všech institucí EU podporovat začlenění krajně marginalizovaných a zanedbaných společenství do většinové společnosti. Návrh splňuje požadavek Parlamentu a Rady a potvrzuje, že strukturální fondy hrají svou úlohu nejen tím, že přispívají finančně, ale také tím, že podporují integrovaný přístup k řešení sociálních a ekonomických podmínek marginalizovaných společenství.

Návrh je zacílen specificky na romské obyvatelstvo, které v Evropě čítá 10 milionů lidí. Nicméně, v souladu se společnými základními zásadami pro začleňování Romů, tento návrh nevyklučuje ostatní marginalizované skupiny, které sdílejí podobné socio-ekonomické podmínky.

Současný kompromisní návrh rozšiřuje intervence do bydlení marginalizovaných společenství do všech 27 členských států a ne jen do EU-12, jak Komise původně navrhovala. Existující článek 7 se týká jen intervencí do bydlení v městských oblastech, zatímco pozměňovací návrh navrhuje, aby intervence do bydlení byly umožněny také ve venkovských oblastech. Toto rozšíření je odůvodněné, neboť většina obyvatelstva romského původu v zemích EU-12 je usazena ve venkovských a nikoliv městských oblastech.

Podle navrženého pozměňovacího návrhu je jak renovace existujícího bydlení, tak stavba nových domů uznatelná. Renovace domů extrémně špatné kvality by ale mohla znamenat mrhání veřejnými zdroji. V průběhu diskuze nad návrhem požádal Výbor pro regionální rozvoj o specifickou odvolávku na desegregační opatření. Bod odůvodnění č. 6 návrhu nyní zahrnuje takováto desegregační opatření jako příklady postupů, které by měly intervence do bydlení provázet. Segregovaná sídliště znamenají skutečně nejistotu, nesnadný přístup ke vzdělání nebo zaměstnání, stejně jako ohrožení násilnými útoky a kriminalitou. Vytvoření nových marginalizovaných oblastí, byť se slušnými domy podpořenými z ERDF, opravdu není naším cílem.

Víme, že mnoho členských států zavedlo integrační politiky zaměřené na romská společenství se zvláštním zřetelem k bydlení. Provedení těchto politik není jednoduchým úkolem. Součástí tohoto úsilí mohou být strukturální fondy, které podpoří nejen bydlení, ale, co je ještě důležitější, i opatření na zlepšení výrobní kapacity těchto společenství, jako je podpora malých a středních podniků, žen, podnikatelských iniciativ atd.

V tomto ohledu bych rád zdůraznil, že hlavním cílem politiky soudržnosti je to, aby se regionální ekonomiky sbližovaly prostřednictvím podpory výrobních kapacit.

Jak jste si jistě informováni, nové nařízení bude doprovázeno prohlášením Komise – a samozřejmě většiny členských států – o tom, že způsobilost intervencí do bydlení ve prospěch marginalizovaných společenství napříč Evropskou unií a za pomoci ERDF je výjimečným opatřením. Tato výjimka by v žádném případě neměla být považována za všeobecné otevření politiky soudržnosti vůči financování intervencí do bydlení.

Nyní bych rád odkázal na návrh Výboru pro regionální rozvoj, aby byl do textu vložen specifický bod odůvodnění o projednávání ve výborech. V této souvislosti bych vám rád připomenul, že mezi třemi institucemi bylo horizontální řešení přechodných opatření vztahujících se k projednávání ve výborech v zásadě nalezeno. Cílem Prohlášení Evropského parlamentu, Rady a Komise týkajícího se provádění článku 291 Smlouvy o fungování Evropské unie je zabránit vzniku institucionálních diskuzí o každé jednotlivé složce, a to v průběhu prozatímního období, než vstoupí v platnost nové rámcové nařízení o projednávání ve výborech. Komise proto lituje zavedení bodu odůvodnění, ale nebude v prvním čtení – z tohoto důvodu – dohodu mezi spoluvůdci právních předpisů blokovat.

Těším se na rozpravu.

Jan Olbrycht, jménem skupiny PPE. – (PL) Pane předsedající, rád bych zdůraznil, že pozměňovací návrh k nařízení, jež dnes zvažujeme, je dvojitě důležitosti. Na jedné straně se přímo dotýká problémů marginalizovaných společností, i když tento termín není příliš dobře definován. Na druhé straně ale zavádí prvek, který je pro hospodářství také velmi důležitý, a tím myslím možnost financovat z Evropského regionálního fondu pro rozvoj výstavbu bydlení, což v posledním volebním období Evropského parlamentu způsobilo velmi vážný rozkol. To je nepochybně poněkud překvapivý dopad krize – argumenty, které poslanci Evropského parlamentu předkládali před několika lety, byly odmítnuty a výdaje na bydlení byly přijatelné pouze pro nové členské státy, zatímco dnes, ve světle nových ekonomických a finančních podmínek, je shoda na využití prostředků pro bydlení ve značně specifickém kontextu. Myslím, že experiment, který právě probíhá, a jež je velmi pozitivním prvkem, by měl pokračovat a výdaje za bydlení by měly mít místo v budoucí politice soudržnosti, stejně jako je tomu dnes.

Georgios Stavrakakis, jménem skupiny S&D. – (EL) Pane předsedající, rád bych začal tím, že pográtuluji zpravodaji, panu van Nistelrooijovi, jež díky své vytrvalosti a trpělivosti v průběhu uplynulého dialogu, zvládl zajistit, aby tato důležitá zpráva byla do dnešní rozpravy a pro zítřejší hlasování předložena, a že neplýtváme cenným časem tím, že bychom ji posunuli na březen.

Zpráva je nesmírně důležitá, protože poskytuje opatření pro oblast působení nařízení o uznatelnosti intervencí do bydlení ve prospěch marginalizovaných společností, které mají být rozšířeny do celé Evropské unie a nejen do nových členských států, jak je uvedeno v původním návrhu Komise.

Bylo nemyslitelné, jak pro členy mé politické skupiny, tak pro náš výbor, že by staré členské státy neměly být do tohoto rozšíření oblasti působení nařízení zahrnuty, protože – jak všichni víme – problémy s bydlením, jímž čelí marginalizované sociální skupiny, zejména Romové, jsou vážnou záležitostí, se sociálními dopady ve všech členských státech Evropské unie.

Věříme, že zpráva a rozšíření oblasti intervencí do bydlení na celou Evropskou unii posiluje soudržnost mezi všemi regiony, bez diskriminace mezi starými a novými členskými státy. Vysílá to jasnou zprávu, že financování ze strany Společenství je založeno na principu boje proti sociálním problémům, bez ohledu na region Unie, v nichž vznikají.

Karima Delli, jménem skupiny Verts/ALE. – (FR) Pane předsedající, rok 2010 je Evropským rokem boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení, a je to v této souvislosti, v níž bychom měli, jak doufám, přijmout zprávu předloženou panem van Nistelrooijem, která představuje velký pokrok ve zlepšení životních podmínek znevýhodněného obyvatelstva natolik, že projekty zaměřené na renovaci a stavbu domů a na boj s energetickou chudobou ve všech členských státech opravňuje získat evropskou pomoc prostřednictvím ERDF.

Na tento návrh, jež je podpořen Radou Evropy, dlouho čekali všichni ti, kdo vedou kampaně za právo na začlenění marginalizovaných společností, zejména Romů.

Jménem skupiny Zelených/Evropské svobodné aliance vítám skutečnost, že Unie masově investuje do zlepšení bydlení pro nejvíce znevýhodněná společenství, ale teď, když se nám to tolik daří, nesmíme přestat. Budeme velmi ostražití, pokud jde o skutečné čerpání těchto fondů, protože výsledkem nesmí být vyloučení marginalizovaných společností.

Existuje skutečně řada příkladů projektů renovace měst. Zahrnují renovaci středu města Barcelona a práci na regeneraci historických center v nových členských státech, kterým se obzvláště dařilo díky spekulacím s nemovitostmi prostřednictvím exploze nájmu a sazeb za nájmy. Což na oplátku vedlo k tomu, že nejvíce znevýhodněné rodiny byly vyhnány z center měst.

Tito lidé musejí získat skutečnou sociální pomoc a přístup ke všem veřejným službám jako je vzdělání, zdravotní péče a veřejná doprava, ale – jak jsme navrhli v průběhu zkoumání ve výboru – musejí také získat dostatečné zdroje k tomu, aby mohli v těchto čtvrtích zůstat, aby se tyto nestaly čtvrtěmi panstva.

Parlament bude muset realizované projekty vyhodnotit, a to ještě předtím, než budou v roce 2013 finanční zdroje obnoveny a bude se muset zapojit do návrhu budoucího nařízení, které stanoví kritéria způsobilosti, zejména co do transparentnosti, aby bylo zajištěno, že každá jednotlivá zranitelná skupina obyvatelstva tyto finanční zdroje skutečně obdrží a dlouhodobě získá důstojný život.

Oldřich Vlasák, za skupinu ECR. – Vážený pane předsedo, dámy a pánové, ghetta či slumy známe z vlastní zkušenosti. Žijí tam lidé s nejnižšími příjmy, lidé často nezaměstnaní, závislí na sociálních dávkách. Lidé, kteří neplatí řádně nájem, elektřinu, vodu. Na ulicích a dvorech se často v těchto lokalitách válejí odpadky.

Všechny části zástavby, které jsou společné nebo nejsou ničím, chátrají. Z vlastní zkušenosti víme, že převážně zde žijí marginalizovaná společenství. Ta mohou čítat jen několik rodin či lidí žijících v jednom větším nájemním domě, ale mohou také zabírat celou městskou čtvrť s tisíci obyvateli. Lokalita může být umístěna ve středu města, ale i na periferii nebo dokonce úplně mimo zástavbu obce.

Je proto dobře, že navrhovaná změna rozšiřuje možné alokace z evropských fondů do bydlení marginalizovaných skupin a že umožňuje investovat prostředky nejenom ve městech, ale i na venkově, a to jak formou oprav existujícího bytového fondu, tak novou bytovou výstavbou. Jsem ale přesvědčen, že pouhé fyzické investice do infrastruktury problém ghetta nevyřeší. To, že se uklidí odpadky, spraví fasáda, zrenovuje vchod do budovy a vymaluje se dům totiž samo o sobě nebude znamenat, že za několik let nebude dané místo vypadat stejně jako dnes. Ghetta nejsou totiž jenom o prostředí, o budovách, ale také o lidech, kteří tam žijí. Měli bychom proto do budoucna hledat cesty, jak kombinovat tyto investice s terénní sociální prací, jak je provázet s podporou zaměstnanosti lidí, kteří v ghettech žijí, a jak zejména mladým lidem umožnit se z pasti sociální chudoby vymanit. Jedině tak se totiž ghetta a slumy stanou skutečnými městskými částmi.

David Campbell Bannerman, jménem skupiny EFD. – Pane předsedající, pozměňovací návrh 1 tohoto usnesení o bydlení navrhuje rozšířit využívání Evropského fondu pro regionální rozvoj na všechny členské státy, tedy nejen na ty, které vstoupily v roce 2004. Je to tedy přímo relevantní pro Británii.

Z usnesení je jasné, že populace Romů je ve zprávě největším marginalizovaným společenstvím, které získává podporu, plus další, která splňují podobné socio-ekonomické podmínky.

Celkový rozpočet na evropskou politiku soudržnosti je šokujících 347 miliard EUR v průběhu sedmi let – což je více, než má řada ekonomik.

Moji voliči ve východní Anglii jsou hluboce znepokojeni velikostí potulných a cikánských společenství, zejména v Essexu. Budou se hněvat, pokud jakékoliv z těchto opatření umožní ještě masovější přistěhovalectví z EU.

Británie již zaznamenala nárůst obyvatelstva o tři a půl milionu – polovinu velikosti Londýna – v průběhu 12 let od doby, kdy k moci přišla v roce 1997 labouristická vláda. Také vzhledem k tomu, že téměř devět z deseti nových britských domovů – 86% – vznikne v dalších 30 letech v důsledku přistěhovalectví se zdá, že návrhy, jako je tento, budou jen dalším předmostím velkému přistěhovalectví do Británie. Nemáme místo. Jedná se o prostor, ne o rasu.

Kontrolované přistěhovalectví skrze povolení a víza je dobré, ale nekontrolované přistěhovalectví je špatné, neboť se jedná o rychlou cestu k extremismu, který si nikdo z nás nepřeje.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Pane předsedající, podpora intervencí do bydlení pro domácnosti v obzvláště obtížné socio-ekonomické situaci je v zásadě velmi dobrou myšlenkou. Skutečnost, že městské i venkovské oblasti budou mít nyní z této pomoci užitek, lze jen vítat. Podpora ale nesmí být přidělena jen určitým členským státům a určitým společenstvím, protože tím by došlo k jasnému upřednostnění těchto skupin. To by bylo nestoudnou diskriminací jiných skupin. To je ale přesně to, co tento návrh dělá. Zaměřuje se zejména na Romy a také na legální migranty.

Navíc, s marginalizací je nutno bojovat dvoustranně – na jedné straně musejí bojovat státní orgány, ale na té druhé také samotné dotčené skupiny, které by při své vlastní integraci měly také hrát aktivní úlohu. A konečně, musíme velmi opatrně vyhodnotit to, jak jsou všechna tato opatření užitečná a je nutné říci konečné „ne“ zvyhodňování na základě etnického kritéria.

Livia Járóka (PPE). – (HU) Ráda bych přivítala pozměňovací návrhy k Evropskému fondu pro regionální rozvoj a poblahopřála svému kolegovi, poslanci panu van Nistelrooijovi, k jeho zprávě. ERDF podporuje řadu programů, které by mohly významně zlepšit životní podmínky Romů, kteří jsou největší a nejvíce vyloučenou menšinou Evropy, a zároveň nezapomíná na jiné skupiny, které žijí v podobných sociálních a ekonomických podmínkách.

Již dlouho bylo cílem, aby opatření týkající se bydlení již nebyla omezena jen na města, ale aby byla rozšířena na stavbu nových domů, a aby tyto formy podpory byly k dispozici i starým členským státům, protože tento problém má dopad na celou Evropu. Regiony, které ve srovnání s regionálním průměrem jsou velmi málo rozvinuté a ghettoizované, brání rozvoji celé Evropy. Značná část Romů žije ve znevýhodněných oblastech po celé Evropě, oblastech, které jsou rozvíjeny za pomoci značné podpory.

Je zapotřebí okamžité a společné akce. Z tohoto důvodu musíme na úrovni Evropské unie pečlivě zvážit vyčlenění některých zdrojů výhradně na to, abychom některé statistické jednotky místních správních jednotek úrovně I pozvedli na standardní úroveň. Je velmi důležité do tohoto nařízení zařadit integrovaný přístup a zajistit, aby se opatření realizovala v kontextu širšího, komplexnějšího rámce a vzaly se v úvahu i taková hlediska jako vzdělání, ekonomická činnost a veřejné služby. Co je při držení se stanovisek přijatých Evropským parlamentem zapotřebí, je komplexní akční plán Společenství, jenž překlenuje strany a cykly a který je s pomocí odpovídajících finančních zdrojů a právní moci schopen dosáhnout podstatného zlepšení každého z laekenských ukazatelů, které odrážejí skutečný rozsah sociálního vyloučení.

Monika Smolková (S&D). – (SK) Cílem regionální politiky je odstraňování hospodářských a sociálních rozdílů. EU má 27 členských států s členěním na 271 regionů. V každém čtvrtém regionu je HDP na obyvatele o 75 % nižší než průměr dvaceti sedmi zemí EU. Toto číslo je alarmující.

Evropská regionální politika přináší přidanou hodnotu opatřením, která jsou realizovaná přímo v terénu. Pomáhá financovat konkrétní projekty ve prospěch regionů, měst a obcí i jejich obyvatelstva. Loni byl učiněn velmi pozitivní krok, když OEP změnil nařízení o Evropském fondu pro regionální rozvoj, aby jej mohly využívat všechny členské státy na snížení energetické náročnosti budov.

Dnes už máme konkrétní pozitivní výsledky. V mnohých městech máme nejen zateplené budovy, ale nezanedbatelná je i estetická hodnota a kvalita bydlení a snížení nákladů na bydlení. Jsem poslankyní z východního Slovenska, z regionu, jenž patří mezi ty, které jsou hluboko pod průměrnou úrovní EU. Proto vítám nový návrh nařízení, které se zaměřuje na rozšíření oprávněnosti k bydlení ve prospěch marginalizovaných skupin.

Ve 21. století bydlí mnohé skupiny lidí nedůstojně. Jejich sociální postavení jim neumožňuje, aby bydlení pro sebe a své děti zlepšili. Proto budou mít města a obce možnost tuto skupinu svých obyvatel postupně začleňovat do většiny. Vítám tento návrh a se svými kolegy ze Slovenska z frakce S&D jej podpořím.

Trevor Colman (EFD). – Pane předsedající, problém, který se tato zpráva a její pozměňovací návrhy týkající se financování evropského regionálního rozvoje údajně snaží řešit, je problém bezdomovců nebo jak je zpráva nazývá, marginalizovaných společenství. Řešení ze strany EU je hodit miliony euro do renovací a staveb tisíců domů.

Tato zpráva se původně zabývala financováním bydlení v členských státech, které k EU přistoupily 1. května 2004 nebo po tomto datu. Nyní se mají finance rozdělit všem členským státům. Podle zprávy South-West Observatory z roku 2007 zaměřené na jihozápadní hrabství Anglie, obyvatelstvo regionu rychle vzrostlo, a to výhradně díky migraci. Bez ohledu na silný a rostoucí odpor veřejnosti vůči tomuto vývoji a nevhodnost mnoha navržených stavebních ploch, program EU na stavbu domů v Británii očividně nadále představuje naprostou lhostejnost k demokratickým procesům.

Rada představitelů jihozápadu nyní získala kontrolu nad plánováním a možnost ho také schvalovat – klasický příklad z EU kdy jsou statutární pravomoci propůjčeny nestatutárnímu orgánu. Náladou veřejnosti v Británii je náladou narůstajícího zděšení. Neomezené a nekontrolované přistěhovalectví živí hněv veřejnosti. Zdroje na podporu výstavby domů v Británii a podpora ještě většího počtu přistěhovalců, aby dorazili k našim břehům, jen zjišťuje již tak výbušnou situaci.

Pokud se, jak bylo původně zamýšleno, tato zpráva nebude zabývat jen zeměmi, které do EU vstoupily

1. května 2004 nebo po tomto datu, způsob života v Británii, zejména ve venkovských oblastech, se výrazně změní, a to s odpovídajícím silným odporem ze strany britského lidu.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Vítám zprávu, která zde byla předložena a gratuluji panu van Nistelrooijovi ke způsobu, jakým s ní nakládal, a jak ji dokončil. Myslím, že nařízení o ERDF musí být doplněno, aby státy mohly využívat finance na renovace a výstavbu bydlení pro marginalizovaná společenství. Cílem akcí, které národní a místní orgány přijímají, musí být udržitelné sociální začleňování těchto společenství, a to jak ve městech, tak ve venkovských oblastech.

Vítám skutečnost, že koncentrované úsilí na podporu romského společenství musí zahrnovat všechny členské státy Evropské unie. Je to proto, že romská populace je největším marginalizovaným společenstvím v Evropě, s vysokou úrovní přeshraniční mobility uvnitř Evropy. Musíme však vzít v úvahu i potřeby dalších společenství, zejména společenství legálních přistěhovalců, stejně jako společenství pracovníků, kteří jsou dočasně zaměstnáni v jiných státech EU. Z těchto důvodů je dobrou myšlenkou, aby bylo možné využít finance ERDF na bydlení ve všech zemích EU.

Věřím v úspěch tohoto programu a doufám, že budeme pokračovat tím, že spustíme novou fázi podpory rodin z marginalizovaných společenství a poskytneme jim vhodné prostředky a pomůžeme jim získat a udržet pracovní místa, zejména v průběhu současné krize. Podporuji tuto zprávu, která také umožní, aby Rumunsko získalo přístup k fondům umožňujícím sociální začleňování marginalizovaných lidí, včetně Romů, a to jak v městských, tak venkovských oblastech.

Luís Paulo Alves (S&D). – (PT) Cílem této zprávy o ERDF je rozšířit způsobilost intervencí do bydlení ve prospěch marginalizovaných společenství našich členských států. Doteď se podpora týkala jen marginalizovaných společenství žijících v městských oblastech nových členských států. Jinými slovy, vzhledem k tomu, že velká většina takovýchto společenství žije ve venkovských oblastech a v přístřešcích, takováto společenství nemohla této podpory určené na náhradu nekvalitního bydlení využívat.

V zásadě se jedná o vyplnění mezery a o poskytnutí větších příležitostí členským státům a jejich regionům pokud jde o politiku zmírňování specifických problémů těchto společenství.

Také vítám rovné zacházení se všemi členskými státy, protože marginalizovaná společenství, která potřebují pomoc a začlenění, si zaslouží náš zájem bez ohledu na to, ke kterému členskému státu patří.

Pokud bude tato důležitá zpráva v rámci boje proti chudobě a za lidskou důstojnost vyjednána v prvním čtení, bude také možné ji rychle realizovat v rámci plánu na hospodářskou obnovu, čímž se bude rychle reagovat na krizi, která na nás dopadá.

Sophie Briard Auconie (PPE). – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, evropská politika soudržnosti byla vytvořena k tomu, aby prostřednictvím značných finančních zdrojů poskytla skutečné odpovědi na otázky kladené ostatními evropskými politikami. Byla zamýšlena zejména jako pomoc nejkřehčím členským státům, aby se vyrovnaly s konkurencí v rámci vnitřního trhu.

Dnes je jejím největším úkolem nalézt řešení na výzvy, které představuje otevření hranic a volný pohyb osob, což je velmi dobrá věc, ale zároveň to může dočasně způsobit problémy. Otázka životních podmínek Romů je spojena s otázkou otevření hranic. Jedná se o naprosto evropskou otázku. Je proto jen správné, aby všechny členské státy měly možnost využívat Evropského fondu pro regionální rozvoj, ERDF na výstavbu bydlení pro Romy, a byla tím zajištěna skutečná solidarita mezi Evropany.

Prostřednictvím řady pozměňovacích návrhů předložených ve Výboru pro regionální rozvoj jsem požadovala, aby toto opatření bylo rozšířeno na všechny členské státy Evropské unie. Těší mě, že tato myšlenka byla přijata a dávám tomuto novelizovanému textu svou plnou podporu.

Podle mého názoru nás tato vzrůstající způsobilost k bydlení, jako výdaje spolufinancované z ERDF, musí vést ke zvážení dalšího možného vývoje, a to střednědobého i dlouhodobého, ať se bude jednat o způsobilost financování nebo o vyčlenění finančních zdrojů na jisté strategické priority.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Také vítám pozměňovací návrh k nařízení o ERDF a věřím, že nyní se jedná o konkrétní nástroj, jenž může významně pomoci při financování skutečných celoevropských řešení na zlepšení situace romských společenství, a to i když tento nástroj neslouží jen romským společenstvím, ale i ostatním marginalizovaným společenstvím.

Těm kolegům, kteří hovořili o přistěhovalectví, bych ráda řekla, že pokud se zmenší rozdíly, pokud se životní podmínkylepší, bude to působit proti přistěhovalectví a myslím si, že takový výsledek můžeme i očekávat.

Chtěla bych vyčíst několik hledisek, která musejí být v každém případě vzata v nařízení a při jeho provádění v úvahu. Je velmi důležité, aby tyto zdroje byly k dispozici nejen v městských, ale i ve venkovských oblastech, aby bylo možné je využívat pro zvýšení nabídky bydlení prostřednictvím renovací i výstavby nových domů, aby snížení segregace bylo důležitým cílem, a aby se jednalo o integrovaný přístup; mělo by to jít ruku v ruce se vzdělávacími programy a programy zaměřenými na pracovní uplatnění, a to způsobem, který představuje udržitelné, trvalé řešení. Dovolte mi dodat, že důležitou prioritou tohoto předsednického tria je zlepšení situace Romů. Španělské předsednictví v tomto směru podniká významné kroky a maďarské předsednictví v tom bude pokračovat.

Seán Kelly (PPE). – Pane předsedající, nejdříve bych rád složil poklonu svému kolegovi, panu van Nistelrooijovi, za jeho píli a schopnosti vést v této velmi důležité oblasti.

Vlastnictví domu je myslím něco, o co usiluje řada lidí a připomíná mi to první řádky básně, kterou jsem se kdysi dávno naučil od irského básníka. Zněly, „Mít tak malý dům! | Vlastnit krb, stolicí a to všechno! | Kredenc plnou lesknoucí se keramiky | Fůru rašeliny u zdi!“.

A myslím si, že to co zde dnes zde děláme je, že pomáháme mnoha lidem v Evropské unii takový sen uskutečnit, ale zejména romskému společenství.

Bylo zdůrazněno a poté, co jsme to prodiskutovali, jsme navrhli, že toto by mělo být rozšířeno na další marginalizované skupiny. Měl jsem konkrétně na mysli svou vlastní oblast Limericku, kde místa jako jsou Myross a Southill velmi trpí pašeráctvím drog a násilím, které je s ním spojeno. Nyní je tu za účelem zmírnění této strašné situace potřeba rozsáhlé obnovy.

V rámci těchto návrhů je to možné a bude to také velmi důležité k oživení stavebního průmyslu, který v důsledku hospodářského poklesu napříč celou Evropskou unií velmi utrpěl.

Takže se posouváme v té správné době a to může přinést prospěch těm nejvíce marginalizovaným, takže i oni se mohou těšit na vlastní dům, krb, stolicí a lesknoucí se keramikou.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Způsobilst intervencí do bydlení financovaných Evropským fondem pro regionální rozvoj ve prospěch marginalizovaných společenství pomůže členským státům zlepšit čerpání evropských prostředků. Osobně se domnívám, že by tato způsobilst měla být použita ve všech členských státech.

Nedávno bylo upraveno nařízení č. 1080/2006, aby bylo ve všech členských státech umožněno zlepšení energetické účinnosti domů. V novém znění je udán poměr 4 %. V zájmu zachování důslednosti a snížení byrokracie by bylo pravděpodobně vhodné, kdybychom ponechali stejný poměr.

V nových ustanoveních je uvedeno, že je třeba podpořit některé projekty na rozvoj měst pro oblasti, kde hrozí fyzické chátrání staveb či sociální vyloučení, a také pro marginalizovaná společenství. Do této oblasti spadají i oblasti postižené katastrofami, například záplavami či zemětřesením. Pane předsedající, ráda bych na závěr svého vystoupení vyzvala Komisi, aby spojila své úsilí s členskými státy a využila rok 2010 pro přezkum operačních programů, aby se zvýšila míra čerpání evropských prostředků za účelem zlepšení sociálního bydlení.

Jan Březina (PPE). – (CS) Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, je známo, že současná ekonomická krize ve svých důsledcích nejtvrději dopadá na sociálně ohrožené skupiny obyvatel. Proto vítám, že EU hledá způsoby, jak těmto lidem pomoci. Zatímco intervence z Evropského regionálního a rozvojového fondu ve prospěch marginalizovaných společenství žijících ve městech jsou možné již dnes, venkovské oblasti jsou dosud z takového typu intervencí prakticky vyloučeny a musí se spokojit s platbami z finančně slabšího Fondu rozvoje venkova. Jsem přesvědčen, že tuto finanční nerovnováhu je třeba změnit. Je důležité, aby uznatelné výdaje nebyly omezeny na nahrazení stávajícího bydlení nově postavenými domy, ale zahrnovaly i renovace stávajících bytových domů. Výrazně by se tak rozšířila škála možných intervencí a zvýšila efektivita opatření.

Zejména v nových členských státech je bytová situace těchto společenství mnohdy kritická a její řešení vyžaduje bezodkladný a rozhodný zásah orgánů veřejné moci. Otvírá se široký prostor pro strukturální fondy Evropské unie, které mohou účinně doplnit vnitrostátní prostředky samy o sobě nedostatečné k zásadnímu zlepšení situace.

Vyjadřuji jednoznačný souhlas s explicitním odkazem na romskou populaci jako největší marginalizované společenství a zároveň se hlásím k představě, že z intervencí, jejichž cílovou skupinou jsou Romové, by neměly být vyloučeny ani jiné osoby, které se nacházejí v podobné sociálně ekonomické situaci.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Všude v Evropě mají lidé problémy s renovací domů, avšak zvláště složitá situace je v nových členských státech Evropské unie. Všechny tyto členské státy pojí společný znak – zůstaly v nich neúčinné obytné bloky, jejichž údržba je velmi drahá, a renovace těchto domů probíhá velmi pomalu nebo vůbec neprobíhá. Je velmi důležité, aby se toto nařízení nevztahovalo pouze na velká, sociálně izolovaná společenství, ale aby se jeho ustanovení mohla použít na skupiny, které jsou ze sociálního hlediska nejvíce zranitelné, tedy na tělesně postižené, na chudé, na nezajištěné mladé rodiny, na přistěhovalce a na další, kteří trpí sociální izolací a nemají možnosti na renovaci svých domovů. Jsem přesvědčen, že tento dokument, s využitím pomoci ze strukturálních fondů, poskytne všem regionům Evropské unie příležitost investovat do sociální infrastruktury, a zajistí tak přístup k bydlení, což přispěje nejen ke snížení sociální izolace, ale

napomůže to vytvoření stabilní politiky zajišťující sociální, hospodářskou a environmentální ochranu v celém Společenství.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Pane předsedající, návrh Evropské komise ohledně nařízení o Evropském fondu pro regionální rozvoj předpokládá, že iniciativy v oblasti bydlení budou realizovány pouze v městských oblastech a v podobě renovací stávajících domů. Tato ustanovení se nevztahují na venkovské oblasti, což znamená, že mnoho lidí z marginalizovaných sociálních skupin, kteří žijí v zemích střední a východní Evropy, nebudou mít z navrhovaných řešení prospěch. Vyplyvá to ze skutečnosti, že v nových členských státech žijí nejchudší skupiny obyvatel, které jsou z důvodu nízkého materiálního statusu sociálně vyčleněny, převážně ve venkovských oblastech.

Dle mého názoru by bylo přínosné, kdyby bylo nařízení doplněno pozměňovacími návrhy, jimiž by se zajistila také ochrana společenství žijících mimo městské oblasti. To by značně podpořilo práci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova. Taková změna by umožnila zlepšit materiální status nejchudších společenství, kde jsou lidé znevýhodněni kvůli místu svého bydliště. Vyplyvá to ze skutečnosti, že v nových členských státech je mnohem větší rozdíl mezi životní úrovní ve městech a na venkově, než je tomu v západní Evropě. V této části Evropy představuje materiální status bohužel stále viditelnou překážku pro přístup ke vzdělání, zaměstnání a zapojení do kulturního života. Zajištěním lepších podmínek bydlení pro skupiny, které jsou nejvíce sociálně vyčleňovány, bude těmto lidem umožněno zlepšit si společenský status a podpoří je to v jejich vlastním rozvoji. Místní vlády a nevládní organizace by se měly připojit k těmto snahám a napomoci tak v boji se sociálním vyčleňováním.

Nuno Teixeira (PPE). – (PT) Pane předsedající, pane komisaři, rád bych na úvod vyzdvihl úlohu zpravodaje, pana van Nistelrooije, jeho práci při hledání konsensu ohledně této záležitosti a ochotu, kterou stále projevoval, začleňovat do své zprávy další příspěvky.

Zítřejší budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích k nařízení o Evropském fondu pro regionální rozvoj, jež jsou zvláště významné pro tzv. staré členské státy a tedy také pro Portugalsko. Těmito změnami se rozšíří využití EFRR v oblasti bydlení ve prospěch marginalizovaných společenství, neboť v současné době může být tento fond využit pouze pro operace rozvoje měst.

Pozměňovací návrhy, které jsem společně se svými kolegy předložil a jež byly schváleny valnou většinou členů Výboru pro regionální rozvoj, umožní také starým členským státům, a ne pouze těm novým, jak bylo uvedeno v původním návrhu, využívání finančních prostředků.

Snažil jsem se tím zabránit vytvoření precedentu, který považuji za nebezpečný a jímž by byly všechny staré členské státy vyloučeny z této záležitosti a pravděpodobně také z dalšího využívání pomoci Evropské unie. To by nedávalo smysl, neboť problémy s bydlením, především pro marginalizovaná společenství, existují v nových i ve starých členských státech.

Jsem rád, že mohu znovu zopakovat, že doba členství v Evropské unii nesmí být kritériem pro přidělování prostředků ze strukturálních fondů a že od tohoto kritéria musí být okamžitě upuštěno.

Jednání o politice soudržnosti v období po roce 2013 musí být založeno na solidaritě a jeho cílem by měla být územní soudržnost. Tato politika musí být řízena tak, aby odměňovala, a ne trestala, regiony, které příkladně využívaly pomoc poskytovanou pro společenství.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Pane předsedající, v souvislosti s dnešní rozpravou bych rád upozornil na kontroverzní návrh pozměnit článek 47 nařízení Komise z roku 2006. V článku je stanoveno, že oblasti vybrané pro operace týkající se bydlení musejí splňovat alespoň tři kritéria uvedená v tomto článku. V novém nařízení je navrženo, aby se způsobilost určovala na základě pouze jednoho kritéria, což v praxi znamená, že oblasti, které nejsou způsobilé, budou moci požádat o prostředky tím, že svou situaci upraví podle právních požadavků. Rád bych upozornil, že je například velmi jednoduché splnit kritérium „nízké míry hospodářské aktivity“ v nově vystavěných rezidenčních oblastech na venkově. Místo toho, aby byla pomoc určena lidem, kteří ji nejvíce potřebují, bude tak poskytnuta developerům a bohatým obyvatelům v nově vystavěných oblastech.

Frédéric Daerden (S&D). – (FR) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, je jasné, že řešit záležitost bydlení na evropské úrovni je obtížné, protože to ve skutečnosti není součástí kompetencí Evropské unie. Panuje však široká shoda, že rozvoj kvalitního bydlení je nutný, aby se zajistila sociální soudržnost a aby se přispělo k úspěšnému provedení plánu obnovy vytvořeného Komisí.

Jsem tedy potěšen, že investování do bydlení a především do oblasti energetické účinnosti je stále více financováno ze strukturálních fondů, musíme však jít ještě dál. Musíme tedy překročit rámec tohoto návrhu a věnovat zvláštní pozornost lidem bez domova, jejichž počet v Evropě se odhaduje na tři miliony.

Proto je tato záležitost jednou z priorit belgického předsednictví, kterého se Belgie ujme v druhé polovině roku 2010. Doufám, že se tato záležitost dostane do evropského programu, abychom se na ní mohli konkrétněji zaměřit. To bude mimo jiné zahrnovat zavedení přesných metod registrace počtu lidí bez domova, abychom získali obecné informace o tomto jevu, a větší podporu sociálního bydlení.

Diane Dodds (NI). – Pane předsedající, vím, že tato zpráva se vztahuje především na romské rodiny a na další specifické skupiny.

Chtěla bych zdůraznit, že všichni lidé si zaslouhují a potřebují sociální bydlení, které splňuje účel. Parlament by však neměl zapomínat, že v běžných společnostech žije mnoho lidí, ve městech i na venkově, kteří bydlí ve velmi špatných podmínkách a nemají možnost získat důstojné bydlení. Tito lidé potřebují vědět, že Parlament jejich potřeby uznává. Jsou marginalizováni, ať již z důvodu chudoby, drog či trestné činnosti.

Poskytovatelům sociálního bydlení v Severním Irsku způsobují problémy pravidla ohledně veřejných zakázek. A zatímco by měli podporovat v rámci Evropské unie zdravou hospodářskou soutěž, nezáměrně negativně ovlivňují rozvoj velmi potřebného sociálního bydlení v marginalizovaných společnostech, především proto, že je problém získat pozemky na trhu, který byl až do nedávna spekulativní.

Severní Irsko se s tím vážně potýká a vloni bylo kvůli tomuto problému nutné najít jiné lokality pro 500 domů z celkových 1 500, které byly v rámci programu sociálního bydlení naplánovány.

I tyto záležitosti musíme vyřešit. Chtěla bych vyzvat tuto sněmovnu, aby se tímto problémem zabývala v rámci otázky bydlení v marginalizovaných společnostech.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Nové předpisy o způsobilosti intervencí do bydlení jsou příkladem, jak mohou být stejné prostředky využity účinněji, aniž by musely být navýšeny.

K prvnímu kroku došlo vloni, když byla zmírněna pravidla pro využívání evropských prostředků na zlepšení energetické účinnosti. O tomto bodu bych chtěl pouze zmínit, že se jednalo o malý krok a množství nových povolení by mohlo být znovu přezkoumáno. Ke druhému kroku dochází dnes.

V obou případech bylo třeba upravit znění dokumentů, které v některých případech pocházejí z různých časových období, do současné doby. Proto uvažuji, zda by neměly být přezkoumány i další aspekty využívání evropských fondů, aby se pozměnila kritéria, která již neodpovídají stávajícím potřebám.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Rok 2010 je Evropským rokem boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení. S krajní chudobou a marginalizací se bohužel potýká obrovský počet lidí, navzdory základním zásadám a hodnotám Evropské unie. Zranitelnost těchto komunit se citelně zvýšila v době současné hospodářské krize. V této souvislosti vítám iniciativu na rozšíření podmínek způsobilosti v rámci Evropského fondu pro regionální rozvoj, což je důležitý a nutný nástroj v boji proti chudobě.

Vzhledem k nízké kvalitě bytových podmínek si myslím, že je nutné, abychom urychlili poskytování finanční pomoci. Finanční podpora by měla být poskytnuta na bydlení ve městech i na venkově. Navíc se nesmí činit rozdíly v přidělování finanční podpory romské populaci a dalším sociálním skupinám, které se nacházejí v podobné situaci.

Paweł Samecki, člen Komise. – Pane předsedající, nejprve bych chtěl poděkovat zpravodaji za jeho práci. Velice si jí vážím. Dále bych chtěl okomentovat dvě záležitosti týkající se předmětu rozpravy. Byly vyřčeny určité obavy z možných vedlejších efektů v podobě další vlny přistěhovalců. Tento návrh se nezabývá motivy pro přistěhovalectví, ale tím, jak vyřešit současnou situaci. Myslím si, že bychom ho měli vnímat jako překážku přistěhovalectví, jak zmínila paní Gönczová.

Druhá poznámka k předmětu rozpravy. Komise samozřejmě zamýšlí přezkoumání operačních programů – bude to záviset na iniciativě vnitrostátních a regionálních úřadů, ale takové změny velmi vítáme.

Na závěr bych rád vyjádřil radost z této rozpravy, kterou se Parlament zavazuje k začlenění marginalizovaných společností. Je to další krok na cestě k otevřené Evropě podporující začlenění v souladu se strategií Evropa 2020.

Lambert van Nistelrooij, zpravodaj. – (NL) Mám obrovskou radost z podpory a tvořivosti, ale nyní bych chtěl přece jen zdůraznit, že jsme se ještě nedostali tam, kam míříme. Můžeme přijímat rámce, ale poté je nutné stanovit kritéria, což je stále mimořádně zajímavé, protože s penězi můžete dělat cokoli, i nesprávné věci, a z toho mám stále trochu obavy. Připomenu to samozřejmě i novému komisaři a také Radě.

Druhým bodem je, že hovoříme o dobrovolném rámci. Tento rámec nyní nabízíme členským státům v podobě právních předpisů. Není vůbec jisté, že mu bude následně dána priorita. V této souvislosti požaduji od Evropské komise aktivní informování, neboť se to v zásadě týká volby. Dnes nám bylo řečeno, že „činíme volbu pro Evropu“, neboť pro tuto novou Komisi se sociální tvář je důležité, abychom byli aktivně zapojeni do provádění. Dotčené sociální skupiny musejí být také zapojeny do provádění, protože tím získáme lepší produkt a udržitelnější výsledek.

Rád bych ještě jednou všem poděkoval a doufám, že zítra dosáhneme kladného výsledku. Míček máme stále na očích a budeme situaci naživo sledovat.

Na závěr bych chtěl zmínit, že skutečnost, že se jedná o první právní dokument v rámci nové smlouvy, je především dána prioritou, jakou jsme si stanovili.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve čtvrtek ve 12:00.

Písemná prohlášení (článek 149)

Ádám Kósa (PPE), písemně. Jsem pevně přesvědčen, že Komise jednala správně, když navrhla změnu nařízení (ES) č. 1080/2006 o Evropském fondu pro regionální rozvoj, pokud jde o způsobilost intervencí do bydlení ve prospěch marginalizovaných společností. Navíc se domnívám, že si Komise také uvědomila, že je tento návrh významný z hlediska zdůraznění potřeby nového, uceleného pohledu. Ve střední Evropě, a především v Maďarsku, žije mnoho osob s vážným postižením ve starých, zchátralých domech. Před druhou světovou válkou sloužily mnohé budovy jako zámky či větší sídla, avšak v komunismu na ně bylo zapomenuto, stejně jako na opuštěné lidi, kteří do nich byli umisťováni. Víím, že mnoho znevýhodněných skupin se potýká se specifickými okolnostmi a problémy, a silně pocítuji, že musíme vzít v úvahu následky finanční a hospodářské krize. Měli bychom – v souladu s názory veřejných subjektů – podporovat tyto změny, které umožní vytvoření ucelenějších projektů zahrnujících zároveň stavební průmysl, cestovní ruch, pracovní trh, rozvoj venkova a sociální integraci. Nesmíme dovolit, aby byly peníze evropských daňových plátců utráceny naprázdno. Musíme se zaměřit na skutečná řešení.

14. Program jednání pro příští zasedání: viz zápis.

15. Ukončení zasedání

(Zasedání bylo přerušeno ve 20:10.)